

Krzeszowski

Krzeszowski

36

36

17

MAGAZYN PAPIERU
SCHEFFERTZEL
LWOW, S. 2

Materiały w sprawie opracowania
nowej ustawy gminnej dla Galicji,
a w szczególności dla m. Lwowa,
z krytycznymi zastrzeżeniami co do bezwzględ-
nego równouprawnienia ludności żydowskiej.
1860, 1861 r.

Knr. - 56

2

Kornel Hrecunowicz

Materiały do sprawy reformy statutu miejskiego
1861

Którzy nabyli; idzie tylko o to, aby
na przysięstosci innych podobnych
praw darmo, na długie lata, nie
dawano; bo to odstąpiła prawa
gminy i jej dochody z przysięstoski.

Kiech dyktatorze pamiętają, że
on, obywatelami miasta, nie może być
o prawa gminy dbać powinni.

^(miasto)
~~Wszyscy~~ obywatele) niech się
przejmą, ta ważna sprawa, i niech
się starają, skłaniając opinię
ku zachowaniu gminie nieustalonych
praw przysięstoski.

(13 kwietnia)

IV. artykuł Przeglądu nazywa) egzys-
teru, Wydziału Stuga, a
niema, historya!

ale dla czego imi obywateli
przez te lat 13 byli ~~niema~~ także
miemy? - Dla czego przez te
lat 13 się nie adrywali i nie
krytykowali? - Bo milsze
musieli! - Ale dlaczego się
wiesz że i Wydział nie ~~przepracował~~
głównie.

Mimo tego jednak są starzy
czynnicy wydziału. ^{W tym momencie, aby wspomnieć}
^(zanim przestąpię) o ^{„wainyjskiej”} języl polski,

gdy go w nichleach zniszczono. Jego
staraniem, popartym przez ~~Ukniechów~~
winnymy Polski gimnazjum
w Lwowie, dla którego zawstawił
specjalne dodatki z fundacji miasta.

On ~~zawstawił~~ wyrobił projekt ~~przejmując~~
przez rad projekt reorganizacji
Augustów, który ~~zmniejsza~~
liczbę urzędników i Radca.

On postawił usunąć rachunkowa,
kontrolę, która dotąd wykonywała
iżba rachunkowa rada, i
zaprowadzić zaprowadzić ~~zabur~~
zabur obrotowa miast, dla
których ^{zobacz} napisat rachunkowozu
Kypicki, daleko stęszownej
nie dotychczasowy ~~przebieg~~. F

On ^{zawstawił} ^{zawstawił} z Magistratu,
starat wyprawać Tad w zapraw
majątku gminy, a, jakkolwiek
nie dąpiat jeszcze warty, tego,
co na tej drodze dopuści można,
to przecież, po zadanych bolesnych
ciężach w r. 1848, wyprawać
budżet do równowagi, a nawet
w tym roku do nadwyżki dochodów,
która ~~na potrzeby~~ które może
już nawet wystarczyć do pokrycia
zwiększonych wydatków, jakie
nas czeka, z powodu rozszerzenia
zakresu działań gminy.

On, w bieżącym roku, gdy odkryta
się do tego można, wystąpił na
zaproponowanie języka polskiego jako
urzędowego w urzędach miejskich,
do czego pomógł króćniej
burmistrz.

Szkoła drabnastki? Jest to
niema historia?

Szkoła to roboty wydział,
potwierdza i świsły obywateli,
gdy imi byli ~~miemy~~ miemy
być musieli.

(regulaminem)

P On ~~rozstrzygnął~~ ~~rozstrzygnął~~ ~~rozstrzygnął~~
reprezentacji miasta, rozstrzygnięciem
uczestniczą ~~ścisłymi~~ ~~rozstrzygnięciem~~
i wyprawać do wykonania
tego regulaminu.

- 6 -

(wyrobione przez niego)

P On ~~zaprowadził~~ ~~zaprowadził~~ ~~zaprowadził~~
zaproponował ~~propony~~ ~~propony~~ ~~propony~~
zakresu działania urzędów gminy
przy asygnacjach pieniężnych
z kasy miejskiej

Probieren
1. Marktpreise der gro^ß Marktpreise
2. ebenfalls laut —

rozwińcie obywateli, albowiem ten najniższy
poziomek zastawiać się
rozbrań kryptyli, wymienione
projektowi statutu.

Wspomnę wspomnę, że tak
antybiot przegląd jakoteż i
obywatele prądowej wniosk
z pomylił się,
na sadząc, że statut przez
projekt statutu jest projektem
wydziału miejskiego. Wypracował
go Komitet, a wydział miał
dokonać nad nim dyskusyjować.
mogł w nim przyniesić zmiany.
Cóż dawkawany projekt, o którym
wspominał obywateli w w
swoim wniosku jest wyrażenie
stać, że przez projekt wyprzed
z Komitetu a więc nie z Wydziału.

Jedną wspomnę, że do wypracowania
projektu miało służyć za podstawę
ustawa gminy powstająca z
24 kwietnia 1859. Od tej projekt
gdzie od niej projekt bardzo odstępuje,
potrzeba było każdej zmiany
wspieranie, a ~~wprowadzenie~~
obserwacje wprowadzenie znajduje
się w aktach Wydziału, a
obywatele miasta adretytują
mogą.

~~Wniosek~~
Zadaje obywateli

Autorawie wniosku z
Zadaje, najniższy projekt opierając się
na dwóch wyrażeniach § 6 i 12
projektu, zadaje im brak logu
sustej logizacji. Pominawczy,
że niezgodności w 135 ~~§ 6~~ zadaje
wyrażenie statutu wkradł się
może w projekcie z 135 ~~§ 6~~
paragrafów, pominawczy że ~~podwyższ~~
mogły a nawet i ~~ważne~~ całe
ustępy mogły być jeszcze przy dyskusji.
a Wydział zmieniony, pominawczy
należnie, że ja wotawatem przeciw
§ 6 i 12, ~~które~~ jak to z może
dawkawany odinawczy zdania
przekłonić się można, — muszę
jednak wnieść projekt w obronę
przeciw temu zarzutowi, gdyż w
rezultacie zupełnie jedno jest czy się
wzajemnie od siebie osoby, mającej być
przyjaciół do gminy lub mającej
obowiązek obywatelski two
miejskie, wymaga się majątku

lub środków do utrzymania
rodziny dotychczas, - gdy,
dalej przysię do zniszczenia
jest właśnie jeżeli nie maksymalnie
nie nadanie obywatelstwa;
co przysię do zniszczenia nadaje
przejście prawa obywatelstwa,
co prawo nawet do wypraw.

Salony i ważny zarzut.
 byt, że Wydział nie miał
 kompetencyj utworzenia projektu
 statutu dla gminy, bo
 do tego nie został obrany.

Na to najpiękniej odpowiedzieć
 muszę, że kiedy Wydział reprezentacyjnej gminy
 ma prawo nadawać podobne
 projekty, a kiedy ~~statu~~
~~statuty~~ statuty to prawo
 reprezentacyjnej gminy waruje.

Tak też i w naszym projekcie (1889 lit. f.)
 zastreżono, że Rada miejska
 ma prawo uchwalać projekty
 zmiany statutu, a Rada
 ma

Może jeszcze dodać muszę,
 że ustawa prawodawcza do
 reorganizacji Wydziału na
 podstawie której ^{gmina obywateli} ~~terazniejszy~~
 Wydział, obrany został, w § 26
 nie tylko Wydziałowi dała prawo,
 lecz najwyraźniej nawiązała na
 niego obowiązek utworzenia
 projektu ustawy komunalnej.

O niekompetencji więc
 Wydziału mowy być nie
 może.

[illegible]

Przedmawiamy, że my katoligo-
podzielnicy nie odwołujemy; bo on
jest w naszym interesie, dla wszelkich
niezadowolonych stał się ^{przeciw} podda-
jem się potrośbom, że, chociaż
nasz projekt wprowadzenia do wyboru
prawa wybierania tylko takich
urzędników, którzy są za podatkiem
opłaconym, a takich jest u nas ledwie
paręset, to jednak ~~prawa~~
przewidzieć można, że, tak jak
w innych miastach, tak i u nas
dotąd, wszyscy ~~urzędnicy~~ prawa
wyborowania wszyscy urzędnicy, chociaż
nie gminie nie są interesowani ani
ponoszą jej ciężary, — a na ten
wypadek lepiej byłoby, gdyby
oni tylko w jednym kole wybor-
czym byli mieszczeni i tam
występowali na wybory
całego ~~miasta~~ ^{miasta} ~~wyboru~~ ^{wyboru} ~~wyboru~~ ^{wyboru}.
Tak samo przewidzieć można
o faktorach, spekulantach,
którzy jest dużo, a którzy
mają podatek opłacony, i,
przy podziale na 3 kół,
w ostatnie ^{tych} kół się dostaną.

Pa nawet przy wylocach
do szynki mój, —

O postanowieniu projektu
o izraelitach odnoszący,
czy może owe słowa
Przeglądu, że projekt
statutu nie jest zgodnym
z duchem czasu i z
postępem XIX

Że tak jest, to przynajmniej
przez to, że Przeglądowi,
który tyle artykułów
przeciw izraelitom umieszczał,
najmniej w tej sprawie
nie było dziś innej rozumieć
najmniej wypadło.

Albowiem we wszystkich krajach
w wielu rzeczach zgodzonym
się z wyprawieniem
w Przeglądzie o izraelitach
zdaniami

Chrześcijańskiemu adwokatowi,
czyliśmy miasta nasze
od przeszkód; autorowie więc
projektu sądzili, iż przeważa
chrześcijańskiemu następcom
naszym zostawiając, i rząd miasta
od przewagi izraelitów
chronić je winniśmy.

Na polskich czasach ^{izraelici} tylko
na mocy paktów izraelici
w miastach przebywali w miastach
jako obcy, i mieli te prawa,
jakie im na mocy paktów
z miastami przysługują. ^{izraelici} ~~Projekt~~

~~Projekt~~ sami chcieli

Taki pakt z Lwowem
zawierali żydzi z Lwowem.

Mamy ~~tu~~ nie mało ^{całkowicie} dowodów, że

~~Projekt~~ Króla Stefana z
najwyższą radą, że żydzi
nie mogą wziąć udziału w prawach
i przywilejach miast, ~~które~~
mają swoje osobne przywilegi
i pakt z miastami. Żydzi ^{podawano}
sami nie chcieli się łączyć
z chrześcijanami; utrzymywali

które tylko gminie chrześcijańskiej przysługowały. Najwięcej
ważniejszy i najtożsamości
to wypadkiem jest w doborze
Króla Stefana z

7
swoje sądy instytucje gminne
i swoje osobne sądy. Funduszami
swojemu administracji sam
zarządzali, a w nagotku
miejscu udziału nie mieli. I tak rzeczy były aż do zabrania

Przedstawstwo austriackie } Gminy wreszcie austriackie
długo oddawało zarząd sprawami
gminnym i osobom obywatelom,
mającym prawa miejskie,
a ~~dotąd~~ nie przypuszczano
Żydów w Lwowie do
prawa miejskiego.

Zostaty więc sprawy
gminne i majątek miasta
pod zarządem gminy
chrześcijańskiej, aż do roku
1848, w którym ta gmina
zajęła, aly 15 żydów
do udziału miasta,
zostali obrany. To
prawiorym trwa dotąd.

Gdy gmina jednak teraz ma
się stanowczo urządzić na
podstawie nowego statutu, i przypuszczać Żydów
musiano obmyśleć środki, aly (zabranie spraw
miasta,
chrześcijański majątek gminy,
ludowski ~~zabranie~~ zabezpieczyć
i postawić warunki, pod
którymi Żydzi do współzawrotu
i współwłasności miasta lub
całości tego miasta dopuszczani
być mogą.

Musiano także obmyśleć środki
do zarządu spraw wyżej
chrześcijańskich i majątek tej
części miasta, która ma
pozostać chrześcijańską; bo
gdyby Żydzi ^{z drugiej strony} także zarządzić te
sprawy byli dopuszczani, a z drugiej
strony ~~drugą~~ zarząd spraw swoich
odrębnie, jak dotąd, zachowali, to
byłoby to współzawrot, w którym Żydzi do chrześcijań
powiedzieć by mogli: co wada
to i nasze, a co nasze, wam
nie do tego.

Do zabezpieczenia więc praw chrześcijańskich
dla siebie, wnieśli projekt ~~zawrotu~~ ^{zawrotu} stanowienia
o tymże gminnym i Żydzi. ^{gdy te umiarkowane}
władze, wyżej, ale, koniecznie ^{nie} nie są nieuprzedzone
Można je umiarkowanie w drodze ugody z Żydami, które
w projekcie jest dopuszczalne

W § 123, w sprawie
przynajmniej rządowi prawo
kontroli, moim zdaniem
z projektu, lecz to także na
nie się nie wpływa; bo Rząd
kontrolny, przez to nic nie będzie
z mojej strony ogólnych, szczególnie
i daleko obszerniejsze niż w § 123
projektu, który przynajmniej stanowi,
że rząd, suspendując jako nieważne, w sprawie
gminy, winien ją oddać pod powtórne obrady Rady miejskiej,
a gdyby to nie gmina, to przy swoim obywatelu, to,
Rząd może sprawa dotycząca jest interesu
gminy, rząd ją nie sam rozstrzyga, lecz
reprezentacji kraju przedłożyć winien. Teraz więc
zostawie w projekcie kontrolę, rządu z takim zastrzeżeniem,

Ktoś może, się utrzymać,
myśleć nie o tem nie wspominać
w projekcie statutu; co na
się nie może, bo Konstytucja ma
nie zmienić.

2. reserfor bodai jessore. mura.
 3. gmina murawin byla dawidowas
 ma nie by dlo zwanu mura
 murawotznanu locz. muraw
 publicznanu zprawaceni.

~~gdy ona byłby niezwol-
niona do satysfakcyi, która
miałaby się opierać o
zredublowanie Kautzli rządu
do najmniejszych proporcji;~~

Chcę wam ogłosić, że, od dzisiaj
oświeca się sprawa publiczna, a statety
się (także gminy) już więcej i
w sprawach publicznych publicznie mającym
Rozwikłani i ~~innych~~ unieważnień

~~Czy~~ Stawia się jednakże pytanie, że tak
być nie powinno,
ze cięstość dwóm powiniemy mieć
sobie powierzone wszystkie sprawy
administracyjne, wchodzące
w zakres urzędów powiatowych
i urzędowych (n. p. sprawy przemysłowe,
niekulturalne, kontrole i
kontrola nadzoru publicznego
ciężarów) i także do zakresu zawaro-
wania jej w §§ 39 i 40, — przy czym
~~organizacji~~ miałybyśmy doprowadzić kontrolę
urzędu, do którego właściwie takie
sprawy należą, a który, powierzyć
je gminie, od kontroli nie ust-
niać nam nie ustąpi.

Wskazano w projekcie Statutu
Kontrola rządu się wciągnie
do spraw publicznych; sprawy zaś
wewnętrzne gminy tej, Kontrola, nie
podlegają, jak to świadczy liczne
postanowienia projektu, warunkujące gminie
względną, w tych sprawach autonomiczną,
i poddającą ją, w wypadkach
najważniejszych, Kontrolę nie rządu lecz
reprezentacji krajowej.

W projekcie zostawiamy nasz wybrany
drogi f. j. albo zostawiamy
znowa tylko zawiadomienie. Sprawom
swemu wewnetrznemu, dotychczas
swym wroddom i majatkowi, - albo
rozstrzyga je za chwila. Dzialem
do spraw publicznych.

Przejmując przerwę, otrzyma-
łem, wgląd w inną światłą
roztapianie, upamięniać o

[illegible]

miasta,
Ustawa powst. zastępcza rządowi
oddaleni zastępcy burmistrzów i radców
delegatów, a także względem oddaleni
i innych urzędników gminy przypisani
niektórzy do władz rządowych. Natomiast
projekt tego wszystkiego nie przyjęty

~~i addizione~~ ~~veramente~~ ~~castro~~
Pudice ~~miglior~~ ~~o~~ ~~la~~ ~~faccenda~~
e spravano addizione
unadmitiva ~~dacque~~ ~~e~~ ~~stato~~
ber ~~impresione~~ ~~relazione~~

Budżet miasta, podług ustawy
proceduralnej, zatwierdza rada
miasta; w naszym projekcie
stało ustawowe stanowienie budżetu
należy do Rady miejskiej.

§ 247 Ustawa powszechna zatknięta
w § 247 wiele przedmiotów rozstrzygnięć
ustadzi rządowych, a, wyliczono
prowadzić, którym reprezentacja gminy
stać się może, ~~inne z pro reszty~~
wynagrodzić z pod jej kompromis (§ 198). Wraz
projekt ~~z~~ ^(w § 247) stanowi zasadę, że gmina
zawodzi wewnątrz siebie awogiem i sprawami
samoistnie, a to § 84 przyznaje radzie
miejzkiej prawo uchwalania. we wszystkich

iaki w innych krajach
 konstytucyjnych. Przewidy-
 wając, że reprezentacja kraju
 w statutach zawieszona,
 która z 23 ~~ma być~~ ~~statutem~~
~~Ma być~~ ~~statutem~~
 Działalność ~~legim~~ w sprawach
 ogólnych ~~regulacji~~, a ~~ogólnych~~
 a ~~regulacji~~ a w najwłaściwszym
 celu ~~regulacji~~ zastępczo. w
 reprezentacji państwa.

nasz przegrany gminie, a
 sprawach ~~gmin~~ ^{którą} wezwanych,
 gmina ~~jeżeli~~ nie wezwane.
 choćby nie ~~statut~~ ^{statut} Galicyjski.
 Sądów krajowych w sprawach
 kraju.

~~Statut więc nie uchodzi~~
~~przejściowy~~ ~~statutem~~ ~~statutem~~
~~statutem~~, ~~statutem~~ ~~statutem~~

i bieramy rzeczy zbyt
 gwałtownie, a wtedy przegrany,
 że ~~statut~~ ^{statut} ~~statutem~~ ^{statutem} gminy
 zawierania w projekcie
 Statutu, i to projekcie,
 który był wyrobiony za mi-
 jęciem ~~statutu~~ ^{statutu} ~~statutu~~ ^{statutu} ogłoszone
 zostaty Sygnotem Patenta o
 reprezentacji ~~statutu~~ ^{statutu} ~~statutu~~ ^{statutu}
 i Krajów.

Blask Krynicy projekt
statutu, o którym abserning
wspominałem, zawiera
wzrost 240 stu a uwaga
podany do wydziału, iadania,
czy wydział starał się o wybór
nowej reprezentacji miasta, ktoraby
projekt statutu wyrobila.

Uchwalenie spieszniejszego nowego
wyboru reprezentantów miasta
zgodzą się, zyskownie z wnioskiem
Komitetu, mianowanego do
wystawienia statutu, i wydział
go w zyskowności przyjął na
posiedzeniu z dnia
1 roku uchwalił

posiedzenie 2 dnia
 Stało się posiedzenie naturalist
 Nadziei Wydział na dyskusję
 broń pod dyskusją, projektu
 Statutu, który porostawia go
 przysięgę wójtów reprezentantów
 miasta; jakkolwiek bowiem wydział
 czuł się zupełnie w kompetencji
 do wyrobienia go wyrobienia
 stało projektu statutu, nie
 miał jednak podjąć się tej
 ciężkiej pracy, za którą
 stało się projekt, który
 nie mógł być przyjęty
 wydziału, który
 utracił odpowiedniość
 wójtów, wójtów
 wójtów, wójtów
 wójtów, wójtów

[illegible]

F. Davis

duszy do wyprawienia do
 wiosek 400 200 alu dyktu
 podany do wydziału
 w sprawie...
 do projektowania
 miast, w których
 wydziały, w których
 czasie, nowemu zastę
 pita nowe zastępy
 Łowc między do
 wiosek a Lwowem to
 zuchodzi wzdłuż, że
 wiosek miast i wiosek
 gmin...
 1850, w tym czasie
 wiosek... w tym
 czasie...
 miasta...
 do, na to...
 podłazę i zarradzi
 nowe wygory...
 wiosek, w tym...
 wiosek...
 legat...
 do...
 wysoki, aby móc
 do legat...

Miawowicie starby ~~sz~~ est morio.
Ozrachiny estankawie Wydziatu,
Utorog - projekt sz, wolkuntarni,
mogeli odmowic udziatu
Dyskusyji nad nim.

Gdy tak rzeczy stanyły,
po prostu wydział zastanawiał się,
nad tem, na jakiej podstawie
zais' mógł nowa reprezentacja
zmienną ma być obywateli.

wyprawdzie artykuł Przeglądu
i wniosek 240 st. abonentów
Zadania uzbioru nowego wydawnictwa
na podstawie prawowitości i legalności,

Do wiadomości i innych miast,
w których przebiegała
mięta krew, i do La Rochelle, mianem
~~Francois intergen~~, a także
~~Stadion~~ zostali

Nie istnieje więc dwa prawowite,
nadstępujące z r. 1849. Wskazywać podnie-
mienie, że ustawa z 17 Marca 1849 może być
względem ogólnym, nie
nie ~~zastosowana~~ się nadaje i nie jest do narzutu
stosunków zastosowania, gdyż sama sprawa
danej ustawy postawionej, postawionej także z Nola
podstawy i daje prawo głosowania ~~względem~~
~~uważa się~~ w piśmie p. 1849.

~~Fra m. intergerum~~ adhaerens
~~Stadione~~ 20x 10 1/2

ustawy (co więcej i nie jest) ^{nie}ustawą, nie konstytucyjną
ciężarom gminnym) ^{ustawą}ustawą
i to w pierwotnym kole

ustawodawczym, t.j. w Kole
najwyższej opadatkowawczy,
w którymby ^{ustawami}ustawami
zupelną miał ^{ustawami}ustawami
porządek, co ^{ustawami}ustawami
do tego Kole mała

tylko jedna wchodzi
Mamy także ^{prawodawczym}(ustawę gminną,
dla Lwowa ^{ustawą}ustawą, która
wydało Ministerjum ^{ustawami}ustawami
r. 1850 na podstawie projektu
przez Wydział w r. 1849 wypracowanego,
a przez Ministerjum stosownie do
jego ^{ustawami}ustawami. Ustawa
ta ma niektóre postanowienia
nie stosujące się do teraźniejsz.
sytuacji ^{ustawami}ustawami, a gdy
adaptujemy się do niej ^{ustawami}ustawami
ja wprowadzić ^{ustawami}ustawami
czego może wydać ^{ustawami}ustawami
zechce ^{ustawami}ustawami, unikając
całkowitości.

Mamy na konie ustawy
prawodawczym, do rozpatrzenia
Wydziału z r. 1848, ^{ustawami}ustawami
nie ^{ustawami}ustawą gminną, i nie ^{ustawami}ustawą
gminną ^{ustawami}ustawami jej autonomii,
lecz tylko stanowiła ^{ustawami}ustawami
prawodawczym, ^{ustawami}ustawami
miało aż do ^{ustawami}ustawami
nowej ustawy gminnej.

Przecież liberalność tej ustawy, która
daje ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami
zawartego w tej ustawie, nie ^{ustawami}ustawami
nie ^{ustawami}ustawami; ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami
prawo wybierania ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami
kierownym ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami
nawet i ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami.

Jakkolwiek nie wiemy, czy ^{ustawami}ustawami
się zgodzi na wybory na ^{ustawami}ustawami
opiniętej ustawy z 1848, — ^{ustawami}ustawami
także ^{ustawami}ustawami ^{ustawami}ustawami na tej

[na podstawie której
terazniej
wydział został
ustawami. Ta ustawa

Григорієвиче, урядові,

July 1st, 1891
New York City
Catharine

Postanowienia §90 ustawy gminnej znoszą się; w ich miejsce uchodzą, postanowienia następujące:

W składzie gmin, z ludności chrześcijańskiej i izraelskiej, zarządzane

W gminach, ~~z ludności ludności~~ niechrześcijańskiej ~~wyboru~~ nie mniej jak ~~to ludności ogólnej~~ ~~ty ludności chrześcijańskiej~~ będą specjalne sprawy (§91) ~~ty ludności~~ o ile zarządzanie nimi należało do reprezentacji gminy, ~~zarządzane~~ przez osobny Wydział chrześcijański.

Liczbę członków tego Wydziału i ich zastępców oznaczy ~~to Wydział~~ dla każdej gminy Wydział Krajowy c.k. Kamierstnik w porozumieniu z Wydziałem Krajowym; liczba ta jednak nie może być ani większa, jak liczba członków Rady gminnej ani ~~większa~~ mniejsza jak jej połowa.

Wydział ten obiera z grona swego ^{swój} przewodniczącego, tegoż zastępcę z grona swego.

Postanowienia §§13, 15 do 17, 20 do 25 ^{Działu III} o reprezentacji gminnej, niemiennie postanowienia Ordynacji wyborczej gminnej ~~o wyborze Rady i wiceprzewodniczącego~~ ~~naszej gminnej~~ mają być analogicznie zastosowane do Wydziału chrześcijańskiego, ~~i tegoż z tą jednak różnicą, iż~~

Wydział chrześcijański i jego przewodniczący reprezentują ludność gminy chrześcijańskiej w jej sprawach specjalnych i mają, względem tych spraw ~~te same~~ taki sam zakres działania, ~~te same~~ i sposób ich zatwierdzania takie same prawa i obowiązki i ten sam zakres działania, jaki mają Rada gminna i jej przewodniczący względem podobnych spraw gminy.

Postanowienia Działu VIII o nadzorze nad gminami mają być także zastosowane analogicznie do Wydziału chrześcijańskiego.

W prawo wybierania członków tego Wydziału, którzy mają być wybierani, służyć będzie tylko chrześcijańskim wyborcom w gminie.

III

Specyjalnemu w miejsce dotychczasowej zwierzchności ~~raz~~ wyznaniowej izraelskiej ustanowiony będzie, do zawiadywania specyjalnemu ~~tem~~ sprawami tej ludności, w § 92 ust. gm. wymienionemu, Wydział izraelski.

Skład, członków tego Wydziału i ich zastępców oznaczy dla każdej gminy izraelskiej, c. k., Samostanik w porozumieniu z Wydziałem Krajowym; Skład ten jednak nie może być ani większy, jak Skład ~~ten~~ mniejszy, jak Rada ani większy, jak ogólna Skład członków Rady tej gminy, w której Wydział izraelski mieć będzie siedzibę.

Wydział ten adiera zgrone swojego przetrzonego swajego i tego zastupis zgrona swajego.

Postanowienia §§ 13, 15 dot., do do 25 Dziatu III o reprer. gminy, niemniej postanowienia Ordynacji wyborczej dla gmin gminnej mają być analogicznie zastosowane do Wydziału izraelskiego, z tą jednak różnicą, że iż prawo wybierania członków tego Wydziału, którzy mają być wybrani, którzy będą tylko izraelskim wyborcom dotychczas gminy jakoteż i ~~izraelskim~~ wyborcom ~~gmin innych~~ w gminach innych, należącym do dotychczasowej gminy wyznaniowej izraelskiej.

Wydział ~~izraelski~~ i jego przetrzonej reprezentacji, ludności izraelskiej, w jej sprawach spayanych i mają, względem tych spraw i opozobu ich zastatowania także same prawa i obowiązki i ten sam zakres działania, jaki mają Rada gminy i jej zwierzchność względem podobnych spraw gminy.

Postanowienia Dziatu VIII ust. gm. o nadzorze nad gminami mają być także zastosowane analogicznie do Wydziału izraelskiego.

F w tej gminie, w której gmin wydział izraelski ma siedzibę,

Fra petnem
zebraniu,

z dnia 12 6 października, 1886
w których dwóch ^(mianuje) ~~osobach~~
Józefa Wawski Sud Krajowy
wyiszary Fawach wyiszarych.
Samostnik, dwóch zaś
wyiszary Krajowy.

Do ostatniego rozstrzygnięcia
statutowej sprawy w drodze
ugody lub rozstrzygnięcia
w drodze sądowej,

IV

W każdej gminie, w której
sprawy art. III wskazane w drodze
ugody lub rozstrzygnięcia
statutowej będą, statutowe,
przebrane obowiązujące postanowienie
ordynacji wyborczej
gminnej, ogłoszonej uchwałą z 12
sierpnia 1886 Państwa Królestwa
Gal. i Lod. wraz z W. Ks.
Przemyskiem, zawarte w § 15
ustawy, że przynajmniej
dwie trzecie części radnych i
zastępców przez Komitet Kato-
licy, wybranych, przynajmniej być
wyznania chrześcijańskiego,
i wystających w związku z tem
postanowieniem § 28 tej samej
ordynacji wyborczej, dalej
postanowienie tejże ordynacji
w § 3 w ostatnim ustępie
§ 35, że na wszelkim gminie
nie może być ubrany, kto
nie jest wyznania chrześcijań-
skiego.

(zawarte w postanowieniu
przebranej
ordynacji wyborczej
gminnej, ^{lub} ~~statutu~~
tzw. miejskiej,
stanowiącej mini-
mum liczbę trzech
członków, w tym
Kół Pracy gminnych
lub ogólnokrajowych
liczbę ~~członków~~
nieprzebieżających
członków tejże
Rad, a także najmniej
przebranych, stanowią-
cych z ~~obozu~~
gminy lub (Prze-
siedzi, Przes-
niasta) na-
leży wyznania
chrześcijańskiego.

Додаток до справи надання
рівних виборчих прав православному історію

1868.

Друку, до под.

Przedłożenie rządowe.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem znosząca postanowienia ograniczające udział nie chrześcijańskich członków gminy w reprezentacji gminnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

«Postanowienie ordynacyi wyborczej dla gmin, ogłoszonej ustawą z dnia 12. sierpnia 1866. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawarte w §. 15. ustępie drugim, że przynajmniej dwie trzecie części radnych i zastępców przez każde koło wybranych, powinno być wyznania chrześcijańskiego, pozostające w związku z tem postanowieniem §. 28. tej samej ordynacyi wyborczej dla gmin, dalej postanowienia ordynacyi wyborczej dla gmin w §. 35. ostatnim ustępie, jakoteż statuta miejskiego krakowskiego z dnia 1. kwietnia 1866. w §. 46. ustępie 3., że naczelnikiem gminy, (prezesem miasta) nie może być obrany, kto nie jest wyznania chrześcijańskiego, nareszcie ustawa z dnia 14. marca 1867. zmieniająca gminną ordynacyę wyborczą dla miasta Brodów, znoszą się i przestają obowiązywać z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.»

Sprawozdanie

komisji konstytucyjnej z przedłożenia rządowego ustawy znoszącej postanowienia ograniczające udział niechrześcijańskich członków gminy w reprezentacji gminnej.

Komisja konstytucyjna wywiązując się z danego jej przez Wysoki Sejm polecenia na dniu 26. sierpnia r. b. wzięła pod rozwagę powyżwymienione przedłożenie rządowe, a zważywszy, że rzeczony projekt rządowy jest tylko ścisłym zastosowaniem zasady równouprawnienia i wprowadzenia jej do ordynacji wyborczej dla gmin, do statutu dla miasta Krakowa i uchyla wreszcie nałożony miastu Brody stosunek liczbowy radców chrześcijańskich i żydowskich, zważywszy że żydzi otrzymali już wszystkie najważniejsze prawa cywilne i polityczne, że więc odmawianie im równouprawnienia w gminie jest anomalią w ustawodawstwie gminnym naszego kraju — komisja przychyliła się do projektu rządowego i wnosi:

÷

Wysoki Sejm raczy ustawę pod % załączoną przyjąć i uchwalić.

Sanguszko wł. r.
przewodniczący.

Smolka wł. r.
sprawozdawca.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem, zawierająca zmiany ustawy gminnej z powodu usunięcia postanowień ogra-
niczających udział niechrześcijańskich członków gminy w reprezentacji gminnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienie ordynacyi wyborczej dla gmin, ogłoszonej ustawą z dnia 12. Sierpnia 1866. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawarte w §. 15. ustępie 2., że przynajmniej dwie trzecie części radnych i zastępców, przez każde koło wybranych, powinny być wyznania chrześcijańskiego, — pozostające w związku z tém postanowieniem §. 28. samej ordynacyi wyborczej dla gmin, dalej postanowienia ordynacyi wyborczej dla gmin w §. 35. w ostatnim ustępie, jakoteż postanowienie statutu miejskiego Krakowskiego z dnia 1. Kwietnia 1866. w §. 46. ustępie 3. że naczelnikiem gminy (prezydentem miasta) lub jego zastępcą nie może być obranym, kto nie jest wyznania chrześcijańskiego, nareszcie ustawa z dnia 14. Marca 1867., zmieniająca gminną ordynację wyborczą dla miasta Brodów, znoszą się i przestają obowiązywać.

Art. II.

Postanowienia §. 90. ust. gm. z dnia 12. Sierpnia 1866. zmieniają się w następujący sposób:

Specyalne sprawy ludności chrześcijańskiej (§. 91.) o ile zawiadywanie niemi podług ustaw należy do reprezentacyi gminnej, zawiadywane będą przez tę reprezentację podług przepisów ustawy gminnej z tém jednak ograniczeniem, że izraelicy członkowie reprezentacyi (rady i zwierzchności) gminnej w głosowaniu nad temi sprawami i w załatwieniu tych spraw w ogólności udziału mieć nie będą.

Gdyby jednakże chrześcijańscy członkowie Rady gminnej nie stanowili przynajmniej połowy wszystkich jej członków, wybiera chrześcijańscy wyborcy gminy, w sposób ordynacją wyborczą gminną oznaczony, dla załatwienia spraw ludności chrześcijańskiej tylu chrześcijan, ile będzie potrzeba do uzupełnienia tej połowy.

Do ważności uchwał w sprawach chrześcijańskiej ludności potrzebna jest obecność więcej niż połowy chrześcijańskich członków i bezwzględna większość głosów członków obecnych.

Jeżeli naczelnikiem gminy jest niechrześcijanin, wybierze chrześcijańska część Rady gminnej, a wedle potrzeby uzupełniona, ze swego grona przewodniczącego, któremu przysługiwać będą co do załatwienia spraw ludności chrześcijańskiej te same prawa i obowiązki, które na mocy ustawy przysługują naczelnikowi gminy.

Art. III.

Postanowienia §. 94. ust. gm. zmieniają się w następujący sposób:

Nakładanie dodatków do podatków, jako też innych prestacyi (§. 77.) na członków gminy, na cele w §. 91. i 92. wskazane, nastąpić może tylko za przyzwoleniem Rady gminnej, o ile ustawy specyalne nie stanowią inaczej.

Jeżeli jednak w Radzie gminnej nie ma $\frac{2}{3}$ chrześcian, nakładanie dodatków do podatków i innych prestacyi na chrześciańskich członków gminy na cele w §. 91. wskazane (Art. II.) nastąpić może za przyzwoleniem Wydziału powiatowego.

Przeciw uchwałom w tej mierze tak Rady gminnej, jak i Wydziału powiatowego, służą te same środki prawne, co i przeciw innym uchwałom tych władz.

Art. IV.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnetrznych.

•||.

Uchwała.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wszystkie ustawy, przepisy i rozporządzenia dotyczące ludności izraelskiej z wszelką dokładnością zbadał i poczynił potrzebne kroki w drodze właściwej w celu zniesienia specjalnych ustaw, przepisów i rozporządzeń dla starozakonnych, nadających im dotychczasowe wyjątkowe stanowisko.

Z drukarni Instytutu Stauropeigiańskiego 1868.

Zarządca: St. Huczkowski.

Sprawozdanie

komisji konstytucyjnej z przedłożenia rządowego ustawy znoszącej postanowienia ograniczające udział niechrześcijańskich członków gminy w reprezentacji gminnej, tudzież z wniosku posła Hallera przekazanego komisji do opracowania uchwałą sejmową z 30. Września 1868. r.

Komisja konstytucyjna, wywiązując się z danego jej przez Wysoki Sejm polecenia na dniu 26. Sierpnia r. b., tudzież z 30. Września r. b. przekazującego komisji wniosek posła Hallera do opracowania, wzięwszy pod rozwagę powyż wymienione przedłożenie rządowe i wniosek posła Hallera opiewający:

„Wysoka Izba raczy uchwalić: Wniosek zwraca się komisji konstytucyjnej z poleceniem przedłożenia projektu ustawy mieszczącego w sobie wszystkie zmiany obowiązujących ustaw i przepisów, jakie się okażą, potrzebne z powodu równouprawnienia Izraelitów z chrześcianami co do prawa wyborczego w gminie“; — a zważywszy: że rzeczony projekt rządowy jest tylko ścisłym zastosowaniem zasady równouprawnienia jej do ordynacji wyborczej dla gmin, do statutu dla miasta Krakowa i uchyla wreszcie nałożony miastu Brody stosunek liczbowy radców chrześcijańskich i żydowskich; — zważywszy, że żydzi otrzymali już wszystkie najważniejsze prawa cywilne i polityczne, że więc odmawianie im równouprawnienia w gminie jest anomalią w ustawodawstwie gminnym naszego kraju; zważywszy, że żądane we wniosku posła Hallera zmiany potrzebne z powodu równouprawnienia izraelitów z chrześcianami co do prawa wyborczego w gminie, załatwienie swe znalazło w Art. II., III. i IV. zaproponowanej ustawy; zważywszy, że zmiany w innych ustawach, przepisach i rozporządzeniach, dotyczących stosunków żydów, jakie potrzebne by się okazały z powodu równouprawnienia izraelitów, — wymagają bardzo gruntownego rozbioru i głębokiego zastanowienia się, — tudzież, że możliwe zmiany w owych ustawach, przepisach i rozporządzeniach przeprowadzane być winne w drodze właściwej, — komisja wnosi:

Wysoki Sejm raczy:

I. ustawę pod $\frac{1}{1}$ i

II. uchwałę pod $\frac{2}{2}$ załączone przyjąć i ychwalić.

Grocholski

zastępca przewodniczącego.

Smolka

sprawozdawca.

1860

Materiały w sprawie ustawy gminnej dla miast
w Galicji

Jui Komisya Krajowa, Kłera u
 k. Marniestnictwie nad projektami
 ustawy gminnej. Na miastach Gali-
 cyi obradowata, uwanata potrzebe nie-
 których specjalnych przepisów wzgl.
 Dem Israelitów.

W §. 54 swego projektu ograni-
 czonego sprowadzenia Komisya liczbę
 izraelickich członków rady miejskiej,
 a w §. 73 orzekła, że karmistrz i dele-
 gaci miejscy muszą być chrześcianami.
 mi x)

Ojciec podobnych ograniczeń widzi,
 w samej potrzebie. Wobec statutu, na-
 szym i innemu, jest przepis względem
 wyboru Israelitów do rady miejskiej
 i względem przypuszczenia ich do
 urzędów i majatków miejskich.

Na dołtadniejszego uasądnienia
 tych wniosków, potrzeba jest wy-
 tożnienia drugiego i trzeciego sta-
 nowiska Israelitów w Krajach i mie-
 ście naszym.

Wskontre przedłożeniach, jakich
 Israelici w zachodnich Krajach Eu-
 ropy doznawali, były powodem

x) Na Przewidy, które uasądnienia Komis-
 sya wyjątek, dodając, aby w tem miejscu
 potoma podał delegatów miejscich, a wyjątek,
 którym pierwszego delegata, mogła być
 obsadzona Israelitami. —

ie u wielu II do XIV u innych Kra-
jów emigrowali do Polski, gdzie
najczęściej kupowali ziemie dla siebie
i majątków swoich.

Gdy Niemcy ich zatrudniali nie niemi-
liście wypraszali nie prosili o han-
del, nie chcieli wice mieszkani w mia-
stach i miasteczkach, w których
byli odrębne gminy pod opie-
ką Diekana lub na mocy cogoś
i miastami.

Nie byli oni nigdy w prawach
równani i innymi mieszkańcami,
ani o takie równanie się starali.
Odrębność swoją, nie tylko w ry-
cach rodzinnych, lecz także w admi-
nistracji spraw społecznych jak są-
dów i zachowywali. Wgromiali
s: Mahalach i rzadili niemi ich
własni przełożeni i rabini, któ-
rym przystępowali na wiadomość
sprawami gminy, rozstrzyganie spro-
szeń między spółwyznawcami a
często nawet i jurysdykcją króla
i ad niemi, ponieważ bowiem
rydów jako odrębny naród i rząd
ich wewnętrzny zostawiano im
samym s: rozprawa o Rydach Tade-
usza Crackiego w Wilnie 1807 str. 90
i 91.)

W prawnymach, klucze domów i soko-
dami w Bolocae potwarzyli, rzeźdzali
się prastoiemi kachetow i synagog
i obywateli nandy. Na tych wgro-
madzeniach prawnymych walnych
obierali dolegowanych do stolicy kró-
lestwa, a dolegowani estwarzyli
gencjal, wsi, do królestwa, abiat na-
wielny kierunek zprawnami, firaali
Jów w Bolocae.

Na podstawie przywilej uderolony
rzydom w Bolocae przez króla króla
Bolesława w r. 1264, polmiedony
przez króla króla króla, w r. 1264
jów rzydom (odrobne od reszty lud-
ności po miastach stanowisko,
do rzydomu wola pod jurysdykcy-
miejskie i podlega sądom Woje-
wodów *)

Władysław II odwołat w r. 1454
dane rzydom przywileje, a odwołanie
to ratyfikował Jan Albert w r. 1474
p. Vol. legum I str. 254 Konstytucja
w r. 1494 titulo de Judaeis.:/

X) Król Alexander w r. 1501 uprzed-
stawił przywilej w Bolocae przywilejów
Królestwa, nie ratyfikując go, nowe con-
firmação de confirmação especiali, sob a
cautela de Defensoris contra Judaeos princi-
palis Regni in istum codicem congestis ar-
scribi mandavimus." Vol. legum I str. 309.

Oprócz tego jów Król Jan Albert odwołat dane
rzydom przywileje, "litteras quasdamque super
"libertate ipsius Judaeis concessas, et juri divine

terrestribus
"ac constitutionibus extraneis,
"penitus revocamus, aboli-
"mus, easque relinquimus
"fieri alicujus roboris
"vel momenti" (Constit. 2
v. 1496 tit. de Judaeis
Rozprawa Sąd. Czackiego
o żydach str. 79:80)

Dotyczące ustawy Królestwa Polskiego, dotyczące rydów, odnoszą się do ochrony ich osób i majątków przeciw prześladowaniom, do stawiania i utrzymywania barier i do pojedynczych sposobów narob, kowania, których i w Personalno lubrakazowano.

Chcąc w miastach handel prowadzić, musieli rydów, podług ustaw Królestwa polskiego, a nie miast, i z miastami, a nie z wrajenem, umowę kupować i w nie wolno było. Kup, cel, myt, karcem i innych wypraw trzymać rydów i sława miast kazywano; nie wolno im było mieć wolności chrześcijańskiej i swobod, jej sturbić; osobny podatek na nich tytułem przytornego nakładano*)

W sejmie Piotrkowskim z r. 1551 napadło specjalne sta miastu Lubowa postawienie rydów, wrodekim miejstkim tylko i terema gatunkami towarów handlować wolno t. j. woskiem, skórami, sukienami i wolami, a i w tym handlu

*) Obać misley innymi: Pundyltacye Sejmu, m. a. lat 1558, 1562, 1565, 1567, 1647, 1670, i 1676. - Pol. legum I str. 524, II str. 624, 690, 671, 725; - IV str. 138, V str. 77, 347. - Obać takie rozprawy Tadeusza Brackiego o rydów flr. 89. -

mają być ograniczeni perenni na-
runkami, w szczególności zaś tym
warunkiem: że im nie wolno han-
dlować w domach swoich, lecz tylko
in more aliorum hospitium inuici-
torum^{*)} na jarmarkach; bo handlo-
wanie w domach tylko mieszanom
a kupcom, na jarmarkach latki-
obym wolne było, rydów zaś ura-
dzano jako obcych. Sporozumienie po-
stać w imieniu Sejmu Piotrkowskie-
go potwierdzone zostało uchwałą
Króla Zygmunta I^o r. 1527, a
w tymże samym roku zapadła
na Sejmie Piotrkowskim uchwała,
zabraniająca wszelkiego handlu
rydów Lwowskiem przedmiejskiem^{*)}

(Lwowska)
W r. 1530 Dzwoliła Rada miejska
Latki rydów przedmiejskim kupa-
cyć wyżej wymienionemi caterma-
gatem, kamieniami, towarami, a
opłata; zaś w r. 1581 zawarta rada
miasta Lwowa pakt z rydami,
mocz, któryh dano rydom miej-
skim, w osobnym rejestrze imiennie
spisanym, na lat osm, perwole-
nie prowadzenia handlu innemi
jeszcze, w paktach wymienionemi

*) Porzeczne uchwały Sejmu Piotrkowskiego
i Piotrkowskiego z r. 1521 i 1527 zawarte są
w Decretach Króla Zygmunta I^o, których
oryginały zachowane w Archivum miejs-
kiem, fasc. 257. K^o 6 i 7. —

66
77
Łowczani, a roczną opłatą do
kasy miejskiej i podfronem
ograniczenia mi.^{*)} Byli sydlą, po
upływie osmiu lat, ani umowionej
opłaty składać ani handlu naprawy,
łać nie chcieli, myślejąc się spora,
w przed trybunał królewski, który
wyrok wydał w Krakowie r. 1591
spomniawszy wyrok Dekretu królew.
który postanowienie sejmowe
z r. 1521 i 1524 potwierdził. *Ł.*

W r. 1592 łowczanie rajcy miejscy z
żydami miejskimi nowe paktowały
na lat osm. W tych paktach myli,
czono towary, klarem żydom hand,
dawać wolno; spisanu warunku i
ograniczenia tego handlu i usta-
nowiano opłatę, którą żydzi i na
dzwolenie handlu, miastu szli,
dać byli powinni.

Był Bohdan Chmielnicki, obywatel
z Łowcz. r. 1648 a później r.
1655, kładł przy układach z miastem
stosunek, aby mu wszystkich
żydów wydać, miasto na to przy-
stać nie chciało, przystawając mi,
by innemi i to przyciągnę, że żydzi
nie są miejskimi poddańcami. Do
określenia Chmielnickiego r. 1648

*) Archiwum miejskie lib. 1148 str. 61. *Ł.*
Łowczy Kronika miasta Łowcz. Łowcz.
1844 str. 152 i 206.

optaconego, i ydy osobny w Dalkiem
przyezynić się musieli *)

Dekret króla Jana (Karimiera z
15° Maja 1652° z rabinu miasta
wawierskiego, nowo lub odnowiać sta-
paktu z ydydami bezzwolnienia
królewskiego. Takie zwolnienie
wziął do rządu miasta Jellara,
czyli Kanelera z 3° Lipca 1653, a w r.
1654 zawiadomio miasto, a niektó-
remi odnowia nam, Danno paktu
ydywskie z dalsze lot osin, z co-
ydy i 4000 Altych nowie miasta
optacac' mieli **)

(Konsyliacya Sejmowa Krakowskiego
z r. 1676, odwołując się do dawniej-
szych statutów, ydywów królewskich
paktu z miastem wawierskim Kanc-
i stanowi, że ydy mijscy i przed-
miejscy more antiquo do pomocy
okół armaty przy watach ek o. bse,
quentes być mają z. /: Vol. legum I
p. 363 tit. miasto Lwów. /: —

Kównie, jak w innych miastach, tak
i w Lwowie wolno było ydywom mies-
kać tylko w naznaczonych im dzielnicach

*) Kelacye regentis communis Androja
Ciochovica i Jana Gęsiorka. Archivum
miejskie Libr. 1123 str. 114, 124 i 131. — Kndr. p.
Ks (Chron. miasta Lwowa str. 302, 315, 323,
366 i 367. —

**) Jzariusz rejent communis Jana
Buzkiego. Archivum miejskie Libr. 1123 str. 153
i 159. —

a w Archiwum miejskiem / Libr. 1058
str. 293 / najduje się Dekret Króla
Augusta III., który, między innemi o
żydach wydał rozporządzenia,
rozstraszając wyznawców. Do tego Ko-
misarzom, aby żydów w Tulcu, prowa-
dząc bezprawnie kamieniczych,
ustanowił.

9/9 - 1/10

W jednym sporze miasta z żydami
zapadły dnia 5° Kwietnia 1710 dwa
Dekrety Króla Augusta III° 9/ - 10/,
w których najwyraźniej stwierdza się,
że żydów tylko w przeznaczonych im
działkach mieszkac wolno, że im
propinacza i wszelkie szynki w
miejscu i na przedmieszcach wzbro-
niono i że oni tylko według przy-
stępu w miastach handlowych, hand-
lować mogą prawo. W tych Dekre-
tach zawarte jest także postanowie-
nie, że żydzi ciwarzą i czerpią kontrybu-
tyj do rządu chrześcijańskiej republiki,
czy miasta płacić byli powinni.

Przez kupców przybyłych zabywato
miasto Dobry granica i prawo, a
któryś obywatel się majatkiem zgłosił.
Wobec Władysława Ks. Opolskiego
obywatel Łowicki, w r. 1712, Jan Mę-
leburgowski, 100 łanów, które sta-
ły się do rozszerzenia miasta. W r.
1715 darował Władysław Łajetko
miastu nowe obszary, a wane

extremities, na których powstały
wsie: Kulparkowo, Bitohorska i
Bruchonice.

Przywilejem z r. 1537 udzielił Zygmunt I miastu prawa propinacji.
Dla szpitalu s. Duchu Darszaw
Zygmunt III dobra Skutówce^{*)}. W
latach 1507, 1508, 1509, 1610 i 1613 kupi-
li Konsulowie i Tarnicy miejscy, dla
siebie i dla swoich następców, dobra
w parafii radzieckiej, mianowicie: Ku-
brza, Lichon, Kotoszko wielkie i ma-
łe^{**)}

Wszystcy w majątku miejskim
nie mogli żyć i mieć udziału, bo
im nie wolno było mieszać tylko
w sprawach wojny dla nich ustalano
i publiczni rzecznicy; — bo do
szpitalu chrześcijańskiego nie byli
przyjmowani; — bo przywilejem,
nadającym miastu prawo Magb,
burstkie, nie byli objęci i osobnym
właściwym sądom podlegali; — bo
od propinacji i synków byli wy-
łączeni; — bo, nakoniec, nie należąc
nigdy ani do rady miejskiej ani do

*) oryginalne przywileje Władysława Opols-
kiego, Władysława Jagiełły i Zygmunta
I^o zachowane są w Archiwie miejskiem
fasc. 193 N° 17 i 18 i fasc. 276 N° 61.

**) Kontakty, kufina tych dóbr w Arch.
miejskiem fasc. 44 i libr. 1223. —

mieszkających, prawami miasteczki
oddawanych, nie mogli być. a więc,
kiedy ani innego miasta nie było
ani mieć, udzielał na wojnę i granice
współ.

Opisem przytoczonych, już ustawa
i dekrety, mający się w Archiwum
miejscowym, a także i innych
dokumentów, do których, nie było
nigdy nie uważano na ich istnienie
mieszkających, w prawach miasta
udzielał mających.

11
11
12/11
Statut r. p. przywilej Zygmuntowski
z r. 1527¹¹, nadający miastu pro-
prio i uniuersalnemu wolność od pa-
łatków na lat 20, i najważniejszy
przywilej Jana Kazimierza z r. 1659¹²,
przyznający miastu prerogatywy
sejmickie, świąteczne, że pod nazwą
miasto rozumiano tylko gminę
chrześcijańską, a pod nazwą mie-
szkańcy miasta tylko chrześcijan,
i że tylko do chrześcijan sięgały
się przywileje i prawa miasta.

14/13
Statut króla Stefana z 12° Caele.
1580 13/ najwyraźniej stanowi, że
tylko i mieszkającymi miast nie
mają, nie wspólne, że są tylko
admissio manerum et inhabi-
tatio oppida, i że w prawach
i dobrodziejstwach, miastom nadanych, *

radnego użycia, sobie przywrócić
nie mogą.

Lipiec r. 1788 powstał Polacy
myśleć o zmianie stosunków Turco,
Litów, a. s. i, którzy w ułożeniu projektu
do, węgierskiej r. 1788 p. b. użycia
prostatu, zgodzili się na pewne zasady,
z których pierwszą była: „Do tych czas
nad uważał żydów za tolerowanych,
odtąd należy im prawa mieszkan-
com, należne przyznać.” Od tej jed-
nak zasady dopuścił projekt niektó-
re wyjątki. Kopisze o żydach w
urzu Cackiego str. 220 do 245 i/. -

Byli więc żydzi uważani w Pol-
sce jako obcy i tolerowani aż do
r. 1772. to jest do czasu odłączenia
Galicyi od Królestwa Polskiego *).

Stosunek ten mało się zmienił
w pierwszych latach po objęciu Gali-
cyi przez Austryę.

Patent Maryi Teresy z 16 Lipca
1776 ułożony żydom, ustala ich
stanowisko; organizuje ich gminy
pod kierunkiem osobnej generalnej
dyrekcji prowincjonalnej; rachos-
kuje ich wyłączenie od jurysdykcji
władz miejscowych miejskich i ratow-
kuje po części ich własne sądy.

Pracował Baronego, od żydów w
Celsie pobieranego podatku w proglon.

*) Wiadomości o stosunkach żydów w Galicyi w czasie objęcia tej prowincyi przez Austryę
zawarte są także w dziele profesora Michała Stojera, „Darstellung der gesetlichen
Verfassung der galiz. Judenschaft. tom. I str. 64, 142; - tom II str. 49, 143, 144. -

rekrutów siągano od żydów osobno;
nie dawano im kupować dobra
hypoteczne i domy w dzielnicach nie-
żydowskich; nakazywano sygnować
wódki, piwo i miód, sprzedawać sygniki
i intyngny; nie dawano im urzędów
publicznych tak krajowych jako i
gminnych; rachowano im parafialne
i tasurowe fundusze i porownano
sprawami gminnymi; — polecano im,
aby swoich ubogich i chorych a. t. d.
nych funduszy rozpatrywali i. t. d.
We Lwowie specjalnie dawano im
dom mieszkać tylko w ulicach im prze-
znaczonych; wydano przepisy przeciw
przyjmowaniu obcych żydów; pole-
cono żydom utrzymanie osobnego
szpitalu; chorych żydów do powozek,
niego szpitalu lwowskiego w ogóle
nie przyjmowano; polecano, aby
ulice, w których żydzi mieszkają, na
ich koszt były czyszczone; do pomocy
przy pożarach żydom osobno przygo-
niać się nakazano*)

Decret nadworny z 16 Lutego 1789
L. 454 postanowił, że żydom nie ma
miejskie /: Bürgerrecht: / we Lwowie
nie może być udzielone; chyba tylko
na zezwolenie Monarchy, a

*) Stöger tom I str. 33 do 45, 51, 174, 178, 241 do
249, 267. tom II str. 52, 59 do 62. —

Dekret z 22 października 1804 r.
20904 uchwała Kancelaryi nadwornej
z hydrii miejskiej Kamodzin, nale-
żące w podówaras do Galicyi, nie-
sa, i dolni do nabycia prawa miej-
skiego; bo galicyjskim przydane, pod-
ług dawnej konstytucyi krajowej,
prawa miejskie nigdy nie przy-
stępowato i stosownie do Dekretu
nadwornego z 16 Lutego 1789, przy-
stępować nie może. Dopóty, dopó-
ki nie nastąpi rozwołanie Monar-
chy, które jednak dotąd nie na-
stąpiło. *)

Nie mogąc osiągnąć prawa miej-
skiego, nie mieli hydrii i udziału
w wyborach reprezentacyi miejskiej;
bo ten udział przystępowat, aż do
r. 1848, tylko posiadający prawo
miejskie /: mieszczanom:/

Była więc reprezentacya miejska
wytękanie chłopskie, i ta ra-
wiadywała sprawami i mająt-
kami gminy miejskiej.

W r. 1848 dnia 20° Lipca ogłoszone
zostało praworządne rozporządzenie
dla wyborów reprezentacyi miasta
Lwowa, które nie i uchwalone przez
Wydział miejski.

Wtem rozporządzeniu usta-
niono, aby na stanowisko W.

*) Mager tom I str. 179 do 188.

35
Wydziału miejskiego obranych zastat
15 żydów; chociaż bawiem, a by żydki
mieli reprezentantów w obranych
na jeden tylko rok wydziale prawni,
zarysowany, którego zadaniem było:
przystosować reorganizację municy,
spalności, wyrobienic w projekcie
nowego dla gminy statutu.

Do rozważania spornego
Wydziału, obrano w r. 1849 inny,
zgodny przepisów z 20° Lipca 1848, a
ten nowy Wydział, również prawni,
zarysowany i na rok jeden obrany, wy
wiązał się z głownego zadania swo
jego, projektując Wydziałowi
projekt statutu dla Lwowa.

Na podstawie tego projektu, wy
dany został, przez ministerstwo
spraw wewnętrznych, prowinicya,
na ustawę gminna dla miasta
Lwowa z dnia 15° Sierpnia 1850,
która jednak nie została wyko
nana.

W tej ustawie §. 85. 189 do 195. przy
daje się specjalne dla żydów przepi
sy; niektóre z nich podobno są do
przepisów, proponowanych w na
szym terazniejszym projekcie.

Sakholwieł żydzi do prawni miej
skiego i do radu spraw miej
skich iadną stanowczą ustawę

Dotychczasowa sytuacja, jak
kolwiek takto przedstawia się jest, że
jeśli Kyskie wolałby niechętnie
„muszać” nas, gminę do stano-
wiska przysięgi i rydów w granie swo-
je i do dania im spójności i
w prawach, które Dotąd tylko chro-
ści nam przysługowały, — są, że
linij jednak, iż Staszewski jest, aby
jeden z nich, w radzie miejskiej
mieli swoich reprezentantów, któ-
ryby i nad miejskimi sprawami
spólnie z chrześcianami na radach
się i specjalnych żydowskich interes-
ów stawać mogli.

Przepuszczając rydów do rady miej-
skiej, ograniczając, licząc, i
konkretnych w tej Radzie, na-
szą część liczbę ogólną /s. 44/,
a główne urzędy miejskie: burmistrza,
straż, wiceburmistrza i Deputatów,
wyłączenie dla chrześcianachowa,
nie mieć chcemy /s. 65/, chro-
ciański w bowiem „Dzienniku”
liczą miasto nasze od przodków
naszych i chrześciański na-
stępcom przestawiać nas, są,
leżymy obowiązkiem; musimy
więc stawać je od niebezpieczeństwa
przewagi żydów w radzie
spraw miejskich, któreby oni
łatwo pozyskać mogli, gdyby

nie ograniczonych ich liczb, w Karlinie
miejstki i gminy im dano wolny
przystęp do wszystkich urzędów; oni
bowiem już i tak znaczący wpływ
w mieście naszym wywierają, bo
mają znacniejszą część handlu
i kapitałów w swoim ręku; lud-
ność ich zaś, mnożąca się więcej
niż chrześcijańska, wynosi dziś ju-
ż 2/5 części ogólnej ludności miasta*)
i w bliskiej przyszłości warstac'
będzie w znaczącej mierze niż dotąd
stosunków. Pamiętajmy, że bowiem
tędy, w której handel chęć przyby-
wa, gdyż kolejniarza, która już
w przyszłym roku musi się spłaca-
wać, ruch handlowy we Lwowie
podniesie. -

*) Obliczenia ludności Adriatane w latach 1846 i 1857
w kraju liczb przypisanych do gminy lwowskiej i ok.
heimische: /

	w r. 1846	w r. 1857
Chrześciana ...	41.827	33.074
Jydów ...	21.999	22.586
Razem	63.826	55.660

Uwaga: w jedynastu latach od 1846 do 1857, w których choroby,
pobory, wojna i inne przyczyny szkodziły na staro lud-
ności Adriatany, zmniejszyła się ludność chrześcijańska
bardzo znacznie, bo więcej niż o 20%; ludność zaś żydowska
pomniejsza się. Stosunek ludności żydowskiej do chrześcijańskiej
kiedy był w r. 1846 jak 525:1000
w roku zaś 1857 jak 683:1000.

W tymże samych porządach, wnoszący
w naszym projekcie: §.§. 52, 53 i 58
lit. c.: aby chrześcijanie i żydzi w
osobnych kolejach wyborczych reprezentan-
tów swoich do Rady miejskiej
obierali; chcemy bowiem uniknąć
przeważnego wpływu Żydów na
wybór reprezentantów chrześcijan,
którzy nie tylko razem z repre-
zentantami Żydów o wspólnych
sprawach miejskich radzić, — lecz
także specjalnie w sprawach gmi-
ny chrześcijańskiej: t.j. jej majątki,
ziem i jej instytucjami kościelnymi,
mi, naukowymi i dobroczynnymi, /
zarządzać mają. Temi chrześcijan-
kami sprawami zarządzać do-
tąd reprezentacja miejska, bo ona
dotąd była wyłącznie chrześcijańska.
Gdy jednak teraz do Rady miejskiej
wstąpić mają stanowczo Żydzi,
nie jest rzeczą konieczną, aby spra-
wy, dotyczące wyłącznie gminy chře-
ścijańskiej, od zakresu Związku
wspólnej rady miejskiej wyjąć i
osobnej, z chrześcijan stojącej i
przez nich obranej reprezentacji
poruszone zostaty: §.§. 130 i 131
projektu.:/

Funuszami specjalnymi gminy
żydowskiej i instytucjami prozyna.

czonami na jej potrzeby religijne,
naukowe i dobroczynne, nawiadując do,
tak osobni przedstawieni tej gminy; im
też razą do mi. sprawami i na
przygotować rachowny. / §. 129 pro.
jektu: /

Przy rachowaniu projektów na og.
ustawy do wypadków pojedynczych
starać się mogą, szczególnie w pierw.
wszych latach, wątpliwości, czy tu lub
ona sprawa wchodzi w zakres dr.
tanio wspólnej Rady miejskiej, lub
też należy do osobnej reprezentacji
gminy chrześcijańskiej albo iaraclie.
kiej. Gdy rozstrzygnięcie takich wą.
pliwości należy do wewnętrznych
spraw gminy, więc je przedstawiamy
Radzie miejskiej, a od jej decyzji
zastawiamy prawo odwołania się
do reprezentacji krajowej / §. 132 pro.
jektu: /; trzymamy się bowiem tej
zasady, że sprawy wewnętrzne gmi.
ny powinny być przesłane reprezen.
tacji gmin i kraju.

Gdy zaś, według Statutu projektu
statutu miejskiego, do rady miej.
skiej; do nadzoru nad sprawami
i majątkiem miasta stanowczo
mają być dopuszczeni, skarże się
potrzeba ustanowienia fundat
orokajacych: o ile i pod jakimi

warunkami majątek miejski ma
być spólny, Chreścian i Izraelitów
własnością.

Skarbnik do takich warunków podał
nam postanowienia, zawarte w S. S.
4. 5. 30. 75 i 78 prawnej ustawy
gminnej z r. 1859, jakoteż przepisy
prawniczej ustawy gminnej
Pruskiej z dnia 20. kwietnia r. 1849 / S. S. 190, 193. 194 i /

Te ostatnie przepisy polecają, aby
z majątku miasta Swowa wyta-
czyć najpierw część, przeznaczoną
na cele, w których Izraelci nie ma-
ją mieć udziału, i aby reszta ma-
jątku miejskiego, o ile ona była
nie była Chreścianom i Izraelitom
spólna, stała się ich spólną własno-
ścią, pod warunkiem płacenia przez
Izraelitów do Kasy miejskiej takiego
kapitału, jakoby przy podziale spo-
łecznego majątku w stosunku do
ludności, na gminę izraelicką przy-
padł.

Nasada, że żydai, Izraelci się z gmi-
ną, chreściańską, do jej majątku,
wzajemnie odpowiedniego kapitału,
wypić się winni, a na resztę
takie w mieście Pradze przez naj-
wyższe władze państwa, a, jakkol-
wiek stanowiąc uregulowanie

strunków majątkowych między mia-
stem Bragą a Łantejską gminą, i rae-
liczka, ile nam wiadomo, dotąd
jeszcze nie nastąpiło, to jednak pro-
stą wiadomością, aby żydai, tymczasem,
12.000 f. rocznie do kasy miejskiej opta-
wali.

Wierzę, że ci, którzy, nie ra-
palcie, nie radzą, przyszkala chrześcijań-
ską gminę lwowską, gruntu do roz-
szerzenia miasta, dobra ziemskie i
prawo propinacji, i że żydai ani
w wyznaniu ani w narażeniu tego
majątku, udziału nie mieli. Nie
przypomnę i o tym tego udziału ustawa,
Dawstwo austriackie; majątek więc
lwowskiej gminy miejskiej, pro. gmi-
ny chrześcijańskiej, i stał się przyszkala,
związany z nieruchomością praw i ak-
tywów, jest wyłączenie jej własności,
tak jak majątek, pro. gminy i rae-
liczka nabyty, do tego wyłączenie na-
leży. / §. 125 i 129 projektu /

Mógłby nam kto zarzucić, że ży-
dzi w ostatnich czasach, narównie z
chrześcijanami, do datki gminnej do
podatków, jakoteż tacy urzędowi
miejscie i t. p. należyto się optować
i pro. to dochody miejscie przyszkala-
jali, że więc majątek miejski, a

przynajmniej to w majątku, który
w ostatnich czasach miasta nabyto,
jako majątek wspólnej sprawy być
powinien.

Leżące sprawione należytą opłatą,
albo nie tylko opłatą, ale także inni
także obcy, którzy majątek
z niego nabyli, a przecież nielli
by opłat, ani innych, więc obcy, a
byli przez to przez to majątku
miejscowego. — Za opłatą, która była
na potrzeby miasta wynosiła, więcej,
niż inni, tak jak inni obcy, bezpła-
towo, brulion, oświadczenia i in-
nych urzędów publicznych, przez
miasto utrzymywanych. — Choć
sejmiki i urzędnicy gminy miejskiej
opłacali także sprawione należytą
opłatą, leżące, przez tego, wynosiła do
kasy miejskiej dochody z majątku,
który był własnością gminy chre-
ścijańskiej, a dochody te stanowiły
bardzo znaczną część w budżecie
miejscowym — Jeżeli więc postanowa-
li, nadwyżka dochodów, obrócenie
na porządek majątku mi-
asta, to ta nadwyżka musi być
przynależąca gminie chrześcijańskiej
z tego powodu, że ta gmina
dawała dochody swojego majątku

Do kasy miejskiej, stojącej pod jej nazwą,
nadaw, gdy przeciwnie gmina ryńska,
która, przeznaczona w posiadanie
swoich własnych funduszy, dochodów
z nich jedynie tylko na swoje własne
potrzeby obraca.

Do właścicieli majątku miejskiego.
gmina chrześcijańska gmina
broszka prawo wywołania dochodów
tego majątku na wszelkie swoje po-
trzebności i wywołania innych po części do
pokrycia wydatków na utrzymanie
urzędów, sądów i innych publicznych
urządzeń miejskich, które z samych
podatków miejskich nie mogły być
pokryte, a po części także na
cele wyłanianie chrześcijańskie.

W ostatnich sześciu latach / 1857
- 1859 / wydatków chrześcijańska
gmina miejska, jak świadczą rachunki,
nie wykazała aby obciążenia
miejskiej 1/4 z dochodów swojego
majątku, na swoje chrześcijańskie
cele, a mianowicie :

na cele religijne, na leżenie cho-
rych i na wsparcie ubogich chro-
ścian u przecięciu rocznie .. 55.368/13.

na szkoły normalne i tryniałne .. 12.021/99

Razem rocznie 67.390/12c.

18/19

Alby fundusze w te anawne a ciągle
wzrastające wydatki na przyszłość na-
bezpieczyć, proponujemy §. 125 pro-
jektu / wydziału administracyjnej części
chrześcijańskiego majątku miejskiego,
z którego one dotąd były oprowadane;
przypuszczenie bowiem żydów do
spółnictwa w majątku miejskim
bez poprzedniego wydziałenia fundu-
sów na wspomniane chrześcijańskie
cele, naraziłoby gminę chrześcijańską
na niebezpieczeństwo, iaby ona, postrac-
awszy myślała o intensywności majątku
miejskiego, nie mogła już z niego
pokrywać swoje specjalne wydatki
i innych funduszy na nie szw.
Kacby musiata; gdyż Tatró po-
wziąć można, że Strachoci sta-
wiać będą sprzeciw przeciw wy-
działom z wspólnego majątku na
chrześcijańskie cele, w którychby
oni nie mieli udziału, a mogąc
się obronić, którzy takżę opo-
rzycę za słuszną poczytają,
gdź dotychczasowe stosunki,
z upływem czasu, zostaną
zapomniane. -

Na ubezpieczenie wspomnio-
nych funduszy nie można

/.

/.

przyjmować pewnego, liczebnie
 oznaczonego pieniężnego Kapi-
 talu lub dochodu; ulega nas
 bowiem Dwie, iż waluty pi-
 niężne są często niepewne,
 a wartość pieniędzy, z upły-
 wem czasu, nie wzrasta lecz
 znacznie się zmniejsza; wnosi-
 my więc wydzielić na ten
 cel z majątku miejskiego
 Dobra nieruchome, a w miarę
 niedostateczności tych Dób-
 także prawa miasta przy-
 stępujący /: §. 125 projektu /

Do §. 126 projektu ma-
 gmina israelicka stworzyć do-
 powiedni, w stosunku do lu-
 dności obliczony, Kapitał, aby
 stać się spółtascielką
 tej reszty majątku miejskiego,
 która porostanie po wydzieleniu
 z niego części w §. 125
 wskazanej. Doracowanie tej
 reszty majątku porostawia-
 my reprezentacji gminy
 chrześcijańskiej, która nie mo-
 żna zmuszać do przyjęcia
 obcego zarządu; i że tu
 bowiem o Dobrowolną ugodę,
 a §. 5. powyższej ustawy
 gminnej zawiera postanowie-
 nie: że, przy połączeniu dwóch
 lub więcej gmin w jedną

/.

1.
catość, majątek przybyłych
gmin, wbrew ich woli, nie może
być stacjonary.

Oszacowanie, przez repre-
zentacyę gminy chrześcijań-
skiej Dobroman, nie może wy-
paść na osłode gminy ży-
dowskiej, której wolno będzie
nie przyjąć tego oszacowa-
nia, odpowiedniego mu ka-
pitału nie stając i gminę
chrześcijańską przy wyłączonej
własności jej majątku pro-
stawić Dożyty, Dożytki przez
tę nie rozstrzygnie repre-
zentacya Krajowa /: §. 127 pro-
jektu: /

Obawa przewagi żydow-
skiej w zarządzaniu
sprawami miasta, i propo-
nowane przez nas, wskutek
tej obawy, ograniczenia
żydów w dostępie do
posad w mieście i w urzę-
dach miejskich, znajduje
more, w krajach zachodnich
prześladowani nawet pomię-
dzy chrześcijanami, lecz ci
niech pomną, że ich prze-
śladowanie skutkiem prześladowa-
nia wygnali żydów, którzy
tłumnie gromili się do Polski

1.

I gdzie znaleźli przytułek i ochronę
i rozmnożyli się w stosunku
w każdym innym europejskim
kraju nie praktykowanym.

Żraelitów galicyjskich nie
można dzisiaj uważać na równi
z ich współczesnymi w
krajach zachodniej Europy,
w których oni, w materii w sto-
sunku do reszty ludności
znajdując się lepiej, w życiu
społecznym do niej się zbliżają,
jej obyczaje przyjęli, a nawet
religijne swoje wyobrażenia,
przynajmniej co do zewnętrz-
nych z innymi ludźmi sto-
sunków, znacznie zmodyfi-
kowali.

Wielka liczba żydów w
miastach galicyjskich do-
zwala im tworzyć się w silne
gminy, w których, mniej za-
wisli od reszty ludności,
żyją do niej osobnienic,
a w religijnym wyznaniu
swojem skutkują i znajdują
prawdą dla swoich potrzeb
instytucyj, dla swoich oby-
czajów, i dla całego swojego
życia społecznego. Nawet
stoją równi żydów do innych
mieszkańców w Galicyi, a
ich obrzęd religijny, przez ich
preterytoryjnych wykładany i
utrzymywany, wzbiera im

spólnego z chrześcianami po-
żywienia. - Złnuimając się
narodem wybranym, wchozą
żydzi w ogóle z innymi mie-
szkanami kraju w taki
tylko stosunki jakich w tam-
ich interes wymaga. Oddosobnie-
ni o resety ludności w tam-
ni wyorajami i wyobracisnia-
mi, tem scislejorą między sobą
spojnią zachowują w niej
daleko więkora niż inni się,
ku popieraniu odrębnych spraw
swoich, znajdują. Trafnie
porównat ucrony profesor
uniwersytetu lwowskiego ży-
dów galicyjskich z srodkiem
chemicznym, który na imie-
ciata podziatywa, rozkłada-
jąc je lub spajając, sam
nas zawsze swoją własną
naturę, różną od innych,
zachowuje. J. Stöger Verfassung
der galic. Judenthums tom. II
str. 49.

Znajdują się uprawdnie mię-
dy galicyjskimi żydami lu-
dnie wykształceni, którzy uty-
skują nad prosobruciem na-
rodu swojego, a doli o dobro
pospolite przykładają się
do podniesienia onego, są to
jednak wyjątki bardzo rzadkie.

Być może, iż w przyszłości nie-
chy się zmieni, lecz Stugie-
go czasu i naterionych usito-
wań potrzeba na to, ażeby
usunąć głęboko wkorzenione
wyobrażenia i wyobraze, a ce-
ten osiągnięty być może je-
dynie przez inne wychowanie
przyszłych pokoleń. Pokaż
jednak ta upragniona i
zbawiczna zmiana nie na-
stąpi, - pokaż Izraelici sami
swojego ścisłego odstętu lu-
nosci ostrzeżenia przestrzegac
a w tem ostrzeżeniu odrębne
interesa swojego narodu wy-
nagdywać i na interes Polna
ogólnego przekładać nie prze-
stana; - potaż ludność
chrześcijańska nie może zgo-
dzić się na to, aby Izraelici
równych z chrześcijanami
praw i znacznego wpływu
na rozwiadywanie spraw
krajowych i gminnych
używali. —

Lwów d. 20. listopada 1864.

Juli 1860

12

Nachweisung (vom 7. 1860)

Der Bezugs jener, in der k. Hauptstadt Lemberg befindlichen Einkommenssteuer-Beiträger, welche der k. Regierung nicht unterliegen, sind von dem Einkommen, das sie Einkommenssteuer unterliegen.

Es zahlen die be- tribuenten der	Der Einkommenssteuer, wie folgt															Bemerkung
	unter 200 fl.	von 200 bis 400 fl.	von 400 bis 600 fl.	von 600 bis 800 fl.	von 800 bis 1000 fl.	von 1000 bis 1200 fl.	von 1200 bis 1400 fl.	von 1400 bis 1600 fl.	von 1600 bis 1800 fl.	von 1800 bis 2000 fl.	von 2000 bis 2200 fl.	von 2200 bis 2400 fl.	von 2400 bis 2600 fl.	von 2600 bis 2800 fl.	von 2800 bis 3000 fl.	
	3/150 fl.	3/200 fl.	3/250 fl.	3/300 fl.	3/350 fl.	3/400 fl.	3/450 fl.	3/500 fl.	3/550 fl.	3/600 fl.	3/650 fl.	3/700 fl.	3/750 fl.	3/800 fl.	3/850 fl.	
Bezugs der Einkommenssteuer zahlenden tributenten																
I. Einkommenssteuerklasse																
Christen	3	3	4	6	.	3	2	.	.	1	22	
Juden	1	1	1	.	.	1	1	.	5	
II. Einkommenssteuerklasse																
Christen	1	2	18	52	8	9	6	1	.	1	98	
Juden	.	.	1	.	3	2	6	
III. Einkommenssteuerklasse																
Christen	80	19	29	21	7	27	13	3	5	.	1	3	2	.	213	
Juden	54	10	4	3	1	2	1	.	2	77	
Zusammen	139	35	57	82	19	44	22	4	7	2	1	3	3	.	421	
Ein von sind																
Christen	84	24	51	79	15	39	21	4	5	2	1	3	2	.	333	
Juden	55	11	6	3	4	5	1	.	2	.	.	.	1	.	88	

23

II

Materiały archiwalne z okresu lat 1356-1789
(Kopie z aktów Archiwum Miejskiego m. Lwowa)

Przywileje miasta i niektórych wsi należących do Lwowa.

Skł. tyczące żydów we Lwowie: Przywileje żydów;
ich spory z miastem; „Sakta”; Dekrety królewskie
w prośbach miasta o żydów.

Notably the *typical* *document* is *the* *document* *the* *document*

Spis opisów dokumentów
z Arch. Miasta Lwowa

Wielmożnemu Panu Kornelowi Hrzegorzewiczowi
Czł. Wydziału M. Lw. odeślanym -

1. Przywilej Króla Władysława N. 18. Węgier z 1415.
względem „Obersary” (= *Extensitates civitatis*.)
2. L. Króla Zygmunta N. 10. Węgier z 1537
tj. Prawo propinacyi.
3. L. Króla Szeperana N. 1577 z.
tj. wprowadzenie wydziału miejskiego (= 40 mężów.)
4. Pakta cum Iudaeis civitibus et Civitate Leopoliensi z roku 1592.
5. Wyciąg z dziejów i sprawów żydowskich we Lwowie
od samego początku aż do roku 1757. -
Lwów dnia 26. Lipca z. 1860.

K. Kasp.
Schlichte.

28

Wielmożny Panie Dobrodziej.

Uproszczanie archiwum miejskiego z rolnych
kątów wydobywanego dopiero się dokonywa.

To jest pomyślna, że skomponowałem wkrótce rychło
sprostać nie mogącym. Posyłam teraz kopie i wy,
ciężki dokumentów do tychże wyszukanych, danasze
że P. Karp Dalszemu wyszukaniu gwałtownie
się zajmuję, nad tem starać niekiedy

Wielmożny Panie Dobrodziej

Lwów
26 - 860
4

Pracujący Stuga
[Signature]

1850

Wohin der Fuß, wo die als Quelle der Quellen zu finden werden,
wo die als Quelle der Quellen zu finden werden, ist am besten
im Handb. der Philosophie - und ich glaube, der Herrn
Sinn zu entsprehen, wenn es diese Quellen was auch
sowohl sein.

Diejenigen, welche in der Natur die „Geweisse“
bezeichnen, bezeichnen in der Natur die Augen
aufzubringen.

Freundliche Gruße Hochwollgebornen in Glück
wünsche, den Festlichkeit, wünsch ich zu
sagen, die Ihr sein

Der Hochwohlgeboren

Sept. 17. - 1860.

изъясненъ въ слѣдствіи

Carl W. Rapp

Bydure

W tej chwili korzystając z mojej ustanowienia, donoszę do wasi Panowie
już się zgadzacie taktycznie, nawet i P^{re} Prekera spotykamy się

149
już na przyszły tydzień & powrotem. Może więc ten transport
będzie ostatnim, gdyż: Właśnie Dobrych może wkrótce ogłosić
będziemy mieli nadzieję.

Postępujący Stęga

L.
Kutny

$\frac{17}{9}$ 860

huik

Dokumenty
o żydach i imie
z archiwum miasta

Manuscripte des fins aux p^{re}sentes lettres Abbesse
de la chartre de Saint Eustache n^{re} Dame de
Bonnefontaine de la ville de

de Lopol

1. Copie Privilegi Regis Casimiri die Sabathi ante dominicam
Palmorum anni 1460. continens approbationem
Privilegi Regis Casimiri Magni ^{de Lopol} et die recta infra octavam
pentecostes 1356. — Territorium urbis et portuum
2. Copia Privilegi Ladislai Ducis Cracoviensis Wielun et Ruspia
et Sankow feria quinta post festum Sti. Michaelis anni 1372.
Territorium in urbis.
3. Copia Privilegi Ladislai d. Sankow feria octava post dom. Michaelis
anni 1415. Kutswaga.
4. Copia Decreti Archiepiscopi Jacobi de Malin intuitu Hospitalis Sti. Spiritus
N. 15. februarii 1403. — (aut de Kutswaga.)
5. Copia ex libro privilegiorum. d. 29. April. 1471. intuitu Hospitalis Sti. Spiritus
(aut de Kutswaga.)
6. Copia ex eodem libro d. feria sexta post dominicam Remissionem 1604
intuitu Hospitalis Sti. Spiritus. (aut de Kutswaga.)
7. Copia ex eodem libro. Privilegi Regis Sigismundi Magistri d. Carovici
Sabathi pridie festi sancti Michaelis 1550. (intuitu perisultationis)
(aut de Kutswaga.)
8. Copia ex eodem libro. Privilegia Regum Polon. pro Judaeis Lopol
(aut de Kutswaga.)
9. } Copia ex eodem libro et f. 100. v. 101. d. 10. April. 1560.
10. } in charta de p^{re}sente R^{eg}is. — (aut de Kutswaga.)
11. Copia Privilegi Regis Joannis Casimiri de anno 1600
(ex gratia Civium.) Lemberg 17. Sept. 1860. Rasp

Magistrat Lamb. Städt. Kolonien. Abfassen.

- 1. Erklärung des Magistrats. gehalten d. 16. März 1776.
- 2. Aufhebungspflicht des Längsraums, d. d. 1526.
- 3. Gültigkeit des Magistrats. Aufheben des Landes in Lamburg. Offener Brief an Land d. 1460.
- 4. Forderung in Güter Zuberg und Sichow d. d. 1407.
- 5. Verkauf eines Wassers von Zuberg. vom Jos. Scholnicki, 1507.
- 6. Kauf des Gelbes Zuberg und Sichow vom Verkauf d. d. 1508.
- 7. Kauf eines Wassers von Zuberg vom Johann Sackmisch, 1509.

- 8. Freiwillig, d. d. 1523.
- 9. ————— 1527.
- 10. ————— 1535.
- 11. ————— 1539.
- 12. ————— 1543.
- 13. ————— 1545.
- 14. ————— 1553.
- 15. ————— 1553.
- 16. ————— 1557.
- 17. ————— 1558.
- 18. ————— 1571.

Vertrag Contribution
Tafel
Lopowe
Ducillare

- 19. Gen. Reg. Belohorod. d. d. 1532. u. 1635.
 - 20. ————— Kleparow. d. d. 1634.
 - 21. ————— Bruchowice, Wotosko u. Kleparow.
- Lemberg 4. October 1860. Karp
- libertates.
pasaryna,
garwarki.

Acta i inne miejskie

protokółne pisma z w sprawie żydów:

1. Dekret (D. S. S. Warszawa 14/2 1713 Libr. 1058 p. 89 (ust
67i)
Sędziów) potwierdzenia Dekretu z 1710 - Sędziów
z tych dekretów, dotyczących żydów, przedmiejskich, mamy —
2. Dwa dekreta Sędziów Sędziów z 5/12 1714
potwierdzenia dwa poprzednie z 1710 i 1713
(Libr. 1058 p. 115 i 123)
3. Dekret z 1724 —
4. Dwa dekreta z 5/3 1732 (Libr. 1058 p. 133 i 143)
potwierdzenia poprzednie
5. Dwa dekreta Krolewskich z 11/2 1738
potwierdzenia poprzednie, lecz już
tylko dla żydów (Libr. 1058 p. 153 i 177)
6. Dwa dekreta z 8/8 1744 (Libr. 1058 p.
293 i 313) Sędziów z tych dekretów
co do żydów miejskich mamy
7. Potwierdzenie Sędziów Piotrkowskiego dnia
1° stycznia w wigilię S. Thomas 1521 —
że tylko 4te artykuły. handlowanie wolno
(Libr. 1076 p. 139, Libr. 1147 p. 60, Libr.
1148 p. 56)
8. 1527 potwierdzenie poprzedniej uchwały
(Libr. 1147 p. 62 i Libr. 1148 p. 57)
9. 1527 że przedmiejskim zupełnie
nie wolno handlować (Libr. 1147 p. 64
i Libr. 1148 p. 59)
10. 1581 praktyka z żydami (Libr. 1148 p. 61)

X
11. Dekret tryb. król. ex feria 3 ante festum
S. Margharitę 1591, potwierdzający
dekreta z 1520 i 1527 (libr.
1147 p. 66 i libr. 1148 p. 63) —

12. 1598 statuta zukienników lwowskich,
że Żydzi nie mogą
handlować sukniem (Libr. fasc. 486)

X
13. ^{dekret Króla} 1685 że Żydzi nie wolno
sprzedawać towarów
Żydom i obywatelom (libr.
1055 p. 745 i 793)

14. Wspomnienie w Dekrecie Aug.
III z 8/8 1744 następujące dekreta:
a. Władysław II z r. 1637 dnia 3^{go} w Prastym
festi. S. Petri et Pauli
b. — — — — — z r. 1641 — 10 Octobr. —
c. Aug. II z r. 1712 — 7 Maja

X
15. Wspomnienie w tymże dekrecie z 8/8 1744
o konstytucji Sejmu 1676 spinałites inuitate Legatos seruians
& Dekret Króla Michała de anno 1670

XX + X
16. ^(fasc. 446) 30/10 1670 Król Michał potwierdził przywilej
Ławy Kar. z 30/9 1661, udzielający
miasta prerogatywy — Ten ostatni
przywilej mamy (fasc. 446) — Aby zatwierdzić
do sprawowania tylko zatwierdzenie Króla
Michała a nie przywilej Ławy Kar., bo ten

ostatni wyjęty jest ex libro
privilegiarum, w którym
jest także przywilej Stan. Aug.
Dany w r. 1710 —

X 17. 13/4 1676 Król Jan III zatwierdza
prawo: wolności niżej par. 101
n. 14

XX X 18. Constitutio regni publica ex. 1659
co o propinacii wygłoszon
wydawa — ta Konst. cytowana
w Dekr. Aug. II z 1710

- 1264 Przywilej dla żydów Bolesława opolskiego
1505 twie przywilej przez Alexandra adwokatę (Const. Vol. 1.1
fol. 254 kt. de Judaeis)
1496 Jan Albert adwokat dawa żydom przywilegi (Const. 1496
kt. de Judaeis)
1565 } vol. legum II str. 690 i 725 że mają prawo
1567 } zawieraić u. nad umowę kupcy nie wolni.
1521 Postanowienie Sejmiku Piotrkowskiego, że w Lwowie
żydzi tylko 4 gatunki. Szwarców kupcy mogą
(Libr. 1076 p. 139, Lub. 1147 p. 60, L. 1148 p. 56)
1527 Król zatwierdza postanowienie ^{o żydach niżej} (Lib. 1147 p. 62 i Libr.
1148 p. 57)
1527 Dekret Króla, że żydzi prowadzący zwoznych
handlowi nie mają prowadzić (Lib. 1147 p. 64 i Libr.
1148 p. 59)
1530 Dzwonka ruda niżej żydom prowadzący
ekspozycja artykułami (Libr. w Lubr. nie ustalony)
1581 Rada niżej ka. pozwala żydom handlować
niektórzy inni faurarii (Lib. 1148 p. 61)
1593 Statuta dla Żydów Kras, potwierdzone przez
króla, że żydom nie wolno handlować
zobacz (fasc. 486) —
1648 } Sprawa { że żydom nie wolno
1655 } okupu { bo nie byli niżej
Chmielnickiego } prowadzący — że
osobny datok dają
na swój okup
3 Libr. 1053 że Komenda pozwala zawieraić pakt { z Darmasza } Libr. 1123 str. 149
6 febr. 1654 Papież daje żydom nowe pakt { regenta } " " " 159
{ Brockiego }
1655 Zakazanie sprzedawania żydom (Libr. 1055 p. 745 i 793)
1672 Przywilej wcielający na 100 Talarów (fasc. 193 str. 17)
1677 Dobyćie Zubry i Lichowa (Libr. 1076 p. 249
fasc. 44, 44 i 65)
1687 Przywilej Jagiello na cytrinitates (fasc. 193. str. 18)
1715 Przywilej Jagiello na cytrinitates (fasc. 193 str. 18)
1707 Żygm. aug. dat dobra składowe dla szpitala S. Józefa (p. 193 n. 57 i 60)

1170 Vell. II p. 27 kept a young one in the
 cage for some time
 present but fell to the

1538 2 years kept in the cage
 by mist. Vol. I p. 525

1190 *Edingensis nigra* 1562 - 1565 V. 2 p. 64 (in the table)
 1567 (157) - 1647 V. 2. 4 p. 102

~~Notes to the *Edingensis*~~

Przywilej nadany m. Lucius brate niemiecisk.

1356

nadanie króla Janem m. k. w transumpcie króla
Janem m. k. r. 1460

ii. Privilegium de anno 1460. Regis Casimiri - continens in transumpto
Privilegium Regis Casimiri de anno 1356. intulit Territorii. nuncupat
munitur pro Antonianum - et futurum p[er]sonis
Karzem o nile ad m[un]da n[ost]ra n[ost]ra

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. —
Nos Casimirus Dei gratia rex Poloniae et Cracoviae, Sandomiriae,
Siradiis, Lancicis, Cujaviae, Magnus dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae,
neonon sulmen. Elbingen. Königsbergen. et Pomeraniae, terrarum
haeres et dominus. — Significamus tenore presentium quibus
expedit universis presentibus et futuris, harum notitiam
habituari. Quomodo pro parte famosorum et providorum consue-
tum, civium totiusque communitatis civitatis Leopoliensis
fidelium nostrorum dilectorum nobis oblata petitione
continebat. Quatenus ipsis privilegium Dni Casimiri olim
regis Poloniae, etc. Praedecessoris nostri et eius contenta per Secensium
mum Principem Dominum Vladislavum Regem Poloniae,
Genitorem nostrum carissimum felicis recordationis sub
majori appenso sigillo approbatum et confirmatum, de
benignitatis nostrae clementia confirmari admittere et
approbare dignaremur. Cujus quidem privilegii tenor
de verbo ad verbum sequitur et est talis. In nomine
Domini Amen. — Quod et Magnifica Regum Decrevit fi-
eri auctoritas pro commodo subditorum ratum atque
stabile debet perpetuo permanere. — Ea propter et Nos
Casimirus Dei gratia rex Poloniae, neonon terrarum, Cracoviae,
Sandomiriae, Siradiis, Lancicis, Cujaviae, Pomeraniae Russiaeque,
Dominus et heres — notum facimus universis. Quod pia
consideratione reloque Regis Majestatis providere advertent.
Disturbia et incommoda quam plurima, quibus civitas
nostra Lwów perplexa noscitur ab hostibus quibusli-
cet importunis. Et ut eadem civitas in utilitatibus,
commodis, profectibus et prosperitatibus per amplius
valeat adaugeri. In consolationem itaque dictae civita-
tis et ipsius fidelium incolarum in augmentum damus
et perpetuis temporibus tribuimus, praedictae civitati jus

Theutonicum, quod vulgariter Magdeburgense appellatur. Re-
moventes ibidem omnia jura Ruthenicalia et consuetudines —
Ruthenicales universas, ac quavis alia quocunque nomine
censeantur, quae ipsum jus Theutonicum perturbare, seu
impedire consueverunt, et Absolvimus insuper civitatem praes.
dictam et incolae ipsius quolibet ab omnibus juribus,
dictionibus Palatinorum, Castellanicorum, Iudicum, Sub-
iudicum, Capitaneorum, Ministerialium eorundem, et a
protestatibus quibuscunque quocunque nomine dicantur. Ita
quod coram ipsis vel eorum aliquo pro causis tam mag-
nis quam parvis, furti, incendii, sanguinis, homicidii,
membrorum mutilationis et quibusvis aliis enormibus
excessibus citati, nulli penitus respondebunt, nec alii,
quos poenas solvere teneantur, nisi Cives coram suo
Advocato, Advocatus vero coram Nobis, et hoc cum per
nostros litteras specialiter fuerit citatus et vocatus, tan-
tummodo suo jure Theutonico & Magdeburgensi responde-
bit. — In causis autem criminalibus vel quibuscunque
emergent. Advocato dictae civitatis, iudicandi, sententian-
di, puniendi, corrigendi, placendi et condemnandi secun-
dum jus Theutonicum, prout exigit et requirit, plenam et om-
nimodam concedimus facultatem. — Et licet soli civitati
praedictae, et omnibus habitantibus et commorantibus in ea
tribuimus jus Magdeburgense supradictum, tamen ex spe-
ciali nostro favore, aliis gentibus habitantibus in eadem
civitate, videlicet Armenis, Ruthenis, Sarracenis, Iudeis et
aliis gentibus cujuscunque status vel conditionis existant,
tribuentes gratiam specialem volumus eos circa ritum
eorum in ipsorum jure illibatos conservare, Santes ta-
men facultatem eis, ut pro quibuscunque causis vel
criminalibus inter ipsos aut inter eos, vel alios quibuscunque
super causis vel articulis emergentibus habuerint ques-
tionem, licitum sit eis praedicto jure & Magdeburgensi

uti eorum Advocato civitatatis et perfui juxta eorum
 petitionem petitam et oblatam. Sin autem refusare,
 rint predictum jus e Magdeburgense, quo perfui Debeat
 civitas antedicta, tunc Picti nationes e Armenorum
 Ruthenorum Saracenorum, Tartarorum et Scedorum ac
 aliarum quarumcunque nationum, quos ibidem con-
 gregatos et adinventa fuerint, quilibet sua nationis
 jure, presidente tamen e Decano civitatis eadem judi-
 cio ipsorum quolibet quastio debetis terminari et
 finire. Volentes insuper predictam civitatem Lwincgra-
 tia prosequi speciali, attribuiamus eidem civitati pro
 melioratione ejusdem Septuaginta mansos Franconicos
 in sylvis, mericis, pratis et pascuis secundum quod
 inibi enumerari sive mensurari poterimus De quibus
 mansis sexaginta volumus esse censuales singulis annis
 in festo beati Martini, de quolibet manso pro censu sol-
 vende nobis viginti quatuor grofos computande Rulhe-
 nicales. Postquam vero extingui fuerint, reliquos Decem
 mansos in loco vicino civitati antedicta, qui vulgari-
 ter Belohorwig appellatur, dimittimus eis pro pascuis
 sine cujuslibet pecunie solutione. Ad majorem autem
 meliorationem civitatis sapientia, Damus eadem civitati
 ex speciali nostra gratia et favore: ut nullas Terrige-
 narum, Religiosorum, Civitatisensium, aut aliarum qua-
 rumcunque personarum locet, limites aut edificet
 tabernam vel tabernas per unum milliare mensura-
 tum a civitate eadem distante. In quorum omnium
 testimonium et ad evidentiam pleniorum sigillum no-
 strum in robur perpetue firmitatis duximus appen-
 demus Actum Landemiris, feria sexta infra octavam
 Pentecostes. Anno Domini millesimo Trecentesimo quinquagesimo
 sexto. Presentibus hiis testibus nostris fidelibus dilectis Joan-
 ne Jura Castellano Cracoviensi Melchione Domino Landemi-
 riensi Dobeslao Wislicien. Castellanis, Floriano preposito
 /

et cancellario Lanciciensi, Petro tribuno Cracoviensi, Andrea
Cracoviensi, Raphaële Sandomiriensi Succamerario, Joanne
decretorum doctore, proposito Gnesnensi et cancellario Russis.
Et aliis etiam nobilibus terris Russis videlicet. Motzcone de Pra-
chowice, Iwano dicto Logi de Skarzeszów, Janiewiczane de Korbora
Sovicibus, et aliis multis fidei dignis. Datum et ordinatum per
manus Domini Joannis nostri cancellarii Russis, antedicti. Nos ita,
que Casimirus Rex prefatus, petitionibus ipsorum hujusmodi tam,
quam justis et rationalibus benigniter annuentes ipsis predictum
privilegium et in eo contenta, in omnibus suis punctis, senten-
tiis, articulis conditionibus et clausulis, de libertatibus nostris mani-
ficientia ratificamus, confirmamus et approbamus. Decernen-
tes ipsum robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigel-
lum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in civitate
nostra Leopoliensi, sabbathe proximo ante diem Dominicam Kamispat,
marum Anno Domini Millesimo, quadringentesimo sexagesimo presentibus
Reverendissimis, reverendisque in Christo patribus, Dominis Gregorio Ar-
chiepiscopo Leopoliensi, Nicolao Episcopo Kamenceensi, necnon magni-
ficis, generosis Stanislae de Ostrog Vallisiensi, Perstae de Kythuriany
Sirciensi, Andrea Cedromax de Gyorra Leopoliensi et capitaneo Russis,
Hryckone de Lomoczany Todolis Galatinis. Petro de Szamosthuly
Peznaniensi, Michaële Muijto de Buczacz Kamenceen. Nicolao de
Zakreszew Halicien. Joanne de Kmichlycz Halicien. castellanis.
Nicolao de Gologay Succamerario, Georgio Szumillo Verilifero Leopoliensi,
et Stanislae de Chotec capitaneo Haliciensi, multisque aliis fi-
de dignis. Datum per manus Venerabilis & Egregii Joannis Luthco-
nis de Brzesze, utriusque juris doctoris, sedis Apostolicae Prothono-
tarii, ejusdem Sacri Apostolici Pallatii causarum Auditoris. Archi-
diaconi Gnesnensis & regni Poloniae Vicecancellarii, sincere no-
bis dilecti. — Relatio ejusdem Venerabilis & Egregii Joannis
Luthconis de Brzesze, utriusque juris doctoris, sedis Apostoli-
cae Prothonotarii, ejusdem Pallatii causarum Auditoris, Ar-
chidiaconi Gnesnensis, Regni Poloniae Vicecancellarii. P
Collat. V. R.

Przywilej nadany miastu Liwów sto latow-

1372

wydan przez Władysława, kr. opolskiego sto

In nomine domini Amen! Vere dignum et iustum est, ut ea, quae aq. per Reges et principes in profectum et utilitatem suorum subditorum benignius largiuntur, ne simul cum fluxu temporis a memoria hominum deire, sciant, necesse est ut ea sollemniter roboraret titulus literarum. Proinde nos Ladislaus Dei gratia Cuius Apolien. Melunen. Terrar. Russia Dominus et haeres notum facimus tam praesentibus quam futuris tenore praesentium, quibus expedit universis. — Consideratis quibusdam ac nonnullis defectibus Civitatis nostrae Lemburgen et civium ac incolarum in ipsa degentium, quibus ipsa Civitas Lemburgen. in terra Russia constituta per insultus infidelium Lithuanorum orthodoxae fidei inimicorum (proh. dolor) fore noscitur aggravata et praeventa, Dolentesque ei, Deum Civitati et civibus ac incolis ipsius de benignitate nostra celsitudinis, ut merito teneretur de reme, Deo providere opportuno, ex nunc ipsis civibus incolis et eorum veris et legitimis haeredibus natis et nascentis centum mansos franconicos jure Theutonico, seu Magdeburgensi cum omnibus utilitatibus Pratis, Pascuis, paludinibus, sylvis, mericis, rebotis, agris cultis et incultis Molendinis, piscinis, piscatoriis, aquis, aquarum decursibus, quae intra limites et mensuram praedictorum centum mansorum continentur, vel poterint contineri, ad extirpandum, locandum, colendum, meliorandum et ad usus beneplacitos uti, fruendum. Incipiendo a fronte murorum praedictae civitatis, et a monte, qui dicitur Stephani mons, sursum et etiam deorsum ex utraque parte fluvii

f. Poltva et abinde per circuitum prefata civitatis Lem-
burgensis, usque ad molendinum ecclesie parochialis
S. Mariae Virginis gloriosae inclusive, quod sublus prefata
tam civitatem est situatum, damus, donamus et conce-
dimus plenam et omnimodam facultatem. Præterea
molendinum S. Mariae ecclesie prædictae antiquitatis
et perpetue ipsi ecclesie iunctum, una cum lanceo, quem
etiam ipsi ecclesie de dictis centum mansis præsentis,
his adjungimus ac molendinum Gregorii dicti Stecher
civis Lemburgensis in mensura prædictorum centum
lanceorum seu mansorum similiter volumus per-
manere, et ut onera cives prædictae civitatis eo faci-
lius poterint et melius supportare Decem mansos
liberos de prefatis centum mansis absque solutione
census eisdem perpetuis temporibus damus et clar-
gimur, cum potestate plenaria vendendi, commu-
tandi et ad usus beneplacitos convertendi, nostro
tamen et successorum nostrorum de consensu et
beneplacito gratia et voluntate. Adjicientes specia-
liter et expresse, quod in paludine quodam intra
limites et mensura octuaginta novem mansorum
situata omnes Rutheni ad castrum nostrum Lembur-
gen^e pertinentes, una cum civibus et incolis prædi-
ctae civitatis equos et pecora ipsorum communiter
depascent, juxta ipsorum omnimodam voluntatem.
Insuper ut eo citius commodius et facilius supradicti
centum mansi per jam dictos cives et incolas va-
leant collocari, et in uberiores redigi conditionem,
omnibus et singulis emethonibus, colonisque in prædic-
tis centum mansis locandis, ab omnibus nostris
solutionibus, exactionibus, collectis et depactionibus
universis infra viginti annorum spatium
a data presentium continue computando plenam

53
et omnimodam damus, concedimus de gratia nostra —
libertatem. — Quia lapsa cives, coloni seu incolae octua-
ginta novem mansorum seu lanceorum, de quolibet
manso lanceo solubili quoddecim grossos Pragenses
in festo beati Martini, singulis annis nobis et Sr.
successoribus nostris pro censu et Decima solvere
tenebuntur. — In quorum omnium testimonium
ad evidentiam clariorem sigillum nostrum pra-
sentibus est appensum. Actum Datum in Sta-
sokow, feria quinta post festum Sti. Nicolai. An-
no Domini Millesimo trecentesimo septuagesimo
secundo. Presentibus strenuis et famosis militibus
Dominis, Leopoldo palatino Sieradiensi, Paschone
Hodzey de Pilschowitz, Petro Sumprecht palatino Sex-
mystliensi. Herboltha de Syrawa, Petro Brny et
Strala de Rokicz et pluribus aliis fide dignis. p

illat. Rarp

Stadtlässliche einfache Abschrift

Griss. Lunc. Lunc. Privilegium T.I. pag. 114 N° 30. H. 22 pag 441 n. 1. hared.
pracs. 9 Decembris 1793 ad N° 13400. In Nomine Domini Amen. Nos Jacobus
Dei Gratia Archiepiscopus Haliciensis ad perpetuam rei memoriam Severine
volentes, universis ac singulis, quibus praesentia legere vel audire contige-
rit, Denotamus per haec scripta inter caetera, quae de fonte civitatis proce-
dunt Elemosyna Archivo commendatur, sollemioribusque praecomis com-
mendata praecellere Demonstratur, agmina pietatis. Haec est enim pera-
mabilis suffragatrix, quae nos a poenis absoluit, gratiamque nobis restituit
Salvatoris. Hinc est, quod Providus Petrus Cyrenhuttel Communitatis Lem-
burgii una cum consorte sua legitima Domina Margaretha Nobis in
Christo dilecti coram Nobis incolumes, sanis ac deliberatis mentibus prae-
habitis, personaliter constituti, Somae Devotionis Deo accensi volentes
Diem extremi iudicii misericordiae operibus praeservare, Divinae retributio-
nis intuitu pro sustentatione nutrimentum ac victualibus, alimentis et
caeteris quibuscunque defectibus supplendis, pauperum hominum, utpote
infirmorum, claudorum, caecorum et aliarum qualiumcunque miserabilium
personarum in infirmaria Hospitalis ad Sanctum Spiritum in civitate Lem-
burgii aegrotantium, necnon ad instauracionem et reparacionem ejusdem
infirmariae Domus, dum necessitas id ipsum exigit, Duos Maneros seu
lanceos minus uno Quartuali sitos inter agros Chigandi ex una, et
Georgii Erbel Civium Lemburgii parte ex altera cum omnibus et singulis
fructibus, utilitatibus, redditibus, proventibus; ut puta: praediis, domi-
bus ac quibuscunque pertinentiis ac appendiis universis ad praedictos
lanceos spectantibus ac spectaturis, prout praedicti Manosi sive Lancei
in suis gradibus sive metis in longum atque latum sunt distincti ac
quomodolibet limitati, permodum veri ac legitimi Testamenti legarunt,
liberaliterque erogarunt, animadogne resignarunt, post mortem eorum,

Item Petri Cyrenhuller et Margarethae suae consobrinae habendos, tenendos ac
perpetuos possidendos, ac in usus temporales, ut praefertur miserabilium persona-
rum penitus convertendos, nullam omnino hereditas et propinquioribus affini-
bus ipsorum Petri et Margarethae iurisdictionem vel participationem, atque
perpetue observandi constituentes ac legitime ordinantes veros, debiles ac
legitimos huiusmodi Testamenti Tutores, Executores, Stabernatores ac his,
pensionarios idoneos, sequaces ac honestos viros Petrum Tolmar, Petrum Re-
chler, Joannem Boos, Iohannem Rymen, Michaelen de Brega et Georgium
Terbel pro tunc Consules Civitatis Lembergii ac defuncto eorum successorum
Consulum quemcumque praenominati Consules, nomine Consulatatus ad prae-
scripta exequenda specialiter: ut praescribitur: spontanea obdulerunt
praedictos agros cum illorum utilitatibus et pertinentiis disponere
ac omnimode sicut expedit, praessee, fructusque quoslibet ac proventus
suis procurare et de praedictis fructibus ^{ac proventus} saepe sacrae infirmeriae per-
sonis debilibus vitae necessaria: secundum valorem eorumdem agrorum:
ceterosque defectus iuxta posse supplendo, quanto commodius poterant mi-
nistrare. Insuper saepefacti legationes Petrus et Margaretha speciali-
ter derogaverunt omnibus et singulis praefati Hospitalis Hospitalarius
Rectoribus ac eorum vicesgerentibus sed et quibuscunque aliis perso-
nis tam spiritualibus, quam saecularibus cujuscunque status et dignita-
tis fuerint, quibus et nos perpetuo derogamus excepto tantum consen-
sus praescripti Lembergii illam penitus administrationem, regimen
seu aliam quamvis iurisdictionem in Laneis superscriptis habere
seu modo aliquo usurpare, hoc tamen minime omisso, ut praenarrati execu-
tores seu tutores agrorum praescriptorum nobis ac nostris succedaneis decim-
mas consuetas annales, Plebano vero jura parochialia sicut aliis consueve-
rant dare et assignare teneantur, ordinarie semper huiusmodi executione ac
dispensatione Testamenti praescripti conscientias praenarrati Consulatatus
Lembergii: non alibi convertenda, nisi ut praesimatur: ceterum petitionibus
autem justis ac dignis, maxime quae aedificant ad salutem non immerito annuentes,
praefati Petri et Margarethae praedictam legationem, ritum ac rationabile per-
petuum Testamentum Auctoritate nostra confirmavimus, approbamus praesen-

Etque nostri Sigilli appensi Patrocinio perpetuo confirmamus. Datum Lem-
burgae IV die Mensis Februarii A. D. 1460. in Domo nostrae mansionis prae-
sentibus praescriptis Consulibus Lemburg Joho Volfram Notario Civitatis,
Praesentibusque Patre Mathia et Stanislas Nobis familiaribus, ceterisque
quam pluribus ad praescripta vocatis et rogatis fide dignis. Suprascriptam
Donationis suorum lanceorum Hospitalis s. Spiritus copiam, cum suo originali
concordare attestor. In cuius rei fidem sigillum Civit. praesentis est appressum.
Datum Leopoli die 19 Maii 1779. Jo. L. J. Fran: Xav: Jaschewicz Officii Consul:
Leopoli. Notarius mp. Praesens Instrumentum requisitionis Cisci Regis et
Cancellari Magistralualis Jo. 16bris 1793 ingrossari die 18 Julii 1794. Jo. Anto-
nius Hasruberm.p.

Größgüßlyt Lumburg am 12ten September 1860.

N. reg. Cco.

Call. Kadyi von Maximilianowski

Spencer, Richard

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humanae naturae commoda nihil dignius memoriae habeatur, opportunum existat, ut actus hominum literarum apicibus et testium annotatione pertementur ne lapsu temporis evanescant. Proinde Nos Vladislaus Dei Gratia Rex Poloniae nec non terrarum Cuiaviae, Sandomiriae, Siiradiae, Lancitiae, Cujaviae, Lithuaniaeque princeps supremus, Pomeraniae, Russiaeque Dominus & Haeres. Significamus tenore praesentium, quibus expedit praesentibus et futuris praesentium nobilitati habitisque universis. Quod attentae mentis intuitu perpendentes gratae fidelitatis studiosa obsequia, ad multiplicium nostrorum constantiam, quibus Joannes de Byraua, noster fidelis Nostrae Majestati complacere meruit et in posterum aucto fidelitatis studio potuit praestantius complacere, horum intuitu cupientes ipsum specialis Nostrae gratiae praerogativa praevenire et ad obsequia nostra reddere promptiorem sibi suisque liberis et successoribus legitimis Villam nostram Lubra in districtu et in terra nostris Lembergensi sitam, prout in suis metis, granitiis et gradibus ab antiquo circumferentialiter longe, lateque est limitata et distincta, cum omnibus redditibus, censibus, fructibus, proventibus, nec non agris, agriculturis, pratis, campis, pascuis, sylvis, borris, gais, mericiis, nemoribus, quacunctis, rubetis, virgultis, venationibus, aucupaliis, mellificiis, piscinis, piscaturis, lacubus, paludibus, aquis, et earum decursibus, molendinis et emolumentis, ac etiam cohaerentibus, pertinentibus, et appendiciis universis ad eandem villam Lubra quomodolibet spectantibus damus et conferimus Donatione perpetua et inrevocabili Donamus. Ita tamen, quod in terra Nostra Russiae propter defectum hominum residentiam faciet, personalem et ad singulas expeditiones idem Joannes cum suis liberis et successoribus cum una lancea et duobus sagittariis nobis et nostris successoribus obsequi tenebitur et servire. Cujus etiam villae incolae et villam Nostram solitudines, dationes, contributiones et alia nostra jura singula nobis, nostrisque successoribus tenentur solvere, quemadmodum per homines et villanos aliorum terrigenarum ejusdem terrae Lembergensis nobis dare sunt solitae et consuetae. Quam quidem villam Lubra idem Joannes cum suis liberis et successoribus legitimis tenebit, habebit, uti fructur, perpetue ac pacifice possidebit nec non vendet, commutabit, obligabit, alienabit, et in usus suos beneplacitis converteret, Nostra tamen de consensu et voluntate speciali harum quibus sigillum Nostrae Majestatis appensum est. Testimonio literarum actum in medice feria quinta in vigilia sanctorum: Simonis et Judae Apostolorum. Anno Domini Millesimo quadringentesimo septimo. Praesentibus his validis, strenuisque viris: Joanne Ligenra Palatino Lancienoni, Floriano de Romthineria subprinceps Sandomiriensi et Capitaneo Lembergensi, Petro

De Charbmowiere subdapiſero Sandominiensi Bijen bone De Snabokruk, Joanne De Ma
nobchanin de Melotyer & Joanne Kluss de Wyrnany terrae Hamburgensis nobili
bus, multisque aliis nostris fidelibus fide dignis. Datum per magnus Venerabilis
Nicolai praepositi sancti Florianii ~~archidiaconi~~ ^{Carovien}, Regni Noſtri Vicecancellarii
Nobis sincere Dilecti. Locus sigilli regie in cera expressi, p[ro]p[ri]o. Rectum
per Albertum de Lychlin regni Poloniae Vicecancellarium. Vladislaus Rex
Joanni de Bieraawa villam Lubna, cum obligatione, ut ad expeditiones bellicas,
cum una lancea et binis sagittis homines emitteret, donat.

Orzeczenie sądu podkarpackiego w Lubaczowie, Tydatycze, Kłukowie -
na „prawo niemieckie”.

1419

(dról Marjotaw pagietto).

Consuetudo Teutonorum:

Stadtlæstliche einfache Abschrift

Unus Locus Privilegiorum I. II. pag. 29. m. 10. Haer. XXXIV pag. 115. m. 1. haer.,
Praes. 31. Xbris 1793 ad N. 14437. In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memo-
riam. Cum inter humanae naturae commoda nihil dignius Memoria habeatur, opportu-
num existit, ut Actus hominum Litteris Apicibus et Testium Annotatione prehendantur,
ne lapsu temporis evanescant. Proinde Nos Vladislaus Dei Gratia Rex Poloniae,
nec non Terrarum Inagooiae, Sandominiae, Syradiae, Lanciciae, Cujaviae, Lithvaniae,
que Princeps supremus, Pomeraniae, Russiaeque Dominus et Haeres etc. Significamus
tenore praesentium quibus expedit, Universis tam praesentibus, quam futuris praesen-
tium Notitiam habituris. Quomodo ad instantes petitiones Nobilis Andree de Male-
chaw fidelis nostri dilecti Villas ipsius subscriptas, videlicet: Malechaw, Kudathin
et Kleholthaw in Terra Russiae, et Districtu Leopoliensi ostas de jure polonico,
in jus Teutonicum, quod Smeden dicitur transferimus perpetue, duraturaeque Remo-
vendo ibidem omnia Jura polonica, mores et consuetudines universas, quae i-
psam Jus Teutonicum plerumque perturbare consueverunt. Eximimus insuper,
absolvimus et perpetue liberamus Hmelhones et quosvis Incolas Villarum
praedictarum Catholicos videlicet et ritus Sanctae Romanae Ecclesiae
ab omni Jurisdictione et Potestate omnium Regni nostri Castellatorum,
Pallatinorum, Judicum, Subjudicum, caeterorumque Officialium et Ministe-
rialium eorum, ut coram ipsis et ipsorum aliquo, pro causis tam magnis, quam
parvis, puta furti, sanguinis, incendii, homicidii et membrorum mutilatio-
nis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt, nec
aliquas poenas solvere tenebuntur, sed tantum Hmelhones et Incolae Villarum
praedictarum coram suis Scultetis, Sculteti vero coram praedicto Andree earum
haerede et ipsius Successoribus legitimis vel coram quocunque Domino Vil-
larum praedictarum seu coram Nobis vel nostro Jureis, si idem Andreas,
ejusque haeredes et Successores legitimi vel quicunque Domini Villarum
praedictarum in reddenda ipsis Justitia fuerint negligentes et remissi,

Item tamen per nos aut per nostram Litteram Sigillo nostro sigillatam citati fue-
runt, tunc non aliter, quam suo jure theulonico respondere sunt adstricti.
In causis autem Criminalibus et Capitalibus superius expressatis Scutellis praedictis
tarum Villarum judicandi, definiendi, corrigendi, puniendi et plectendi damus plenam
et omnimodam potestatem, prout hoc jus theulonicum in omnibus suis punctis,
sententiis, articulis, Conditionibus et Clausulis postulat et requirit, firmiter la-
men nostris regalibus in omnibus semper salvis. Itaque, quibus Sigillum no-
strum appendum est, testimonio litterarum. Actum et datum in Leopoli die Sab-
bati ipso die sancti Severini. Anno Domini. Millesimo Quadringentesimo Deci-
mo, nono. Praesentibus ibidem Reverendis in Christo patribus Dñis, Arenisquere et
Nobilibus Joanne Dei Gratia stae Leopoliensis ecclesiae Metropol. Joanne Dei Gratia
Epō Chelmen Joanne de Seretocin Lublinens. Floriano de Corith miera Wisli-
nens. Joanne de Cluthaw Capitaneis Russiae Siremil Domarath de Calylas-
ny. Ryeckenosi Castellanis, aliisque multis nostris fidelibus fide dignis.
Datum per manus Venerabilis Joannis Schaffranecz Decani Chacovien-
Regni Poloniae Vicecancellarii. Ad Relat. ejusdem Dñi Joan. Decani
Chacov. A. P. Vicecaneg. = Lett per Albertum de Lathlin A. P. Vicecancell. =
L. S. pensilis. = Praesens Privilegium vi patiti Civitatis Leopoliensis et
Conclavi judicialis d. 10. Februarii 1794 emanati Ingressari die 19. Men-
sis Decembris 1795. Anno = Jacobus Czernik-

Ausgeführt Lemberg am 12 September 1860

N. reg 664.

1415

Brzywilej Króla Włodzisława Jagiełły
r. 1415

z aktem darowizny dla m. Łowicza - na. poży-
tek i ordo miast - Łowicz w provincji
Łowicki provincja Łowicki provincja Łowicki
provincja Łowicki provincja Łowicki

Privilegium Regis Vladislai N. 18, September 1415
 Arch. antig. fasc. 193. N. serial. 18.

In Nomine Domini Amen.

ut perpetuam rei memoriam. Nos error oblivionis
 gestis sub tempore recessantibus pariat in posterum
 detrimenta, alta Regum et Principum concilia
 decurrunt ea litterarum apicibus et textum anno-
 tatione percurrari, ne lapsu temporis evanescant.
 Proinde nos Vladislavus Dei Gratia Rex
 Poloniae, nec non Terrarum Cracovie, Santhomiriae
 Sieradiae, Lancitiae, Cujaviae, Lithuaniaeque Princeps
 Supremus, Pommeraniae, Russiaeque Dominus et
 Haeres etc. Significamus Tenore Praesentium
 quibus expedit universis Praesentibus et futuris
 praesentium notitiam habituris. Quomodo cupientes
 Civitatem Nostram Leopoliensem alias Lemburgen
 uberioribus communibus et populi multitudinis abundanter
 murorumque structuris et aedificiis decorare ac
 conditionem ipsius facere meliorem, ut sub felici
 Nostris regimine utilia se sentiat recipere
 incrementa et Nobis inde facultates augeantur
 et proventus. Ad instantes Peridorum Consulum
 incolarum et totius Communitatis ejusdem Civitatis
 Leopoliensis petitiones, ipsius et Civitatis ipsorum
 omnes Exemtales, sive Residuitates alias
 Obsery dictas omnia Lancorum pro Civitate
 Praefixa ab antiquo dimensionatorum et depu-
 torum ultra dimensionationem ipsorum in
 longum et latum usque ad terminos et metas

omnium et singularum Villarum San-
ctarum quam spiritualium ac etiam Sacer-
dium circa Civitatem circumferentialiter adja-
centium protensas excrecentes et restantes et
cum hoc omnes vastitates inter graniculis pra-
dictarum Villarum etiam circumquaque Praedictae
Civitatis consistentes, cum omnibus ipsarum
pertinentiis, utilitatibus, fructibus, censibus,
rentibus, proventus, agris, campis, pratis,
pascuis, silvis, nemoribus, gaudiis, meritis,
singulis, Borris, quercetis, paludibus, lacubus,
torrentibus, rivis, aquis ipsarumque decursibus,
piscinis, piscaturis, molendinis et ipsorum
emolumentis omnibus et singulis usibus, quibus-
cunque nominibus vocentur, qui nunc sunt
et in futurum arte vel humano ingenio in-
prescriptis extremitatibus sive residuitatibus Sanctorum
praedictorum nec non vastitatibus et praesertim
Silva dictae Krzywy Las reperiri, vel fieri aut
augmentari possunt, damus, donamus et tribuimus,
adjungimus, adimus, appropriamus, tenoreque
Praesentium conferimus perpetuo et in aevum.
De Nostra liberalitate munificentia et gratia
speciali, per praedictos Consules, Cives et
Communitatem dictae Civitatis Leopoliensis
ipsorum Successores et Posteros, Praedictas
Residuitates Sanctorum, vastitates et silvam
Krzywy Las praedictam tenendi, habendi, uti fructum
collocandi et pacifice temporibus perpetuis

piosissimi et ad ipsorum usus beneplicitos
 convertendi, prout ipsis e Secum Civitati ma-
 dicta utilius et commodius videbitur expedire.
 Illo tamen adito specialiter et expresso:
 Quod Cives praedicti Civitatem Leopoldensem
 praedictam structuris murorum et aedificiis
 tenebuntur instaurare et commoda Reipublicae
 continue adaugere. Harum quibus Sigillum
 Nostrum appensum est Testimonio litterarum
 Notum in Dobruşany quatuor Temporum
 Feria quarta proxima post festum Exaltationis
 Sanctae Crucis. Anno Domini Millesimo
 Quadringentesimo Quinto Idibus. Praesentibus
 strenuis et Nobilibus Moxicio de Stanschow
 Poznański, Tomasz de Kobelany, Bircani,
 Castellani, Nicolao de Skuchow Succamariis,
 Joanne de Kestrow, Prucina, Nicolao de
 Kaboruino, Senatore, Petro Bloch de Burdow
 iurice Dobruşensi et aliis quam pluribus fide
 dignis. Datum per Manus Reverendi in
 Christo Patris Domini Alberti Episcopi
 Cracoviensis, Regni Poloniae Cancellarii et
 venerabilis Domini Suis Apostolicae Prothonotarii
 Secani Cracoviensis, quatenus Regni Poloniae
 Vice Cancellarii sincere Nobis dilectorum.
 Relationem Praedicti Domini Dunin, Protho-
 notarii Secani Cracoviensis Regni Poloniae
 Vice Cancellarii. —

1
Szynki na wagę miejską. K. m. Prawa

1415

(~~cała kupa starych szynki~~)

Alaiolaus Dei Gratia Rex Polonie, Lithuanique
Princeps Supremus et Haeris Russie etc etc.
Significamus Tenore presentium quibus expat,
universis. Quomodo cupientes Civitatis Nostrae
Leopolitensis conditionum facere meliorem ipsiusque
Utilitatis communia et proventus feliciter adaugere,
inspectis etiam et in animo resolutionis fidelibus
obsequiis et meritis, quibus Cives praedictae
Civitatis Leopolitensis multipliciter et grante
Nostrae placere meruerunt Majestati et
in futurum aucto fidelitatis studio praestantius
poterint complacere. Horum intuitu volentes
ipsoz specialium Nostrarum prerogativarum
gratius uberius cedere consolatos, ut Nostris
suffulti munificentis sub Nostris felici regi-
mine melius respirare valeant et Occatorum
Nostrorum clementiam pro Nobis jugiter exorare
civium Civibus et eorum Civitati praedictae
De Regiae liberalitatis Nostrae clementia hanc
tenore Praesentium concedimus facultatem
quod Pensatorium seu Domum, in qua
omnes res venales, quae ad Libram pertinere
conveniant, in loco, quem ad hoc elegerint
aptiorem erigere, construere poterint et
fundare, in qua omnes res mensurabiles iusto
et aequali pondere et mensura ponderabunt.

Vobis igitur Capitaneis, Wojewodis, Procuratoribus
Senatarius et aliis quibuslibet Vostreis
Officialibus pro Praesenti et in futurum
in Terris Vostreis Russice existentibus fidelibus
dilectis praecipimus et mandamus seriose
quatenus eosdem Libres circa hanc, quam
ipis concepinus libertatem inconcussa
conseruare debeatis Regalis Vostre Gratiae
sub obtentu Aliud non facturi. Datum in
Sawok feria quinta post Dominicam Misericordiae
anno Millesimo Quatringentesimo Quinto decimo.
Relatio Dni. Dumin Sedis Apostol. Perthe
Notarii, Regni Polonie Vicecancellarii
Vobis dilectis. —

(Golicus bnf. Rudanys. Data 67. 2. 68.)
Collat. Rapp

Przywilej na stat. miejska, w Lwowie

1444

(Kod 1444 III)

(Lwów 1444)

Uwzględniając staranne zabiegi radnych
miasta Lwowa i obywateli o ratowanie
szkoły miejskiej, Król udzieli zezwolenia
na ratowanie jej przez Księcia Wł. Ducha,
z tym, że faktycznymi jej fundatorami i kierownikami
będą radni miasta.

Viro Lani Lufu Privilegiorum II. pag. 110 n. 25. Haer. XXXVII pag. 255
m. l. haer. Praes. 31 Decembris 1799 ad N° 16684. In Nomine Domini Amen.
Ad perpetuam rei memoriam. Cum omnium regum et principum, pia et provida
concessio, maxime quae decorem aliquem, commodum pariter et honorem complecti
noscitur, aeternitati pro posse per scripta patentia debeat commendari, ut po-
steri et videant et sciant, quod Regum favorosa benignitas, bona operari volen-
tibus, consensum claudere non assuevit. Proinde Nos Vladislaus Dei Gra-
tia Hungariae, Poloniae, Dalmatiae, Croatiae, Rasciae, Slavoniae etc. etc. Rex,
nec non Terrarum Cracoviae, Sandominiae, Sinadiae, Raneviae, Kujaviae, Po-
meraniae, Lithuaniae, Princeps supremus, Dux et Haeres Russiae etc. Signifi-
ficamus praesentium tenore, quibus expedit, universis praesentibus et futuris.
Quomodo dum petitio pro parte famosorum et fidelium Nostrorum Consulum,
Civium et Communitatis nostrae Civitatis Leopoliensis Majestati Nostreae
porrecta continebat, ut eis domum seu scholam pro pueris doctrina imbuentis,
intra muros praefatae Civitatis Leopoliensis circa Ecclesiam sancti Corpo-
ris in Hospitali erigendi et denus construendi facultatem concedere digna-
remur, in qua et informatorem scholarum seu magistrum possent valentem ad
Nutum eorum, quoties posset necessitas et eis videretur statuere, convenire, de-
putare, ponere et deponere. Nos itaque quia ipsi Cives Nostri Leopoli-
enses iusta visi sunt postulare, imo quoniam ex hoc et diuinus cultus, quem
super omnia diligimus augetur et honor Civitatis Nostreae ac commu-
nitas succrescet praefatis Consulibus Civibus et Communitati Leopoli-
ensis Civitatis et maturo Nostro Consilio huiusmodi domum seu scholam
ibidem circa Ecclesiam sti Spiritus in Hospitali erigendi, construendi
et aedificandi perpetuo duraturam, ammodam facultatem dedimus, conces-
simus, contulimus ac praesentium tenore damus, concedimus et largimur ac
indulgemus. Ita, quod ad eandem domum seu scholam ipsi Consules soli,
qui pro tempore fuerint et non alter aliquis informatorem scholarum

seu magistrum deputare, statuere, convenire, ponere et deponere poscentem
necessitate poterint et valebunt, et ut ipsorum filii, nobiliumque terrige-
narum ac ignobilium ad eandem libere poterint temporibus perpetuis, ut in
alias scholas moris est per Civitates Regni nostri Poloniae ambulare, fre-
quentare, in eaque manere, pausare et studere, quam ipsi consules scho-
lam constructam et construendam reformabant, regent et turbantur sem-
peribus perpetuis, tamquam ejusdem scholae veri fundatores et rectores
primarii harum, quibus sigillum nostrum est subappressum testimonio
literarum. Actum Budae feria quinta in crastino festi Divisionis Apo-
stolorum Anno Domini Millesimo quadringentesimo quadragésimo quarto,
praesentibus ibidem Magnificis Venerabilibus et Generosis Laurentio
de Hedervara Regni Hungariae Palatino Nicolao Lasochi Cracoviensi
Decano. Luca de Górka Pallatino, Joanne Guorczyński Canonico,
Biemiae Bandewski vexillifero. Pannoniensibus Petro de Dramotuli et
aliis pluribus fide dignis. Datum per manus Venerabilis Joannis Key
sancti Michaelis in Castro Cracoviensi praepositi protunc nostri sigilliferi
nobis summe dilecti. Relatio ejusdem Venerabilis Joannis Key sancti
Michaelis in Castro Cracoviensi praepositi. Communicatur tabulae
civili pro effectu privilegiorum originalium sub N.º 2.º et 3.º productorum
super schola normali sub N.º 23 sita intabulationis. Decretum in
Congilio regiae urbis Metropole: Leopole: Magistreg: die 6.º Februarii
1800 Voigt. Ingressa die 4. Maji 1800. Petrus Truszkawiecki coll. Hofs-
nawien cum ingressante.

Ungersfolgt Lumburg am 12.º September 1800

N. reg 666.

Polen und Ungarn

M. J. T. W.

793 6-9-1

2157 M. J. T. W.

4

Stadtlæfliche einfache Abschrift.

Brüt Lum. Einfr. Privilegiorum T. II. pag. 112. n. 26. Haer. **XXVII** p. 255 n. 2. h.
 Praes. 31. Decembris 1799 ad N° 16684 Julianus miseratione Divina et sanctae
 Sabinae, sanctae Romanae Ecclesiae presbyter Cardinalis Sancti Angeli vulga-
 riter nuncupatus in Regno Hungariae, Poloniae, Bohemiae, Dalmatiae et Croa-
 tia ac in provincia Saluburgensi apostolicae Sedis Legatus. Dilectis No-
 bis in Christo Consalibus Civibus ac Communitati Civitatis Leopoliensis salu-
 tarem et sinceram in Domino caritatem. Ea, quae pro morum disciplina
 gratiose a Majestate Regia concessa fuisse comperimus, illarum a Nobis pe-
 titur, ut illibata permaneant et secunda consistant. Nostrae confirmationis
 praesidio roboramus. Hinc est, quod perlectis regalibus literis Nobis con-
 cessus et Nobis pro parte Nostra praesentatis, quarumque tenor sequitur
 et est talis: In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam.
 Cum omnes Regum et Principum pia et provida concessio maxime
 quae Decorem aliquem, commodum pariter et honorem complecti, noscitur
 aeternitati pro posse per scripta patentia Debeat commendari, ut posteris
 et videant et sciant, quod Regum favorosa benignitas bona operari vo-
 lentibus consensum claudere non assuevit. Proinde Nos Vladislavus
 Dei Gratia Hungariae, Poloniae, Dalmatiae, Croatiae, Russiae, Slova-
 mae etc. etc. Rex, necnon terrarum Cracoviae, Sandemiriae, Stradiac,
 Lantyciae, Kujaviae, Pomeraniae, Lithvaniae Princeps supremus Do-
 minus et Haeres Russiae etc. Significamus praesentium tenore, quibus
 expedit universis, praesentibus et futuris. Quomodo cum petitio pro
 parte famosorum et fidelium Nostrorum Consulum, Civium et communi-
 tatis Nostrae Civitatis Leopoliensis Majestati Nostrae porrecta contineretur,
 ut eis domum seu scholam pro pueris doctrina imbuendis intra muros
 praefatae Civitatis Leopoliensis circa Ecclesiam sti Spiritus in hospita-
 li erigendi et denuo construendi facultatem concedere dignaremur, in qua et
 informatorem scholarum seu magistrum posset valentem ad nutum eorum

quoties propter necessitas et eis videretur statuere, convenire, deputare, ponere et
deponere. Nos itaque, quia ipsi Civis Nostri Leopolienses iusta viis sunt, pasto-
lare, imo quoniam ex hoc et divinus Cultus, quem super omnia diligimus auge-
re et honor Civitatis Nostre et commoditas succrescat, praefatis Consu-
libus, civibus et Communitati Leopoliensis civitatis de maturo Nostro Con-
silio huiusmodi domum seu scholam ibidem circa ecclesiam sancti spi-
ritus in Hospitali erigendi, construendi, et aedificandi perpetuo duraturam
omni modam facultatem dedimus, concessimus, contulimus ac praesentium Seno-
re damus, concedimus et largimur ac indulgemus Itaque ad eandem domum
seu scholam ipsi Consules soli, qui pro tempore fuerint, et non alter aliquis
informatorem scholarum seu magistrum deputare, statuere, convenire, pone-
re et deponere possente necessitate poterint, et valebunt, et ad ipsorum
filii, nobiliumque terrigenarum et ignobilium ad eandem libere poterint
temporibus perpetuis, ut in alias scholas moris est per Civitates regni
Nostri Poloniae ambulare, frequentare, in eaque manere, pausare et
studere, quam ipsi Consules scholam constructam et construendam reforma-
bunt, regent et tuebuntur temporibus perpetuis, tamquam ejusdem scholae
veri fundatores et rectores primitivi, harum quibus sigillum Nostrium est
sub appressum testimonio literarum. Actum Budae feria quinta in crasti-
no festi Divisionis Apostolorum Anno Domini Millesimo quadragentesimo
quadragesimo quarto. Praesentibus ibidem Magnifico, Venerabilibus et Ge-
nerosis Laurentio de Hedervara Regni Hungariae palatino, Nicolao Karow-
ski Cracoviensi Decano, Luca de Gorha Palatino, Joanne Guszarynski
Canonico Biemiahi, Bandlewski Rexilifero. Pannaniensibus Petro de
Pramothali et aliis pluribus fide dignis. Datum per manus Venerabilis
Joannis Rey Sti. Michaelis in Castro Cracoviensi praepositi, protunc No-
stri Sigilligeri. Valeis vivere dilecti. Relatio ejusdem Venerabilis Jo-
annis Rey Sancti Michaelis in Castro Cracoviensi praepositi. Vestris in
haec parte Valeis porrectis supplicationibus inclinali literas ipsas
Regales et omnia ac singula in eisdem contenta, Nostre Legationis aucto-
ritate confirmamus, ratificamus, approbamus, ac perpetuo stabilimus-

Per praemissa autem non intendimus juri pauperum et infirmorum hospitalis
indictis regalibus literis nominati aut cujusvis alterius in aliquo derogare
aut praepjudicare, sed e contra illud in suo robore volumus permanere et
conservari debere. Ceterum ut Consules, Communitas et Cives Leopolienses
informatorem seu magister scholarum et scholares praedicti non possint
a quopiam in praemissis indebite molestari aut impediri, quominus omnia
et singula praedicta libere perficere possint. Regia auctoritate. Ad in
sto patri Dei Gratia Epfo Premysliensi committimus et mandamus per
praesentes, quatenus Consules Cives, Communitatemque Leopoliensem
ac informatorem seu magistrum scholae et scholares praedicti, qui
erunt pro tempore ab omnibus volentibus eis impedimentum dare,
quominus omnia et singula praemissa libere exequi et facere possint,
defendat et protegat, medianlibus remediis juris contradictores per Cen
suram ecclesiasticam appellatione postpositi compescendo. Datum
Budae Vespurniae Ducatus Die quintadecima Julii Anno a Natio.
Domini Millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto. Pontificatus
praefati Sanctissimmi Domini Nostri Domini Eugenii Divina pro
videntia Papae quarti, anno quartodecimo. Praepositus. G. P. De Brno
nis. Communicatur Tabulae civili pro effectu privilegiorum origina
lium sub N° 2° & 3° productorum super schola Normali sub N° 23 sita
In tabulationis. Decretis in Consilio Regis Urbis Metropole Leopole.
Magistratus. Die 6ta Februarii 1800. Voigt. Ingrossavi die 4ta Maii
1800 Petrus Truszkawicki imp. Coll. Stefanowicz cum ingrossante

Größte Lumbung am 12ten September 1800.

N. reg 667.

Grolowka Dziwisk Hochau

Miasto Gdańsk w piśmie do Króla Kazimierza
Zascelonaryka z 9/II 1460 wskazuje, że jałowie-
wiek we Lwowie ustrój prawny opierał na prawie
niemieckim, wojewoda traktował ich jako
"niemieckich" tego nie zapominaj. Wymaga to braku
jeńnych starostkach handlowych i innych.

Copia simplex.

Autograph. fasc. 895. originale.

Litterae Civitatis Gedanensis (Gdańsk, Danzig.)
ad Illustrissimum Regem Kasimirum Polonice
intuitu Jurisdictionis et Juris Magdeburg. quoad
mercatores in Civitate Leopoliensi commorantes. anni 1460.
Illustrissimo Serenissimo Principi et Domino Domino
Kasimiro dignae Dei Gratia Polonie Regi, Magnoduci
Litwanie, Russiae Russiarumque Domini et haeredi, Domino
nostro generosissimo ~~rege~~ Proconsul et Consules Civitatis
Danzig obsequiorum subjectione humillima cum
recommendatione Illustrissime Princeps Domine
generosissime vestre pacellae Majestati adaramus
per ~~Præfatos~~ ^{Præfatos} Quod famosi circumspectique
Domini Proconsul et Consules Vestre Serenitatis
Civitatis Leopoliensis. No. suis viribus offererunt
certiores Quo Magnificus Generosus Dominus Andreas
Cecronus Leopoliensis Palatinus ab antiquis
eorum immunitatibus, consuetudinibus et privilegiis
eos artare atque deprimere moliretur videlicet
ne ipsi aliquid jurisdictionem in Mercatores forent
Ibidem adducuntur qui prius temporibus Jure
Magdeburgensi in suis querelis et causis per Dominum
Proconsule et Consules expediti fuerant Decretis
habent intendens talium mercatorum emergentes
causas et querelas Jure Polonico tanquam sue
sue competentie dictum dicere unde dictorum
Proconsule et Consule privilegia nominato-
rumque mercatorum immunitatibus non parum
derogaretur, Supplicans quatenus omnes mercatores
qui temporibus retroactis in dicta Civitate Leopoliensi
conversacionem mercatoriam habere potuerant coram
nobis enucle fatiamus ab eis exarctando per quem

seu quos suis temporibus fuissent in eorum quaelibet
causis et controversiis expediti et iudicati et eorum
attestationem vel induam majestati ne ad defectum
probationis in suis privilegiis et immunitatibus
paterentur detrimentum, Nos vero Generosi
requisitionis et postulationis rationem reputantes
condignas cum probationum copia necumini sit
auferenda. Nostros concives quos scrutari
potuimus qui conversationem possibilem contra
veridice indicta civitate habuerant coram nobis
aversari facimus videlicet Circumspectos Proynum
officium ante Synodum scitum cum nonnullis aliis ab
eisdem indagans quid ipsis de negotiis subripitis
constaret, qui unanimi voce iuramentum
juramentum ad sancta corporalia praestitum
attestant, quae his temporibus quibus ipsi
in dicta civitate Leopoliensi conversabantur
plures causas ac controversias habuissent
et non per alios seu alium quam per
Proconsulem et Consules ibidem juxta exigentiam
et consuetudinem Turic Magdeburgensis bene
et legaliter mediante bona justitia fuissent
expediti. De hoc Lemnisc Proconsulibus et
Consulibus multiplices referimus gratulationes.
Quocirca Illustissime Rex Serenissime Domine
nostre precelsum Majestatem rogamus, quatenus
dictos Consules in eorum privilegiis et immuni-
tatibus ^{ignotus} defensos ne nostri et ceteri
mercatores majestati fideles in juribus eorum
lesiones patiantur temporibus affuturis, Quod
nostri serotus humillimus obsequiosa obsequione

24
regia vestram praclaram Majestatem summis studiis
conabimur deservire. In cuius rei testimonium
supradictae Civitatis North-Danbyk Secretum
praesentibus inferius est subpressum. Hanc incar-
nationis Domini Millesimo Quadringentesimo
Sexagesimo. In die Apolloniae Virginis.

(Loco Sigilli)

(Legat)
Przywilej akt. Depitata św. Ducha w Turynie

1481

Przywilej dla biskupa i kapłanów;
Wypis aktu, dokonany 1793

Legat presbitera (kneź) Mikotaja Błazieja,
tj. tam roli i 1/3.

fidem sigillum Officii Consularis Leopoliensis praesentibus est impressum
ex Actis Officii Consull: Leopoll: extraditum. L. S. Franc: Xaverius Jaschewicz
Officii Consull: Leopoll: Notarius mp. Praesens Instrumentum vi Requisitionis
Tiscietegg et Conclusi Magistratualis Hla 10. Aprilis 1793. Ingrossari die 23.
Julii 1794. Ant. Hasnuba mp.

Königsfolgt Lundenburg am 12ten September 1866

N. reg. Obi.

149 Lubrza i Pichów

J. Łokotnicki wyznaczył exco. 10, czyli Lubrza i
patowę Pichowa, sądził jego otoczenie, Konsulom
miasta Lwowa.

1507

Dzierżawca Włocławek sprzedaje ciwarkę, czyli Lubrza
i wioły Pichów, Konsulom miasta Lwowa.

1508

Jan Jachimowski sprzedaje ciwarkę, czyli Lubrza
i konsulom miasta Lwowa.

1509

76
Mrs Lubzani ^{sub} Consules Leopoli. ^{emergunt} ~~securant~~ quartam partem
villae Lubzani Nobili Jos. Sokolnicki
archiv. fasc. 44. a. 1807.

Nos Felix de Batueyn judea, nec non Joannes de Davidow subjudea terrestris Leopolienses
notum per praesentes universis et singulis, quibus expedit facimus, quomodo constitutus per
sonaliter Nobilis Jos. Sokolnicki advocatus haereditarius de Sokolnicki et haeres de Lubzani
portionis suae sanus mente et corpore existens ac salubri amicorum suorum fretus consi-
lio libere recognovit, quia portionem suam totam videlicet quartam partem villae Lu-
bana et medietatem villae Siechow in districtu Leopoliensi sitas, famosis Dominis Con-
sulibus Leopoliensibus cum omni jure, proprietate et toto dominio, nihil ibi in ipsa
portione pro se et suis successoribus legitimis neceroando ita late et longe prout
ipsa portio in se ipsa est ab antiquo tenta prodigientis Maris pecuniae communis
monetae et numeri Polonicae consuevi vendidit et coram judicio resignavit perpetue
et in aevum, solutionemque totalem ab ipsis Dominis Consulibus recepit, ministeria,
lenique itanolaum Leopoliensem terrestrem ad intronittendum in praefatam portionem
super se coram jure addidit. Quam portionem quartam in praefata villa Lubana ipsi
Domini Consules et eorum successores tenebunt, possidebunt et habebunt haereditario
jure perpetue et in aevum cum eo jure, cum quo solus Jos. praefatam quartam in Lu-
bana portionem tenuit, habuit et possedit, obligatusque est ipse Jos. et cum suis
successoribus ipsos Dominos Consules et eorum successores pro praefata portione tueri
et defendere, intercedere et deliberare, ab omnibus injuriis et impedimentis personarum
omnium, secus utriusque jura modum et consuetudinem terrestrem, prout ad aliquam
personam praescriptio pertinet. Si vero non tueretur, neque defenderet ipse Dominus
Jos. et ipsi Domini Consules aut eorum successores aliquod damnum perciperent, ex
tunc hoc damnum non debet esse ipsorum Dominorum Consulum absque omni
juramento corporali, nec eorundem successorum, sed ipsius Domini Jos. et ipsius
successorum ad simplicem assertionem ipsorum Dominorum Consulum absque
omni juramento corporali. Et si se pro aliquo articulo, quem ipse Jos. non com-
pleret, citare admitteret in ius terrestris sive castrense Leopoliense, ex tunc in primo termino
parere debet et se praesentibus obligat, causamque suam perdere et cum poena trium mar-
carum post quamlibet citationem succumbendo, parti et judicio totidem nulla exceptata
ne ipsos Dominos Consules et eorum successores evadendo et quamcunque rem sibi ipse
Jos. in subsidium recipere vellet, ex toto causam suam perdere debet et si aliquis
defectus esset in citatione, condemnatione, concitatione ad satisfaciendum aut ali-
quo juri progressu ille defectus ipsis Dominis Consulibus in nullo obesse debet, sed
prodesse in omnibus, et potentes erunt ipsi Domini Consules et eorum successores

in primo termino, iuxta eorum citationem pro quacunque re citaverint in toto condemnare
iuxta eorum condemnationem tanquam in termino peremptorio. Super quod memoriale
positum est, quod iudicium recepit. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesen-
tibus sunt subappendenda. Actum et Datum Leopoli feria sexta proxima post Octavas
Corporis Christi anno Domini Millesimo quingentesimo septimo. Praesentibus ibidem
Generosis et Nobilibus Stanislawo Haldynski tribuno Leopoliensi, Georgio Hassimowski
Georgio Juchno, Joanne Friedoszycki et aliis quam pluribus fide dignis testibus circa
praemissa. Locis sigillorum binorum pensilium in cera expressorum. Gop. Joholm.
hi quartam partem villae Lubna et medietatem villae Lichow D. Consiliis
vendit.

Wlad. Lubrza.

Arch. fasc. 94.

Consules Leopoli. renūciaverunt medietatem
villae Lubrza et vastitatem villae Sichow. anno 1689.
a nobili Derslao Wilczek.

Vos Felix de Balucyn judex nec non Joannes de Davidow subjudex, terrestres Leopolienses generales. Significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis praesentibus et futuris notitiam praesentium habituris. Quomodo ad Hotham et aliorum Dominorum protunc in judicio terrestri Leopoliensi Nobilium residentium praesentiam constitutus personaliter Generosus Dominus Wilczek de Lubynje et de Lubrza portiois suae haeres et succamerarius Leopoliensis sanus mente et corpore existens ac animi sui cum bona deliberatione coram judicio terrestri libere recognovit. Quia medietatem villae Lubrza suam totam et cum vastitate villae Sichow Famosis Dominis Consulibus Leopoliensibus cum omni jure, proprietate et toto Dominio pro se nihil et suis successoribus legitimis ibidem reservando prout solus tenuit et habuit et cum privi, legiis capitalibus et aliis omnibus juribus et literis, cum quibus solus tenuit pro quadringentis marcis et viginti marcis pecuniae communis monetae et numeri Polonicae quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando perpetue et in aevum vendidit et coram judicio resignavit et intro missionem realem et effectualem coram judicio dedit ac ministerialem Hamuleum terrestrem Leopoliensem ad intro, mittendum in ipsam medietatem villae Lubrza et vastitatem villae Sichow addidit, ut alium quem sibi ipsi Domini Consules Leopolienses elegerint, per ipsos Dominos Consules Leopolienses ipsam medietatem villae Lubrza cum vastitate villae Sichow et cum eorum successoribus habendam, tenendam, utipruendam, in ususque suos et successorum ipsorum pro placito convertendam ita late et longe, prout ipsa medie, tas villae Lubrza et cum vastitate villae Sichow in suis metis et grangibus et antiquo sunt tentae, circumferentialiterque distinctae et limitatae et solutis, nem totalem ab ipsis Dominis Consulibus Leopoliensibus recognovit se recepisse. Obligatusque est ipse Dominus Derslao succamerarius praefatus et praesentibus se obligat, ipsos Dominos Consules Leopolienses et ipsorum successores pro praefatis medietate villae Lubrza et vastitate villae Sichow protegere et tueri ac intercedere et liberare ab omnibus injuriis et impedimentis personarum omnium sexus utriusque prout ad aliquam personarum praescriptio terrestris spectat juxta modum et consuetudinem terrestrem. Si vero non protegeret et non intercederet aut non liberaret et ab hoc ipsi Domini Consules aut eorum succes, sores aliquod Damnum periperent, aut si quis eos, aut eorum successores de praefatis medietate villae Lubrza et vastitate villae Sichow quovomodo deprime, rat, extune ipse Dominus Derslao Wilczek succamerarius Leopoliensis ejus,

que successores in medietate villae suae Lubynje cum omni jure, proprietate et toto
Dominio intromissione non dare debent et potentes erunt ipsi Domini Consules aut eorum
successores accepto ministeriali ab ordine juris in ipsam medietatem villae Lubynje
inequitate et ipsam tenere cum omni jure et proprietate et toto Dominio nihil peni-
tus ibidem pro ipso Domino Derlao Wilereh succamerario praefato et suis successo-
ribus reservando tandem quousque ipsam medietatem villae Lubna cum vasti-
tate villae Lichow ipsis Dominis Consulibus aut eorum successoribus libera-
ret et benevolam redderet et faceret. Si vero non protegeret aut inequitatem
non admitteret prout se obligavit et cum suis successoribus in praefatam me-
diatatem villae Lubynje et ab hac se citare permitteret, in quocumque
terrestre sive castrense Leopoliense sive ad Regiam Majestatem aut suae
Majestatis judicium ubicumque est tunc in primo termino parere debet et cum
suis successoribus legitimis respondere, totamque suam causam pendere de-
bet nulla re excogitata ipsos Dominos Consules Leopolienses aut ipsorum
successores evadendo nec aliquam rem excogitatum sibi in praesidium recipi-
endo neque aliqua praescriptione terminum aliquem quovis modo differendo
imo neque aliquo defectu citationis, condemnationis, concitacionis ad satis-
faciendum aut aliquo juris progressu poenam ad sui remedium luendo et si
aliquis defectus esset in aliquo juris progressu iis ipsis Consulibus aut eo-
rum successoribus in nullo al esse debet, sed prodesse et ipsi Domini Consu-
les et ipsorum successores potentes erunt, ipsum Dominum Derlaum Wil-
ereh et ejus successores in eodem primo termino iuxta suam vel suas citationes
pro quocumque ipsi Domini Consules Leopolienses citaverint in toto condemnare
tandem in termino peremptorio. Super quod ipsi Domini Consules memoriale
posuerunt, quod iudicium recepit. In cuius rei testimonium sigilla nostra prae-
sentibus sunt subappenda. Actum et Datum Leopoli feria sexta proxima ante
festum Visitationis Mariae. Anno Domini Millesimo quingentesimo octavo.
Praesentibus itidem Generosis et Nobilibus Felice de Batueyn iudice, Joanne
de Davidow subjudice terrestribus Leopoliensibus, Martino Schwirski, Joanne
Labenta, Joanne Herbuth, Nicolao Wapinski, Nicolao Clyn, Petro Stammichi
Camerario et aliis quam pluribus ad praemissa fide dignis. Locus sigillorum
pendilium binorum in cera expressorum. Acta L. N. 2. 1508 Derlao Wilereh
succamerarius Leopoliensis medietatem villae Lubna et vastitates villae
Lichow d. Consulibus Leopoliensibus pro 420 maris vendidit —

Wł. Lubra.

Actum. fasc. 44.

Consules Leop. emerunt quartam partem
villae Lubra a nobili Joanne Jarzimirski
anno 1589.

Nos Felix de Batueyn judez, nec non Joannes de Davidow sub judez terrestres Leopolienses generales, significamus Tenore praesentium quibus expedit universis et singulis praesentibus et futuris notitiam praesentium habitoris. Quomodo ad nostram et aliorum Consulum protunc in iudicio terrestri Leopoliensi nobiscum residentium praesentiam veniens personaliter Generosus Dominus Joannes Jarzimirski haeres de Batueyn et Marusrowice, sanus mente et corpore existens, ac cum bona animi sui deliberatione coram iudicio terrestri libere recognovit. Quia vendidit perpetue et in aevum quartam partem in villa Lubra suam, quam emit apud Nobilem Rosam consortem, Nobilem Jacobi Preszylowski cum consensu ipsius, haeredem de eadem Lubra portiomis suae cum omni jure, proprietate et toto Dominio nihil ibi pro se et suis successoribus legitimis reservando ita, prout eandem partem praedictae villae solus tenuit et habuit, ita longe et late prout eadem quarta pars in suis metis et graniciebus ex antiquo est distincta et limitata atque tenta, pro ducentis marcis pecuniae communis monetae et numeri Polonicae consueti et gradario jarae viginti florenorum, Famatis Dominis Consulibus Leopoliensibus et solutionem totalem ab ipsis Dominis Consulibus recepit et effectualiter levavit et intromissionem realem et effectua-lem ipsis Dominis Consulibus coram iudicio in ipsam partem quartam dedit et ministerialem Stanislaum Leopoliensem terrestrem ad intromittendum addidit et perpetue et in aevum resignavit per ipsos Dominos Consules eandem quartam partem tenendam, habendam, usufructuam et in usus suos convertendam prout ipsis et eorum successoribus melius videbitur expedire. Obligatusque est ipse Dominus Joannes Jarzimirski ipsos Dominos Consules in praefata quarta parte villae Lubra tueri et defendere ac intercedere ab omnibus injuriis et impedimentis personarum omnium sexus utriusque prout ad aliquam personam praescriptio terrestris spectat. Si vero non defenderet, et non tueretur, neque intercederet et ipsi Domini Consules propter hoc aliquod damnum perciperent, hoc damnum non debet esse Dominorum Consulum sed ipsius Domini Joannis Jarzimirski et suorum successorum super conscientiam ipsorum Dominorum Consulum absque juramento corporali aut si quis ipsos Dominos Consules de praefata quarta parte villae quoquo modo deprimeret aut deprimere vellent. Est tunc ipse Dominus Joannes Jarzimirski praefatis Dominis Consulibus praefatas ducentas marcas viceversa restituere plenarie debet et praesentibus obligatur et omnia damna et impensas, si quas ipsi Domini Consules

super hoc apponerent, omnia ipse Dominus Joannes Jaciminski solvere tenebatur et obli-
gatus est ad conscientiam ipsorum Dominorum Consulum omni corporali juramento
excluso. Si vero praefatus Ducentis marcas et cum damnis et impensis ipse Dominus
Joannes Jaciminski ipsis Dominis Consulibus non parat et non solveret, extunc debet
dare ipsis intromissionem realem et effectivalem in villas suas hereditarias videlicet
licet Batuerum et Marmusowicze in districtu Buscensi jacentes in praefatis
ducentis marcis pecuniae communis et in dampnis, si quas perciperent et impensis,
si quas apponerent, cum omni jure, proprietate et toto Dominio, nihil pro se et
suis successoribus in eisdem villis reservando. Quas villas ipsi Domini Consules le-
neantur et possideant ac utifuerint in praefatis Ducentis marcis et dampnis
et impensis usque ad plenariam solutionem praefatarum Ducentarum marcarum et
dampnorum ac impensarum. Si vero praefatus Dominus Joannes Jaciminski aliquem
articulum in praesenti inscriptione conscriptum non compleret et propter hoc se rita-
re admitteret in ius quodcumque sive terrestre sive castrense Respoliense, extunc
a proprio suo foro et districtu recedendo in primo termino parere debet et si suam
causam quocummodo differre vellet ea re totam suam causam perdere debet et poenam
trium marcarum iudicio et parti luere debet et a iudicio nostro recedendo solvere
et si aliquis defectus esset in citatione, concitatione ad satisfaciendum vel in
aliquo iuris progressu, ille defectus Dominis Consulibus in nullo nocere debet
sed ipsis prodesse et in eodem primo termino ipsi Domini Consules ipsum Domi-
num Joannem Jaciminski et ejus successores in toto suo lucro et dampno et
poenis potentes erunt condemnare, tamquam in termino peremptorio pro quocumque
citaverint, nec etiam evadendo ipsos Dominos Consules literis regalibus, bello
colloquio generali, nec aliqua praescriptione nec termino reponendo, vera aut
simplici infirmitate, neque pro majori ad alios districtus se recipiendo, nec in
subsidium sibi aliquid recipiendo. Et quaecumque rem ipse Dominus Joannes
Jaciminski et cum suis successoribus in subsidium recipere vellet, ea re
totam suam causam perdere debet. Super quod memoriale positum est, quod
iudicium recepit. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus
sunt subappensa. Acta haec sunt Leopoli feria sexta infra Octavas Epipha-
niarum. Anno Domini millesimo quingentesimo nono. Praesentibus Magnifi-
cis, Generosis et Nobilibus; Joanne Drowasch de Sprowa Palatino Betscheni,
Felice de Batuerum iudice, Joanne de Davidow sub iudice terrestribus Leo-

poliensis us, Petro Odnowski, Nicolas Kluss, Petro Inamnicki, Nicolas Komusrowski
Tribuno Premysliensiet aliis quam pluribus fide dignis testibus. Locus sigillorum
binorum ponsilium in cera expressorum. Area 17. N. 66. 1509 Joannes Juriminski
quantam partem villae Lubna Anis Consulibus Leopoliensibus perpetuo vendit—

Postanowienie Rady Lyceum z 1. 1821 (zawieszanie i uchwalenie
regulaminu szkolnego, przyjęcie do przyjęcia kandydatów do szkół
i do szkół wchodzących miasta.

nullas merces in domibus suis vendere debent, iuxta consuetudinem antiquam, pan-
nos vero cuiuslibet maneris, quos tamen neque ulnalim incidendo, nec etiam
integre vendere debent in civitate ipsa Leopolitensi, sed suntaxat in nundi-
nis aliarum civitatum et oppidorum, tales pannos integre et brachis seu ul-
nis incidendo vendere pro parata pecunia, aut pro bobus vel pro pellibus sun-
taxat bovinis, vaccinis, vitulinis et muloninis crudis et pro cera possunt
nullis vero aliis rebus, commercia facere libere poterint, nullas inveni-
per alias merces et res praeter praedictas emere et vendere debent. Item
Iudaei non debent per vias et plateas, neque in suburbis civi-
tatis Leopolitensis, neque aliarum civitatum, oppidorum et villarum,
etiam diebus forensibus septimagnalibus discurrere, quasunque res, ceras,
pellas omnis generis coemendo, sed contenti esse debent, et expectare tem-
pore nundinarum, coemendo boves, ad numerum duorum millium illis
aliis literis nostris praefinitum, nec non pelles et ceram suntaxat, pro pan-
no aut parata pecunia, pannum vero integris staminibus infra Leopoliten-
nundinas vendere possunt, more aliorum hospitum mercatorum, iuxta ordi-
nationem illic diu factam et observatam, item possunt cum tempore nun-
dinarum, quum praeter nundinas, quibus licet diebus pelles, ceram et boves
vendere, sed nihil istorum, nec infra neque praeter nundinas emere. Item
mulieres et conjuges Iudaeorum non debent astialim cum sportulis in civi-
tate vagari palam aut clandestine telas, piper, crocum et alia cuiuslibet
generis aromata, uncias auri filali sericum et pannos sericeos et communes
et quaecumque alia ad vendendum portare, sub poena amissionis rerum la-
lium. Quam quidem ordinationem nostram super omnibus et singulis
praemissis per nos factam etiam extendi volumus ad Iudaeos in subur-
biis ejusdem civitatis Leopolitensis degentes et alias quoscunque exter-
nos Iudaeos tollentes et revocantes, prout tollimus et revocamus li-
bertatem ipsis Iudaeis in suburbis Leopolitensibus degentibus, ad nego-
tiationes per eos exercendas, per nos illis concedam, quam viribus
subsistere volumus, eisdemque Iudaeos suburbanos, aliis Iudaeis in ci-

21
viale Leopoliensi commorantibus in praemissis coequamus praesentibus
ad Nostrae voluntatis beneplacitum validuris. Quos circa Tibi Magnifico
Namiolao de Rhodera regi Nostrae Marchiae et Leopoliensi Capitaneo
et cuiusque alteri capitaneo Leopoliensi pro tempore existenti ac omnibus
aliis et singulis aliorum locorum in terris Russiae capitaneis et eorum vice
capitaneis ac protonotariis et consulibus Civitatum et oppidorum, earun-
dem Terrarum Districte committimus et mandamus et huiusmodi ordinatio-
nem Nostram firmiter manuteneatis, Iudaeosque ipsos ac eorum conjuges
et mulieres, sive in emptione sive venditione rerum et mercium illis
non necessarium eandem ordinationem Nostram transgredientes, et ei com-
travenientes per receptationem et arrestationem earundem rerum sumptibus re-
tinendo ac conservando illas, ad informationem Nostram pro gralia Nostra
non aliter facturi. Actum et datum in Conventione generali Piotrkovien-
si feria sexta proxima in vigilia sancti Thomae Apostoli. Anno Domi-
ni millesimo quingentesimo vigesimo primo. Regni Nostrae quintodecime
Petrus Ipsi Vicecancellarius R. P. m. p. Resolutio Audi in Christo patris Domi-
ni Petri Episcopi Poonaniensis et regni Poloniae Vicecancellarii

Collat. Rarp

1528 - 1571

Ergebnisse der mündl. Lese-
prüfung

1528, 1529, 1527, 1532 30, 1539, 1543, 1545,
1541

1523

82

Copia Simplex, ex Archivio Metrop. Urbis Leopoli, fasc. 703,
Privilegium Regis Sigismundi Poloniae et Cracoviae feria 4ta post
Dominicam conductus Pasche 1523. — (Copowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae Magnus Dux
Lithvanie, Russie, Prussie etc. Dominus et heres.
Significamus tenore presentium universis. Quia
volentes reparationem civitatis nostrae Leopoliensis
jam pridem fieri coeptam ad debitam perfectio-
nem deduci, dedimus et contulimus Jannatis
proconsuli et consulibus illius, damusq. et con-
ferimus harum serie litterarum pro ea ipsa re-
paratione perficienda, exactionem nostram civilem,
schossæ vulgariter nuncupatam, proxime institu-
endam, necnon contributionem Czopowe cujusli-
bet potius, illuc in Leopoli per illos exigendam,
per quattuor anni quartalia, computanda ab
expiratione prioris donationis nostrae ejusdem
contributionis Czopowe, ipsis atiam consulibus
pro ea ipsa reparatione civitatis factis. Quocirca
tibi Generoso Stanislao Jaszkmanycki iudici Pie-
nisiensi et exactori moderno terrarum nostra-
rum Russie et pro tempore existentibus exactoribus
earundem terrarum mandamus, ut ad ipsam exac-
tionem nostram civilem proxime ut promissum
est, instituendam, necnon ad contributionem Czopowe
per tempus superius expressum, vos non intro-
mittatis, sed ipsos consules Leopolienses, illam
exigere libere, pro dicta reparatione ipsius civi-
tatis permittatis pro gratia nostra. Datum Cra-
covie feria quarta proxima post Dominicam con-
ductus Pasche. Anno Domini Millesimo quingen-
tesimo vigesimo sexto, Regni nostri anno Decimo
septimo. Sigismundus Rex mp. (L.S.) —

1523

Privileg. de anno 1523.

(Czopowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae & Magnus
dux Lithuaniae, Rusiae, Prussiaeque etc. Dominus & heres.
Significamus Senore presentium universis. Quia nos
considerantes consules civitatis nostrae Leopoliensis,
obtinendo actiones et negotia Rei publicae ejusdem Civita-
tis rem suam familiarem negligere, nec illi adeo
commode intendere posse, non absque jactura et
detrimeto eorum, sicuti alii cives privati, qui
ab ipsis negociis et muneribus publicis civilibus,
sunt immunes et liberi, praeiudicium nos volentes
eisdem consulibus Leopoliensibus hanc jacturam
et detrimentum ipsorum, gratia et munificentia no-
stra, quo alacrius et diligentius officio suo, in curam,
Dis dictis negotiis publicis, et civitate illa, recte
et debite administranda fungantur, in aliqua
parte sarcire ex speciali respectu et gratia
nostra regia, dedimus et assignavimus, damusque
et assignamus ad voluntatis nostrae beneplacitum,
hisdem consulibus nostris Leopoliensibus modernis,
& pro tempore existentibus indictalem ternario,
rum, qui ex contributione Czopowe illis provenire
solent, reliquam vero illorum indictalem, juxta
priorem ordinationem nostram pro reparatio-
nis civitatis convertendam designamus. Iterum testimonia
literarum quibus sigillum nostrum est appensum
impressum. Datum Cracoviae feria quinta proxima
post Dominicam conductus paschalis. Anno Domini
Millesimo quingentesimo vigesimo tertio. Regni no-
stri anno decimo septimo. Sigismundus Rex imp.
(L. S.)

1523

81
Ex Archivio Urbis Metrop. Leopoli' fasc. 703.

Privilegium Regis Sigismundi Poloniae N. Leopoli' feria 5ta
ante festum Pentecostes 1553. (Czopowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, et Magnus Dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae etc. Dominus et heredes.
Significamus tenore praesentium universis. Quia nos
considerantes consules Civitatis nostrae Leopoliensis id
obscure actiones et negotia Republicae ejusdem ci-
vitatis rem suam familiarem negligere, nec illi
adeo commode intendere posse non absque jactu-
ra et detrimento earum, sicuti alii cives pri-
vati, qui ab ipsis negotiis et muneribus publicis
civilibus sunt juncti et liberi, proinde nos
volentes ejusdem consulibus Leopoliensibus hanc
jacturam et detrimentum ipsorum gratia et ma-
nificentia nostra quo alacrius et diligentius officio
suo in curandis civitatis negotiis publicis et civitate
illa recte et debite administranda fungantur in
aliqua parte sarcire, ex speciali respectu et gra-
tia nostra regia dedimus et assignavimus, Da-
musq. et assignamus ad voluntatis nostrae bene-
placitum. Eisdem Consulibus Leopoliensibus mo-
dum et pro tempore existentis medietatem Por-
tuanorum, qui ex contributione Czopowe illuc pro-
venire solent. Reliquam vero illorum medietate-
m juxta priorem ordinariam nostrorum
pro reparatione civitatis convertendam. Designa-
mus harum testimonio litterarum, quibus sigil-
lum nostrum est impressum. Datum Cracoviae,
feria quinta proxima post Dominicam conduc-
tus Pasche. Anno Domini Millesimo quingente-
simo vigesimo tertio, Regni nostri anno Decimo
septimo. Sigismundus Rex mp. — — —
Quasquidem litteras Sacrae Majestatis Regis prae-
f.

insertas, nos Proconsul et Consules civitatis Leo-
poldensis ex originalibus prargamentis transcrip-
tas, sigillo nostro fecimus communiri. Datum
Leopoli feria quinta ante festum solennis Pen-
tecosten proxima anno Domini Millesimo quingen-
tesimo quinquagesimo tertio (M. D. L. III.) (L. L.)

1526

Copia simplex, Arch. Urbis Metropoli Leopoli fasc. 442.

*Privileg. Regis Sigismundi Polonie, d. 30. Januarii
anni 1526. Piotrkowie. —
(Consules Leopoli rationes preestare debent.)*

*Sigismundus Dei gratia Rex Polonie Magnus Dux
Lithuanie, Rusie totiusque Russie etc. Dominus
et Haeres. Significamus tenore presentium quibus
expedit universis, quacumque gesta esset jam prius
coram nobis communitas civitatis nostre Leopoliensis
quod pro Consules rationem de Proventibus civi-
libus, ad quos usus expendantur illi facere veru-
sarent. Decrevimus, ut ipsi Consules, si quando
communitas de eisdem proventibus civilibus et
qualiter dispensatur, recte voluerint, debeant ipsam
rationem coram nonnullis ex communitate et
contuberniis selectis ab ea facere. Quia vero in
Dubium verti posset, quae personae et sub quo
numero ad hujusmodi rationem Deligi debeant,
ne pluralitas inordinata, quae confusione plerumque
facere solet, aliquam difficultatem majorem et
discensionem motumque civilem praetextu ipsius
rationis induceret. Ita ejusmodi Decretum nostrum
declaramus et limitandum duximus et tenore
praesentium limitamus et declaramus, quod Consules
Residentes coram antiquis Consulibus et Quatuor
Scabinis, quos ipsi inter se elegerint et
sex viris de communitate per illam electis
ipsam rationem singulis annis ante electionem
novorum Consulum facere debeant, et quidquid
ex illa resultare compaverint, id tam dicti Consules*

residentes, quam alii antiqui et ex communitate
delecti, apud se secreto habere et nequaquam
propalare sub juramento fidei et obediencie
quo nobis et nostris successoribus sunt astricti
teneantur. Harum quibus sigillum nostrum
est appensum testimoniis litterarum. Datum
Petrohovie in Convocatione Generali feria sexta
proxima post festum Conversionis Sancti Pauli
apostoli Anno Domini Millesimo quingentesimo
vigesimo sexto. Regni nostri vigesimo, -
Petrus Episcopus Caroviensis et Regni Polonie
vice cancellarius, -

1527

Copia Simplex. ex Archivo Urbis Metrop. Leopoli. fasc. 703.
Privilegium Regis Sigismundi d. Cracoviae feria 2^a post Dominicam
Judica. 1527. (i. Copowe.)

Sigismundus dei gratia Rex Poloniarum, Magnus dux Li-
 thvanie, Russie, Prussie etc. Dominus et heres.
 Significamus tenore presentium, quibus expedis
 universis harum notitiam habituris. Quia nos vo-
 lentes reparationem civitatis nostrae Leopoliensis
 ad debitum finem cito deduci, dedimus et donavi-
 mus eius civibus, pro ea ipsa reparatione perficien-
 da contributionem copowe illi in eadem civitate
 Leopoliensi unius integri quartalis proxime praeteriti,
 pro festo annuntiationis sanctae Mariae proxime
 transacto terminati, damusq. et concedimus per
 presentes, per consules ipsius civitatis Leopoliensis
 tollendam, percipiendam et pro illius reparatione
 convertendam. Quocirca tibi generoso Nicolao Dex-
 sarniak exactori contributionum publicarum in
 terris Russie mandamus, ut eodem consulibus et civibus
 Leopoliensibus in hac nostra Donatione conserves,
 ipsamque contributionem copowe quartalis praes.
 dicti ab eis non exigas, sed de illa ipsos consules
 libere disponere ad eum usum et necessitatem ci-
 vilem, ad qua eis donata est, permittas, pro gra-
 tia nostra non aliter factura. — Datum Cracoviae
 in conventionem generali feria secunda post Domini-
 cam judicam, Anno Domini millesimo quingentesimo
 vigesimo septimo. Regni nostri anno vigesimo primo.
 Sigismundus Rex mp. (L. S.)

1532

Privileg. de anno 1532.

Czopowe

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus
 dux Lithuaniae, Rusiae, Prussiae, Masoviae etc. Dominus
 & heres. Significamus tenore presentium, quibus expe-
 dit universis. Quia annuentes supplicationibus quorundam
 consiliariorum nostrorum pro civibus nostris Leopoliensibus
 nobis factis, volentesque reparationem murorum
 acmunitionum illius civitatis in finibus situatae
 per eos fieri coeptam, ad celeritatem et debitam perfec-
 tionem deduci prorogandam Duximus, eisdem civibus
 Leopoliensibus donationem & concessionem contributionis
 Czopowe, per alias litteras nostras ad certum tempus
 eis expressis, causa continuanda et perficienda, ipsius
 munitionis et murorum ac propugnaculorum re-
 parationis, novissime factam, ac tenore presen-
 tium prorogamus ad duorum annorum Decursum
 ab expiratione prioris Donationis & concessionis
 computandorum, per proconsulem et cives Dilectos
 civitatis nostrae Leopoliensis modernos & pro tempo-
 re existentes, eam ipsam contributionem Czopowe
 a singulis cocturnis cervisiae, et a quolibet alio potu,
 illic in Leopoli exigendam et percipiendam ac ad
 praefatam reparationem murorum et propugnacu-
 lorum, munitionem illius civitatis cum scientia
 capitanei ipsius convertendam et distribuendam.
 Quocirca tibi generoso Nicolao Derszniak iudici pre-
 misliensi et exactori terrarum Prussiae moderno,
 & pro tempore existentibus exactoribus earundem
 terrarum mandamus, ut hanc prorogationem do-
 nationis et concessionis contributionis Czopowe
 ob continuandam & perficiendam ipsam repa-
 r.

/.
tionem murorum et propugnaculorum civitatis
nostre Leopoliensis, ejus praecursuli & consulibus
ab expiratione prioris concessionis et donatio-
nis, ad duos annos prolata observetis, et du-
rante ea prorogatione vos ad exigendam ipsam
contributionem exequendam in eadem civitate Leo-
poliensi non intromittatis, pro gratia nostra
non aliter facturi. Harum testimonio litterarum
quibus sigillum nostrum est impressum. Datum
Cracoviae, feria sexta in crastino festi sancti Petri
ad vincula. Anno Domini Millesimo quingentesi-
mo trigesimo secundo. Regni nostri anno vigesimo
sesto. Sigismundus Rex mp. J. L. S.)—

1535

Privilegium de anno 1526. (i. Cracoviae)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus dux
Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, etc. Dominus et
heredes. Significamus tenore presentium, quibus expe-
dit universis. Quia nos volentes civitatem no-
stram Leopoliensem contra hostium impetum debi-
te muniri, dedimus et assignavimus pro muni-
tione ejus perficienda totam contributionem
cracoviae ex illa civitate nostra proventuram
per sex annorum decursum ab expiratione pri-
oris donationis cracoviae illis jampridem ad eundem
usum munitionis concessa - computandorum.
Quare tibi Generoso Nicolao Persznick, judici pre-
mislensi et exactori terrarum Russiae generali
mandamus, ut per spatium temporis supra-
scriptum, ad ipsam contributionem cracoviae a
civibus Leopoliensibus exigendam, te non intromit-
tas, sed illam Consules ejusdem Civitatis moder-
nos et pro tempore existentes, libere exigere permit-
tas, ad necessitatem munienda illius civitatis
per eos convertendam, pro gratia nostra non
aliter facturum. - Datum Cracoviae die Sabbathi post
festum Sti. Michaelis Archangeli proxima. An-
no Domini Millesimo quingentesimo trigesimo
quinto, Regni vero nostri Anno vigesimo nono.
Sigismundus Rex mp. (L.S.)

1539

Privileg. Regis Sigismundi Poloniae anno 1539.

(Coopowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, magnus
 dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae ac Masoviae etc. Do-
 minus et heres. Significamus tenore presentium
 quibus expedit universis. Quod tametsi ex certis legi-
 timisque causis ob reipublicae Regni nostri gravem
 necessitatem, de consilio et assensu universi Senatus
 Regni nostri et Municipum terrestrium, sustulera.
 Libertates civitatum et oppidorum Regni nostri, quas
 eis ob damna, in quae ex conflagratione incurrerant,
 concesseramus, ita videlicet, quod non obstantibus eis
 ipsis libertatibus tributa schosxi et alia vulgo ap-
 pellata, a quibus per privilegia nostra liberati ad
 certum tempus fuerant, solvere hoc anno et cum
 aliis libertatem huius non habentes, contribuere
 ad eandem Reipublicae necessitatem tenerentur.
 Eodem vero anno elapso, literae libertatis ipsorum,
 a nobis eis super hoc concessae in integrum re-
 dire, et robur suum resumere, deberet, quem,
 admodum in constitutione nostra super hoc
 edita cavebatur. Quia tamen libertas civitati
 nostrae Leopoliensi a nobis ob gravem ipsius civi-
 tatis jacturam quae et est per nos data, nolen-
 tes nos, ut eadem ipsa Civitas nostra et cives
 damna passi, fructu benignitatis nostrae, an-
 tea sibi factis fruerentur. Eodem ad eam ipsam
 libertatem per nos eadem civitati, sine civibus
 antea concessam et donationem exactionis Ducil-
 lorum eis ad munendam ipsam civitatem datam,
 restituendam ac illos in ea conservandos Duximus
 restituimusque ac conservamus presentibus, ita
 videlicet, ut is annus, in quo sublata eis per

nos erant libertatis, in toto sarciatur, et ad sequentes
annos nondum expirato libertatis, et Donationis
Ducellorum eisdem in sequentes annos adnume-
raretur, prout eundem annum addimus et ad-
numeramus, literasque de superdatas in vigore
conservant. Quocirca tibi Generoso Nicolas Lexnis-
jowski, iudici terre Leopoliensis et rectori ter-
rarum Russis moderne et pro tempore existenti
et aliis ad quos pertinet mandamus, omnino
habere volentes, eodem sives nostros Leopoliens-
es in hac libertate et donatione ducellorum
conservet, et conservandam curet. Nihilque ab
eis earundem contributionum, uti promissum est,
tam pro anno presenti quam sequentibus exi-
gat, neque exigi faciat, pro gratia nostra ali-
ter ne fecerit. Harum testimonio litterarum Si-
gillum nostrum est publicis impressum. Datum
Varsoviae in conventionem generali feria quinta
post dominicam Innocentii proxima. Anno
Domini Millesimo quingentesimo tricesimo nono
Regni nostri anno tricesimo Tercio. — R. D. et Reg.
Pauli de polia Regni Poloniae cancellarii Regra-
tii crac. et capitlan. Gostiniens. Paulus de Wola r.
p. cancellarius mp. (P. J. L. S.)

1543

90
In Archivio Archivii Metrop. Leopoldi fasc. 703.

Privileg. Regis Sigismundi Polonie. de anno 1548⁴³
(Gopowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Polonie, Magnus Dux
Lithvanie, Russie, Prussie, Masovie etc. Dominus et
heres. Generose, fidelis, dilecte. Redimus ac remi-
simus civibus nostris Leopoliensibus exactionem
Ducellorum integri anni presentis, in proximo pro-
terito conventu generali Cracoviensi laudatam pro
reparatione ipsius civitatis Leopoliensis. Itaque
mandamus et tuis ipsam exactionem Ducellorum
ab eisdem civibus non exigat. Sed in nostra
eadem remissione et concessione illos conservet.
De quaquidam exactione et suam quietamus.
Datum Cracovie die Dominica intra octavas visi-
tationis gloriosissime virginis Mariæ. Anno
Domini Millesimo quingentesimo quadragesimo
tertio. Regni vero nostri tricesimo septimo. —
Paulus De sola cap.

(L. S.)

1545

Pivitz, Regis Sigismundi Poloniae de anno 1545

C. Gopowe.)

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, Supremus
dux, Lithuaniae, Russiae, Livoniae et Masoviae etc. Domi-
nus et heres. Generoso Alberto Starzechowski ca-
stellano Belzecensi, capitaneo nostro Probienensi ac
publicarum exactionum in civitate nostra Leopoli-
ensi fideli nobis dilecto gratiam nostram Regiam.
Quum eo tempore quo vasaria proxima contributio in
conventu Piotrcoviensi decreta est, civitas nostra Leo-
poliensis immunitatem ab ea exactione habuerit,
eoque tempore vasa multa vini, Mustatella, Malva,
suis, cervisiae ac aliorum quorumcumque liquorum
empta in cellariis condita se habuisse dicant cives
nostri Leopolienses. Posteaquam autem exigi hac
contributio coepit, iussos se ajunt à f. s. ab
omnibus his vasis, in quibus aliqui liquores reper-
ti contributionem solvere. Quod cum illi obedienter
fecissent, cogi se tamen à f. s. queruntur etiam
ab his vasis eam contributionem pendere, quae post
exactum tempus contributionis integra adhuc et
plena manserunt. Quamquam autem ita in aliis
Regni nostri civitatibus observatum est, tamen
cum immunitatem a nobis habuerint, cives no-
stri Leopolienses quo tempore exigi coepit con-
tributio, sub eoque tempore vina et alios liquores
in civitatem invexerint. Mandamus fidelitati
tuae habere omnino volentes, ut vel ab eo vino et
aliis liquoribus cujuscunque generis, qui post fi-
nitum tempus contributionis integri manserunt,
nihil exigat, vel quidquid ab his quae ante coeptam
exactionem invecti sunt exegerit, id civibus Leopo-
liensibus reddat. Quoniam autem ea contributio

1.
a die festo Penthecostes usque ad alium similem Diem
festum Penthecostes instituta fuerat, volumus, ut
ultra diem penthecostes proximo praeteritum aliquid
ab eis exigat, in eoque se ita temperet, ne qua illis
fiat injuria. Aliter pro gratia nostra non factura.
Datum Cracoviae decia quinta Julii, Anno Domini
Millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, Regni
nostri a. XXXIX (undequadragesimo) et mandatum
sacro et Majestatis Regiae proprium. (L. J.).

1571

Privileg. de anno 1571.

(Lepore)

Sigismundus Augustus Dei gratia Rex Poloniarum, Magnus Dux
Lithvanie, Russie, Prussiae, Masoviae, Samogitiae etc. Dominus et
heres. Significamus presentibus literis nostris, quarum in-
terest universis et singulis. Delatum esse ad nos per Sec-
tos consiliarios nostros, civitatem nostram Leopoliensem,
que antea per ignis infaustam voraginem graviter totius
afflicta et conqueassata fuerat, rursus per ejusdem ele-
menti enormem, et via verbis exprimere se vidit, ad tan-
tam rerum et substantiarum, in quibus sua precipua
collocabat praedia, jacturam, damnaque ingentia pervenisse,
ut omnino adolubilet, neque speret ea recuperare posse,
que non sine magna omnium admiratione nominis sui
fama protectionis, rerum suarum possidebat. Quapropter
nos recte consultum, atque prospectam eadem civita-
ti nostrae Leopoliensi esse volentes, cupientesque ut iter-
rum vires suas collapsas erigere, atque reintegrare
(quae maxime armis, turribus, tormentis bellicis, et ali-
genus aliis praesidiis ignis inelamentia consumptis et
devastatis stabat) per gratiam nostram possit,
visum est nobis, ut eandem tali prerogativa et liber-
tati donemus, qua ea damna et eandem resarcire com-
mode queat. Proinde exactionem illam, quae vulgo expro-
ficatur, ab omni genere probium solvi consuetam, et
pro necessitate Reipub. Regnique nostri laudatam, a
civibus illis, qui ab ea clade ignis, liberati sunt erigen-
dam, ad decursum sex annorum, continue et immedia-
te se sequentium, a data presentium inclusive com-
putandorum, eidem civitati pro reformatione turrium
tormentorumque bellicorum et aliarum munitiorum
igne exustorum donamus et gratiose confirmamus.

/.

hinc presentibus literis nostris. Ita L^u, ut Magistra.
tus civitatis illius de iudicentia nobis sufficienti, et per-
fecta ratione saluum exactionum, prost Deleptum
libertatis huius et prerogativa tempus, astrictus sit
& teneatur. Quod ad omnium quorum interest nomi-
natim vero generosi Nicolai Herburth de Tulschin capi-
tanei nostri Leopolitensi exactoris moderni, et pro tempore
existentis, notitiam deducimus, mandamusque ut me-
moratam civitatem in ea libertate et prerogativa a
nobis gratiose concessa conservent, ab iisque quorum
interest conservari curent. In cuius rei fidem manu
nostra propria subscriptum, sigillumque nostrum
presentibus appensum est. Datum Varsoviæ Die
vigesima quinta mensis Junii. Anno Domini Mil,
lesimo quingentesimo septuagesimo primo. Regni vero,
nostri anno quadragesimo secundo. Sigismundus
Augustus Rex imp. (S. L. S.)

Przywilej dla m. Liowa. Przywilej miasta
zwolnienia od podatków i innych w innych
poborach dla poratowania go po klęsce pożaru 1527.

1527

(Król Zygmunt I.)

Ex archivo Leopoldi Urb. Metrop. fasc. 190.

(Copia ex originali reprodu-
ta in archivio civitatis Leopoliensis
fasc. 190.)

Privileg. Regis Sigismundi I. Poloniensis de anno 1527, continuans

~~Libertatem~~ ~~rebus~~ ad 20 annos ab omnibus ~~causis~~.

Sigismundus Dei gratia Rex Poloniae, & Magnus
Dux Lithvaniae, Ruspiae, Prussiae, Masoviae etc. Domi-
nus et heres. — Significamus tenore presentium,
quibus expedit universis, Quia nos habentes ra-
tionem calamitatis civium nostrorum Leopoliensium,
qui nuper ex conflagratione totius civitatis illorum
in rebus, aedificiisque suis, tam publicis quam priva-
tis, plurima magnaque Damna acceperunt, consi-
derantesque et nobiscum reputantes, civitatem illam
ante hunc infelicem et miserabilem ejus casum,
ad tantum splendorem & augmentum devenisse,
ut non solum decus et ornamentum, terrarum
nostrarum Russiae, sed etiam tempore hostilis in-
vasionis tutius et securius confugium & receptaculum,
quod aliquis alius locus in finibus Regni nostri ho-
minibus ad se confluentibus extitisset, cupientesque
nos, ut eadem civitas, gratia et beneficentia nostra
adjuta, pristinum splendorem suum recipiat, et
in publicis, privatisque suis aedificiis et faculta-
tibus instauretur, Dedimus et concessimus, damus
que & concedimus per presentes, omnibus in univer-
sum subditis nostris, eandem civitatem nostram
Leopoliensem involentibus, hoc est Christianis, Ruthenis
& Armenis libertatem nostram ab omnibus & singulis
censibus & solutionibus nostris, tam de protorio quam
de civitate, utpote de Advocatia, Balneo Civili, Justi-
ciis mercatorum, de suboribus, pistoriis, panici-
dis & laniis, excepto sepe ad Arcem nostram
Leopoliensem dari solito. Item ab omnibus & singulis
exactionibus civilibus Schofe vulgo nuncupatis. —
Item ab aliis quibuscunque contributionibus, &c.,
/.

lutionibus et reipublice Regni nostri necessitate
institutis, & instituendis, laudatis & laudandis,
quibuscumque nominibus penseantur, hinc ad vi-
ginti annorum decursum. At exactione vero exo,
pore ad septem annos vesi continue et imme-
diate sequentes ea lege et conditione, ut ipsi cives
nostri Leopolienses anno primo eandem exactionem
Exopore, solvere minime teneantur, annis vero sex
sequentibus eadem exactio Exopore per proconsulem
& consulem recipiatur, et ad instauranda moenia
turres, portas, fossas ac tormenta bellica, veteraque
publica necessaria ipsius civitatis nostra Leopoli-
ensis convertatur. Quocirca vobis Magnifico Ha-
nsiao Marschallo Regni nostri, ac Leopoliensi capi-
taneo et generoso Nicolao Persznyi exactori terra-
rum nostrarum Rusie, modernis, ac aliis capita-
neis nostris Leopoliensibus et exactoribus terrarum
nostrarum Rusie pro tempore existentibus man-
damus, ut eodem cives nostros Leopolienses in
hac libertate nostra, ad spatium annorum supra
expressum, per nos eis gratiose concepta, conservetis,
nullasque solutiones tam publicas quam nostras
regias durante hac ipsa libertate ab eis exigetis
& recipiatis exigique et recipi non faciatis pro gratia
nostra. Harum quibus sigillum nostrum est appen-
sam testimonio literarum. Datum Cracoviae feria
sexta proxima ante festum sanctae Mariae Mag-
nae. Anno domini Millesimo, quingentesimo, vi-
gesimo septimo. Regni vero nostri anno vigesimo
primo. Sigismundus Rex mp. / s. L. S. /

~~40~~

11

Przywilej nadał się miasto Łowicz wyłączone
z prawa propinacji - piernia, i sprzedaży wódki -
w mieście, i na przedmieściach.

1537

Łowicz, dnia 1537

Privilegium Regis Sigismundi N° 10. Septemb. 1537.

Ex Archiv. Civitatis Leopoldi fasc. 276. n. 61.

Libr. 1076. pag. 499.

In nomine Domini Amen. Ad Perpetuam Rei
Memoriam. Quam memoria hominum labilis, et
fluxa, non possit aliud perpetuitati rerum et actionum
humanarum, ne intereant et oblivione perireantur,
auxilium ferre iuncta est haec a Prudentibus ratio, ut
ea, quae perpetua et firma esse debeant, litterarum
munimentis commendentur.

Proinde Nos Sigismundus, Dei Gratia Rex Poloniae,
Magnus Dux Lithuaniae nec non Terrarum Caroviae,
Sandomiriae, Sieraciae, Lancitiae, Cujaviae, Ruspiae,
Prussiae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniae ac
Massoviae etc. Dominus et Haeres significamus Lenoco
Praesentium universis et singulis harum notitia
habituari.

Quia commendatam habentes fidem et in administrationem
Re publica curam atque industriam singularem
Civium nostrorum Leopoliensium supplicationibusque
eorum, quas pro adiuvandis necessitatibus Civitatis
Nostrae Leopoliensis praesentia fecerunt, ad huc donandum
illis duximus, sibi donamus et concedimus praesentibus
litteris vestris perpetuae et in aerum facultatem
propinandi Vini cremati ex quacunque illud materia
liquoris, seu alterius rei distillatum seu distillandum
haberi possit, ita videlicet, quod per suos quoscunque
Administratores vel Conductores illud vendere et propinare
tam in Civitate intra muros, quam in Suburbis
Leopoliensi et Haliciensi etiam sub Castro et Decanatu

Sancti Joannis propinare possint et valeant.
Praeterea ut nullus in publicis locis Civitatis et
Suburbiorum ac in quibuscunque domibus privatis
tam spiritualium, quam secularium, Nobilium et
Placitorum, Christianorum, Ruthenorum, Armenorum,
Judeorum et aliorum quorumvis, sexus utriusque
hominum id ipsum Vinum in Civitate cecumatum,
vel aliunde adductum vendere et propinare audeat
nisi cum licentia Vicariorum Consulum civitatis
Nostrae Leopoliensis: quibus hoc injungimus, ut
sine Censu illud vendere nulli hominum permittant.
Cum autem Censum, quorum exigunt Substitutum decem
Propinatores et Administrati ad necessitates Reipublicae
et recreationem publicorum Civitatis Locorum dicti
Censum convertant et convertere debeant. Ut autem
cum propinationem vini praedicti et census exactionem
commode et libere instituere et ex illa fructum
capere valeant mandamus Praesentibus Capitaneis
Nostrae Leopoliensis molano et pro tempore existentibus
aliisque omnibus, quorum interest, ut hanc Nostram
Constitutionem perpetuam pro auctoritate et officio
suo ita mantineant et observent, mantinerique
et observari ita faciant, ut quicumque ex delatione
Civium contra hanc Nostram libertatem et ordina-
tionem excessisse cognoverint, eum mercede Vini
cremati praedicti cadere in communis iudicium,
hoc est ut id ipsum Vinum, quod praeter voluntatem
et conceptionem Civium praedictorum clam et palam
venum exposuerint aut propinareint in arbitrium
et potestatem Civium praedictorum committere

teneantur et Cives loco poenae id ipsum Finum
totum vel partem ejus, (quod arbitrio eorum com-
mittimus) pro se et Republica usurpare et recipere
possint et valeant.

In cuius rei fidem et Testimonium Sigillum Nostrum
et Privilegiis superapposuit. Datum in Civitate
Nostra Leopoldinensi sua quarta proxima ante
festum Exaltationis Sanctae Crucis Anno Domini
Millesimo Quingentesimo Trigesimo Septimo, Regni
nostrae anno Trigesimo primo. Privilegiis
Reverendissimo ac Reverendo in Christo Patribus
Dominis Bernardino Wllysek de Lubieni, Archiepiscopo
Leopoldinensi, Sebastianus Braniczki, Gubernatore Kamienensi,
nec non Magnificis Illustribilibus et Generosis
Joanne Comite a Tarnow, Castellano Cracoviensi et
Capitaneo Samboricensi, Petro Kunita de Wisnicz
Cracoviensi Regni Nostrae Marschallo, Cracoviensi
Siepiensensi, Remizliensi et Kolensi Capitaneo,
Joanne a Tenczyn Samboricensi et Belzensi, Chetum
Ratnensi, Kraenostariensi Capitaneo, Stanislaw
de Souire, Caliziensi ac Koruniensi et Pyzdrensi
Capitaneo, Stanislaw de Sprowa Russia Generali
et Capitaneo Opportunensi, Stanislaw Orowaz de
Sprowa Policie Palatin. Andria a Gorka, Poznaniensi
et Capitaneo Majoris Polonie Generali, Niesław de Pilca
Leopoldinensi, Nicolao Odnowski Remizliensi et Capitaneo
Leopoldinensi, Castellano Samuel Mariejowski Inostanski
Joanne Zbaski, Decano Poznaniensi et Cracoviensi
Canonicis Martino Zborowski Penverna Regni,

Podolanorensi et Stobnicensi Capiteano, Martino
Wolski, Succamerario Nostro et in Polonia
Capiteano, Joanne Dobrykowski, Succamerario
Stoceni et Sapieho Curia Nostre Testibus ad
praeiudicia fide dignis sincere et fidelibus electis,
Datum per Manus Magnifici Pauli de Wola
Regni Poloniae Vice Cancellarii, Burgrabii
Ciechanovensis et Capitanei Gostyniensis sincere
nobis dilecti. Paulus de Wola Vice Cancellarius noster.

W gwałtownej m. Lwowa
i w wielkiej sprawie Lwowa o
letnich. czy to w m. Lwowa
czy w m. Lwowa, mają być
wielkie, nie przed m. Lwowa.

1550

Wielki, nie przed m. Lwowa.

Stadtsliche einfache Abschrift.

Miss. Luv. Luv. Privilegiorum I. II. pag. 27 n. 9. Haer. XV pag. 91. n. 21. oner.
 lum pag. 119. n. 2. on. neenon pag. 177. n. 3. oner. Haer. XV pag. 283 n. 2. onerum.
 Haer. XV pag. 287 n. 5. oner. Haer. XV pag. 317 n. 5. oner. lum pag. 380 n. 19 oner. Haer. XV pag. 439
 n. 4. oner. Haer. XV pag. 475 n. 13. oner. Haer. XV pag. 485 n. 2. oner. Haer. XV pag. 531 n. 3. oner.
 Haer. XV pag. 543 n. 16. oner. Haer. XV pag. 27 n. 1. oner. Haer. XV pag. 35 n. 3. oner. - pag. 92. n. 12
 oner. pag. 109. n. 1. oner. pag. 155. n. 2. oner. pag. 169. n. 17 oner. pag. 185 n. 1. oner. pag. 198 n. 3. oner.
 P. Haer. XV pag. 225 n. 1. oner. pag. 392. n. 1. oner. pag. 397 n. 9. oner. pag. 434 n. 2. oner. Prae: 31. Xbris
 pag. 89 n. 2. on. 1793 ad A. 14437. In. Domine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Solent
 Haer. XVII p. 1 n. 5. on. Reges et Principes, quorum Memoriam volunt esse perpetuam, ea litterarum monumen-
 tis commendare. Quamobrem Nos Sigismundus Augustus, Dei gratia Rex Poloniae,
 magnus Dux Lithvaniae, nec non Terrarum Cracoviae, Sandominiae, Syradiae, Lancieiae,
 Cujaviae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniae,
 que etc. Dominus et Haeres. Significamus praesentibus Litteris, quorum interest Uni-
 versis, tam iis, qui nunc sunt, quam qui postea futuri sunt. Quod Nos Signis Supplicationi-
 bus Civitatis Leopoliensis adducti, eam illi praerogativam laudam et concedendam du-
 ximus, quam etiam a jure communi Civili concessam habet, tamusque et concedimus
 praesentibus litteris, ut scilicet nemini liceat bona Civilia ipsius Civitatis
 Jurisdictioni subiecta, quaecumque illa sunt, nullis penitus exceptis, sive in
 ipsa Civitate Leopoliensi, sive in Suburbis ipsius consistunt, apud aliud quod-
 piam Officium, vel Judicium terrestre aut Caesareense inscribere, obligare et resigna-
 re, sed ut quicumque Inscriptiones aliquas super bonis haereditariis in ipsa
 Civitate Leopoliensi vel in Suburbis ipsius facere velit, eas coram Officio seu
 Judicio Camero Civili Leopoliensi faciat. Declarentes omnes et singulas Inscrip-
 tiones hujusmodi, quaecumque apud alia Judicia vel Acta, praeter Officium, Judici-
 umque Leopoliense factae deinceps fuerint nullius roboris esse debere, neque lo-
 cum habere posse. In cujus rei fidem et Testimonium Sigillum Nostrium praesenti-
 bus est appressum. Datum Cracoviae Sabbato pridie Festi Sancti Laurentii Mar-
 tyris. Anno Domini Millesimo Quingentesimo Quinquagesimo. Regni vero nostri

vigesimo primo Praesentibus Reverenz in Christo Patri Domino Samueli Maciejowski
Ep̃o Cracoviensi et Regni nostri Cancellario. Nec non Magnifico, Generoso et Venerabili
Petro Smilga Comite de Wioniera Palatino et Capitano Cracoviensi. Regni nostri
supremo. Marschallo ac Sierpasienoi, Praemislensi, Celensique Capitano P. Stanislaw Maciej-
owski Voinicensi et Zawichastensi, Lubomlensique Capitano Bernardo Maciej-
owski Lublinensi magno Procuratori nostro Cracoviensi et Trembooliensi Sapi-
tano Wpisek Jordan de Melschm Sandecensi et Regni nostri Thesaurario. Nicola-
us Alischkowski Raconniensi ac Osowienensimonsi Lathorioni Ducatum,
Miedunecensique Capitano. Valentino Dambienksi Vicario, Joanne Benieski Regni
nostri Vicecancellario et Capitano Sandecensi Joanne Bonar Osowienensimonsi
Castellano. Andrea Czarnkowski Praeposito Snorrenensi et Lancienoi ac Scholastico.
Joanne Prorentski Praeposito. Martino Czopero juris utriusque Doctore et Canonico
Cracoviensibus Secretariis nostris et aliis quam plurimis Dignitariis Officialibus
et Aulicis nostris ad praemissa existantibus. Dat. per manus ejusdem Reverenz in
Christo patris Domini Samuelis Maciejowski Episcopi Cracoviensis et Regni
nostri Cancellarii sincere, nobis dilecti Samuel Ep̃s Cracoṽ R. P. Cancell. mp.
Relatio praenominati Reverendi in Christo Patri Domini Samuelis Maciej-
owski Ep̃i Cracoviensis et Regni Poloniae Cancellarii. Locus Sigilli pensilis =
Praesens Privilegium in petiti Civitatis krapoliensis et Conglusi Judicia,
his die 10. Februarii 1794. emanati. Ingresso die 18. Mensis Decembris 1795. An.
no. = Jacobus Czernik. —

Überzufolge Lumbury am 12ten September 1860

1571
Dekret Króla Zygmunta Batoryego z r. 1572,
rozporządzający o roszczeniach ostatecznych
między Magnatem m. Litwy i „pospó-
litym” communitatem a sta.

Secretum Secretissimi Regis Stephani
Maximburgi prolatum inter Communitatem
et Magistratum Leopoliensem d. Sabatho
ante festum Pentecostes proximo Anno 1577.

Archiv. fasc. 103. n. 4. - Libr. 1148. pag. 33.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae etc. etc.
 Significantes praesentibus Litteris Vostis, quorum
 intuent universis et singulis. Quod cum intelleximus
 et supplicatione nomine Communitatis Civitatis
 Vostre Leopoliensis nobis exhibita, exortas fuisse multas
 controversias, dissensiones et differentias ratione
 variarum injuriarum et gravaminum inter Communi-
 tatem ex una et Consule Advocatum et Scabinos quidem
 Civitatis Leopoliensis partibus et altera deliberamus Litteras
 Mandati nostri, quibus ipsae utraque partes supra-
 scriptas ad Nos et Tribunal nostrum certo termino
 illis coram Nobis cum omnibus earum controversiis
 Juribus ac munimentis comparantibus praefixo advocarimus
 ut potius coram Nobis de omnibus injuriis, controversiis
 ac differentis judicialiter experiantur, quam quod in
 illa Civitate majoribus ac violentius litium aspectibus
 se invicem involvi debeant.

In quo quidem termino Advocacionis vigore a Nobis
 illis praefixo Partibus ipsae ex ordine quidem Consulari
 Egregius ac famatis Simone Magistro, Nicolas Delavins
 Juris utriusque Doctor, Joanne Zaleski Consulibus,
 Wolphango Scholz, Bartholomaeo Gadowoski Scabinis
 et Alberto Baccalaures a Chovel Notario Plenipotentes

cum sufficienti plenipotencia ab universo ordine
consulari et Advocato et Scabinis coram Vobis
exhibita: Novine vero Communitatis Tarnobris
Joanne Laiditz, Jacobo Socha Sellione, Joanne
Schulczyk Sartore, Joanne Janschern Sellione,
Ciribus, nec non Joanne Niekzwicz et Joanne Sartore
Orzesek Suburbanis coram Vobis et Juribus Artibus
cum plenipotentiis a Communitate et Consubernis
Civitatis illius nobis exhibitis comparantibus et
serminum illis a Vobis praefixum attendantibus;
Primum quidem Plenipotentibus Communitatis Arti-
culos injuriarum et gravaminum, quibus ipsam
Communitatem, atque adeo Republicam Civitatis illius
ab Officio Consulari et Advocatuali gravari et premi-
querantur, proponentibus. Deinde quoque Plenipoten-
tibus Officii Consularis et Advocatialis supra speci-
ficatas causas et rationes innocentiae suae tam verbis
quam scripto ac Privilegiis, Juribus ac munimentis
Literationis pro exigentia uniuscujusque Articuli de-
ducentibus.

Nos cum Consiliariis et Jurisperitis Curiae nostrae
Calensis nostro protinus assidentibus, propositionibus,
allegationibus, deductionibus et Comprobationibus, ipsarum
partium de singulis Articulis, coram nobis propositis,
utrinque diligenter examinatis, ac Juribus, Privilegiis et
nisiq. munimentis Literationis coram nobis productis
debite revisis, consideratis et perpensis.

Primum quidem quod attinet, querellam nomine Commu-
nitatis, contra Magistratum Civitem propositam de
de Proventibus bonorum Lubrza et Siczow, quod eos pro-

proventus in suos usus privatos Magistratus
 convertat, de eisq. Communitati eque ut de alijs
 proventibus civilibus rationem non faciant. Quoni-
 am namque Magistratus Civilis, Inscriptionibus Ven-
 ditionum et Resignationum perpetuarum eorundem
 bonorum coram nobis deductum est, bona eadem in
 personas Consulum pro tempore existentium et in
 usus eorum privatos, ac in sustentationem dignita-
 tis et officii illorum Consularis a Artibus Nobilibus
 jure perpetuo Venditionis esse acquisita. Constat
 etiam ex Privilegio incorporationis bona eadem iuri
 quidem Civili, quoad Jurisdictionem, quoad vero Usum
 fructum et possessionem personis Consulum pro
 tempore existentium esse Subjecta. Ideo eodem Con-
 cesso nunc et pro tempore existentes in libero usufructu
 et possessione bonorum predictorum juxta jura
 eorum superius memorata, perpetuis temporibus
 concedimus et relinquimus.

De bonis autem civilibus, utpote duabus domibus
 lapideis per Magistratum Civilem venditis, quod
 Penipotentes Communitatis querebantur. Quoniam
 Consules deducebant domos nonnullas lapideas civiles
 ex pecunia publica coemptas, et tandem urgente
 necessitate civili de Communi vendendo totius Com-
 munitatis, venditas, pecuniamq. pro eis venditis,
 acceptam non nisi in publicum usum Civitatis esse
 conversam, et ex superabundanti in locumistarum
 venditarum domorum, alia bona ex proventibus civi-
 libus in usum et commodum Civitatis melioribus

temporibus comparata esse, referentes de in iis
Inscriptiones et Registra nationum. Nos quoque
animadvertentes administrationem Civitatis illius
Civitatis a Presidentibus nostris Officio Consu-
lari et fidei illorum commissam esse, articulum
nunc ad faciendam rationem referimus, ut hæc
ex ratione facienda pateant. Similiter etiam de
villa Bruchonica alienata, quoniam Consules pro-
ducto Privilegio super loca quædam vasta ac deserta
Civitati illi antiquitus concessa, allegarunt de concessione
hæc non alienasse, verum ea nonnullis civibus ra-
tione locationis et impendarum in locationem facta-
rum ad certum tempus assignanda dedisse, iisque tem-
poribus expiratis certum censum non exiguum ex
eis bonis jam habere, ut ea quoque ex ratione
facienda pateant, ad rationem faciendam referimus.

De ratione autem facienda per Magistratum de pro-
ventibus civilibus, quoniam de ea ipsa ratione faci-
enda nomine Consulum productum et exhibitum est
nobis Privilegium, seu declaratio Serenissimi olim
Sigismundi Primi, Regis per modum decreti inter
communitatem et Consulatam facta, ut ad rationem
faciendam ex Communitate eligantur sex viri idonei,
et Residentes coram antiquis Consulibus et quatuor
Scabinis, ante electionem novorum Consulum rati-
ficent, eamque Jurati conscribant. Nos eodem
in usu eo juxta superius memoratam declarati-
onem Sigismundi Primi, Regis condempnavimus
et relinquimus. Itaque, ne quid per hoc constitu-
tionibus Regni publicis de rationibus faciendis

89

laudatis, derogetur, ut liberum sit nobis quando vo-
luerimus, aut quoties necessarium fore intellexerimus
ad ipsam rationum audiendam deputatos nostros cum
Capitaneis nostro deputare.

4. De electione Consulum quod plenipotentes urgebant
Communitatis, ut ad Communitatem juxta consuetudi-
nem aliarum civitatum et juris communis observan-
tiam pertineat. Quoniam Consules inherabant privi-
legio Serenissimi olim Sigismundi Primi, Regis
ea ipsa electione edito, quo privilegio cautum est,
ut ipsi Consules ex Scabinis in locum demortui Con-
sulis, vel demortuorum vicum eligant. Ideo eodem
Consules extra hoc idem privilegium Sigismundi
Primi, Regis perpetuo conservavimus et relinquimus.
5. De appellationibus in rotulis oclluis ad Nos trans-
mitti solitis, quod Plenipotentes Communitatis urge-
bant, ut ipsi rotuli collantur et appellationes viva
voce admittantur. Consules autem inherabant Privilegiis
et Decretis Antecessorum super usum ejusmodi rotulorum
occludorum obtentis et coram nobis exhibitis. Hos eodem
Consules juxta eadem privilegia et decreta in usu trans-
mittendorum rotulorum occludorum conservavimus ac con-
servamus presentibus. Ita tamen, ut deinceps in poste-
num toties quoties ejusmodi rotuli ad nos transmitti de-
beant, ad occlusionum eorum partes tam actorum, quam
Conventu vocentur, et in presentia eorum utrarumque par-
tium ipsi rotuli occludantur, totusque processus cause, de
qua ad nos appellabitur in presentia partium, antequam
occludatur, perlegatur. Et similiter quoque, ipsi rotuli a
nobis ad illos remittendi aditatis partibus in presentia

earum aperiantur, et ad debitam executionem deducantur.

6.

De domo quadam Notariorum appellata alienata, quod Penipotentis Communitatis querebantur. Quoniam Consules deduxerunt, fuisse quidem obligatam, jam tamen ex proventibus civilibus exemptam, et mansionem Notariis civilibus in ea assignari. Ideo nos Consules ab ejusmodi delatione liberos pronuntiamus, dispositionem ejusdem domus fidei et administrationi illorum Consulari relinquentes.

7.

De Emporio Leopoliensi per negligentiam Consulum prout nomine Communitatis ad nos delatum est, desertato. Quoniam Consules deducebant, se illud ipsum Emporium, quantum in illis fuit, semper custodivisse, et ratione illius transgressi Emporii plerisque ad Judicium Tribunalque nostrum vocasse, neque per eos stare, quod hoc Emporium multoties impediatur tam ab officio castrensi, quam etiam a plerisque Nobilitate, adeo ut multi hominum hoc ipsum Emporium pratergredi permittantur, imo et in illo prateriundo adjuvantur, contra Jura et Privilegia eorum ab antecessoribus nostris super hoc idem Emporium Civitati Leopoliensi concessa, petebantque a nobis ipsi Consules sibi in eo auctoritate nostra providere. Quare decrevimus, ita et decernimus presentibus, Emporium hoc secundum Jura et Privilegia eorum ab omnibus ea aequo custodiri et observari, nec ab officio castrensi, aut quibuscunque tandem personis quominus firmiter et inviolabiliter observetur ullis coloribus ac pretextibus impediri debere.

De taxatione domorum vendendarum, quod Penipotentis

8.

Communitatis illa se gravari querebantur, quoniam nunc
 eorum nobis Omnipotentes Consulum consenserunt, ut
 iusmodi taxatio non extendatur ad homines ejusdem con-
 sitionis, ritus et jurisdictionis ipsorum Consules in eo ipsos
 secundum consensum illorum conservavimus et relinqui-
 mus, et consensum hunc iterum auctoritate nostra ad pre-
 sentis decreti nostri vigore approbamus et confirmamus.

9. De exactionibus civilibus et consensu etiam ipsorum, ut
 sine communi consensu populi totius civitatis, prout in
 aliis civitatibus nostris observatur, a Magistratu non po-
 nantur, civibus decernimus atque statuimus.

10. Similiter de electione quadraginta virorum, qui represen-
 tant Communitatem de consensu etiam ipsarum partium,
 ut juxta morem et consuetudinem aliarum civitatum,
 præscriptum vero civitatis Cracoviensis quadraginta viri
 nudo sint possessionati, probata fidei et honestati digan-
 tur, decernimus atque statuimus.

11. De oneribus suburbanorum, in quibus se gravari per
 præfatos Omnipotentes queruntur, quod attinet, nomina-
 tim vero quod ad evolvendum finium ex Civitate se non
 teneri; allegarent, quoniam nomine Officii Consularis
 deductum et privilegio olim Casimiri Magni, Regis Com-
 probatum est, ipsos in agris civilibus ex centum lanceis
 Civitati nunc donatis, locatos esse, proptereaque ad omnia
 onera civilia quæcumque illis ex offe mandantur, sine
 ullo discrimine ipsorum onerum teneri.
 Quando quidem non solum ipsi suburbanii, verum etiam
 et cives ejusdem civitatis, etiam ex humero ipsan-
 leas, quicumque aliquid eorum agrorum possi-
 dent, onera eadem et æquo ferunt et obe-
 unt.

Proinde eisdem juxta privilegium eorum supra scriptum conservavimus, et suburbanos prae, Dictos ratione agrorum illis locutorum omnia onera, quaecunque a magistratu putentur, civitati prestare tenere decrevimus, ita et decernimus presentibus.

XII

Quod autem attinet quærimoniam consulatuum, orum ut oppugnatæ privilegiis, quoniam Consules allegarunt se non oppugnare, imo conservare consulariorum privilegia, quæ ad ordinem bonum in illa civitate conservant, Dum cum scitu et consensu magistratus civilis, sine præjudicio et derogatione magistratus civilis optenta fuerint. Nos hoc in passu providere volentes, ne per hoc ordo civilis confundatur, declaramus quævis privilegia consulatuum valere et conservari debere, quæ cum facta et consensu magistratus civilis civita, sigilloque ejusdem magistratus appetendam a nobis confirmacionem roborata fuerint.

Denuncians alteris desertatis propecto ^{pro tempore} ~~pro~~ char, XIII-
gureto, ante hac celebrari solitis, quibus plenipotentes immunitates querebantur. Quoniam plenipotentes consulum petierunt, ut id referretur ad communem consensum omnium civium, in quantum eis ^{pro tempore} non voluerunt, eos, Dem illis referimus ac remittimus.

De occultatis plebiscitis civitatis, quoniam XIV
consules obtulerunt se offensuros immunitatibus plebiscita quaecunque habent, et ut at
plura f.

constituantur illos non impedieturos dummodo
fiat de consensu magistratus et totius
communitatis, et salva approbatione nostra
regia. —

XV. Similiter de lapideis publicis in aedificia,
Leonem turis preparatis, et per consules,
ut affereretur in usus privatos acceptis.
Quoniam consules obtulerunt, se res populos
de eo communitate et se nihil eorum in
usus privatos accepisse glensuros.

XVII. Similiter quoque de mensuris civilibus non diminuitur, sed juxta antiquam publicam ^{mensuram} aream in portorio habitam & coequatis, ipsas panes ad communem et universalem communitalis ingressum, ad ostendendam et demonstrandum se in hoc solito, communitali reuertimus. Ita quidem, ut in constitutionibus publicis et ipso palatino non derogetur.

Infra omnes alias quorimonias, et causas
privatas privatorum ad forum et iudicium il-
lorum per competentem civilem leopolitensem in quo
sunt possessionati, ut abidem de iis legitime
iudicio salvo ad nos appellatione experiantur
remittimus; injungentes et mandantes serio
et sub gravi animadversione ipsis partibus
supra scriptis, ne acinacibus amodo inter se
ullas turbas discordias, dissensiones aut
tumultus civiles et intestinos excitent, sed
pacifici et quieti ac fraterne in charitate
vivant, et jure commune contenti sint.

Comunitas magistratus actum obedientiam

honorem et reverentiam praestet, magistratus quoque
communitatis dignam rationem habeat, omnesque
simulacros et offensus et odia, et rancores inter
se invicem hactenus usque habitas, deponant,
et in oblivionem perpetuam inducant, nec ea
sibi reprobanda, ad alios colores et pro,
seditas unius contra alteram conjunctim
vel divisim vindicta. Sub pena mille mar,
carum pecunia communitatis fisco nostro per
partem subumbentem, et premissa non
obseruantem, persolvenda. Decernentes
cas omnes dissensiones, delationes et accu,
sationes nullius partis longinqua et
existimatio tam in genere quam in specie
in futuris eorum ulla unquam tem,
pere nocere posse nec debere; hac nostra
sententia meruimus. In ius rei testimo,
nium sigillum nostrum est appositum.
Datum Waricemburgi sabati ante festum
festum pentecostes proximo. —

Anno D. millesimo quingentesimo septi,
decimo septimo. Regni vero nostri anno
secundo. — Petrus Dunin Wolski nominatus
Cancellarius Poloniarum et Regni Poloniae Cancellarius.

Ustalenie prawa do przetrwania na ziemiach Rusi i Podola uprawnień
cłowych wydanych dla miast, a naruszających z ich powodu
przez handel żydowski.

~~Ex Archivio Metrop. Urbis Leopoldi f. 513~~
~~Statutum & Stephanus Regis Poloniæ Dedito 12 Octobris 1580~~
~~Decretum~~
 Copia ex originali, repræsentabili in Archivio civitatis
 Leopoldensis f. 513

Stephanus Dei Gratia Rex Polonia, Magnus Lux
 Lituanie, Russia, Russia, Masovia, Samogitico,
 Princeps Transylvan.

Universis et singulis quorum interest literis hinc
 Nostis significamus. Delatum ^{esse} Nobis ex a Imperio
 Princeps Ultroniechi Succamerario et Paulo Bzeczowski
 Pocillatore Chelmensibus Theloniorum Nostorum in
 Russia et Podolia Prefectis. Quatenus in terris
 Nostis Russia et Podolia exercetur mercatura eam
 a Judæis majore ex parte exerceri, eos vero pactentis
 libertatum que oppidis in quibus illi degunt ab
 antecessoribus Nostis sunt concessæ omni
 Theloniorum Nostorum solutionem subterfugere
 et directare, indeque fieri, ut cum neque oppida
 plerique libertate a Thelonis donata, neque
 Julai eisdem se libertatibus insinuantibus solutioni
 subiacere velint, cum aliqui ex Thelonis eisdem
 ad Thesaurum Nostum proveniat. Quod tamen
 quantum ad Judæos fit contra omnem juris
 ac civitatis rationem, neque enim quod oppidis
 propter promovendam eorum amplitudinem et
 incrementa concessum est, id recte Judæos usurpare
 sibi posse, cum alio illi jure quam oppidanis
 utantur, alios valeant. Magistratus, aliter
 contribuant, aliter victus quærent rationes, quam
 oppidani requantur, denique nihil commune
 habeant cum oppidanis, non juris societatem

qua civis efficit, non artificiorum exercitiorum
potestatem, non uti dictum est Magistratus,
ac ad extremum nihil ad amplitudinem et splen-
dorem civitatum pertineat, tantummodo ad
manentiam et inhabitantia oppida sint admissi,
non igitur videtur jure ac rationi consonum
ut quo beneficio emergens, Christiani a suis
principibus tanquam veri subiecti sint affecti
illud etiam Iudaei non civis sed ingenui
ad se putarent et sibi usurpare crederent.
Itaque ne abusus iste magis magisque
invaleret, cum Edicto Theodori Archiepiscopi et
Reipublicae declaramus, quod alieni oppido
aut civitati ab antecessoribus nostris libertas
a Theodori legitime sunt concessae, eas
nisi expresse in illis Iudaeorum mentio sit
facta, et nisi ille sint antiqua ante
Serenissimi Regis Alexandri statutum
concessa, non posse, nec debere Iudaeis
allo pacto competere, sed tantummodo veris
et genuinis civibus, quibus ipsum nomen
jure ac legitime congruat. Volumus itaque
ut non obstante libertate oppidorum, in
quibus Iudaei degunt, Theodoricum nihilo-
minus ab illis ac mercibus eorum secundum
usitatum ea in re rationem exigatur et
accipiantur. Qui vero tenere solutionem
detrectaverint, mercium amissionem perimantur.

Quod omnibus in universis Regni Nostrae Magistra-
tibus et ceteris quorum interest ad notitiam
deducimus, mandantes, ut Notam hanc declara-
tione obsecrent et manteneant, in ^{eaque} ~~agere~~ ^{exequenda}
Theloneatoribus et eorum Vicariis seu ~~Adiutoribus~~
Notariis sint adiumento. Secus pro gratia nostra
non facturos. Datum Lublini die Quinquagesime
Mensis Octobris anno Domini **MDLXXX** Tertio.
Regni vero Nostrae anno octavo.

Stephanus Rex nps.

Albertus Baranowski
Episcopus. Pemielsensis
Regni Poloniae Vicecomes
nps.

(L.)

Gleisler mit dem Original in
Kaufmanns fact. 513. Reich
Magistrat

13

Ukta. Ukta między miastem Lwówem
i przedstawicielami dyktu lwowskiego,
normujący prawa i obowiązki rządu dyktu
dyktu.

1572

207

~~Pacta inter Judaeos et civitatem Leopoldinam~~
~~1592 inita. Copia ex originali reposita in Archivio civitatis Lwów 1058 pag. 3~~

My Starzy Żydowie Lwowscy sygn. i inszych Żydów gospo.
darów w Mieście Lwowie mieszających imieniem, na
Domo czyniemy z tym niniejszym pisanie namy, i
albo Intercaia, która my moza wiedome: zapisu i nie
decyng. To przez pośredek Wodzonych Jak. M. 2. Panów
Piotrowy i w Komulskiego Podskarbie: Siwons.
Wie: i Stanisława Podskarbie: Podstarostie:
Zawnie stawni Panowie Paice Lwowscy sygnili Pakta
albo postanowienie z nami Żydów gospodarzami na go.
skradolwiek prawem tu w Mieście Lwowie mieszają,
czym i strony kupieckie nam pewnymi towary
na pewnych warunkach i pewności a the tym spe.
selem. Zachowujemy i nie naruszenie Dekretu
Świętej pamięci Króla Sigmuntka Pierwszego w Piotrowie
miejdy Catholiki Miścian Lwowskich, a Żydów Lwows.
inni sygnili, to die i Dekret Majestatis Sigmunt.
ka Trzeciego Króla Polskiego Jana Jana nas: Miene:
w Krakowie tak rok wyzniony. Ne czutaki tych de.
kretów to teraz niejs: toczne postanowienie pałt
(ciado to Miastom z nami Żydami sygnili iest pismo,
lony) me mu nie szkodli, to jest ie jado przed ty m,
tak i teraz wolno będzie nam Żydom w Mieście Lwowie
mieszającym kupować i teremni rzeczama, iado one
sa i pismami i tancie spisanie, Tedy spieraych
przyjmy nad proccie Dekretu tymi teraz niejszymi
pałty takie postanowienie Panowie Miścianie syg.
nili s nami. Naprod wloskie i iedwabne towary
skradolwiek kupiwszy we Lwowie kródego czasu
pozwolili nam do Miścian Lwowskich odbywać, a
w Jarmark do Włogo będzie mogli, iednad nam

pozwalili na wseladzie Tarnarck stygnu thowary jiadzie
i stuharni ich zbywać. Drugu Towarhosmaty surony
gdzie kolwiek kupiony pozwolili nam do Lwowa przy-
wieźć i to khordego czasu przedawać a w Tarnarck domow
bedziem mogli. Trecia w Tureckich Towar w Turczych klu-
piwory pozwolili nam do Lwowa przywieźć i Mies-
cranom Lwowskim khordego czasu przedawać a w
Tarnarck domow bedziem mogli rechetowaty. Bedzie
tys wolno khordego czasu w Tureckich Lwowskim na cewierc
rodow kupić we Lwowie, tak od kupca a cewierc miedzi
jardotys, i od tyda co by s Tureck thowary przypro-
wadzić na stotich tysiac, s ktorym thowarem La-
dbyci wolno nam iechac gdzie rechetowaty albo i tu
we Lwowie Miescraninowi kupcowi albo kurniesni,
kowi summa przedac, nie sthodzac prawom kra-
marskim. Czwarta w Tureckich i na koidym Tar-
narck khordego czasu pozwolili khordego czasu w Tureckich
kupić thowaru Tureckich na stotich pietnascie,
seth, s ktorym przyjechawszy do Lwowa moie go
przedac Miescraninowi, albo wiec kydowi, s kto-
rym lew tyd co go kupi wolno bedzie njechac
gdzie chaci, albo go do Miescraninowi kupcowi
albo kurniesnikowi summa przedac nie stho-
dac prawom kramarskim. Piata Thowary Tu-
reckie Woloskie, i inne wseladzie, ius od Miescran
Lwowskich khordego czasu i za iadq kolwiek sum-
ma kupione, pozwolili nam na Tarnarck
wseladzie wywieźć, albo tu w Mieście Miescran-
inowi kupcowi albo kurniesnikowi summa
przedac nie sthodzac prawom kramarskim

Łasta Thowary Kałuskie od miesczan helko, a nie
 od łogo inez będiem jowinni Łupować i ta na
 Tarmark: sgraniczne wyrocic, albo iotu i Mieszanon,
 nowi zaś przedac. Siódmo. Pozwolili nam tys
 Mieszanym Lwowskim; za przywoleniem ich na
 łoadym miejscach handlic odprawować, i na granicę,
 i w Miescie, i w Tarmarkach usędie. Osno wolno
 nam będzie w Tarmark kupiectwo odprawować
 wszelkim thowarom jako innym gościom oprócz
 łoiarów Kałuskich i oprócz słowu miedzi, zelaza,
 stali, gwardii. Jednak cobyśmy łolwierd thowaru
 nam pozwolone kupili w Tarmark, ze zaś ten
 ze thowar namy przedac łomurzechcemij, albo
 wywieść w Tarmark gdzie indzie w Tarmark
 nie czyniąc sobie szkodę po Miasteczkach przez
 Tarmarku. A iesliby nam thowar takowy po
 Tarmarku Lwowskim w Miescie zastat, tedy go ni
 mamy nikomu przedawać iedno Mieszanom w
 Lwowskim kupcom - albo Kmieciom nikomu. Łoiu
 wolno nam tys będzie w Tarmark przywieść, i tu
 kupić, i przedac ładzi gościami, ładzi mieszanom,
 nowi, a okrom Tarmarku wszelkie czasu wolno
 nam tys łcie przywieść, wazkie nikomu ich nie
 przedawać iedno Mieszanom i łoiu kupcom albo
 Kmieciom nikomu. Pozwolili tys nam Łydom Lwows,
 łia Łaranie Łajce i i na wygrodzić naszej roboty
 i prasonania do Lwowa przywieść, na Łajdy rot
 łezech trzydziści, od którego Łanow Łajców
 Łaciciesmy winni od pulkufka po pulkora
 złotego, wazkie Ładyma winno od Łanow Łu.
 Dzieci nie będzie do Miasta wpuszczone, as jiny
 szkodliwy. Które to pozwolenie kupiectwa thowary

przepracowani, i sposobem wyszei opisanym
ma nam teżo starze do osmi latk od seta i daty
starzejszyj Intency, a to było Tydzień w Mieście
Lwowie mieszkać, o których bys myj myj Starzy
Tydzien pod pręgiem są, a to było w Mieście
ciw Panow Karcow sriade utrodali, a to pod tym
condicjami nizei opisanymi. Je myj Tydzien. Dwom,
myj który w to kupiectwo wyszei opisanem, iest
pozwolone, nie mamy Miścianom Lwowskiem targa
i kupiectwa na hożym mieiscu w psowac, i przesko,
drać, w then czas liedy instarg w deciera, i do kon-
ca. Spolnictwem tyś ciadnie w thym hożem sprzed.
instancji Tydzien ani sliem instancji pstronajem,
tak z Tydi, jako i s Chreccianym miec nie mamy.
Czo by było w sliodzie prandhiasta Lwowa. Takie
tyś towarow crudych w swe wtasne odawać nie
mamy, liedy sie tyś trać, ie kupiec ciadnie
przyjdzie tu s towarow do sliod, tedy nie mamy
myj Tydzien s nim thowar w targowac, a s wtydzien po
ieć przyjdzie. Będzie w tyś prandhiasta myj Tydzien
opowiedzieć, i pstronacz Trąd Kadzieci, iestli by się
który z nas dowiedziat, iestli kto co uczyniet w
sliodzie sliadony albo pstronacz sliad. A iestli by się
który z nas Tyd kupiectwo to pozwolone majacy
wazet czego przecinko krac nie sliem pozwoleniu
wyszei opisanem, tedy sliadone pstronacz Tyd
tym sposobem Miścianie Lwowskiej sprawiedliwosci
dachodzić mać, gdyby iaki wystepel wielki i w
wielki summie sie trafet, tedy gdy Panowie Karc
Lwowskiej nas Starze Tyd Lwowskiej stracy
jakiego pstronacz Tyd, mamy myj Starzy Ty
dzien i zonym obwinionym stanac, a gdy od

Mieszan w Lwowskich ten by o niestozymanie
 Stary Holwier conditiei postanowienia tego dowo-
 dy i asno mi, albo anu deditu jzobonany będie,
 ze go i Panowie Koice i Tydonie starszy co spólnym
 rozsądkiem innym nie naida, mądry Tydonie mny
 Starszy onego Tyda do tego pryncisnąć, alij mny
 do trzeciego Dnia potocz Miastu na poprawę
 Miasta trzydziestu grzywien. A potem, gdy potocz,
 tasli more sukac o Panów Kades, na których
 to baroniu będie wybac i wcy występki opuszc-
 co ulbo nie styż winy. A ieslibysmy starszy
 Tydonie onego przestępnego Tyda do zastawienia
 tasli mny nie pryncisnęli do trzeciego Dnia,
 tedy ię sami mamy potocz, a z Tyda o onego
 Kiedu sprawiedliwosci sukac mądry, a iesli
 bysmy nie potoczli tedy nam mega Panowie
 Koice, thowarów radnych Tydowskich z Miasta
 nie wypuszczać, ani do Miasta wypuszczać, az
 tak, winę potoczmy. A gdyby się tys iadli
 zyd w mater summie, albo nie naden obrazlinie
 wart przestapię taslowe postanowienie, tedy
 taslowy według starego zryczai wabraży być ma,
 który towarobstwie na poprawę Miasta obrocen,
 weadnie i w tym more sukac tasli o Kiedu Ka-
 dzieckiego. A pod ten czas tych Part przes te
 osen latk niema mny sie mny Tydonie i aże rad-
 nych praw mądrych ani Przywilejów ani na
 Dworem Króla Hro Meż ani na Seimie, ani
 na Seimischach Artyculów nie mamy wypra-
 rować, az Panowie Koice na nas tasle z
 drugiej strony pod niewarnoscią taslowych
 praw, albo Przywilejów obadwu stron, tak

[illegible]

Nidoreyn lewalskii

Stanisław
Polski, s.
podstaroszy
dworski m.p.

מלך המלכות

אברהם יוסף
המיוסד

...

אברהם בן חיים

67

1592

Statuta m. Lwowa z przywilejami lwowskimi
określającymi prawa i obowiązki kupców
zgodnie z prawem.

1592

Copia simplex. ex anno 1592.

107

Pacta cum Iudaeis civilibus et Civitate
Leopoliensi Leopoli lata et inita.

My Starsi Żydowie Liwowscy noym i innych
żydów gospodarzów w mieście Liwowie mieszkających
imieniem wiadomo czynimy tym niniejszym pisanicem
naszym albo ta Inkriza, którą my Urzędowego
zapisu mieć chcemy: Ze przez pośredek Włodzonych
Ichmose. Panów Wiktorzyna Kowalskiego Podredka
Ziemskiego Liwowskiego, Stanisława Blokonoskiego
Podstarościę także Stawni Panowie Raycy Liw-
scy uczynili Pakt albo postanowienie z nami Ży-
dów gospodarzami za jakikolwiek prawem tu w mieście
Liwowie mieszkającymi strony Kapiństwa nam
pionem: towary y za pionem Conditiamy pozwolony
a to tym sposobem: Zachowawszy wcale nie nar-
uszenie Dekret Świętej pauiści Króla Zygmunta
Pierwszego w Piotrkowie między Catholiki Mieszczany
Liwowskie a Żydy Liwowskie uczyniony także
y Dekret najasniejszego Sigmunta Trzeciego Króla
Polskiego Pana Pana Morawskiego w Czakowie tak
żak uczyniony że całości tych Dekretów w ten
niegdyś dotychczas postanowienie (jako to Miastom
z nam Żydami czynić jest pozwolono) niema
nie szkodzi, to jest że jako przed tym tak i teraz
wolno będzie nam Żydom w mieście Liwowie
mieszkającym Kupować czterem czterem jako one
są w pomnionym Dekrecie Króla Świętej pauiści
Zygmunta Pierwszego opisane według sposobu w
pomnionym Dekrecie opisanego. Tedy z piwnych
przerzeczonych Dekretów teni Sędzię
Pacty takie postanowienie Panowie Mieszczanie
uczynili z nami. Naprzód włoskie y jedwabne

1. Towari skąd kolwiek kupiwszy we Lwowie każdego czasu
pozwolili nam do Miasteczek Lwowskich odbywać a w Jarosław
do kogo będziemy mogli, jednak nam pozwolili na wszelkie
Jarosławki z temi towarami jeździć i z lukami ich odbywać.
2. Druga towary Kromaty surowy gdzie kolwiek kupiwszy porwo-
dzą nam do Lwowa przywozić y te tu Miasteczkom Lwowskiem
każdego czasu sprzedawać a w Jarosław komu będziemy mogli.
3. Trzecia Turcki towary w Turcech kupiwszy pozwolili nam
do Lwowa przywozić y Miasteczkom Lwowskiem każdego
czasu sprzedawać a w Jarosław komu będziemy mogli i zechcemy.
Będzie bezwolno każdemu Żydowi Lwowskiemu na Ciołek Roku
Kupić we Lwowie tak od Kupca cudzoziemskiego, jako też
i od Żyda co by z Turk. Towary przyprowadził za Złotych Syng
z którym towarem dla odbycia wolno nam jechać gdzie zechcemy
albo i tu we Lwowie Miasteczkaninowi Kupcowi albo Kze-
miśnikowi Summa sprzedawać nie szkodzić nic Prawom Mięskim
Kramarskim. — Czwarta o Włoszyskach y na każdym Jarosławku 4.
pograniczniam pozwolili Żydowi każdemu Kupić towaru Turckiego
za Złotych piętnaście Seth, z którym przyjeżdżający do Lwowa może go
sprzedać Miasteczkaninowi albo więc Żydowi, z którym ten Żyd co go kupi
wolno będzie wyjechać, gdzie zechce, albo go tu Miasteczkaninowi Kupcowi
albo Kzemiśnikowi Summa sprzedać nie szkodzić nic Prawom
Kramarskim. — Piąta towary Turckie, Włoskie y inne wszelkie 5.
jazz od Miasteczkan. Lwowskich każdego czasu y za jak kolwiek
Summą Kupione, pozwolili nam na Jarosławki wszelkie wy-
wozić albo tu w Mieście Miasteczkaninowi Kupcowi albo Kzemi-
śnikowi Summa sprzedać nie szkodzić nic Prawom Kramarskim,
6. Szesta towary Rakuskie od Miasteczkan tylko a nie od kogo
innego będziemy powinni Kupować y te na Jarosławki zgrani-
7. wywozić albo je tu Miasteczkaninowi zać sprzedać. Siedma
pozwolili nam też z Miasteczkan. Lwowskiemi za przyzwoleniem
ich na każdym miejscu handlu odprawować y na granicy
y w mieście y na Jarosławkach wędzić. — Osma wolno 8.
nam będzie w Jarosław Kupiectwo odprawować wszelakim
Towarem jako instym gościom oprócz towarów Rakuskich
y oprócz ołowa, miedzi, żelaza, stali, żwiru. Jednak co byśmy

Krolwieck Towarzystwo, po Tarnawku Lwowskiemu w Mieście
 zostal, tedy go nie mamy nikomu przedawac jedno Mieszczanom
 Lwowskiemu, Kupcom albo Rzemieslnikom. Toi wolno nam
 tedy wolno bedzie w Tarnawku przywiec i tu kupic i sprzedac
 badz goziciowi, badz Mieszczaninowi. A okolo Tarnawku
 wszedkiego czasu wolno nam tedy toie przywiec, wszedkiedzie
 nikomu ich nieprzedawac jedno Mieszczaninowi, Kupcowi
 albo Rzemieslnikowi. Pozwolili nam tedy Zydowi Lwowskiemu
 Panowie Rayce wina Węgierskiego naszey roboty i pa-
 rowania do Lwowa przywiec, na kazdy rok bezek przy-
 dziesci od kazdego Panow Raycom platit jesmy winni
 od pusylka po półtora zlotego, wszedkiedzie zadnemu od Panow
 Radnie nie bedzie do Miasta wpuszczone ani przy skolniku,
 ktore to pozwolenie Kupiectwa Towary przezpisanemi
 y sposobem wyzej opisanym ma nam tylko sluzyc do osmi
 lat od Actu y daty teraz nieczyj intercyzy a to tylko Zydowi
 w Mieście Lwowie uwieszkajacym, o ktorych bysmy Starsi
 Zydowie pod przysiega swa o ich Tu w Mieście obywateli
 Panow Raycom swiadectwo dali, a to pod temi condi-
 tionami niżej opisanemi. Ze my Zydowie Lwowscy
 ktorym to kupiectwo wyzej opizane jest pozwolone
 niemamy Mieszczanom Lwowskiemu targu y kupiectwa
 na kazdym miejscu psowac y przeszkadzac wtenraz,
 Kiedy juz targu dociera y dokonca spolnictwa tedy
 zadnego w tym handlu z przedniymi Zydami ani
 skim innym postronnym tak z Zydami jako i Chry-
 stianami miot niemamy, co by bylo ku szkodzi Praw
 Miasta Lwowa, Takie tez towary cudzych z nasze
 własne udawac niemamy, Kiedy sie tedy kapi, ze kupiec
 cudzoziemski przyjedzie tu z towarami do Lwowa tedy
 niemamy my Zydowie z nim towaru targowac ani wydzien
 po jego przyjeździe. Będziem tedy powinnymi Zydowi
 opowiedziec y przeszedz. Urząd Radnicki jezeli by sie
 ktory z nas dowiedzial jesli kto co uczynil ku szkodzi
 składowi albo przeproszal skład. A jezeli by sie z nas ktory

Żyd kupiectwo to pozwolone mający wazyl czego przeciwko
teraźniejszemu pozwoleniu wyżej opisanemu, tedy z sakowego przestępnego
Żyda tym sposobem mieszczanie lwowskiej sprawiedliwości dochodzić
mają, gdyby jaki występek wielki i w wielkiej summy się trafił
tedy gdy Panowie Rayce lwowskiej obeszli Nasz Rayce Żyd Lwowski.
Strony takiego przestępnego Żyda mamy my Starzy Żydowie z onym
obwinionym stanąć, a gdy o mieszczan lwowskich ten Żyd nie-
stępienie którykolwiek conditio y postanowienia tego dowody
jawnemu albo swiętszemu pokonany będzie i go y Panowie
Rayce y Żydowie Starzy za spólnym rozsądkiem winnym nazy-
wamy Żydowie my Starzy onego Żyda do tego przycisnąć
aby winy do szeregów dnia potoczył Miastu na poprawę Miasta
terazniejszego grzywień. A potem gdy potoczy, taki może szukać
u Panów Radzie, na których to barzenia będzie wybadawany
występek opuścić co, albo nie z tej winy. A jeśli byśmy Starzy
Żydowie onego przestępnego Żyda do zapłacenia sakowej
winy nie przymusiłi do szeregów dnia, tedy ja sami mamy potoczyć
a z Żyda a swego Urzędu sprawiedliwości szukać mamy.
A jeśli byśmy nie potoczyli tedy nam uoga Panowie Rayce
Lwowski żadnych Żydowskich z miasta nie wypuszczać, ani do
Miasta przystępować, aż taka wina potoczymy. A gdybyś
teraz jakiś Żyd w małej summie albo nie nader obrazić wazyl
przestąpić sakowe postanowienie, tedy sakowej według
starego zwyczaju zabraną być ma, który towar będzie
na poprawę Miasta obrocone, wrzokże y z tym może
szukać taki. A pod ten czas tych Part przez osin tam
niemamy się my Żydowie wazyc żadnych Praw nowych albo
przywilejów ani za Dworem Króla I. K. Mości ani na
Sejmie, ani na Sejmikach artykułów niemamy wypra-
wować, ani Panowie Rayce na nas także z drugie-
strony pod nieważnością sakowych praw, albo przy-
wilejów z obydwu stron, tak i z żadnej stronie pomocy
by być nie mogły, i owszem z adney ważności mieć
nie będą przeciwko danym Dekretom y Terazniejszym
Pactom. Za które to niniejsze pozwolenie my Żydowie

2. Ark. Pactum ze Żydami z roku 1592.

Mieyscy Lwowscy pokazując wiążęcnosc Miastu
Ledy powinni będziemy y dać na każdy rok do osmi lat
po Złotyich Pięćdziesiąt polskich. A po wyroczu tych
osmi lat y po skonczeniu lokowych Pakt z nami
Żydy jeżeliby niechcieli innych Pakt z nami uzyćnić,
tedy tak Miesszanie Lwowscy, jako i inni Żydowie
każdy znas wierzić się mamy do wolnego używania Praw
i Przywilejów swych dawnych y te Pakt żadney Skonie
ani pomagać, ani szkodzić mogą. A dla lepszey
wiary y pewności piérzeć nasza jest przyciśniona.
Do tego dla lepszego Świadcztwa tych Pakt użgliśmy
przerzeczonych Urodzonych Ich Mości z tu piérzeć
swe własne przyciśneli, y rekauu' swemi się pod-
pisali jako Świadkowie. Działo się we Lwowie we
Czwartek przed Świętym Michałem Archaniółem
Roku Janiskiego Tytuł Pięćseth Dziwość Cześnia roku
tego. W. Ktorogo Kowalski, st. Stanisław
Prowkoniński Podstarości Lwowski.

Ex Archivo Civitatis Leopold. Lib. 191^a v. 2, pag. 68.
1148. ant.

Wielki Książę Zygmunto III w rozstrzygniętej w trybunale
królewskim skardze hydów lwowskich przeciw miastu i burzom
do dyktowania Ławie z 1591 roku. Wielki Książę odroczył, a prośbę
na nową drogę podał na królewskie w sprawie ochrony i nie-
wzrostu miasta Lwowa
1591.

Fr. quor. ex
mista. l. 1. 1.
27. 1. 1.

~~Dehret Kral. Sigmundi III. hybernate Vrslawskiego z r. 1591. F~~
~~Kopie z hygintu z chogwajego~~
~~Archivo w Archiwum mija kien fasc. 257. 1. 1.~~
~~Ubi Metropol. Leop.~~
~~Jan. 257. 1. 1.~~

Ulligut 6

~~1591. Copia ex Decretis Sigmundi III. 1591. 1. 1.~~
~~Copia ex originali, reperibili in Archivio civitatis Leopoliensis fasc. 257. 1. 19~~

Sigismundus tertius Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae,
Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, nec non Regni Sueciae, proximus haeres
et futurus Rex. Significamus praesentibus litteris Vostreis, quorum interest in
universis et singulis. Quod posteaque citati fuissent, ad Nos et iudicium Nostrum
litteris citationis Nostrae, tamali proconsul, Consules, Duccatus et Scabini,
totaque Communitas Civitatis Nostrae Leopoliensis de personis ac bonis illorum
omnibus. De instantiam infidelium seniorum ac totius Communitatis Iudae-
orum Leopoliensium, tam in ipsa Civitate, quam in suburbis Regentium pro-
pterea quod contra jura et privilegia eidem actoribus a praedecessoribus
Nostris regibus Poloniae super exercen omnis generis mercatura concessa, ean-
dem mercaturam eidem actoribus admittere nolunt, in eaque exercenda eosdem
praepediunt. Quemadmodum citatio praefata de praemissis latius testatur.
In termino itaque hodierno iudicii velonum Nostrarum propriarum ex eadem cita-
tione et receptione causae ad Nos per assessores iudicii Nostris facta inciden-
tibus et hucusque continuata, partes praefatae actorea per infides Nephthalim, Mo-
scho, Abraham Iudaeos civiles et Lewkonem suburbanum Leopoliensem, atque
honoratum Joannem Grad proloquutorem suum. Citata vero per spectabi-
les Simonem Alexandrum, Casparum Gulinski Conoules et Nobilem Sta-
mislavum Krasnicki syndicum, nec non per famatum Joannem Sokol ci-
vem Leopoliensem coram Nobis comparuerunt. Actoreaque ex sua cita-
tione contra citatam proposuit. Citati vero eidem proponi excep-
tionem peremptoriam rei iudicatae opponen. Produxerunt imprimis Decree-
tum Serenissimi olim Sigismundi regis Vri et antecessoris Nostris in Con-
ventionem regi generali Petricovienoi feria sexta in vigilia sancti Tho-
mae Apostoli proxima Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo
primo ex controversia partium inter cives et Iudaeos Leopolienses, tam
in Civitate, quam in suburbis manen. latum, quo idem Rex omnem Ju-
daeorum in Civitate Regentium mercaturam ad certum modum et normam
ibidem latius Descriptam restrinxit, et in vim ordinationis limitavit.
Suburbanorum vero Iudaeis certum modum mercandi ad certum tempus

atque ad beneplacitum suum statuit et praescripsit. Produxerunt et aliud ejusdem regis decretum itidem in Comitibus inter eosdem Cives et Judaeos suburbanos ex controversia partium Cracoviae in Conventu Regni generali feria quarta post Dominicam Saeclare proxima Anno millesimo quingentesimo vigesimo septimo latum, quo idem Rex iisdem Judaeis suburbanis omni mercatura interdixit prius illud decretum et beneplacitum suum declaravit, atque privilegia eorundem Judaeorum, qua tunc forte impetraverant abrogavit. Deducebant insuper citati statulis et constitut. regni, non esse integrum Judaeis omnis generis mercaturam exercere, sed id fieri debere juxta pacta, quae Judaei cum Civitatibus primariis habent, sibi itaque loco pactorum esse decreta praedicta inter Cives et Judaeos per ipsum principem facta. Polebat, quae de circa eadem decreta, in quorum usu hucusque civitas fuerat, et quem usum, si opus esset, (superfluum tamen probationem non subeunt) omni genere probationum parati sunt confirmare. In contrarium actores decreta illa ab usu sublata esse asseriebant. Producebantque privilegium suum illis per Serenissimum olim Casimirum regem datum, quo Judaeis omnis generis mercatura concessa et permissa est. Deinde produxerunt decretum Serenissimi Regis Sigismundi praefati inter se et Cives Leopolienses in anno millesimo quingentesimo quindecimo ad beneplacitum ejusdem regis latum et per eundem regem in anno millesimo quingentesimo quadragésimo renovatum, nec non subsequendum regum et Nostram quoque confirmationes insuper et literas certorum Senatorum et Nobilitatum Russiae, quibus iidem Senatores pro Judaeis apud Nos intercedebant recens scriptas, itaque concludebant illa decreta, non tantum ab usu sublata, sed etiam posterioribus literis et diplomatis declarata esse. De statulis et Constitutionibus dicebant statuto anni millesimi, quingentesimi trigésimi octavi relictam esse facultatem Regi facien. ordinationis de mercatura Judaica eam itaque factam esse prostea anno millesimo quingentesimo quadragésimo. Cujus ordinationis vigore Judaeos in usu solius et integrae mercaturae fuisse, id ipsumque se probare velle omni itidem probationum genere. His constitutiones de pactis seroan. dicebant id referri ad illas civitates, cum quibus pacta ha-

111

bent Judaei, sed civitas Leopoliensis nulla habet, igitur omnem mercaturam
sibi debere. Petebant itaque se ad probationem possessionis mercaturae
praefatae admitti et circa qua quoque privilegia conservari. Nos vero
cum consiliariis lateri Nostro assidentibus, audita ea partium con-
troversia, privilegiisque hinc inde productis, revisis, debiteque
intellectis, potissimum vero consideratis decretis Serenissimi Regis
Sigismundi avi Nostri, quae Nos pro sacrosanctis servare decet, quibus
quidem decretis idem Serenissimus rex Judaeos ad certa genera merci-
moniorum restrinxit, eamque suam ordinationem perpetuam fore decla-
ravit, ideo quod adlineat Judaeos in ipsa Leopoliensi civitate degem-
tes, eodem cives citatos in toto juxta eadem decreta ordinationem,
que in ipsis expressam conservandam esse duximus, quemadmodum
jam ex nunc conservamus. Decernere debere ac teneri utramque
partem, tam vix Judaeos Civiles, quam ipsos, cives sese in toto jux-
ta eadem decreta conservare puta, ut Judaei ultra res in eisdem
decretis expressas in nullam aliam mercaturam sese intrudant, neque
ultra easdem res supra expressas mercaturam civium Christianorum
impediant. Cives quoque liberam mercaturam eisdem mercimoniorum generibus,
quae in decretis expressae sunt, Judaeis non prohibeant. Porro quod Judaeos
suburbanos adlineat, quando quid eis per idem Serenissimi Regis praefati
omnis mercatura interdicta est, ideo Nos quoque eidem decreto inherentes
decrevimus, decernimusque debere ac teneri eodem Judaeos suburbanos
sese ab omni prorsus mercatura abstinere, neque sese in ullum mercan-
di genus, quo libera Christianorum negotiatio, quovis modo impediretur
intrudere sub ammissione mercimoniorum juxta eadem decreta Serenissi-
mi Avi et antecessoris Nostri, atque ita cives Leopolienses citatos a
causa et omni actorum Judaeorum impetitione absolvimus, liberosque per-
petuo pronuntiamus praesentis decreti Nostri vigore. In cujus rei
fidem et testimonium sigillum Nostrium praesentibus est appensum.
Datum Cracoviae feria tertia ante festum Sanctae Margarethae

virginis proxima. Anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo
primo. Regni vero Aeghii anno primo. Rlto Rndi Joannis Tarnowski
(nacoviensi, Wladislaviensi, Lanciciensi que pnaepositi R. P. Vicecan-
cellarii. Joannes Tarnowski R. P. Vicecancellarius mp. Socius sigilli
pono illo in cera expressi. P. Kerner icr mp.

Przysięga dla Szpitalu Św. Ducha w Warszawie.

1633

(Król Władysław IV)

w tłumaczeniu Jana Kur. z 1677

Urząd radziecki m. Lwowa, zoberpiceruyge, Legat
radnego Karpra Gulinskiego dla Szpitalu Św. Ducha,
przeprowadził po śmierci tego legatarjusza umowę
między jego spadkobiercami a prowizorami Szpitalu
zupewniającą szpitalowi stan posiadania (z 1628). Król
Władysław IV zatwierdził w r. 1633 tę umowę jako
przysięgę

1649

Stadtsächliche einfache Abschrift.

Quis dñs Lense Privilegiorum II. pag. 366. n. 79. Haec. XVIII pag. — n. 1 haec.
 Praesentatum 12. Augusti 1794 ad N.º 9076. Actum in Castro inferiori Leopoliensi Terra
 Slesia post Dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima Anno Domini Millesimo,
 Sexcentesimo Sexagesimo Tertio. Ad officium Actaque praesentia Casprensia Hospitalalia
 Leopoliensia personaliter venientes Honesti Christophorus Draximik, Bartholomaeus Bala,
 Stawczyk obtulerunt et ad acticandum porrexerunt eidem officio Litteras Sanae Regiae
 Majestatis infrascriptas Confirmationis, manu Serenissimi Regis subscriptas et sigillo ma-
 joris Cancellariae Regni in Silo sericeo appenso, Tenoris talis. Ioannes Jasimius Dei Gratia
 Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae,
 Smolensciae, Cernichoviaequae, nec non Suecorum, Gotthorum, Vandalorumque haereditarius
 Rex. Significamus universis et singulis, quibuscunque interest, praesentibus litteris
 Nostreis: Productas esse coram. Nobis Litteras papyreas, manu Serenissimi olim Divae
 Memoriae Vladislai Quarti, Antecessoris et Fratris Nostri Charissimi subscriptas, sigil-
 loque Regni communitas, sanas, salvas, illaesas, omnique Suspitionis Nota carentes, conti-
 nentes in se Confirmationem Inscriptionis certi praedii ad Leopolum pro Hospitali
 Sancti Spiritus supplicatumque Nobis est, ut easdem Litteras Auctoritate Nostra
 comprobare et confirmare Signaremur. Quareum quidem litterarum tenor de Verbo ad
 Verbum est, sequiturque talis. Vladislaus Quartus Dei Gratia Rex Poloniae, Ma-
 gnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smo-
 lensciae, Cernichoviaequae, nec non Suecorum, Gotthorum, Vandalorumque haeredi-
 tarius Rex electus Magnus Dux Moscoviae. Significamus Tenore praesentium
 Universis et Singulis, quorum interest, exhibitas Nobis esse litteras pro Parte
 Hospitalis Sancti Spiritus intra mura Civitatis Leopoliensis siti, Litteras
 papineas ex actis officii Consularis Leopoliensis, cum sigillo ejusdem et subscrip-
 tione Nobilis Alberti Linnichi Civitis ejusdem Notarii edit. salvo et suspensio-
 ne omni carentes Tenoris ejusmodi. Consules Civitatis Leopoliensis. Universis et Sing-
 ulis, quorum interest tenore praesentium significamus. Quod cum Praedium Nobilis

ac spectabilis olim Gaspari Gulinski Collegae nostri Consularis proprium et haere-
 ditarium, una cum Aquis, pratis, mericiis, et quibusvis adiacentibus, adhaerentibus et cohae-
 rentibus universis ad hoc idem praedium spectantibus, una cum prato post silvam Villae
 Civis Vilatonskoe, quod etiam Rudniska dicti districatus jacente per De-
 cretum officii nostri inter praefati olim Gaspari Gulinski Successores et Provi-
 sores sancti Spiritus Hospitalis hinc infra Civitatis moenia sith. Tamatum
 Joannem Gujmale Jurisicem Civem Leopoliensem a Nobis subdelegatum, Sabbatho
 praedicte Dominicae Inocentii Quadagesimalis Anno currenti, scilicet et liberam, bene-
 volamque praefati olim Gaspari Gulinski Successorum et haeredum praefati Praedii
 cum universis ejusdem Allinentibus requisitionem in summa Mille Voplingentorum Floren-
 norum Polonicarum Solida, per praefatum olim Gasparum Gulinski Hospitalis sancti
 Spiritus contracti, officiosisque inscriptionibus in praefato decreto specificatis, nec o-
 gantur ac in omnibus bonis mobilibus et immobilibus uti et extra Civitatem in
 suis Metis, Limitibus sith. et jacentibus, reformatis et assecuratis in propria et perpetua
 hereditate praefati Hospitalis sancti Spiritus supremi Provisores praecavendo
 indemnitati Pauperum Christo in praefato Hospitali sancti Spiritus Regentium ex debi-
 to provisionali Nostro officio praedictum praedium hic in Suburbio Civitatis ejus-
 dem Krakowskie nuncupato, in Platea lata, quae sita ad Ecclesiam tituli sanctae
 Crucis sith. in Colonnas Numero Tredecim divisimus et partiti sumus. Et quidem
 praedium solum, totum et integrum in octo, Agros vero versus eandem tituli sanctae Crucis
 sitos tendentes in quinque Colonnas distribuimus, atque has Tredecim Colonnas Hanc-
 stis Christophoro Phisrenygh, Paulo Sawka, Joanni Gwarda, Mathiae Aramitny, Felici
 Regulski, Mathiae Stala, Sebastiano Mary, Gregorio Korinski, Blasio Kot, Mar-
 tino Morek, ex quibus quidem ad primas suas Colonnas ob defectum aliorum
 apprehenderunt, jure puro, vero, perpetuo et irrevocabili titulo missimus, sedimus
 contulimus et resignavimus. Quo quidem supra specificatis Coloni et illorum in
 futurum Successores plenam et ammodam facultatem habebunt, suis quisque
 Colonis seu Hortulanis juxta distictionem et Emensurationem cuique per
 supra factum dicti Hospitalis sancti Spiritus subdelegati Nostri Provisorem
 debite, juste, congrue factis et exhibitis, uti, fruenti, easque luendi, possidendi,

F. sancti Spiritus Hospitalis cessabit. Quoniam nos uti praedicti

construendi, aedificandi, excolendi, meliorandi, et in usus suos quosvis meliores et
 commodiores pro beneplacito suo convertendi, cum infrascriptis annexis Condi-
 tionibus. Primum prima est, quod videlicet supra specificati Coloni et illorum Succe-
 siones nunc et pro tempore existentes Censum annuum praefato Sancti Spiritus Ho-
 spitalis Provisori, aut illius Successoribus singuli per Florenas octo in duas tempo-
 rum Ratas. Primam quidem quatuor Florenas pro Festo Sancti Martini in anno cur-
 renti proximo venturo. Alteram vero itidem quatuor Florenas Patronice pro Festis
 Paschae in Anno Millesimo Sexcentesimo Vigesimo Nono celebrant, et sic diebus
 et annis singulis sibi succedentibus solvere debebunt, eruntque adstricti. Secunda ratio,
 ne laborum et onerum praefato Hospitali Sancti Spiritus obeundorum per Broscos septem
 cum medio pendere quotannis Hospitali dicto Sancti Spiritus Provisori debeant. Tertia, ad
 nullas custodias civiles praesertim remotiores, ad nullosque denique labores, tractiones,
 contributiones et quorumvis Symbolorum et Collectarum Pensiones solvendas ac con-
 ferendas, obeundasque tenebuntur, sed iidem Libertatibus et Immunitatibus, qui-
 bus et alii Coloni ac Hortulani aliorum Hospitalium cum suis Successoribus gaudebunt
 et polientur. Quarta, non poterunt etiam Provisores nunc et in futurum existen-
 tes majorem Canonem seu Censum, quam quo ad praesens est praescriptus, constitu-
 ere eundemque pro tempore ratione et vicissitudine augere, sed eodem omnes Colonos
 supraspecificatos cum Posteris illorum circa semel constitutum Censum conser-
 vabunt temporibus perpetuis. Quinta, Custodias tam diurnas, quam nocturnas,
 praesertim sub tempore Pestis et Tartarorum, aliorumque hostium, quae mala Deus
 procul avertat, Incursionis, prope suas Colonias praecipue a Valle alias Doli-
 my, post aedem Tituli Sanctae Crucis jacentis uti qui in extremitate Suburbii
 Civitatis sita et constituta sunt, omni fide et diligentia obire debebunt, erunt,
 que cum suis Successoribus adstricti. Sexta, Nullus ex suprascriptis Colonis
 eorumque Successoribus aedificia sua tollere ex fundo, illaque commutare, ven-
 dere aut quovis modo alienare poterit, sine Sertu et Consensu Provisoris
 nunc et pro tempore existentis. Quod si aliquis Colonorum praemissis Univer-
 sis et Singulis contravenerit, Censumque praesentem retinuerit, cumque
 statuto tempore, diebus, annis continue sibi succedentibus persolvere ne-
 glexerit, ex tunc Provisor praefati Hospitalis Sancti Spiritus nunc et pro
 tempore existens Coloniam seu Hortulaniam Coloni praemissis contraven-

in Possessionem suam accipiendi, eandem tenendi, possidendi ad plenariam et
integram Censuum retenti persolutionem, planam et annuatimam habebit Potesta-
tem, atque hie suprascripti Coloni coram officio praesenti personaliter stantes
sani mentibus pariter et corpore existentes, non compulsi nec coacti aut aliquo
errore deo circumventi, sed rem praesentem mature et deliberate considera-
tes, auditi omnibus et singulis praesentibus conditionibus, easdem omnes et
singulas pro rato et grato acceptaverunt, eisdemque omnibus et singulis se et
Successores suos temporibus perpetuis satisfacturos, modis et conditionibus
de jure firmissimis submiserunt Personas suas ac Posterorum suorum
obligaverunt. Ac proinde nos Consules quo magis tutum et securum sit,
suprafatis Colonis submisimus nos et obligavimus, prout jam ex nunc
et ipso facto submittimus, submittendoque obligamus cum Successoribus
Nostris, quod suprascriptas Colonias, illorumque Successores ac Posteros
in pacifica praedictarum Coloniarum ac Hortulanarum possessione con-
servaturi, eisdemque omnes et singulas cum posteris eorum ab omnium
et singularum Personarum tam propinquarum, quam remotarum, quorumque
juris titulo, praetensione ac colore cujuscunque status, Verus et Condicio-
nis fuerint, ad dictas Colonias sese trahentium Impeditione et Inaequa-
litate tuturi, evituri, intercessuri, indemnesque toties, quoties opus fue-
rit reddituri sumus. Fatalibus juris seu praescriptione quavis etiam longis-
sima temporis in praemissis non obstante, ad simplicem et quamlibet
praedictorum Coloniarum et ipsorum Successorum requisitionem in forma
Inscriptionis et evictionis de jure perfectissimae. In cujus rei fidem Sigillum
Officii Nostri Consularis praesentibus est subimpressum. Actum Leopoli
Feria quarta ante Dominicam, Reminiscere Quadragesimalem proxi-
ma. Anno Domini Millesimo Quingentesimo Vigesimo Octavo. Ex Actis
Officii Consularis Leopoliensis extradi. Locus Sigilli. Albertus Limm,
Chi Cujusque Leopoliensis Notarius. Supplicatumque Nobis esse pro
earundem Litterarum Approbatione. Cui Supplicationi uti iustae, benin-
que annuendo esse duximus, prout praesentibus annuimus atque litteras
praetatas in omnibus et singulis earum punctis, Clausulis, Auctoritate
Nostra Regia approbamus et confirmamus, roborique perpetuae firmi,

Satis in quantum juris est adscribimus. In cuius rei fidem sigillum
 nostrum est subimpressum. Datum Cracoviae die XIV. Mensis Martii, Anno
 Domini Millesimo Sexcentesimo Trigesimo Tertio. Regnorum nostrorum Anno
 Primo. Vladislaus Rex. Locus Sigilli. Andreas Kowalinowski. Nos itaque Joannes
 Casimirus Rex huius, hoc loco illegibile" uti iustae et rationi consonae, bene,
 quae annuentes praesentibus litteras, earundemque Confirmationem approbant, con-
 firmant et ratificant esse. Durimus, prout quidem approbamus, confirmamus
 et ratificamus praesentibus litteris nostris volentes easdem in omnibus
 punctis, Clausulis, Conditionibus et Articulis in quantum juri communi
 non repugnant, vim et nobis debitae firmitatis obtinere debere. In cuius rei
 fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo Regni communiri man-
 davimus. Datt. Leopoli die III. Mensis Septembris Anno Domini MDCXLIX
 Regnorum nostrorum Poloniae Primo, Sueciae vero Secundo anno. Joannes
 Casimirus Rex. Thomas Viegowski Regiae Majestatis Secretarius. Locus Si-
 gilli. Post quarum Litterarum Ingrossationem Originale eidem offerenti,
 bus ad manus, hoc loco illegibile" de quo officium praesens quietarunt.
 Ex Archivis Castre Capitaneae. Leopoliene. Extraditum. L. S. Correxist. Mici-
 wiewski. Legit Pisanha. — Praesens Privilegium vi Petiti Parl-
 et Concl- Magistratus d. d. 16. Augusti 1794 emanati, Ingrossavi die
 28 Februarii, Millesimo Septingentesimo Nonagesimo Quinto A.º. Jacobus
 Chermik mp.

Crabysfolys Lwiburg am 12.º September 1860

V. reg. 662.

coll. Kady um Maryniakowski

Własne, 7^{ty} parafian, istniejące m. Lwowa.

Własne, 10^{ty} parafian, istniejące m. Lwowa, 1634,
własne, 10^{ty} parafian, istniejące m. Lwowa, 1634,
własne, 10^{ty} parafian, istniejące m. Lwowa, 1634,
własne, 10^{ty} parafian, istniejące m. Lwowa, 1634.

115

Ex Archivio Urbis Metrop. Leopolis, fasc. 114.
Decret Regis Vladislai Polonie in Leopoli 26. Octob. 1634.
(Wies Kłeparow.)

Vladislaus IV. Dei Gratia Rex Polonie Magnus Dux
Lithuanie, Russia, Russia, Masovia, Samogitia, Livonia
nec non Saccorum, Gottorum, Landalorum hereditarius Rex
Significamus presentibus his nostris quorum interest
universis et singulis Exhibita nobiscum aliquod ce-
scripta concessiones, conditiones et ordinationes
Spectabilis Rotundulis et Consulum Civitatis nostre
Leopoliensis Tunc ex actis ejusdem officii authentice
emanatas quam ex Castrensis actis Leopoliensibus
authentice itidem expressas nomine et ex parte
faucentium Cygarek Stanislawi Szoltyz, Alberti
Szoltyzek, Martini Szepioka, Thome Wójcyl,
Andree Kupiec, Valentini Turek, Stanislawi Kobylak,
Sebastiani Potudniak, Christophori Węzizyn,
Joannis Wotorsyn, Gregorii Borowski, Gabrielis
Baranek, vidue Joannis Gatuszynna et sororis
Anne Gregorii Gallar, Jacobi Mucha, Thome Roth,
Joannis Kozka, Joannis et Jacobi Lach, et sororis
Mathie Warahim, Joannis Cielicki, Alberti Lewicki,
vidue Sophie Zupnicka, Joannis Kozek, Andree
Samborski, Mathie Luszko, Heyzkonis Steizkowicz,
Joannis Grepka et vidue Grepysyna, Suconis et
Andree Kobylakow, Mathie Gzechowicz, Gregorii
Krezel, Casparis Warahim suburbanorum Leopo-
lensium ac certorum Lancorum in suburbio
Leopoliensi Kłeparow dicto pro sorte cujuslibet
possessorum supplicatumque Nobis est ne eorundem

Spectabilis Consulatus concessionibus, receptis
conditionibus tum et antiqua jura, consuetudines
immunitates et libertates eorundem Oppidanorum
prout ab antiquo ea bona disposita et praefati
Suburbani in iisdem laevis locati sunt,
authoritate nostra Regia approbare, calificare
et confirmare Signaremur. Nos itaque suppli-
cationi praedictae uti jure, benigne annuunt
praevidentes omnes Spectabilis Consulatus Lopo-
liensis concessionibus, ordinationibus, receptis, condi-
tionibus, commutationibus nec non antiqua jura
libertates, immunitates et possessiones juxta
terminis iisdem his Spectabilis Consulatus expressas
authoritate Nostra Regia, quae nobis in talibus
jure Supreme Majestatis competit approbandum
calificandum confirmandum esse Duximus, prout quidem
quantum de jure sunt et usus earum habetur approbamus
calificamus et confirmamus praesentibus his nostris
decernimus eadem omnia vim et robur perpetuae firmitatis
obtinere ac circa praefatos laeves quolibet
suprascriptorum suburbanorum pro sorte et
interesse suo quiete et pacifice conservari
debere, ita tamen ut onera et census
antiquitus receptis et praestare solitos ad
Lutheriam civilem eodem labores illis vulgo
Sawarki dictos quilibet illorum uno intra mensem

116
unum diem praestare, praeterea arenam lapides
et lateres pro reparatione moenium Civitatis
et vicinarum publicarum quantum necessitas postu-
laerit adhibere teneantur, a reliquis vero indebitis
et non receptis exactionibus, oneribus et angariis
liberi sint. Stationes vero militum vulgo
Zolnierskryga dictas ex aequo cum aliis eorumdem
in Kleparow Lancorum possessoribus absque
ulla contributione exagere juxta quantitatem
possessionis suae quilibet illorum cujuscunque
conditionis subire erunt perpetuo adstricti. Juribus
Nostris Regalibus, Reipublicae et Ecclesiae Catholicae
valvis. In cujus rei fidem praesentes manu nostra
subscriptas Sigillo Regni communiri mandavimus
Datum Leopoli die XXVI. mensis Octobris Anno
Domini MDCXXXIV. Regnorum nostrorum
Poloniae II. Sacciae III. Anno. Vladislaus Rex.
Thomas Petrus Bilecki. (Sigillum appensum)

Wzi: Marcelina, Tolowa, Wł. parót, Ham. m. Lwowa

Sejmik Miła Państwa II, 2. 2. 1835.

zaturczyński, podmięśliu, pomostu m. kich wsi. Stan
poradania i dołączające uprawnienia, które, wynika
z dekretem króla Fryderyka (1859), w. 2. m. Lwowa.

117
Ex Archivo Urbis Metropolit. Leopoli. fasc. 106.

Dec. Regis Vladislai Poloniae D. Kresovic 27. Mart. 1635.

Vicie Bruchowice, Holosko. + Kloprow

Vladislaus IV. Dei Gratia Rex Poloniae Magnus Dux
Lithuaniae, Russiae, Russiae, Masoviae, Samogitiae
Livoniae nec non Suecorum, Gothorum Scandinorumque
hereditarius Rex significamus presentibus litteris
Vobis universis et singulis quorum interest.
Exhibendum Vobis esse nomine et ex parte incolarum
Suburbii Leopoliensis vulgo Bruchowice dicti
Territorium certum Serenissimi olim Sigismundi
Augusti Regis Poloniae Antecessoris nostri & Patris
Cracoviae Sabatho ante Dominicam latere proximo
anno Domini Millesimo Quingentesimo Quin-
quagesimo. Vno factum fuit et certa re-
scripta, venditiones ac Spectabilis Magistratus
Leopoliensis concessionem tam incolis praefati
suburbii Bruchowice quam incolis suburbii
Holosko et Kloprow servientes. Supplicatumque
Vobis est, ut illud Serenissimi Regis Sigismundi
Augusti dictum ac eadem Spectabilis Consula-
tus, concessionem rescripta venditiones, tum
et antiqua jura consuetudines, immunitates
et libertates eundem oppidanorum prout ab
antiquo ea bona disposita et praefati Suburbani
in iisdem locis locati sunt auctoritate nostra
Regia approbare, ratificare et confirmare signa-
remur. Nos itaque supplicationi praedictae uti
juste, benigne annuens praedictas omnes

Speſtabilis Conſulatus Leopoldineſis conſervatione
ordinationes reſcripta ſententias confirmationes
ſed non antiqua jura libertates immunitates
et poſſeſſiones juxta limites in dictis literis
ſpeſtabilis Conſulatus expreſſis authoritate
noſtra Regia qua Nobis in talibus jure
ſupremo Majeſtatis competit approbandum
ratificandum et confirmandum eſſe ſaximus
prout quidem quantum de jure ſunt et uſus
eorum habetur approbamus, ratificamus et
confirmamus preſentibus literis Noſtris decernens
ea omnia vim et robur perpetue firmitatis
obtineant ac circa præſatas ſancos quolibet
ſupraſcriptorum ſuburbanorum pro ſorte
et intereſſe uno quiete et pacifice conſervari
debere; ita tamen ut onera et cenſus, anti-
quitus receptas et præſtari ſolitos ac Lotheriam
Civitatis cedere, labores item vulgo Farwarki
dictos quilibet illorum uno intra menſem
unum diem præſtare, præterea arenam ſapias
et lateres pro reparatione moenium Civitatis
et vicinarum publicarum ſimiliter uno die
per menſem adhibere teneantur, a reliquis
vero indebitis et non receptis exactionibus
oneribus et angariis liberi ſint, Stationes
autem militum vulgo Zolnerſtatzna ex æquo

cum aliis eorundem in Regniowia Lancorum
 possessoribus absque ulla contradictione ex
 aequo jasta quantitate possessionis sue
 quilibet illorum cupiscantque conditionis subire
 erit perpetuo addictus. Juribus Nostreis
 Regalibus, Reipublice et Ecclesie Catholice
 salvis. In regis ei fidei praesentis manu
 nostra subscriptas Sigillo Regni communiri
 mandavimus. Datum Varsaviae die ~~XXIV~~ mensis
 Martii Anno Domini MDCXXXV. Regnorum
 Nostrorum Poloniae et Sueriae III. anno.
 Stanislaus Rex nps. (sigillum appensum)

[illegible][illegible]

Ex Archivis Metrop. Vrbis Leopoli. fasc. 128.
Jussu Regis Sigismundi Poloniae & Cracoviae 1532
(Vies' Pitolhoroz)

Sigismundus Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux
Lithuaniae, Rusiae, Russiae, Maresciae etc Dominus
& Haeres.

Nobilibus Sanyz ceterisque Nobilibus ad bona
infra scripta Zymnawoda nuncupata se interesse
habere praestantes, fidelibus dilectis gratiam nostram
regiam, Nobiles fideles dilecti, designavimus
nonnullos Commensarios nostros ad residuos limites
inter Civitatem nostram Leopoliensem et ejus
villam Pryelohosza ab una ac villam Zymna-
woda haereditariam parte ab altera, itaque manuum
nobis nostraeque per ipsos commissarios nostros
fueritis vocati ad loca limitum predictorum
circumdatis et id quod ipsi commissarii decesserint
firmiter obstructis. Pro gratia nostra non aliter
factum. Datum Cracoviae die Dominica festi
Sancti Dominici Confessoris, anno Domini
Millesimo quingentesimo trigésimo secundo
Regni vero nostri anno XXVI.^{to} Ad mandatum
proprium Regie Majestatis (L. S.)

Dec. Regis Vladislai Poloniae
Varsoviae Id. 7. Janii 1635

Miles Bitchorse.

Vladislaus IV. Dei gratia Rex Poloniae Magnus Dux
Lithuaniae, Rusiae, Rutheniae, Masoviae, Samogitiae,
Livoniae, Smolensciae, Severiae, Cornithoniae nec non
Sacerorum, Gessorum, Vandalorumque haereditarius Rex
Significamus presentibus Vobis quod cum in hunc
universis et singulis Exhibitis nobis esse nomine et
in parte incolarum Suburbii Leopoliensis vulgo
Bitchorse dictae Secretum certum Serenissimi
olim Sigismundi Augusti Regis Poloniae Antecessoris
nostri de dato Cracoviae Sabbatho ante Dominicam
Lecturae proximo Anno Domini Millesimo Quingentesimo
quingagesimo nono factum et certa scripta
conditionis de Spectabilis Magistatus Civitatis
Leopoliensis concessionibus tam Jacobi praefati Suburbii
Bitchorse Supplicatumque nobis est ut illud Serenif-
simi Regis Sigismundi Augusti Secretum ac eadem
Spectabilis ~~Magist~~ Consulatui concessiones scripta
conditiones tum et antiqua jura consuetudines
immunitates et libertates eorundem Oppidanorum
prout ab antiquo ea bona disposita et praefati
Suburbani in eisdem locis locati sunt authentica
nostra Regia approbatione ratificare et confirmare
dignaremur Non itaque supplicam praedictae
uti jure benigne annuentes praesentibus Spectabilis
Consulatus Leopoliensis concessionibus, divisionibus
scriptis conditionibus, commutationibus nec non antiqua
jura, libertates, immunitates et possessiones juxta limites

in eisdem literis supplicanti Consulatui expressis
auctoritate Vestra Regia quae nobis in talibus
pure supreme competet. Majestatis nostrae approbamus
et ^{ratificamus et confirmare} ~~et~~ ^{et} ~~confirmamus~~ prout quidem quantum de jure sui
et ~~usui~~ ^{usui} eorum habetur approbamus, ratificamus
et confirmamus praenatis literis nostris Decernens
debitum et rebus perpetue firmiter obtinere debere
ac circa praefatos lancos quemlibet supradictorum suburbicorum
pro sorte et interesse suo quiete et pacifice conservari
ita tamen ut onera et census antiquitus receptos
et prestare solent ad Lonheriam civilem cedere, labores
eisdem vulgo Harwarthi dicti quilibet eorum
uno intra mensem unum. Erumpere autem, praeter
arenam lapides et lateres pro reparatione noverium
civitatis et vicinarum publicarum unum diem per
unum mensem adhibere teneantur, a reliquis vero
indebitis et non receptis exactionibus oneribus et
angariis sint liberi. Stationis autem militum vulgo
Lotniewayzna dicta quilibet eorundem in Bietchorse
Lancorum possessoribus absque ulla contradictione
ex aequo iuxta qualitatem possessionis suae quilibet
illorum cupiscunque conditionis subire erit perpetuo
distinctus. Juribus et Vestris Regalibus, Rei publicae
et Ecclesiae Catholicae salvo. In cupis ei fidem
praesentes manu nostra subscriptas sigillo Regni
communiter mandavimus. Datum Varsoviae die VIII
mensis Junii Anno Domini MDCXXXV. Regnorum
Nostrorum Poloniae III Sueciae vero IV anno.
Radislaus Rex mp. Sigillum Majest. appensum.

1866. 10. 10. 1866.

Lubomirski, Karol Jan Karol młodszy z r. 1652
naturalny, bymiałobyś się nie kawałki, ani nie
sławie, paktów z ludami lewoskimi, bez kawał-
ceń królewskich.

Wł. Łaj

182
Krol Króla Jana Casimirus 215 Maja 1652, aby pastla a tydarni a Lowie nie
byty ravierane ani odnawiane bez rozvolenia Krola. -

Lib. 1058
p. 17

1652

Joannes Casimirus, Dei Gratia Rex Poloniae, Mag.
nus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Muscoviae, Samo-
gitiae, Livoniae, Smolensciae Przemyslaviaeque. Nec non
Ducum Gellorum Mordavorumque Haereditarius Rex.

Speculabilibus et Tamalis Praecons. Cons. Advocato
Leabinis totiq. Magistratus ac Communitati Civitatis
Nostrae Leopoliensis Sidelr. Nobis Dilect. Gratiam Nostram
Regiam. Speculabiles et Tamati Sidelr. Nobis Dilect.

Desideramus quidem ad Sidelr. Nostras novitate praeferam. Nos.
Dati Nostrae Legas uti pacta interpretos et fundaces civi-
tatis illis annis retroact. convenita et per Divum Vla-
dislaw no. Item et Praedecessorem Nostrum Desideracem no.
approbata renovarent sive nova in annos inse-
quentes curae inirent. Verum accepta pleniori In-
formatione illud ipsum Mandatum praecipiente den-
santibus adhuc prioribus pactis nec sum omnino
expiratis ad malam sinistramq. Nostrae informationem
impetratum esse volumus ac Sidelr. Nostris serio mandavimus
quatenus a renovandis sive de novo constituendis
ydem pactis ceteris supersedeant donec specialem
et expressam de super a Nobis habuerint Declarationem pro
gratia Nostrae officiorum suorum debito ac sub pæn. arbi-
trarys secus Sidelr. Nostras no. facturam.

Datum Varsaviae Die XV Mensis May Anno Domini MDCLIII
Regnorum Nostrorum Poloniae Quarto, Sueciae autem
Quinto Anno.

Joannes Casimirus Rex

Stanislaus Kravski
Secr. Reg. Ktiss

Joannes Casimirus Dignatus Rex Poloniae, Magnus
Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogi-
tiae, Livoniae, Smolensciae et territoriaearum. Nec non
Suecorum, Gotthorum, Vandalorumque Haereditarius
Rex. —

17. Spectabilibus et Fidis Praecons. Cons. Procalo,
Scabinis, et aliis Magistratus ac Communitati Civitatis
Magiae Regiae. Nobis Dilectis salutem. Magiae
Regiae. Spectabiles et Fideles Dilecti. Nobis Dilecti.
Noveramus quidem ad Dilectos Regios nostras pridem non
dati. Nosri Tractati pacta inter ipsos et Indacos Civiles,
his illis annis retroactis conventa et per Divum, Vlu.
Dislav. W. Haderem et Praedecessores Nostros desideratum
approbata renovarent sive. non in annos insequentibus
cum eis iniirent. Verum accepta pleniori Informa,
hinc illa quodammodo datu. principibus et Statibus
adhuc prioribus pactis necdum omnino spiritalis ad
malum sinistraeque Nostre informationem impe-
tratum esse volumus ac Dilectis. Nostri serio mandatis
quatenus a renovandis sive. de novo constituendis
pactis abstinere supercedeant donec specialiter de his
sanctis super a Nobis habuerint declaracionem pro
gratia Nostri officiorumque suorum debito ac sub
pan. arbitrariis secus Dilectis. Nostri non factura.
Datum Varsoviae die IV. Mensis May Anno Domini MDCII
Regnorum Nostrorum Poloniae, Lithaniae, Russiae, et
Quinto Anno. —

Joannes Casimirus Rex

Hanisch. Lurwedt
Secret. Reg. Althoff

Magiae Regiae
Joannes Casimirus Rex Poloniae
die 10. 10. 1652
Copie et originale regium et archiepiscopale
in Archiv. Libr. 1058 pag. 17

27.8

Przywilej dla m. Lwowa, dotyczący praw tego miasta
z prawami Krakowa i Włocławka.

1659

Król Jan Karol, na
uchwały sejmowej.)

~~Przywilej Jana Kazimierza, dany nowemu,
 Janowi Cieskiemu, na podstawie uchwały Sejmu Warszawskiego
 z r. 1659, równajacy miasto Lubo prawa
 miasta Lwowa z prawami Krakowa i
 wina. Opus pro Actis~~

~~Privilegium Joannis
 Casimiri Regis Poloniae
 De anno 1659. —
 Copia ex originali;
 reposita in Archivum
 civitatis Leopoliensis
 fasc. 87 pro 6.~~

~~Kopja z oryginalu, zachowanego w
 archiwum miejskiem fasc. 87 nr 6 —~~

Tertia quarta post Dominicam Rogationum proxima. Anno Domini Millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto. Ad personalem Nobilium et Spectabilium Alberti Kopinski Proconsulis, Joannis Stephani De Ryppa Obaldy, in Consulis Civitatis Sacrae Regiae Majestatis Leopoliensis in Russia, praesentis Diplomatici Serenissimi Divae memoriae Joannis Casimiri Regis Poloniarum, Civitati praesenti, adaequando eandem libertatibus praecipuarum Civitatum: Cracoviensis in Minor Polonia et Vilnensis in Magno Ducatu Lithuaniae gratiose collati oblationem: Officium praesens Castrense Capitaneale Leopoliense praesens Diploma Serenissimi Divae memoriae Joannis Casimiri Regis Poloniarum, Civitati ~~haec~~ ~~praesenti~~ Leopoliensi super libertates inditum suscepit et actis suis ingrossari fecit. J. A. mp. In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Joannes Casimirus D. G. Rex Poloniae, M. D. L. Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Lituaniae, Wothymiae, Livoniae, Smolensciae, Czerwiehaviaeque, necnon Suec: Got: Vandq: haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis Nostreis universis et singulis, cujuscunque status et conditionis hominibus, nunc et post futuris. Eam esse omnibus Imperatoribus, Regibus et Coronatis Principibus, a supremo Regnatore hominum Deo, concessam praerogativam et supra alios mortales vicariam dalem potestatem, ut non solum in armamentariis suis ad subjugandos hostes et continendos in obsequio rebelles, bellica servent instrumenta: verum etiam ad remunerandos fideles subditos in garophiliis suis, laureas habeant et palmas. Tali, quae ratione Majestatem suam, hinc paenis armatam, inde praemiis ornatam, hostibus quidem formidabilem, amicis vero faciant amabilem. Quod utrumque, sub felicibus Regis Regum auspiciis Nos quoque, quae pace, quae bello, domi, forisque praestare et exequi conati sumus et majori in parte, pro viribus Nostreis praestitimus. Et bellicas quidem expeditiones Nostras, felices

successus sub signis propiti Numinis sortitas esse. siquidem hostiles exercitus pars
caesi, pars fugati, partim acceptis conditionibus in gratiam recepti vel. Nolis la-
cendibus abunde loquuntur multae provinciae proclivius sub Ditionem No-
stram revocatae longum salebuntur, signa de hostibus rapta, haecque recogno-
scunt. De Nolis vero ac Regno Nostro beae meritis praemia et decora per
Nos collata, nulli in amplissimum Ordinem Equestrem recepti, multi Anna-
lis more Nobilitatis Romanae a Nolis Donati patentur, neque Posteris illorum
conticebunt. Sola Leopoldis, Ornamentum, Munimentumque primarium
Russiae, igitur totius Regni appellata, prolisae fidelitatis, constantiae,
promptitudinis suae, toties Nobis, Reipublicaeque Poloniae, evidentibus ap-
probatae argumentis, debita expectat stipendia, quotidie Majestati Nostrea
Regiae ^{re}enumerata repraesentans merita. Etenim creperis huius belli tem-
poribus vel ipsa pace sacris, non una tempestas Regno Nostro jamjam impen-
dens, ad tres scopulos Urbi Leopoliensi per omnium in Terris Christi Vicar-
ium pro Innoce[n]ti Datus, allisae, lumentes suos fluctus fregit. Non uno telo,
manu inimica in perniciem Aquilae, Lechicae jacto, Leo Gentililius Civita-
tis ejusdem se induit. Leopoldis siquidem, seroilem rebellionem Cossaco Russi-
cam et Militia Laporohiana, Tartaricaque, ante annos duo de viginti in im-
mensam auctam, jamque per ruinas aliarum Urbium, Oppidorumque in
excidium Nominis Poloni caeco impetu ruentem, objectu fortunarum su-
arum delinquit et cum vires ejus insanas ferro perfringere non posset, auro
emolliuit, mora fatigavit. Postmodum iteratis viribus, totam Russiam in exitium
suum per eosdem Cossacos ante decennium excitam et supra legiones domesticas, nu-
merosas, pedestres, equestresque copias e Moschis, Lappis, aliisque Barbaris
gentibus vel ipsa hieme, sua armatis, conflatas, secum trahentem et frustra
sacramentum iurandi in nomen Ducis Moschoviae, quaminiis, quam pro-
missis extorquere a se tentantem, animose rejecit, fidemque nobis semel da-
tam ad ultimum servavit. Porro novum Attilam Transilvanum, cum Hun-
nis rediivis et incondita latronum multitudine, Urbi suae per inte-
rum mensem incubantem, quam gloriose idem Leo Rosolanus, occisus suo,

ab ipsis portis retroegerit, sanguinemque potius sanguinem suorum ad obliteranda
 pacta defectionis sibi oblata, quam atramentum ad subscribenda obtulerit
 et fidem Nobis juratam salute propria potius duxerit, non modo annales
 domestici, sed fasti etiam aeternitatis post futuris saeculis enarrabunt. Jam vero
 caetera Civitatis ejusdem Nobis, Reipublicaeque Vestrae praestita obsequia,
 quia pene quotidiana et obvia, longa non indigent commemoratione. Siquidem
 Leopoldis, in limine Poloniae, Russiaeque velut malleum et incudem po-
 sita, utriusque Provinciae caedibus exposita, amborum experta est fortunam. Item
 aliis Civitatibus Regni, procul a Marte, quoque fulminibus Regentibus, sola Leo-
 polis, Castra Nostra, primum ad Thorow, postmodum ad oppidum Berestecko
 sita, illa quidem, re cibaria, large subministrata refecit, haec autem vehi-
 culis ad deportandas Machinas bellicas opportunè juvit et quod caput fortu-
 nis Regni, assiduis bellorum incommadis, attritis et extenuatis, sola Leopoldis
 aliquoties subvenit, lacunasque aerarii publici, aere collatis explevit, qua
 subitaria largitate ejus, jejunos exercitus vinculis, quibus se ob stipendia non
 persoluta benevole induerat, exolutus liberis passibus in patriae Defen-
 sionem processit. Haec itaque rara et insolita Civitatis Leopoliensis merita, rara et
 insolita a Nobis exegerunt Decora, ut tandem aliquando, tot tantasque virtutes ejus Re-
 giae manu Nostra coronemus. Quapropter de plenitudine potestatis Nostrae Regiae
 et consensu omnium Ordinum Regni ad Comitum generalia Varsoviae congregatorum
 accedente, eandem Civitatem Leopoliensem, ejusque omnes Cives et Incolas Catholico Roma-
 ni, Armenici et Graeci ritus (cunctando legitime jura et consuetudinem ejusdem
 Civitatis Nobis et Successoribus Nostris Sacramento fidelitatis obstricti et devoti
 sint) eorumque legitimos Posteros et Liberos ex successiva serie nascituros, omnes
 et singulos viribus praestantes, atque vitam modo honestiori agentes, in juribus,
 libertatibus ac praerogativis Cracoviensis et Vilnensis Civitatum (quantum ad ju-
 ra libertatis ac titulos nobilitatis spectat) adaequamus, assimilamus, iidemque
 praerogativis, quibus memoratae Civitates Cracoviensis et Vilnensis hucusque gau-
 dent gaudere et perfrui perpetuis temporibus debere, sancimus, statuimus ac declaramus.
 Vigore cuius adaequationis et ad jura, praerogativasque Equestris Ordinis admi-
 sionis memorati Cives Leopolienses, Electioni Serenissimorum Regum Poloniae, per

Quos & Magistratu Consulari ad id electos et designatos interesse, eidemque subscribere:
In conventibus Regni generalibus et particularibus locum inter Nuntios habere: Sere-
nissimos Reges Poloniae pro tempore existentes cum Nuntiis terrestribus, per osculum
manus Regiae salutare, iidemque valere: bona terrestria tam in Regno, Dani-
misque eidem annexis, quam in Magno Ducatu Lithvaniae jure hereditario, obli-
gatorio vel alio quovis contractu licito et legitimo emere, acquirere, et ad instar
Nobilitatis Polonae (aneribus Reipublicae per omnia saecula) possidere, iterumque
eadem bona vendere aut obligare vel modo alio quovis a legibus permissis alie-
nare: caeteraque omnia, licet hic non expressa, pro expressis tamen habenda, jura et
praerogativa Civitatum Cracoviensis et Vilnensis pari nec dissimili, sine cu-
juscumque contradictione et impedimento agere, tractare, perficere plenam et
omniadam facultatem et potestatem habebunt, consuetudine regni in familiis
generalibus in Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo Anno celebratis,
hocque Diplomate Nostro ad praemissa (nihil tamen antiquis juribus, praerogativis
et immunitatibus Civitatis Leopoliensis servientibus per praecedentes derogando) confir-
matis. In cujus rei fidem praesens Diploma manu Nostro subscripsimus et
sigillo Majestatis Nostae in firmius testimonium communi jussimus. Actum et
Datum Varaviae in Conventu Regni generali Die Mensis Anno Domini
MDC Regnorum Nostorum Poloniae Russiae Anno Praesentibus Reueren-
tissimo Reverendis Illustrissimo Illustribus Venerabilibus Magnificis et Generosis.
Venceslao Comite de Resano Archiepiscopo Gnerensi legato Nostro Regni Primati, Pri-
mogenito Principe, Joanne Tarnawski Archiepiscopo Leopoliensis Andrea Terebicki
Cracoviensi, Luce Severiae, Casimiro Florianus Duce in Klecan Bartoryski Vladislavien-
si et Pomeraniae, Joanne Kucogialo Lawiora Vilnensi, Alberto Solibawski Pannaniem-
si, Joanne Gembicki Plocensi, Joanne Stephano Wydrza Varmiensis et Sambiensis, Nico-
lao in Prasnem Prarnawski Luceoniensi et Brestensi Supremo Regni Cancellario, Ma-
nislao Tarnawski Premysliensi, Adamo Koss Culmensi et Pomeraniae, Thoma Kenyinski
Chetnensi, Thoma Ujejski Kijaviensis, Georgio Bialomir Smolenscensi Episcopis, Stani-
slao a Potok in Padhajce Potocki Cracoviensi Supremo Exercituum Regni Duce, Caro-
lo Gudrinski Pannaniensi, Paulo Joanne Sapieha Vilnensi Supremo Exercituum
Magni Ducatus Lithvaniae Duce, Petro de Rym Opalinski Calisiensi, Vladi-

slao Comite de Leczno Lancienensi, Georgio Carolo Mlebowicz Generali Capitano
 Samogitiae, Joanne in Lamosie Kamajski Pandominienensi, Hieronymo Wierbowoski
 Siradiensi, Alexandro Stanislas a Betnee Betnechi Palacie, Joanne de Lwucha,
 nowie Tarto Lublinensi, Stephano a Czarura Czarnechi Terrarum Russiae, Deme-
 tris Janussio Korybuth Duce in Wisniowiec et Lbarari Betnensi, Andrea a Potok
 Potochi Bractawienensi, Joanne Koss Culmensi Palatinis, Stanislas a Papaw Wilowski
 Pandominienensi, Joanne a Pieshowa Skala Wielopolski Wojniensi, Alexandro Sielski
 Gnenensi, Andrea Maximiliano Tredno Leopoliensi, Nicolao Pieganowski (Sapene-
 censi, Andrea Ruyjenoski Culmensi, Joanne Francisco Kubawicki Wolhyniae, Sta-
 nislas Sawicki Brestensi Castellano, Georgio Comite in Wisniaw Lubominski
 Supremo. Marschaleo et Exercituum Regni Duce Campestri, Christophoro in Bahorty
 Lawiska, M. D. L. Marschaleo, Joanne Casimiro a Krasne Krasinski Supremo
 Regni Thesaurario, Christophoro Pac. M. D. L. Cancellario, Luca de Brim Opalin-
 ski Curiae Regni, Theodoro Lachy Curiae M. D. L. Marschaleo, Joanne Comite
 de Leczno Regni, Alexandro Narusowicz M. D. L. Proancellario, Alberto de Pilca
 Korycinski Praeposito generali Michowienensi, Secretario Regni majore, Andrea
 Blorowski Praeposito Parnamienensi, Andrea Monostyn Regni, Cypriano Paulo
 Brastowski M. D. L. Referendario, Valeriano Stanislas Sudzicki Archidiacono Wil-
 nensi M. D. L. Notario, Theodoro Donhoff Succamerario Regni, Andrea Miaszkowski
 Abbate Premetenensi majore, Joanne Eminski Succamerario Pomeraniae minoris, Cap-
 cellarium Regni Regentibus, Michaele Casimiro Duce in Olyha et Wieszni-
 Kachniwicz M. D. L. Pocillatore, Nuntiarum Terrestrium Marschaleo, Joanne (Per-
 mente a Kusnera Branicki Dapifero Regni, Vincelao Comite de Leczno Incisore Regni,
 Euanisto Joanne a Betnee Betnechi Capitano Wyszogrodensi et Camerac Astrae, Notario, Adam
 Kotowicz Magni Ducatus Lithvaniae Notario, Hilario Cury Succamerario Vilnensi, Nicolao
 Labicki Succamerario Gostinenensi, Vladislao Lubowicki iudice generali Cracowienensi, Remi-
 giano de Olsk Laleski Pocillatore Parnamienensi, Stanislas Koniuchowski Dapifero Calissien-
 si, Christophoro Legocki Vexillifero Parnamienensi, Martino Debicki Vexillifero Sando-
 minienensi, Ignatio Michalowski Capitano Innespicensi, Joanne Chrapawicki Vexillife-
 ro Smolensienensi, Andrea a Potok Potochi Capitano Italiciensi, Casimiro Lapol-
 ski Dapifero Brestensi, Florianu Orshawski Dapifero Chelmensi, Stephano Lidu-

chowski Succamerario Kremenecensi, Alberto Miaszkowski Vexillifero Zagorodensi, Sta-
nislao Wodzia Damaszkowski Capitano Lukoviensi, Rudzinski Vexillifero
Enercensi, Alberto Janistowski, Adriano Ladocki Dapifero Wysohradensi, Casimiro
Pieciorowski Vexillifero Livensi, Thoma Boctowski iudice Terrae Nurensis,
Jablanowski Notario Terrestri Nurensi, Alberto Mleczko Capitano Mielniensi, Jacobo
Kornicki iudice Terrae Dobrynensi, Wladislaw de Naglawice Rex Curiae Regni
Theaurario Aschonenensi Capitano, Samuele a Pranimow Pranimowski Curiae Re-
gni Vexillifero, Mathia Ostreycki Sub iudice Terrae Sanocensis, Vicecapitaneque
Premyslensis, Wladislaw Smeling Abuli Regni Vicepraefecto, Joanne Laleski Culi-
nae Regni Praefecto, Brene Capitano Walecensi, Joanne Opalinski Capita-
neo Polanoviensi, Petro Dębiński Cracoviensi, Stanislaw a Lipe Lipohi Plocensi
Varsaviensi, Bonaventura Madalinski Gornensis, Casimiro Sienucha praeposito Var-
saviensi, Joanne Matuchowski Leopoliensi et Varsaviensi, Nicolao Lęczyński Craco-
viensi Labrowski, Holowicki Vilnensi Canonico, Gabriele
a Pranimow Pranimowski Notario Castrensi Varsaviensi, Casimiro Holowski iudice
Terrestri Varsaviensi, Stephano Prachi Sub iudice Varsaviensi, Jacobo
Suwamicki Vicecapitano Mariaeburgensi, Joanne Ignatio Bahowski Succa-
merario Cylmensi, Adriano Kistowski Surrogatore Buczaviensi, Stephano Pia-
seckiński Subdapifero Bractaviensi, Ludovico Woroszyto Vexillifero Lytominiensi,
Chrisostomo Ginycki iudice Terrae Wielunensis, Laurentio Kossowski Pincerna Lanci-
ensi, Stephano Piemienye Succamerario Kijacoviensi, Stanislaw Larcha iudice Sandomiri-
ensi, Stephano de Wronow Kozicki Notario et Burgrabio Castrensi Cracoviensi, Valeriano
Palkuchowski Succamerario Romanensi, Christophoro Potocki Magno Ducatus Lithvaniae
Onesore, Adamo de Rudnik Bishopski Capitano Wielunensi, Stephano Wierowski
Vexillifero Lanciensi, Christophoro Trawiecki Notario Terrestri Lublino, Andree Sa-
wicki Venatore Mielniensi, Martino Hierowski Succamerario Sochaczoviensi, Joanne
Lipohi Succamerario Rovenski, Christophoro Rupniawski Tribuno Cracoviensi, Petro
Opocki Pincerna Lublinensi, Spythone Potockiński Dapifero Brestanensi, Joanne
Duczyńskiński Venatore Ciechanoviensi, Hieronimo Labohlicki Vexillifero Bracta-
viensi, Petro Suchotka Notario Terrestri Pomeraniae, Alberto Opacki Succa-

124
merario Warsacienſi, Joanne Xienowicz Marſchaleo Comnianenſi, Jacobo Krasinſki
ſuccamerario Ptoecenſi, Martino Le Chory Wborſki Capitano Livenſi, Joanne Piemiſzicki
Thesaurario Promyſlienenſi, Chriſtophoro Antonio Obryniſki ſuccamerario, Zawogrodnenſi, Ste-
phano Hanhiewicz Secretario Caſtro et ſclorum Metrices Regni, Secretorumque
Wolhyniae. Polario, Stanislas Baryniſki Cancellariae Regni et hujus Diplomatis
Polario, aliisque plurimis Nobilibus Incolis Regni et Magni Ducatus Lithvaniae
ad praesentem Conventum Regni Generalem Warsaviae congregatis. Joannes Cas-
simirus Rex mp. Cancellariatu Illustrissimae & Reverendissimae in Christo
Patris Dni Dni Nicolai in Praximaw Praximowski Episcopi Luecoriensis et
Bredensis Supremi Regni Cancellarii, Abbatiae Nieciechoviensis perpetui
Administratoris, ad Ecclesiam s. Michaelis in arce Cracoviensi Praepositi.
collat. Kasp

8376 12

Membrum zeznania Starosty oś Żydów Luboskich —
miejskich i przedmiejskich na Kibotę 2000 rtp., dany
miastu Lubom, jako rekompensata należności za służbę i
czynności z Kamionie „Gembrychtowskich”.

1688

Membran od nas sivej podpisanych Lydon Starzych,
 Kłonu Miejskiego y Przedmiejskiego Miasta Lwowa Na,
 sygn y wyszedł Lydon w Mieście y na Przedmiesciach
 roztających imieniem dany Szlachetnym y Taciemstom,
 mym Schłoniom Panom Rącom Lwowskiom y całemu
 całemu Rospułstwu Miasta Jc: Kłonskiej Mei Lwowa alho
 y Rącielowi tego Membran naszego na Summy Włochy
 Dwa Tysiące Pięćset Monety y Libry currentis, a to
 Księty z Originalnej Summy Włochy Dwanaście Tysięcy,
 temni Miastu y panny Complanacie y o prolonzycie Włochy
 y Lwowa z Lwoniem Tembrachtowskiem Dotych nas winn
 pachtowacy, która to Summa Włochy Dwa Tysiące Pięćset,
 pomianat bieżący dniem Katarini, pierwszą Włochy Tysięcy
 siac na Lwowski Lwowski, to jest D. 21. Stycznia urodz
 przysięgłym 1689, Druga zaś Księty Włochy Tysięcy na Włochy
 Noc D. 10 Czerwca w tymże Roku zupełnie gotowymi y
 licowymi pieniężnymi, a nie żadnymi fantami, bez
 wszelkich zwłok y dilacyi oddać y wyłożyć. A jeśli byśmy
 lub jednej lub drugiej Kacie dasyi uożywić nie mogli, y
 tych Summy Włochy Dwunastu Tysięcy niezapłacił; tedy
 pozwalamy na wszystkie condycie z ligamentu wyżej
 na tej Membranie na wiadomości Nasz, opisane,
 wyrzekając się wszelkich obrotów i prawnych iado y
 nieprawnych, ale wszelkie y exequany. iada

się będzie. Oskarżeniowi najskuteczniejszą zdatą, obierając
y na nie dobrowolnie pozwalając. Na co się własnymi
podpisaniemi reklamami we Lwowie. D. 24. Mensis Augusti
A. D. 1688:

Właścicielom i dzierżawcom

Decret króla Augusta II z 1710

w sprawie miasta Lwowa (strona starosta)
przeciw żydom lwowskim (strona oskarżona)

- Wyrosti kaszubska oskarżonych -

Miasto wytoczyło przed sąd królewski oskarżenie przeciwko
żydom, zamieszkałym w mieście Lwowie, o wyrzucie na tle
sprzeczności interesów ekonomicznych. Punktlem wyzicia jest rozrzut,
że żydzi stawali „pakta” z miastem, prowadzą swój handel
w sposób przewrotny, tamia, obowiązuje ich ograniczenia, powodują,
przez monety krajowej, nie dozwolają przyjeżdżać na sobie robowi
rui płatniczych (wynosi 1/2) zaniekierując miasto - itd. itd.

Decret jest nierównie aury: porówna żydów morinosi nawigacji
nowych paktów z miastem, odbiera im prawo kupienia pod grózą. Konfiskaty
towarów, nakłada ogromna - w setki tysięcy zł. sięgające wyłaskawienia
właśc. itd. ...

[illegible]

Augustus Secundus, Reigratia Rex Poloniae, Magnus Dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae,
Vothyniae, Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Tveroniae,
Severiae Cherniechoviaeque: nec non Haereditarius Dux Sado-
viae et Princeps Ucrainae.

Significamus praesentibus Literis Vestris, quorum interest,
universis et singulis, Civitates fuisse ad Nos et Jurisdictionem No-
stram Literis Citationis Nostrae Regiae. Secundariae Infideles
Seniores omnesque et singulos Induos Civitates Nostrae
Leopoldi et incolentes Synagogas Civitatem, de personis, causa
intranscripta ac Bonis eorum generaliter omnibus. Sed instan-
tiam Seniores Investigatorum Regiae auctoritatem Jurium, Pri-
vilegiorum et Decretorum Regiorum ex Officio suo vindican-
tes, eiusque Relatorum Nobilium Spectabilium Honoratorum
et Senatorum Praeconsulis, Advocati, Consulum, Leabitorum,
Regentis, Quadraginta virosum, nec non Nationum Armenicarum,
Ruthenicarum, omniumque Civium, Incolarum in Civitate Nostra
Leopoldi existentium, Actorum. Quae Secundo post ostentam
firmam Continuae pro nam resuscitando causam et Actio-
nem, ipse ad Iudicia Regia Reverendissimi d^m & Archiepiscopi
Nostrum, ratione certarum praebentium, Debitorum, inju-
riarum, et quorumvis intentatum, Decreto continuas ali-
lucratum, et tandem oppositis per ipsos ad Reponendum illud idem
Decretum Civitatis hucusque indecisum, et in hac re
Protestationibus eo nomine factis, pro eo. Quia ipsi optime
scientes non alia ratione ad Civitates Regiae singulas et
Admissos fuisse, nisi ut jura praescriptum Jurium, Privile-
giorum, Decretorum eorumdem Civitatum, sed ex omnibus
et politissimum utque facienda rationibus gereretur, et si
quid id jure merca nri usurpare confunderent, praeter eum

Statutis quidem iure iusto Statuta Regni et Constitutiones
hinc inde: ipsi nihilominus contraveniunt quidem finibus
et Decretis tam antiquis, quam recentioribus et potissimum
Decreto superscripto. Millesimo Sexcentesimo Septuagesimo nono
quidem spectis ac vilipensis, non solummodo eadem praeter
rationes meriti minorum hactenus iure minime curant
eius diffugijs et exquiritis preelationibus cum enormi civi-
tatis offensa et iactura causam orando in tempore
viginti et amplius Annorum elatendo civitatem damifica-
runt, mercaturas cum usurpatione monopoliorum sibi ap-
propriant, et easdem quod et publicas annu-
dari exponunt, et easdem diebus etiam festis venditas in
depressionem civium auctoritate publica civilis saltim,
Emplores a civibus eorumque institis, silenter per Prosenetas
seu Bargemilios abstrahunt, easdem merces modo clandestino
per Platos Domos et suburbia in sacculis exportando distra-
hant, Contributiones civiles publicas, et civiles pro necessitati-
bus civilis rigore Decretorum Regiorum laudatas et praeci-
pue Serenissimi Vladislai Turci solvere recusant, neque re-
stent restituerunt. Caeterum Dominibus Lapidosis civilibus
non solum, Lapidis ipsas ex censibus locales decerio rariunt,
et adeo remanentem deducunt, qui in domos et
domiculas in civitate applicando, muros civiles, et
armamentarium sterquilinis et faecibus longo tempore
contaminant. Summam Septingentorum Prosenetas
reos illorum Magistratus debitam, neque provisionem ad
eandem provisionem solverunt, quo nomine Decretis prae-
scriptis contraveniunt: verum etiam nec his iniurijs et praeci-
dijjs contenti, sed indies, menses, et annos, novo praecidio
et iniurias accumulando, maiora licentiae et insolentiae suae
incrementa sumunt, quando sub eadem litis pendencia, qua

stante. nihil erat innotandum, in manifestam civilis rui-
 nam non solum merces quasvis, tam ex Orientalibus, quam alijs
 quibuscumq; Regnis et Provincijs adveclas, vel intra Regnum reperibiles,
 cum innotata comparant, et in illis comparatas permissas
 vendunt, frumenta, crudum mel, Lices sales, et alia id genus
 utensilia: Monopolia Legibus Regni penitus prohibita sibi,
 usurpando, obexcludendo, abemptione eiusmodi Lices et fa-
 colas melipsi coimant, eoque facto rerum omnium caristiam
 introducunt, Melores tali suo facto ad extremam opesalem
 inducunt, prospirationes omnium liquorum vini, mulsi,
 cremati, et cerevisiae, in Statu sua Indica exercent, et
 crematum in suis domibus distillant. Percollyptas Indicos
moneta metum neam innotandum non solum modo civilis,
etiam etiam totius Regni important, aliam vero partem et
alios meliores exportant, et extra Regnum educunt, totas
 civilis obsidunt, et ibidem venientes Mercatores scives, et alios
 neos, praestatu proventuum, et gabellarum depreculantur. Sem-
 per ordinariam plus solito non curando etiam ob sigillationes
 officinas, merces asservant, neque sigillari se permittunt.
 ex mundanis, furtis civilibus et Lapidibus Lamphyteuticis et
 conductis Jurisdictioni civili facere minime volunt, merces
 per Statuta Regni et Constitutiones ipsis interdictas, vel pote-
 rat, utrumque permissas, vel non permissas, sales, et id genus
 comparant, eademque etiam innotata Regnum exportant, vehunt,
 et vendunt, aliisque multis gravamina, injurias, Damna, et
 praecjudicia Actoribus inferre praesumunt, prout et inferunt.
 Ad extremam stante causa indecisa, Juribus ac Privilegiis Civi-
 lis, atque publicis Regni Legibus obstantibus, Descripta
 acta, Privilegia, et concessiones, ad malam et sinistram
 Cancellarias Regni informationes sub Data et Actu suo
 loco et tempore, et probatione illarum notificando, illigiti-
 time ausi sunt obtinere. Quo facto proenas Legum Regni

succubuerunt et in se traxerunt. Advidendum nimirum et
audiendum ipsos pro nas Legum succubuisse ad inveniri eisdem
usum mercedum rationem cum suis et propriationem legum
etiam ab his notabiliter inhibere, civilibusque legibus,
Statuta, Constitutiones, Jura, Privilegia, et Decreta conser-
vari, Damnaque per Civitates hactenus civiliter usurpata
mercedum et propriationes causata, tum et census,
canones, ex domibus, Lapidibus, atque Contributiones recales,
(per ipsos in instanti solvendas ad iudicari, solutionem
Summas florenarum Septingentorum cum provisione Decem-
um, et advectionem sterculiniorum, reparationem arma-
mentarii, tum Domum rusticarum, atque murorum Civi-
- lium per ipsos deterioratorum Juris mediis stringi, et com-
pelli, atque Jurisdictioni civili in causis fundi civilis et
Jurisdictionem turgentibus subesse. Declarari, et pro alijs
iniurijs damnis et praeiudicijs civiliter per illos illatis
puniri, et indamnari, ac litis expensis condemnari. Descripta
quavis, Privilegia, et Concessionem ad malam Cancellariam
Informationem indebile per eos obtemperare et exportare, ut
Juribus civilibus contraria, reponibilia esse decerni, eaque
tolli, cassari, et annihilari. Caeteraque pro causis Juris et
Termini exigentia statui, decerni, et sententiari. Citationem
ipsa Originali, eiusque Relatione coram Actis Castrensibus
Capitanealibus Leopoldien. Teri aquarta post Festum Trac-
tentationis B. M. Mariae proxima, Anno Millesimo Sep-
tingentesimo primo recognita, praenotata litteris in se
olleguente. In eisdem terminis ex eadem Citationem. Vostra
secundaria, hic Varsaviae Sabbatho post Dominicam
Remissionem Quadragesimae proxima, Die scilicet Decima
octava Mensis Martij, Anno Domini Millesimo, Septim-
gesimo secundo incidente, cum causa haec ex Registro
recandarum causarum publico ad iudicandum acclamata

inest, scilicet. Et Sars. Actore et Adversarius Investigator
 Regni, eiusque Delatoribus Nobilibus, Spectabilibus, Honoratis, et Sta-
 tibus, Praeconsul, Advocatus, Consules, Scabini, Regens Quin-
 draginta Virorum, nec non nationes, Armenica, et Rutheni-
 ca, totaque Communitas Civilis nostrae Leopoliensis, per Nobili-
 sem Joannem Mosciak M. Juris Doctorem, Scabinum pro tempore
 Leopoliensem, procuratorem, nuncium Nobilibus Innocentio Miron-
 Hemic et Sebastianus Dybowski, coram Nobis Indiciique Nostro
 comparens, Infideles Indacos Civitatis Leopoliensis non compa-
 rens, in Lucro causas istius condemnasset. Idem tempe-
 stive interveniens ad cancellariam Secretorum Nostrorum
 Infidelis Lazar Isaacowicz, Syndicus Indacorum Leopoliensis, no-
 mine eorundem, condemnatio nem eandem arrestaverat. Quod
 arrestum uti debite in tempore impositum, orales admissum,
 causa in Regiam nostram scripta, et Terminum exco-
 alus peremptorios. In Terminum itaque hodiernum ex eodem
 Arresto, et supra imposito, et Antiquo Legato, Legatione ad
 praesens proveniente, et hucusque continuato. Partibus
 praesentibus. Et Actore peremptorio Investigator Regni,
 eiusque Delatoribus Nobilibus et Spectabilibus, Praeconsule,
 Advocato, Consulibus, Scabinis, Regente Quin-
 draginta Virorum, nec non natione Armenica, et Ruthenica, totaque Commu-
 nitate Civilis nostrae Leopoliensis, per Nobiles Casimirus
 Kierul Scabinum, et Gregorium Bernatowicz, Indicos Natio-
 nis Armenicae Leopoliensis, una cum Nobili Mironaile Ma-
 gredski coram Nobis Indiciique Nostro comparens, eandem
 Terminum attentans. Idem vero citata Infidelibus senioribus
 totaque Communitate Indacorum Leopoliensis, Synagoga
 Presbiteri, et Ministeriales Terrarum Regni generalis
 Nobili Joanne Technicki ad Nos ad iudicium nostrum
 acclamata, non tamen per se, nec per suum quemvis
 Legitimum Plenipotentem comparens, imo se contumacem

præbente. Noscum Consiliarijs et Jurisperitis nostris
attentè Ministerialis præfati Relatione, de acclamatione Civitatis
Saris ad Nos et Judicium nostrum facta, in contumaciam
ipsius, ad legitimam vero eamque Juridicam Actorem Sarris
instantiam et applicationem; eandem Civitatem Sarem non
comparentem in iudicio causas istius, iterum post Arrestum
condemnari permisiimus. Et in vim huius iterum
post arrestum oblati, in primo propositionis Sarris
Actorem facto, respectu interdictiois memoratorum
per ipsam Civitatem indebite usurpatorum. Quoniam
in præscripto Statuto et aliarum Regni Legum fidei in
Civitatibus nostris commemoratis, liberam omnibus rebus
mercandi facultatem sibi concessam non habent, et pacta
cum Civitatibus Regni respectu reverentiarum mercantiarum
inveniantur, ac iusta obsequentiam reverentiarum Sactorum
esse gerere, nec molus eorum occidere alicuiusmodi, signum
non per speciales ordinationes huiusmodi in Civitatibus
nostris, non nisi quatuor rebus, videlicet cutibus, bobus, cera,
et panno, integris solummodo staminibus, non vero incidendo,
idque tantum tempore mundinarum in Civitate nostra So-
polien. mercandi Civitas concessum est: denique iusta oblo-
queriam Sactorum cum Civitate, per Civitates initorum, iam
a multo tempore expiratorum, ad superscripta quatuor rebus
mercandi modum, libenter nonnullarum rerum divenditionem,
non in perpetuum, ad solummodo ad decem annos terminari Sacto,
rum sub onere quodammodo mille quadringentesum Thaler.
Solen. solationis præcedent Civitates. Sactorum præstare
habent, Civitati vero in contraventionem Legibus Regni et
Sactis per se cum Civitate initis promissionem omnium re-
rum et mercium divenditionem sibi usurpando, res et
merces per solos Lices nostros Leopoldin. vivendi vigore
Privilegiomm et Decretorum, a serenissimis Antecessoribus

Mistis collatorum solitas dividendi, puros ulnati clari,
 obliuiscuntur et perfrusta, alius in castangetra nunc,
 diuis Personis cuiuscunque status et conditionis distrahant,
 merces Turcias et alias quasvis sericeas omnis generis, nec
 non ferreas, tumet pharmanas omnis generis venum exponunt,
 insuper crematum, malum, vinum, et cerevisiam propinant,
 ac ad electum annua mercandi generum solis lucibus Nostris
 Leopolden servientia exercent, utque facilius illicite usum pro,
 tam sibi mercantiam appropriarent, per suas proxenetas, a
 Christianis, emptores ad suos mercatores Iudaeos arceant, ac
 ut praefatam avari alienam omnes proxenetas studio et
 sollicito canalu procurent, inungunt, contrarius vero
facientes poena maledictionis in Synagoga efficiunt,
 Pacta respectu mercatorum cum Civitate non inveniunt, et
 hinc non minus cum Civitate pactis in emendationem
 Catholicorum omnes legitabiles negotiationes exercent, sum-
 mam per Mille quingentas florenas quatuordecim pro con-
 cessa ultra quatuordecim annos mercandi, facultate Civitati
 appromissam ab annis viginti septem reventam, ad Flo-
 rentas Triginta septem millium et octingentas ascendendam
 auferunt, crescendo tam tempore. Pactum quoque post
 expirationem eorum in mercimonia, ad ipsos non perti-
 nentia Melores damnicarunt, quod damnum ad summam
 florenarum Trecentarum millium taxatum: idcirco
 quantumvis Infideles Civitati beneficio amplius non inueniunt,
 Docum Pactorum ubi lege abutentes abjudicari debent. Sed
 tamen ad abiudicationem eiusmodi Pactorum non descen-
 dendo quatenus fracta cum Civitate Nostra Leopoldi
lanci interdicta ab illata presentis decreti Nostrum com-
 putando Septimanas, non tamen praepiudicialia Iuribus
 Civitatis Civitati inest, decernimus. Quod si vero praedicta
 Civitati in spatio supra praefixis Pacta concludere non

curant, nec concludant, aliter easdem beneficia inuadendo,
rum Factorum, aliq[uo]d a Nostro et Legibus obstat, in per-
petuum abjiciamus ac mercaturam omnem interdicimus
sub Libera mercium per Actorem Patrum confiscationes,
quorum pretium ex confiscatione proveniens pro repara-
tione amunitionis Civitatis applicamus. Quia vero Civitati
promissam annuam rerum distractionem contra ea proes-
sum suis usufructu Actorebus, quibus solis annuum rerum
venditis conficit, damna non mediocria intulerunt, et
ex usufructu annuum rerum venditione hucum commo-
dumque senserunt, quobus Civitati Actorebus pro eiusmodi
damno summam florenarum ducentorum millium nec
non alteram summam florenarum triginta septem
millium supra descriptam in Acta circa Acta Decreto-
rum Nostrorum exsolvant ac enumerant, adinventimus.
Provenietas alias Baryseniden mercatores Impleres et
Christianis mercatoribus avocantes ex Civitate Nostra
relegamus. In puncto usurpatae propriationis liquo-
rum, Distillationis cremati, mulii ac leucisias cartionis,
cuius Distillationis Cartes memoratas circa Decretum de-
renissimum legimus. Trimi Anno Millesimo, Quingente-
simo vigesimo primo Actum, tunc et Constitutionem legi-
publicam Anno Millesimo Sexcentesimo Quinquagesimo
Mons ac Praejudicata Nostra novita pridem prolata, in-
toto conservamus, eandemque sub poena, in contrarios
Decretorum Nostrorum in sum sacris, prohibemus.
Quantum porro spectat modum solutionum per Civitates
Contributionem: quantumvis Civitati ex aliquo usugum,
tam postea Contributionum Actores importam soliti
erant, quia tamen crescente in dies sui numero eius quar-
tas partis Contributionum solutionis Civitati libere in se
ab aliquo et annis susceperunt, et hucque in eodem
modo solutionis existant, eo propter modum usum

et primam contribuendi, quarum scilicet partem a liti-
 tis intra mœnia civitatis habitantibus exigendi, et totos
 annos, relictasque ab ultimâ agnitione, in ista
 officiosa taxationem contributiones Actoribus circa eadem
 Acta Hereditarium pro termino superscripto per lites
 exolvendas esse decernimus. Obviando vero, ne eadem perfida
 gens per ingentem multiplicationem sui, ac per cohabitatio-
 nem inter christianos violationem Festivitalium irreverentiam
 Sacramentorum ad infirmos Christianos deportari solitarum,
 Blasphemiarum ceremoniarum processionaliter in Circulo civi-
 tatis et per plateas absolvi solitarum ad orbem per-
 eundem liti inferat, statuimus, quatenus per liti duntaxat
Lapideis Domibus et terris per quas personas tam
Equales duntaxat, quam Regulares et Seculares illis conductis
in spatio duntaxat duntaxat annis publicatione Actoris
hereditario duntaxat originat sub forma quadrangularum
 eorum actoribus exolvenda iniungimus. Christiani vero
 omnes, tam Spirituales, quam Seculares, cuiuscunque status
 conditionis conditiones, Lapideus, Pares, et fœderes, aliasque
 quasvis mansiones Civitatis conducere non audeant, sub poena
 Pentum Marcorum Ungaricalium inhibemus. Intusula autem
 florenorum Ducentorum polonica quatuordecim in vim
 contributionis. Taxas nuncupatas ex fundis Civitatis ensibus per
 ipsos possessis iam alias Decreto Nostro Actoribus adiudi-
 catorum florenorum in unum computando Quingue mil-
 lia quadringentorum polon. efficiant. quatenus eandem sum-
 mam Actoribus ad primam eorum requisitionem pro eo-
 dem termino circa eadem Acta Decretorum Nostorum
 solvant iniungimus. Quo spectat etiam relictas me-
 dictatis censuum ex litiis Lapideis Gombrechtowskie dictis
 in Platea Tamarska inata per eandem lites in re-

Imphytento possessis solutionem, siquidem vigore Contractus
primævi iam alias roborati se citati ad solvendas qualen,
nis florentes ducentes et unaquaque lapidea obligant,
idem vero citati nuntiati medietatem eorundem censuum
ad hoc usque tempus exolverunt, ideo qualenus restantem ex
Contractibus summa florentium de iure et Miltium hanc
Dringenlorum officientem, ab annis viginti septem non solu,
tam, itidem circa eadem Acta enumerant statuimus. Quod
etiam attinet Tertiam Lapideam Pombrichlowsda Dictam
Actorum propriam eisdem ex censu concessam, funditus ob
non procuratam reparacionem desolatam ac collusam,
qualenus eandem Lapideam suis sumptibus ob causam
damni dati et in locum cessantis ususfructus reparari, re,
staurari, et reedificari quantoque presenti æstate citati
eurent sententiamus. Ratione vero retentorum censuum
et eadem Lapidea cum Actonibus componant demandamus.
Monopolia molitoria, piscium, et aliarum rerum per
citatos monopolas, uti licetate precindicosa et Legibus
Regni velita tollimus et abrogamus, sub rigoreque Legum
interdicimus. Insuperque spectat demunculas manibus
civilatis per citatos applicatas et ob sterquiliniam armo,
mentary deteriorationem quandoquidem per legem Regni
publicam solus Coronationis Serenissimi Joannis Tertii
Antecessoris Nostri circumscriptis boni Regimenis prædic,
tas civilatis provisæ et de occupatis demuncularum
inocentibus civilatis et Arma mentary per personas tam
spirituales quam quæstus Antinis, tam et Judæos applica,
tam ad instar Constitutionis civilatis Nostre, Cracovien,
si sciens, est statuta et demolitio permittitur. Hoc
circa standum esse expressæ Legi Reipublicæ volumus,
et executioni circa publicacionem et executionem
præsentis Decreti Nostri demandetur infrascriptis Com.

missarys Nostri Demeritum demunculorum injungi.
 mus. Quia autem ex officiosa versione Sabbatho post festum
 Assumptivis in locum S^{co} M^{ae} Virginis, Leopoldi Anno Mil-
 lesimo Sexcentesimo Nonagesimo septimo respedita constat,
 muro et armamentariis ex sterquilinis porcidibus coacer-
 vatis summum imminere periculum, quapropter ser-
 valem hanc quantocius amandam esse censuimus, et
 quatenus Iudaei sterquilinia eadem extra Portas Civiles in
 loca extra incommodum Civium existentia evahi, qualibet
 hebdomada curent, et ad praesens conservata circa executio-
 nem praesentis Decreti Nostri sub proprio sumptu emundari
 faciant, sub refusione damni, si et iniqua aliam causam, et
 solutione poenae quadruplicis marcarum proemundatione
 Civitatis applicand, ac per Magistratum Civitatis illius loci
 toties, quoties contraventum fuerit exigenda; Postmodum
 in puncto Depositorij Actores circa fura illorum in leges
 Regni publicas coram Nobis exhibitas conservamus, et ne
 Iudaei contravenire eidem Legibus Regni, et praesenti Decre-
 to Nostro audeant sub rigore Legum interdicimus. Pro
 firmitate, quod attinet summam florenorum Septingento,
 rum per Civitatis Actores debita, quatenus eandem una
 cum provisione, demptis Festivitatibus et hostilitatis tempo-
 ribus, circa eadem Acta Decretorum Nostrorum pro tempore
 supra specificatis evolant mandamus. Rescripta quaeris
 et Privilegia stante et pendente lite praesentibus quando-
 cunque a Nobis per Civitatem sinistram cancellariae Regni
 informationem et subreptitiae obtenta. Iuribus publicis et
 Civitatis contraria reponibilia esse censuimus, illaque
 tollimus, cassamus, et pro nullis ac irritis declaramus.
 Damna insuper alia seorsim et litis expensas simpliciter
 assertionis sine juramento per Actores liquidand, eidem

ad iudicium, ad eorum salutem pro superfluo huius
litatis detringimus. Illi et respectu Canonum Prius-
giorum Decretorum ac Legum Regni publicarum transgre-
sas promeruerunt. Litati proinde, eadem tamen ex clemen-
tia Nostra speciali condonamus. Soluta est hanc Litati
praemissa omnia sub poenis superius Descriptis et Banni-
tionis perpetuae, quam nos nunc Decrevimus Ministerialem
ad publicandam in instanti addicimus et Terminum pub-
licandae eiusdem in Letara in Indicis Nostris conservavimus
peremptorium. Decrets Nostra hic Venarum Sabbatho. pridie
Dominicae Laetare, hic scilicet vigesima prima mensis Mar-
ty hanc curam prolato, ad praemissa mediante. Hoc cuius
executione memoratas Carles ad Venerabiles Joannem Fore,
Jovis, Franciscum Aligoss. S. Theol. Doctorem, Canonicos
Leopolitenses et Generosos, Joannem Moravich, subinducere
Terrestrem Leopolitem, alique Antonium Koliatli, Secretarium
Nostrum et Melchior Legum Cancellarium Majorem Praefectum
Commissarios Nostras, quos ad specialiter addimus et Sepen-
lamus, remittimus, quibus quatenus praeris Praesentibus
libus Nris Litteris legitime extrahenda ad Civitatem Nostram
Leopolitem quantocius cradescant, Ibidemque absentia omnia,
in id illis adsint, non obstante fundata. Jurisdictione sua
Commissoriali in Tractorio Civitatis aut loco alio sibi bene-
vesso Decretum Nostrum praesens publicari et in omnibus
punctis finaliter exequi non obstantibus Descriptis, Litteris
Nostris salvo conductus, et alijs quibusvis uti ex personali
condemnatione nihil suffragari valent, tum et Citationibus
ad Reponendum praesens Decretum uti iterum post Arrestum
obtentum et vim et ~~san~~ definitivae de antiquissima
lunae Nostrae Crasi sapient. extraditis et extradendis, quas
praesens casus ac pro inattendibilibus declaramus.

134
curent et faciant, volumus et serio inmandamus. Et hanc
in Termino huiusmodi ut supra per Decretum Nostrium
a publica iam poenam Bannitionis perpetuas, conservato,
tum Pars superscripta Actore a rursusque coram Nobis
Indignis. Nostri per Mobilis Michaelis Hagrodi li compa-
reret, eundemq; conservatum Terminum attentaret. Tam
vero citata pars scilicet Infideles Seniores Indaei tetraque
Synagoga Iudeorum Leopoldi Civitatem voco Ministe-
rialis praefata Nos Indignisque Nostri, tunc ultra
solitam Iuris praesentem acclamaretur, nullatenus tamen
per se aut legitimam Theriopolitensem suam confunderet,
immo se contumacem iterum post Arrestum et in conser-
vato Terminis praebere. Nos cum Consiliariis et Iuris,
peritis Nostri audita ministerialis eiusdem Relatione
De acclamatione Civitatum Iudeorum ad Nos et Judi-
cium Nostri facta, in contumaciam ipsorum superi-
nam et iteralem, rursus in ulteriori Lucro eisdem con-
demnari permisimus. - Et in vim ulterius Lucris; siquidem
Decretis Nostri superscriptis Sabbatis proinde Dominicis Saeculari
Quadragesimalis die scilicet vigesima nona mensis Martij
anno currenti non satisfecerunt, nec damna ac summas
adiudicatas pro termino assignato circa Acta Decretorum
Nostri exolverunt, ideo ipsas poenam Bannitionis
perpetuas iam alias decretum succubuisse decernimus, ad
eamque in instanti publicam Ministerialem Regni genera-
lem Indignis Nostri appariter addimus et assig-
namus: ac post publicationem pro alteriori foli et finali
Executione, et Bonis et personis Civitatum Iudeavorum
facienda memoratis Partes ad superscriptos Commissarios
Nostros remittimus. Decretis praesentis vigore Et in con-
sistenti superscriptis Ministerialis Regni generalis Mobilis
Joannes Dobnerli et supra per Iudicium Nostri additus

paulo post e loco publicationis solito superveniens, munusq;
 deputationis suae residuens, coram Iudicio Nostro stans, in
 vultu suo ac fidei relationis ubique locorum facien-
 tiam et perperam recognovit. Tunc ille pro nam-
 bationis perpetuae ad instantiam Nobilium Altorum
 super fidelibus Sacerdotibus Sacerdotum Leopoldi. Totique
 Synagoga habebat, et supra oblatum, de Iudicium in
 Acta oblatum in loco publicationis solito in praesentia
 multorum hominum diversae conditionis, status ac scus
 existentium ad Iudicium Nostri congregatorum ad adstan-
 tiam altam et sonorem vultu praesentia publicavit,
 eodemque fidei relationis Leopoldi perpetuo bannitos
 et de Regno Solaniae hominibus eorum aures pro-
 scriptas esse, praesentia. De quo praesens ipsius Relatio.
 Tuam Nos ab ipso suscipi, Actis praesentia inseri, et ex ipso
 Descript. Partis postulanti in forma authentica extrahi
 permittimus. Tuncius rei fidei, praesentia sigillum Regni
 et appositionem. Nam hanc in sublatu fidei. De Iudici-
 o et Iudici Pastoris Quadragesimalis, de scilicet quinta
 Mensis Aprilis, Anno Domini, Millesimo Septingentesimo
 Secundo, Regni nostri, Decimo tertio.

Andreas Hatusli, Episcopus Warmien-
 sis et Sambien, Supremi Regni
 Cancellarij

L. S.

Relatio Illustri, Quatun, Episcopi
 Tri Domini Andreae Chrysosto-
 mi et Hatusli Hatusli, Episcopi
 Warmien et Sambien S. S. Imperij
 Principis, Serratum Prussiae Graes-
 dis, Supremi Regni Cancellarij.

Matthias Volinski,
 Arcelot Cur. Reg. Mbris.
 Officij

Legit et correxit Milord
 pro Contumacia iterum post Arrestum.

Inter Magistratum et Communitatem Civitatis Leopoldi.
 et Iudices Civitatis in ibidem.

J. J.

189

Dekret Rządu Austrii II z 1/10,
w sprawie miasta Lwowa (strona skarżąca)
przeciw żydom z własności lwowskich (strona oskarżona)
- Kłopot zasądzający oskarżonych. -

Sprawa analogiczna do skargi przeciw żydom
z samego miasta, ale w mniejszym niż w sprawie: Skargi
o niewolnienie handlu obywateli lwowskich, podniesienie i
sprynkowanie napoi, wprowadzanie do Kraju monety
zagranicznej, gorzkiej, handlowanie solą itd.
Dekret jest także analogiczny; odozdra żydów od
prawu podniesienia wszelkich takich interesów, i ska-
zuje na bardzo wysokie odszkodowanie

De dato 25 Aprilis 1710 in causa Civitatis
 Regia. Rappoltensis contra, Iudeos suburbanos. (S. Kuntze)
 Lib. 1058 p. 47. ~~De dato 25 Aprilis 1710 in causa Civitatis~~
~~Kuntze 1710 in episcopo Rappoltensis contra, Iudeos suburbanos~~
~~pro Rappoltensis. ... Rappoltensis contra, Iudeos suburbanos~~
~~in Rappoltensis. ... Rappoltensis contra, Iudeos suburbanos~~
 Lib. 1058 p. 47. Civitatis Rappoltensis
 Lib. 1058 p. 47

Augustus Secundus, Regalia Rex Poloniae, Magnus Dux
 Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Lijov-
 niae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Livoniae,
 Severiae, Prutenicorumque: nec non Haereditarius Dux Saxon-
 iae et Princeps Elector.

Significamus praesentibus Literis Nostris, quorum index
 est, universis et singulis. Citatos fuisse ad Nos et Judi-
 cium Nostrum Literis Citationis Nostrae Regiae Secun-
 dae, Infirmitates Seniores omnesque et singulos Indagos
in Suburbis Civitatis Nostrae Leopoldinae Regentes Syna-
gogae suburbanae, de personis, causa infrascripta, ut
bonis eorum generis et omnibus. Ad instantiam generosi
Instigatoris Regni Auctoritatem Summum Consiliorum et Decre-
torum Regiorum ex Officio suo vindicantis, eiusque Delatorum
et Nobilium Spectabilium Honoratorum et Senatorum, Avoca-
torum, Advocatorum, Consulum, Scabinorum, Regentis quadraginta
virorum, nec non Nationum Armenicarum, Ruthenicarum, om-
niumque Civium, Incolarum, tam in Civitate Leopoldina,
quam in Suburbis eiusdem existentium, Delatorum, etque secundo
post obitum formae contumaciae poenam, resuscitando
Causam et Actionem suam, per ipsos Judicia Regia, Serenis-
simi d. d. Antecessoris Nostrae ratione preclusionum, de-
litorum, iniuriarum, et gravaminum, intentatam.
 Decreto Contumaciali luerant, et tandem oppositis per
 ipsos Citationibus ad Reponendum Decretum praefatum in
 Judiciis Accessorialibus favorumque Serenae quartae
 festum S. Ludovici proxima Anno Millesimo Sexcen-
 tesimo septuagesimo nono obtentum, convenatis

hucusque indecisam pendentem, inhaerendo Trilectionibus eo
nomine factis, pro eo. Quia ipsi optime, scientes non aliam
rationem Civitates Regni Mastri susceptas et admissas esse,
nisi ut iura praescriptum Surium Privilegium et Secreta,
nam caritatem Civitatem, et praesentem Civitates Mastri
Leopoldi in omnibus et praecipue istas duodas rationibus se
generet, ipsi nihilominus quidem Suribus Privilegiis et
Secretis tamquam quicquam rationibus contraveniende
non solummodo in maximam nullo fore et indebile appro-
priarunt, et cum maxima Civium depauperatione tam in
suburbis quam intra mœnia dictae Civitatis nulliter et
indebile exerceant, omnes generis et speciei liquores brassa-
rent, distillant, et propinquant ac vendiderunt, verum
etiam in iura in dies, stante liti pendente et Causa
indecisa, quidem Actoribus praesudicio et iniurias damna,
que inferre praesumpserunt. Depositoria salis, solis Civi-
tatis in suburbis, reliquarum vero mercium in sola
Civitate competentia sibi mel appropriarunt et usurpa-
runt, easdemque merces clandestine aliunde inventas sub
titulo et protectionibus Magnatum ac Baronum Regni fieri
ipsas studiose conquisitis, in defraudationem proventuum
tam Regni quam Civitatis clandestine ibidem in suburbis
deponerant, et per Secretas alias transmittunt in Civi-
tatem importarunt ac distraxerunt, Braccatori laborant
in omnibus fere fundis et locis quæstus Civitatis Terso-
naram aliisque fundis et locis circa Civitatem orationem,
ibidem liquores, ut potum multi, cerevisias et cremati propi-
nant, et in Civitatem cum summo Civium et Incola-
rum damno, viarum publicarum deterioratione ad Inventa
plus minusus solia qualibet septimana invenerunt, Bra-
ccatoria pro conficiendis brassis, solis Incolis Christianis
Civitatis eiusdem competentia, in quidem suburbis constre-
torunt in quidem brassa sibi mel compararunt, et

extraneis Divendiderunt, Monopolia frumenti omnis generis,
 tam mellis crudi, piscium salitorum, contra Dispositio-
 nem publicam Legum latiusque Regni summique rerum
 ad vitam sustentandam necessariarum sibi appropriarunt.
 Meliores in cœmentis ydem supplantarunt. Professoria Sta-
 teram et Officinam ponderatoriam in Suburbis contra Jura
 et Privilegia Civitatis eisdem, exedificarunt, ibidemque mole
 claudatorio, etiam falsificatam confecerunt, iniustis peni-
ribus cœmentes defraudarunt cum summa fisci publicæ lo-
tiisque Civitatis iactura. Insuper ea fœdis licitis Canones
 seu Pensus Ferragios ad aerarium Civitatis solvi solitos non
 solverunt, per suos colligistas monetam celataneam cum
 summo non tantum Civitatis, sed totius Regni damno im-
 portarunt, aliam vero valoris et pretii melioris deprecia-
 runt, et extra Regnum exportarunt, atque multa grava-
 mina, iniurias, damna et præiudicia pluribus fecerunt
 et inferre processerunt, ad defectu intulerunt, Moresque
 ipsis per Statuta Regni et Constitutiones interdictas, ut
 pole, sal, nistrum, pyrium, pulverem, plumbum, falces et id
 genus compararunt, easdem etiam velle Regnum exportar-
 runt et evererunt ac divendiderunt. Ad extremum stante
 lacrima iudicis et fœdis Civitatis tum publicis Regni
 obstantibus descripta et concessionem quasdam ad malam
 Cellariam Regni informationem, sub data et lecta suo
 loco et tempore ea productione Marum notificanda, ille-
 gitime obliuenerunt, quo facto poenas Legibus Regni
 descriptas, succubuerunt et in se traxerunt. Si viden-
 nimirum et audien' ipsas poenas Legum succubuisse, ad
inveniri jactantiam usum memoriarum omnium et
propinacum interdict, et pro indubito usurpatis
satisfactionem, damnumque, quoq. in Suburbis an
Summam octuaginta Millium Florenorum polon?

taxant, Civitates iudicare, Arcutoria et Bursaria Domini,
viri censuum Terragiorum ex fundis virilibus solutionem decerni.
Depositoria Inducere salis et mercum abrogari ad ripam,
fluvium viarum publicarum per ipsos deterioratorum tam
pro Annis praeteritis et in futurum stringi, Confusorum
et Officiorum ponderatorum denuo censuram interdicti, Citatos
pro Damnis et praecedens puniri in damnis et Litis expen-
sis condemnari. Rescripta quavis, concessiones, et Privilegia
ad sinistram Cancellariae Nostrae informationem, per
Judices exportatos, ubi Legibus Civitatis contraria, regionis
Litteris advenire, cassari et annullari, casibus, quas
de Pace venient, statui et sententiarum. Citatio ipsa ori-
ginis, cum delatione contra Petri Castri Caputulis
Leopoldi fecerit, post festum Translationis S. V.
Mariae proximo Anno Millesimo septingentesimo primo
recognita, praemissi latius in se obloquent. Quo in
Termino ex eadem Citatio ne Nostra Secundaria hic Versario
Sabbatho post Dominicam Reminiscere Quadragesimalem
proximo, die scilicet Termino scilicet Mensis Martij, Anno
Domini Millesimo septingentesimo secundo incidente, cum
causa haec ex Registro recedantur Causarum publicae ad
iudicandum declarata incidisset. Et pars Altera, videlicet
Generosus Investigator Regni, cuiusque Delatores Nobiles, Specta-
biles, Honorati et Famati, Praesens, Advocatus, Consules, Sen-
tini, Regens Quadraginta Virorum, nec non Nationes Arme-
nicae et Ethnicae, totaque Communitas Civitatis Nostrae
Leopoldi per Nobilem Joannem Mastice de iuris Doctorem
Nobiliorem praelum Leopoldi personalem, unacum Nobili-
bus Francisko Mandurice et Sebastiano Lybergisli coram
Nobis Indivisi Nostra comparens, Infideles Inducos Syna-
goga, Suburbanae, Citatos non comparentes in Lucro
Causas istius condemnasset. Relata longissime, superveniens
ad Cancellariam Nostram Jo. de iuris Doctorem

Graecorum, Syndicus Graecorum Leopoliensis, nomine eorumdem,
 condemnationem eandem arrestaverat. Quod Arrestum uti
 debito in tempore impositum, erat ei admissum, causa in
 Regestum Praestorum inscripta, et Terminus utroque Parti
 conservatus peremptorius. In Terminis itaque hodiernis ex
 eodem Arresto ut supra imposito ex utroque Regestis, legiti-
 me ad praesens proveniente, et hucusque continuato Partibus
 praenominatis. Et Alberto Generoso Investigatore Regni,
 eiusque Relatoribus, Nobilibus et Spectabilibus, Honorabilibus et
 Illustribus, Cancellariis, Advocatis, Consulis Scabris, Regente
 Quadraginta Virorum nec non Natione Armenica et Lu-
 therica, totaque Communitate civitatis et Locis
 tam in Civitate Leopoliensi quam et Suburbis eiusdem civis,
 hinc per Nobiles Casimirum Hieronymum Sebastianum et Gregorium
 Bernatovicz, Iudicem Nationis Armenicae Leopoliensis una
 cum Nobili Michaele Magrovedi, coram Nobis Iudicibus
 Nostros comparentes eandem Terminum attulerunt. Jam vero
 citata Infidelibus Senioribus totaque Communitate Syna-
 gogae Suburbanae vix Ministerialis Terrarum Regni
 generalis, Nobilis Joannis Dobninski ad Nos et Iudicium
 Nostrum acclamata per barnum per se nec per suum
 quemvis legitimum Plenipotentem comparentem immo se contra,
 maiorem praebente. Nos cum Consiliariis et Jurisperitis No-
 stris attenta Ministerialis praefati Relationis de acclama-
 tione Civitatis Partis ad Nos et Iudicium Nostrum factae, in
 contumacia ipsius, ad legitimam vero eamque Iurisi-
 cam Auctoritatem Partis instantiam et affectationem eandem
 Civitatem Partem non comparentem in Lucro Causae istius
 iterum post Arrestum condemnari permisimus. Et in-
 rim Lucrum iterum post Arrestum obtenti, In primo
 summo respectu Mucimoniorum interdictionis.
 Quandoquidem Graeci Suburbani Civitatis totaque Synagoga

eorum per Decreta Serenissimarum Antecessorum Nostrorum
et serijs. Parlium contrarijs inter Actores et ipsos lata, et
omni mercatura sunt in perpetuum abindicta, nec eliam in
Pactis cum foecis Civitatibus et Actoribus ad quendam
Duntaxat. Termos temperantia iuris, compelluntur, imò
per posteriores Leges Regni publicas circumscripti sunt.
Deo adhuc iuris et Decretis Legibusque Regni publicis
Civitati Leopoldinensi servandis coram. Nobis Indignis. Nostris
reproductis. Actores circa eadem Constitutiones Regni pub.
licas, Iura et Decreta in toto conservamus ac manente
remus, et ne foecis barbaris litatibus coloris et puer,
habeant in lingua nostra Civitatem mercantiam eorum
ad eam sub libera sequestratione mercium, et alijs pueris
Arbitrarijs, in perpetuum interdum. In articulo item
sequenti respectu propriationis variorum liquorum
Distillationis cremati, cectonisque multae et cerevisiae,
Bracatoriorum Tabernarum erectionis. In quo per Privile-
gium Serenissimae olim Maximae Magnae, Antecessoris
Nostrae Civitatis Leopoldinensis gratiose collatum ac per Serenissimos
Antecessores Nostros ac Nos et Reipublicam approbatum
nomini licitum sit Tabernas ultra unum a Civitate in-
tere, erigere ac habere, id ipsum et Decreta Serenissimis,
et Antecessorum Nostrorum inter Actores et Generales
Capitaneos Leopoldinenses prolatum magis corroborarunt et
Declararunt, tam per Constitutionem Regni publicam
Sanctissimae Serenissimae Augustissimae Mari, Prae-
iudicialique Nostrae Indemnitate Civium et Confiantia,
his Bracatorum satis abunde provisum, liquorumque
propriatio sub confiscatione interdicta est. Proinde
Actores praeiter circa fura et Leges Regni publicas con-
servari ac manentem esse iudicamus, eorumque fieri exe-
cutionem demandamus, et Tabernas Bracatorias, si qua

sunt in Suburbis Civitatis Nostre Regopolien^{sis} per Civitatem sive
 alias quascunque personas in fraudem et Detrimentum Pro-
 ventus Reipublicae praesudicium^{us} Actorum erecta quatenus
 infrascripti Commissarij. Vestri circa publicationem et execu-
 tionem Decreti Vestri praesentis^{is} Involuti faciant, inin-
 nus, carbonem^{us} malic^{us} et levis^{us} distillationem^{us} cremati
 in perpetuum^{us} interdicimus, sub libera eorumdem con-
 ficatione et pro necessitate Civitatis applicatione. Quod
 concernit Depositoria salis et Mercurii clandestinorum in
 Civitatem eorumdem Regopolitaneam, Actores circa fura
 et Privilegia Regum^{us} Regni publicas respectu Depositorij
 Salis et Mercurii omnium simili modo conservamus, et
 ne Civitate^{us} Judaei in Suburbis in contrarium eorumdem
 Legum et in fraudem Proventus Reipublicae, Civitatis^{us} praes-
 udicium, easdem sibi usurpare et clandestine paritine
 in Civitatem importare praesumant sub libera confisca-
 tione pro Nobili^{us} Magistratum faciendam, prohibemus.
 Meropola quoque ubi Legibus Regni relicta^{us} frumentis, omnis
 generis mellis^{us} piscium salitorum per Civitatem per
 Supplantationem^{us} Vivium et Suburbanorum indebite
 et praesudicium^{us} usurpata tollimus et perpetuo abroga-
 mus, Actoresque circa Legem Regni publicam^{us} Milli-
 simi^{us} Sexcentissimi Septuagesimi scali^{us} manutendas esse
 censuimus et censemus. Provenetas item summum, ac
 levibus circa negotiationem^{us} mercuriorum, liquorum ac
 victualium quorumvis coemptiones varijs artibus infe-
 rentes praesudicium^{us}, prout a Civitate ipsa per Decretum
 seorsum^{us} Nostrium relogandos esse adinvenimus, ita
 et Suburbis amovendos fore et esse debere Decernimus et
 in perpetuum statuimus. In puncto item^{us} loco fusor-
 riarum et Officinarum^{us} ponderalium^{us} quandoquidem ex Privilegio
 Serenissimi Joannis Alberti Regis Antecessoris Nostri

Idcirco Millesimo Quadringentesimo nonagesimo sexto, tum
Decretis Summorum Pontificum Nostorum cum
quorundam Capitaneis Leopoldi^{us} prolati. Nobis in originalibus
reproduktis manifeste constat, Confusorum in Civitate
Breslaviensi et in usu eiusdem Melores semper fuisse ac Admini-
strationem ipsius per Livem ad id iuratum exercuisse, ceras
fusas obinde alias falsitati Sigilli praesensurari congruari
debere ac solitasse, in quo per supra memorata Decreta Summorum
Pontificum, Melores eadem in Liban^{is} in prae-
dicta⁶ Liban^{is} Civitate in archiepiscopatu^{us} fuisse decessu^{us} Brecla
sublatos, et creatos cum sub^{is} prohibita. Insuper,
co conservatis Meloribus circa fura^{us}, cum idem instanta,
nam Educationem in scriptis Commissionariis Nostris cum,
millimis et quatuor eadem Confusorias demoliri et
dum, faciant, non aliter quibusque prohibitionibus
cerum Regis Nostri, et quamcumque personarum impugna-
tionibus demandamus. Quibusque ad Officiam, prae-
dictam in Civitate ab antiquo Brecla Melores circa Brecla
quam Summorum Pontificum primi Idcirco Millesimo
Quadringentesimo Quadringentesimo secundo totaliter conservamus.
Quemque Civitas respectu contraventionis⁶ Decretis Summorum
Pontificum Nostorum in ipsa poenas vultas,
ipso facto sub^{is}, ac in eadem incidit. Declaramus,
eademque extendimus. Aequaliter in eam eandem poena,
rum carceres Civiles, Principales scilicet Seniores Idcirco
post publicationem praesentis Decreti Nostri sub^{is} eandemque
per Idcirco Septimanas continuant, marasque mille pro repa-
ratione maiorum Civitatis circa Brecla Decretorum Nostro-
rum in Brecla Brecla praesentis Decreti Nostri per fuisse
Idcirco Syndicum suum The^{us} Bassaria^{us} ad praesens praesentem,
ac se a iudicio consilio subtrahentem, circueant et enumerant
Decernimus. Saculari sunt praemissa Civitati sub poena Ban-
tionis perpetuae, quam ea nunc decrevimus Ministerialem

Regni generalium Iudiciorum Nostrorum apparitorum in instanti
 edictimus, et terminum publicitatis eisdem in eadem Celara
 conservari in usum exemplarium. In eadem mentes civitaneas
 per Polypistas Indagos in damnum Reipublicae imperfora-
 lionem, et melioris civitatis Regnum aductionem attente exquiri
 non solum Civitatis Leopoliensis, sed etiam latius Reipublicae
 utilitati praecidium, splendorque et decor Majestatis
 Nostrae Regiae minuitur. Idcirco ad haerendo statuti et
 Legibus Regni publicis inductionem ~~monae~~ monetarum celara-
 neas et executionem ex Regni monetarum iusti valoris et pon-
 deris veland. Magnificis Calatino Russiae vel Capitanes Mr.
 deo Leopoliensis pronunciat pro tempore existantibus, quatenus
 in praemissis exactam diligentiam faciant, Civitatesque
 Judaeas Legibus Regni rebelles ac inobedientes coercent,
 iustaque obloquentiam Statutorum Regni puniant serio,
 et sub vigore Legibus Regni interpositi, Demandamus, et
 committimus. Elqui Civitati fundas Rivas in Suburbis
 occuparunt, et ex eisdem Jurisdictioni Civile facere, ene-
 raque Reipublicae et Civili suffragari voluerunt, et a multo
 tempore Civitatem damnificaverunt. Deoque hanc Civitati
 tentas pro Antealet. Annis Civitati ex eisdem fundis per
 se possessis provenientes Contributiones iusta eorum
 Liquidationem circa Acta Secretorum Nostrorum eisdem
 intra Celaram exolvant sub suprascripto Pannitionis
 perpetuae vigore sententiamus. Et quatenus in futurum
 pro qualibet Civitatis necessitate eadem proportionale
 ex Bonis Civilibus per se possessis pendant, Jurisdictionem,
 que Civilem ex eisdem non dentent, sub forti executione
 Iure fisci peragere, Decernimus. Quia vero in dies in civi-
 bus fere Suburbis maior crescit eorundem Indagorum nume-
 rus, ideo obviando immensas Divinae Majestatis offensas
 depauperationique Suburbanorum Catholicos, Armenicos

et Ruthenicae Nationis, tum imminenti Civitatis periculo ac
 Decori in vim perpetuae ordinationis conformando so ad frue,
 simplicem Caroli Nostri inter Actores ac Civitates Judae,
 ex parte eorum numerum eorumque Judaeorum in Subur,
 bo Praetoribus dicto per infrascriptos Commissarios No,
 stros statuendum esse iussimus prout statimus et continua,
 mus. - In Suburbio autem Ruthenici dicti inducenda privilegia
 dicti Suburbij specialibus et quo Civitas ab aliquo tempore
 per nos usque ad revocationem in anno millesimo septingentesimo
 quarto per Socios Civitatis expugnationem factam nunquam
 habitum fuit habitatum habere, indeque primum ab aliquo
 Annis privata et Authestate sine consensu Nostro et Civitatis
 locati sunt et in dies crescant, habitationem Judaeis perpe,
 tuo interdiximus. Et si quis ad praesens referri possunt, per
 infrascriptos Commissarios Nostros revocandos et expellendos
 fore et esse debere declaramus, et personis quibuscumque, ac
 cuiuscumque conditionis existentibus, ne quidem domos et
 curias suas locare, arrendare ac quovis modo eos perlogere
 audeant, sub poena millemarcorum Hungaricarum Lisco
 Nostro Regio in usum et necessitates Militariae Regni
 applicari prohibemus. Pro finali rescripta quavis et pri,
 vilegiis Nobis et Serenissimis Antecessoribus Nostri sub,
 repleta per Civitates quomodo libet oblata, et ad malam
 ac sinistram Cancellariae Regni Nostri informationem
 exportata, aliis finibus publicis et Civitatis contraria,
 unicum procuratis in favorem eorum Laudis partien,
 taribus Palatinatus Russiae, Turibus. Vestris Majestatis
 firmandis cassamus, et revocamus, reponibilibusque
 esse adinventimus. Damna, insuper seorsiva, tam re,
 spatu Mensuras brassi in Molendinis Nostri Regalibus,
 et praecipue Timnawodie dicti. per quibus vigore Prius,
 giorum a Serenissimis Antecessoribus Nostri Civitati

Datorum mensura exigetur, et ex eadem Mensura Livellae Ter-
 rum Partem participat, ac in possessione participandas Ter-
 ritas mensuras Livellae in possessione ad hucusque tempus
 actas: per Litatas non actas, quinimo per molitionem proae,
 soli brassi in alijs Molendinis subtractas, ad summam
 florenorum Tringenta Millium per Actores deductas, quam
 intuitu pensionum, unius; per grossos tredecim a quali-
 bet brassatione cerevisiae, alterius per grossos sexdecim ab
 unaquaque coctione, mulierum; tum denique ab non solutionem
 a quolibet solo Cerevisiae in Livellam advenit solidas, per
 grossum unum ad Leonhardum Civitatis Nostrae Leopoliensis
 vigore Ordinationis Serenissimi Regis Vladislai Quarti,
 Anno Millesimo, Sexcentesimo Trigesimo nono in perpetuum
 factas, soli debet, per Litatas non solidas, summam in
 unum computando florenorum Septuaginta octo Millia
 efficientem iustam esse adinvenimus, et quatenus eandem
 summam Actoribus Civitatis pro Summa supra scripto circa
 solo Decretorum Nostrorum solvat, Decernimus, Litis
 expensas temere Actoribus causatas simplici assertionem
 per Actores sine iuramento liquidant eisdem adiudicamus,
 et quatenus eadem Civitati circa solo Decretorum Nostrorum
 rum in Acta pariter enumerent, sub eadem poena
 Sanctionis perpetuas vel supra Decretas, mandamus. De-
 creto Nostrum praesenti hic Varsaviae Sabbato post die Domi-
 nicae Lactare die scilicet vigesima nona, Mensis Mar-
 ty Anno currenti Millesimo Septingentesimo Decimo ad
 praemissa mediante. Pro cuius executione indilata fa-
 cienda memoratas Partes ad Commissarios Nostros scilicet
 et Venerabiles Joannem Josefowicz, Franciscum Dnygor,
 Jac. Th. Doctorem, Canonicos Leopoliensis et Generosos Joannem
 Morawicki, Subinducem Terrestrem Leopoliensis atque An-
 tonium Wolinski, Secretarium Nostrum et Melices

Regni Cancellarius Majoris Praefectum remittimus. Quibus
quatenus capluto certo aliquo et opportuno tempore, sibi
benevisso, vocalisque praesentia legitima et destinatione
Cartulis ad Civitatem Nostram Leopoliensem adducant. Et,
denique in Praetorio Civitatis aut aliquo quovis loco, fundata
jurisdictione sua commissoria, et absentia unius, modo
duo² adsint, minime obstant. Decretum Nostrum praesens
in omnibus simul non obstantibus quibusvis Linguis,
nationibus, descriptis et Relationibus ad Leopoliensem praesens
Decretum Nostrum exportatis et exportandis Silens saluti com-
munitas, quas praesens. Decretum Nostrum ulterius personali com-
munitate iterum post Arrestum obtento, vix definitis ac
Sententias et antiquissima Curiae Nostrae praesentia, pro
nullis ac inattendibilibus declaramus, omnino exequi co-
rent ac faciant committimus et demandamus. In termino
itaque hodierno, ut supra per Decretum Nostrum pro pub-
licanda poena damnationis perpetuae conservato, cum Caro
Actore scilicet Nobiles et Spectabiles, Honoratissimi et Summi
Procurator, Advocatus, Consules, Capituli, Reges, Quadraginti
Viri, atque Nationes Armenicae et Ruthenicae totaque com-
munitas Civitatis Nostrae Leopoliensis per Nobilem Michaelen
Hagrodski, Penipotentem suum, coram Nobis Indignisque
Nostris compareret eundem conservatum Perminum allen,
Lacet. Civitas vero Caro Infideles Seniores, Indacorum Sub,
urbanorum, totaque eorum Synagoga Leopoliensis, voce praefati
Ministerialis Regni generalis, Nobilis Joannis Probnicki
ad Nos iudicium Nostrum aulamata nullo tenus tamen
per se, aut legitimam Penipotentem suum compareret,
immo se confirmare iterum post Arrestum et in conserva-
to Permino praebere. Nos cum Consiliariis et jurispe-
ritis Nostris, audita Ministerialis praefati Relatione de
acclamatione Civitatis Cartis ad Nos Indignumque No-
strum facta, in condemnationem ipsius, ad legitimam

vero eamque Iuridicam Caroli Aethoreas instantiam et
 appellacionem eandem litatam eadem in loco ulteriori
 causae condemnari permittimus. Et in vim ulterius Lucri:
 sequidem suburbanis Iudaei Decreto superscripto Nostro
 De Actu hic Varsaviae Sabbato pridie Dominica Laetare die
 scilicet vigesima nona Mensis Martij Anno currenti pro lato
 non satisfecerunt, imò eidem contraveniunt. Pro ipsos
 poenam ut supra vallatam ac interpositam, scilicet
 Bannitionis perpetuae succubuisse decernimus, adea inque
 in instanti publican Ministerialem Regni generalis publi-
 cationem Nostorum Apparitorum addimus, et post publicatam
 pro forti et finali Executione Decreti Nostri; ex Bonis et
 Personis Iurisdictionum facienda, Carles ad eodem superscrip-
 tos Commissarios Nostros remittimus ac ut praesens De-
 cretum Nostrum exequi curent totaliter, serio et sub
 poenis contra negligentes Officiales in Iure sancitis deman-
 damus Decreti praesentis vigore. In continenti suprafacti
 Ministerialis Regni generalis Nobilis Ioannes Drobnicki
 ut supra per iudicium Nostrum additus, paulo post e loco
 publicationis solito superveniens, munusque Rependatio-
 nis suae restituens, coram iudicio Nostro stans, in vim
 verae suae ac fidelis Relationis ubiqz locorum facien palam
 et per expressum recognovit. Quia ille poenam Bannitionis
 perpetuae ad instantiam Nobilium Aethorum super
 infidelibus Senioribus Iudaeorum Leopoliens. Synagogas
 suburbanas ut supra oblatam, die hodierna in actu con-
 tentu in loco publicationum solito in praesentia multo-
 rum hominum diversae conditionis status ac sexus existen-
 tium ad iudicium Nostri congregatorum ac instantium
 altu suu et sonoro voce praconicu publicavit,
 eosdem Iudaeos Suburbanos Leopoliens. perpetuo Bann-
 tos et de Regno Poloniae Dominijqz eisdem annexis

prescriptis esse proclamavit. De quo praesens illius Relatio.
 Quam Nos ab ipso suscipi. Actis praesentibus inseri et ea ydem
 Descriptam Carti postulanti in formam authenticam citandi
 promissimus. In cuius rei fidem praesentibus Sigillum
 Regni est appressum. Datum Varsaviae Sabbato pridie
 Cornucae fidei passionis Quadragesimalis. He scilicet
 Aprilis, Anno Domini Millesimo Septies
 quagesimo Termino. Regni nostri Quinimo tertio Anno.

Andreas (Natalski episcopus Varmien
 et Sambien' Supremus Regni Cancellar
 rius

L. S.

Relatio Illius, Praetor et Auditor
 Domini Dni Andreas Chrysosto
 mi et Natalski Natalski Episcopo
 pi Varmien' et Sambien' S. M.
 Imperij Principis Ferrarum Aus
 sis Praesidis, Supremi Regni
 Cancellarij

Matthias Kolinski
 Secretor Curis Regi Nicolao
 Off. R.

Legit et correxit

Wilhelm

88

In Pharmaciae ibidem post Arrestum
 Inter Magistratum et Communitatem Civitatis Leopoldin' et
 Iudaeos Synagogas Suburbanas.

9 10

napomnieć sławienia się petromonichów¹
miasta Lwowa, i petromonichów² iydów
lwowskich, tak miejskich, jak i³ forsz⁴ miejskich,
celem przeprowadzenia „paletio”⁵

1712

142
Actum Augusta II. 1° Martii 1712 r. L. 1058 p. 63 Polynacy Hydun fmed.
miejscu. --

Augustus Secundus, Virgatus Rex Poloniae, Magnus Dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Maueriae, Samogitiae, Ligo-
viae, Volhyniae Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Livoniae,
Saveriae, Bernicloviae, nec non Haereditarius Dux Saxoniae
et Princeps Elector

Significamus praesentibus Lris Vris, quorum interest, uni-
versis et singulis. Quod coram Aulis Cancellariae Decretorum
Nostrorum comparentes personaliter Niles et Spbl's Franciscus,
cus Obrecht, M. S. D. Consul, Casimirus Virchow Scabinus, et
Gregorius Bernatowicz, Index Nationis Armenicae Nobis
Leopoldus Langum Nobilis et Spbl's Magistratus Cuius-
cumque et Nationum totiusque Communitatis Leopoliensis Re-
nissantes ab una, et Infidels Mesudo Markowicz Senior
Suburbanorum Indaeorum Leopoliensis atque Lazarus Sira,
Nover Syndicus Indaeorum Synagoga Leopoliensis Parte
ab altera sani per omnia existentes pulam, sponte li-
berè, recognoverunt, praesentibusque recognoscunt. Quia
ipsi Terminum, quem in Indicis Vris Assessorialibus
et Decreto Sabbatho pridie Dominicae Uandi, die septi-
mum Mensis May Anno currenti prolato ratione Mer-
cantibus et aliorum punctorum in citatione expresso-
rum habebant, habent ad futuram Deo Dank Varsaviae,
aut ubi locorum cadentium Indiciorum Nostrorum Cele-
brant scribunt, limitant, et differunt, eandem talem
qualem nunc habebant et habere debent, sibi praefigunt.
Franciscus Obrecht, M. S. D. Consul Plebs Civilis Leo-
poliensis mp. Casimirus Virchow Scabinus Leopoliensis
Plebs Civilis eiusdem, Gregorius A. Bernatowicz,
Index A. L. ubi Penissens. Mesudo Markowicz,
Senior Suburbanorum Indaeorum Leopoliensis Charactere

Indicio scriptam. Lazarus Teodorowicz. Quam quidem
 scripturam et submissionem Nos ad Uclā presentia
 suscipi, et eisdem scripturam parti postulanti
 Mentis veluti permissimus. In cuius rei fidem, presentem
 libris sigillam Regis et appressum. Actum Varsaviae
 Terzaguarda, infra Uclāas Sedi Sacralissimi Corporis
 Christi. Die scilicet prima Mensis Junij Anno Domini
 Millesimo septingentesimo duodecimo. Regni Nostri
 Decimo quinto Anno.

Jo Casimirus Bohemus, Episcopus Relatio Illmⁱ, Excellentⁱ et
 Excellⁱmi Dⁿⁱ Dⁿⁱ Casimiri
 Bohemⁱ, Episcopi Pragensis, Abbe,
 L. S. his Bohemⁱ, Pro Cancellario
 Regⁱ

Matthias Kolind:
 Secretari^{us} Curis Regⁱ Nostri
 3

Augustus Secundus, Regnum Rex Poloniae, Magnus Dux Lithu-
aniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Rujoviae, Vol-
hyniae, Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Livoniae, Sveciae,
Brenichoviae, nec non Haereditarius Dux Estoniae et Ingegraviae.

Significamus presentibus Illis Vobis, quod interest,
universis & singulis. Quod coram Actis Cancellariae Decre-
torum Nostrorum, comparentes personaliter Nobiles &
Speculabiles Franciscus Obrocki V. T. D. Consul. Pasimirus
Hierol. Scabinus, & Gregorius Kernatowicz, Index Nationis
Polonicae Alibi Leopoliensis, tanquam Nobiles et Specu-
labiles Magistralis Civitatum & Nationum totius Communi-
tatis Leopoliensis Uniprovinciales, ab eorum, & Infidelis Index
Helick Hulesz Senior, Lazar Isaacsonicz Syndicus, utri-
usque Uniprovinciales Synagogae Leopoliensis Leopoliensis parte
ex altera, sani per omnia existentes, palam, sponte, libere
recognoverunt, praesentibusque recognoscunt. Quia ipsi
Terminum quem in Indicis Pastoralibus Associationibus
Nostris ex Decreto Sabbatho pridie Dominica exanti die
Septima Mensis Maji Anno currenti prolato ratione
ineundorum compactatum cum Civitate Leopoliensi
praefixum & ex Citationibus ratione charcantiae, & alio-
rum Sanctorum, atque tenipae Secretariorum eodem
Decreto Deputatorum incidentem ad praesens habituri
erant, & habebant, habent, ad fulcrum Modum Car-
sariae, aut ubi vis locorum Carentiam Indiciorum
Nostrorum celebrandum scribant, differunt, limitant,
& prorogant, & eundem Terminum talem, qualem tunc
habebant, pro eadem Carentia habituros se declarant, &
sibi praefigunt. Et insuper submittant se praesentibus

idem Indar Schapobulos notum totius Synagoga Sae-
cristalensis Leopoliensis intra hac scriptiois & simili-
tatis tempore in se septimanis ab Acta oblationis
partes per partem, Cartas ab illo. praefato seu variis &
Melli Magistrali, pater, sig. mure solite tractare, in re,
& similia conclusaq. pro termino ex presentis scriptione in
fulam cadentia Editionum presentis producere, alq. con-
sueq. & approbationi. Quod, exhibere presentisq. submissio-
ni & scriptiois sub vigore memorati Decreti. Resistoria,
lis & Leo Carles minimi recedere valendum, alq. sub onere
consueq. solius instat contentu. Citationum satisfacere.
Quam scriptioem & similitudinem causas Terminisq. pro-
rogationem manibus suis proprijs subscripserunt.
Franciscus Brandi V. S. P. Consul Leopoliensis. Plenipotens
Bilateralis Leopoliensis, Casimirus Dierker deabratus Leo-
poliensis, Plenipotens eiusdem Bilateralis, Gregorius A. Ber-
natowicz, Indar Abram Leopoliensis Plenipotens. Helick
Hules, huius Indacorum, caractere Indaco scriptum,
Lazarus Israelowicz, Syndicus Synagoga Bilateralis Leo-
poliensis, ubi Leopoliensis. Quam eandem scriptioem
& submissione Acta praesentia suscipi & ex
ipsum De promptu Carti postulanti authenticas extrahi
permittimus. In cuius rei fidem praesentibus Sigillum
Regni est appressum. Actum Varsaviae Tercia quarta
intra Octavas Festi Sacratissimi Corporis Christi sic
scilicet primi Mensis Junij Anno Domini Millesimo
Septingentesimo Duodecimo. Regni nostri Decimo
quinto Anno.

Jo Casimirus Bedum Episcopus

L. S.

Relatio Illustri, Excellent &
Amplissimi Dni Dni Casimiri
Bedum, Episcopi Tremis-
ien. Abbatis Czerwenensis
Pro Cancellarij Regni.

Matthias Wolinski
Decretor Curis Reg. Helarius

Delikat. karta. 400. 1000 z r. 1713
w sprawie miasta Lwowa (strona skrzyżowa)
przeciw żydom z prawnicze lwowskich (strona skrzyżowa)
- Dykt. 1000. 1000. 1000. 1000.

Dalszy ciąg procesu miasta Lwowa przeciw żydom
prawniczym, głównie w sprawie bezprawnego podrobnego
naporu; por. r. 1710; 1712.

Augustus Secundus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus
Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Carno-
gitiae, Wigorniae, Polthorniae, Podoliae, Podlachiae, Smo-
lensciae, Livoniae, Sibiriae, Crimichorinaeque, nec
non Haereditarius Dux Saxoniae, et Princeps Elector.

Significamus praesentibus Liberis Nostris, quorum inter-
est, universis singulis. Interesse aulea Decretum
Nostrum inter Mobiles, Spectabiles, Honoratos, et Dama-
tos Praesules, Advocatos, Consules, Scabios, Reges,
et Quadraginta Viros, nec non Nationes Armenicas,
Athenicas, omnesque cives, Incolas tam in Civitate
Leopoliensi, quam in Suburbis eiusdem existent, Actores
ab uno. Et Infideles Seniores omnesque et singulos In-
dacos in Suburbis Civitatis Nostrae Leopoliensis degentes
Synagogae suburbanae parte ab altera. Idque in causa
et actione pro eo. Quia ipsi optime scientes non
alia ratione ad Civitates Regni Nostrae susceptas et ad-
missas esse, nisi ut iuxta praescriptum Jurium Privi-
legiorum et Decretorum eorumdem Civitatum, et praes-
criptum Civitatis Nostrae Leopoliensis in omnibus et
praecipue vitas ducendas rationibus se gererent, ipsi
nihilominus quidem Juribus Privilegijs & Decretis tam
antiquis, quam recentioribus contraveniendo non solum-
modo mercedem nullo iure & indebitè appropriaverunt,
& cum maxima Civium de pauperatione, tam in
Suburbis quam intra mœnia dictae Civitatis nulliter
et indebitè exsecuerunt, omnis generis & speciei liquo-
res traxerunt, distillarunt, & propinarunt ac vendide-
runt, verum etiam maiora inde stante litis pendentia
& causa indecisa quidem Actoribus praesudicia & iniu-
rias damnaque inferre praesumpserunt. Depositoria

salis, solis livibus in suburbijis, reliquarum vero mer-
cium in sola civilale competentia sibi met. appropri-
runt & usurparunt, easdemque merces clandestine
aliunde invectas sub titulo & protectionibus Magna-
tum ac Principum Regni per ipsos habitos, conquisitis,
indeformitate, pervertunt tam legum, quam
civilium clandestine ibidem in suburbio deponen-
bant & p. Prosenetas alias Trarysenidos in civilalem
importabant ac distrabant, Domesticos & laborantes
in omnibus fere fundis & curijs Equestris Rodinis per-
sonarum aliquas, fideles & locis circa civitatem am-
runt, ibidemque liquores utpote mulsi, Cerenisias, &
cremati, propinabant & in civilalem cum summo
livium & incolarum damno, viarum publicarum
deterioratione adducunt plus minus dolia qualibet
septimanam invexerunt, brasatoria pro conficiendis
braseis solis Incolis Christianis civilalis eiusdem com-
petentia in yadem suburbijis construxerunt, in yadem
brasea sibi met compararunt & extraneis vendide-
runt, monopolia frumenti omnis generis, tum mellis
crudi, piscium salitorum contra dispositionem
publicarum Legum totiusque Regni, omniumque re-
rum ad vitam sustentandam necessariorum sibi
appropriarunt, Actores in coemendis yadem supplan-
tarunt, cerefusoria, stateram et officinam ponder-
ratoriam in suburbio contra Iura & Privilegia civi-
lalis exaerificaverunt, ibidemque modo clancularis
moneta falsificata confecerunt, variis ponderibus
monetas deformarunt cum summa fidei publicae
letiusque civilalis iactura. Insuper ex fundis civi-
libus Canones seu census Terragios ad aerarium civi-
latis solvi debitos non solverunt, pro suis colly-
bistas monetas extraneas cum summo non

tantum Civitatis, sed totius Regni damnis importarunt,
 aliam vero valoris & pretij melioris depretiarunt, & extra
 Regnum exportarunt multa gravamina, iniurias, dam-
 na, & praeiudicia actoribus intulerunt, mercesque ipsis
 per statuta Regni & Constitutiones interdictas utpote
 sal, nitrum, pyrium, pulverem, plumbum, salces & id
 genus compararunt, easdem etiam extra Regnum expor-
 tarunt & exegerunt ac divendiderunt. Ad extremum
 stante causae indecisa & Juribus Civitatis, tum publicis
 Regni obstantibus Rescripta & concessionem quaedam ad
 malam Cancellariae Regni informationem, sub data et
 Actus suo loco et tempore ex productione illarum noti-
 ficanda, illegitime obtinuerunt, quo facto poenas Legi-
 bus Regni descriptas succubuerunt, & in ea lacerant.
 Ad videndum nimirum & audiendum ipsos poenas Legum
 succubuisse adinveniri, quidem usum mercimoniis
 omnium & propriarum interdicti & proindebile usum,
 patris satisfactio nem, damnosumque, quas sibi Actores
 ad Summam octoginta Milium Flor. polon. lasant
 Civitati adiudicari, Praetoria & Praeseptoria de moliti-
 censuum Terragiorum ex fundis Civilibus solutio nem
 Decerni. Depositoria Induorum in salis & Mercium abro-
 gari, ad reparationem viarum publicarum per ipsos
 deteriorationem ^{anum} tam pro huius praeteritis quam et in
 futurum stringi, cerefusoria & officinam ponderato-
 riam dirui, eamque interdicti; Citatos pro damnis & prae-
 iudicijs puniri, in damnis & Litis expensis condemnari.
 Rescripta quoque concessiones & Privilegia ad sinistram
 Cancellariae informationem per Iudaeos exportata,
 uti Legibus Civitatis contraria reponibili esse adin-
 veniri, cassari & annihilari. Citatio no ipsa originali
 eiusque Relatione coram Actis Castren. Capitene alibus
 Leopoliens. Terio quarta post festum Praesentationis

B. M. Virginis proximae. Anno Domini Millesimo Septin-
gentesimo primo recognita praemissa latius in se oblo-
quente, originaliter per Actores ad Iudaea Nostram instituta
& intentata de Actu Vassariae Sabbatho pridie Dominicae
Iudicae Passionis Quadragesimalis, die scilicet quinta. Men-
sis Aprilis, Anno Domini Millesimo Septingentesimo
Decimo, in contumaciam Litalorum illorum post arrestum
obtentum. Duo Decreta Nostra. In primo puncto respectu
Mercimoniorum interdictionis. Quandoquidem Iudaei
Suburbani, Litali, totaque Synagoga eorum per Decreta
Serenissimorum Antecessorum Nostrorum ea serijs Pat-
tium controversijs inter Actores & ipsos lata omni man-
catura sunt in perpetuum abindicti, nec etiam in
Tactis cum Iudaeis Civitatensibus & Actoribus ad quindecim
duntaxat, Annos temporaneè imitis comprehenduntur, imo
per posteriores Leges Regni publicas circumscripti sunt.
Nec adhuc modo Iuribus & Decretis Legibusque Regni pub-
licis Civitat. Leopoliens. servient. coram Nobis Iudicijque
Nostris reproductis, Actores circa eadem Constitutiones
Regni publicas conservaveramus, & ne Iudaei suburbani
Litali quovis colore & praetextu tam intra, quam extra
Civitatem Mercimonia exercere audeant, sub libera se-
questratione Mercium et alijs foenis arbitrarijs in
perpetuum interdiceramus. In articulo item sequenti re-
spectu propinationis variorum liquorum, distillatis,
nis cremati, cationisque mulsi & Crenisiac Brasato-
riorum Tabernarum erectionis, ex quo per Privilegium
serenissimi olim Casimiri Magni Praedecessoris Nostris
Civitati Leopoliens. gratiae collatum, ac per serenissi-
mos Antecessores Nostras ac Nos & deum publicam appro-
bationem nemini licitum sit. Tabernas ultra unum
milliare a Civitate erigere, ac habere, id ipsum &
Decreta Serenissimorum Antecessorum Nostrorum

inter Actores & Generosos Capitaneos Leopoliens. prolatum
 magis corroborandum et declarandum, tum per constitutionem,
 tionem Regni publicam Anni Millesimi Sexcentlesimi
 Quingagesimi Noni praecedentis. Nostras inderamus,
 tati Civium & Confraternitatis Bracatorum satis abunde
 provisum, liquorumque propinatiis sub confiscatione
interdicta est. Proinde Actores pariter circa sum & Leges
 Regni publicas conservaveramus, & Tabernas, Bracatoria,
 si quae sunt in suburbijis Civitatis Nostrae Leopoliens. per
 citatos sine alias quascunque personas in fraudem ob-
 stantiam proventus Reipublicae praecedentis
 Actorem recta, qualenus Commissarij Nostrae eodem De-
 creto deputati circa publicationem & executionem de-
 creti facerent, in iuraveramus, coactionemque impulsu et lere,
 visas, distillationemque crematam sub libera coram
 confiscatione, et pro necessitate Civitatis applicatione,
isdem Inducis interdixeramus. Quod concernit Depositi-
 toria salis & mercium clandestineque in Civitate eo-
 rundem Depositionem, Actores circa sum & Brac-
 toria Legesque Regni publicas respectu Depositorij salis &
 Mercium omnium in simili modo conservaveramus, &
 ne citati Induci in suburbijis incontrarium earundem
 Legum & in fraudem proventus Reipublicae Civitatisque
 praecedentis in easdem sibi usurpare & clandestine in Civi-
 tate importare, praesumant sub libera confiscatione
 per Nobilem Magistratum faciendam prohibueramus.
 Monopolia quoque uti Legibus Regni vetula frumenti om-
 nis generis, Mellis crudi, piscium salitorum, per citatos
 supplantationem Civium & suburbiorum indebite &
 praecedentis usurpata perpetuo abrogaveramus,
 Actoresque circa Legem Regni publicam Anni Millesimi
 Sexcentlesimi septuagesimi septimi man-
 tenueramus, Prosenetas item summum Actoribus

circum negotiationem mercimonia, liquorum ac victua-
lium quorumvis coemptiones varijs artibus inferentes praes.
iudicium, pericula civilia ipsa relegandos, ito ex suburbijs
amovendos esse in perpetuum statuimus. Injuncto item
Cerefusoriae & officinae ponderatoriae, quandoquidem ea
Privilegio serenissimi Joannis Alberti Regis de Anno Milles.
imo Quadragesimo Nonagesimo Sexto, tum Decretis
Serenissimorum Antecessorum Nostrorum cum Generosis
Capitaneis Leopoldinis potestatis Nobis in Originali refero,
dualis manifeste constitit Cerefusoriam in Civitate ipsa
erectam esse, & in usum eiusdem Actores semper fuisse, ac
Administrationem ipsius per litteras ad iudicatum eadem
isse, ceras fusas obviando alicui falsitati sigillo Praecon.
sulari consignari debere, ac solitas esse, imo persupra me-
morata Decreta Serenissimorum Antecessorum Nostrorum
eadem in suburbijs in praedictum Curiam Civitatis in
antecessum per Indaeos erectas sublata esse, et erectio eo-
rum sub poenis prohibita. Inocirca conservatis Acto-
ritus circa fura sua, quidem Commissarijs Nostris, quate-
nus eadem Indaeorum cerefusorias demoliri & dirui fa-
ciant, non attentis quibusvis protectionibus Procerum
Regni Nostri & quarumcunque personarum impugnationi-
bus, demandaverimus, praeterea quo ad officinam ponde-
ratoriam in Civitate, a antiqua erectam, Actores circa
Privilegium serenissimi Sigismundi prius de Anno
Millesimo Quadragesimo Secundo totaliter conservaver-
imus, Eodemque litatos respectu contraventionis Decre-
tis Serenissimorum Antecessorum Nostrorum in iisdem
poenas vallatas ipso facto succubuisse declaraverimus.
Et quatenus in iis eandem poenarum Carceres
Civiles Principales scilicet Seniores Indaei post
publicationem praesentis Decreti Nostri subirent, eos,
demque per octiduas septimanas continuarent,

marcasque mille pro reparatione moeniorum Civitatis
 circa Acta Decretorum Nostrorum in Octava ab Acto
 Decreti Nostris per suum fideliem Syndicum suum hic Narva,
 vias praesentem ac se a iudicio consulto subtrahentem
 exolverent, & enumerarent Deceveramus. Quo ad mane-
 tas extraneas, percollytistas Indagos in damnum Reipub-
 licae importationem & melioris eloa Regnum eductis,
 nem, attento eo, quod non solum Civitatis Leopoliensis, sed
 etiam totius Reipublicae veritatem praecudicium. Idcirco
 adhaerendo statutis & legibus Regni publicis inductionem
 monetas extraneas, ac electionem ex Regno monetas iusti-
 valoris & ponderis vetan, Magnificis Palatinis Russiar,
 vel Capitaneo nostro Leopoliensi praelum & pro tempore
 existentibus, quatenus in praemissis exactam Diligen-
 tiam faciant, Citatorque fundas Regni praeval-
 serio & sub rigore Legibus Regni interposito demand-
 demus & commitemus. Quia Citati fundas Civiles
 in suburbis occuparunt, & ex ipse in Jurisdictione
 Civili procre, & nemque Reipublicae & Civili sufferre
 voluerant, & a multo tempore Civitatem damificarunt.
 Deoque Citati retentas pro antea actis Narvis Civili-
 ex ipse fundis contribulantes iustae eorum liquidatio-
 nem circa Acta Decretorum Nostrorum eisdem intra
 Octavam exolverent sententia veramur. Ac quatenus in
 futurum pro qualibet Civitatis necessitate eadem pro-
 portionaliter ex bonis Civilibus per se possessis pendant,
 Jurisdictionemque Civilem ex ipse non decident, sub
 forti executione Iure fisci poragunt Deceveramus.
 Quia vero indies in omnibus fere suburbis maior
 crescit eorum Indagorum numerus, ideo obvian-
 do immensas Divinae Maiestatis offensas, de fraudem,
 tionisque suburbannum Catholicas, Armenicas &
 Ruthenicas Nationis, tum imminenti Civitatis perse-
 culo

culo, in eam perpetuae ordinationis conformando se ad
praescriptum Decreti Nostri inter Actores ac Cristallenses
Indaeos prolatis, certum numerum eorundem Indaeorum
in suburbio Praconienti dicti per dictos Commissarios No-
stros statuamus. In suburbio autem Haliciensi dicto
in haerendo Privilegijs dicti suburbij specialibus, & ex quo
litalis ab antiquissimo tempore usque ad praeteritum
in Anno Millesimo, septingentesimo quarto per Suecos
litalis expugnationem factam rungeram litalium fact.
Incolatum habere, in odque firmam ab aliquot annis
privata auctoritate sine consensu Nro & Civitatis localis
sunt, & in dies crescunt, Incolatum Indaeis perpetuo
interdicimus. Et si qui ad praesens reperti possint, per
eodem Commissarios Nostros removendos & expellendos
fore & esse debere declaravimus, & personis quibuscumque
que ac cuius cuicunque conditionis existentibus, ne
quidem Domos & curias suas locare, arrendare, ac quo vis
modo eas protegere audeant sub poena Multae aureae in
Hungaricali summo Nostro Legio in usum et necessi-
tates Artilleriae Regni applicant. prohibuimus.

Profinali descripta quaeris & Privilegia a nobis & Serenissi-
mis Antecessoribus Nostris subreptitè per Civitates quomodo-
libet oblata, & ad mulam ac sinistram Cancellariae Regni
Nostri informationem exportata, uti Juribus publicis & Civi-
tatis contraria, una cum procuratoris in favorem eorum
Laudibus particularibus Palatinatus Hungariae, Juribus Nostri
Majestatis praeviudiciosis, cassa veramus & revocavimus.
Damna in super se orsina tam respectu Mensurae trase i
in Molendinis Nostri Regalibus & praecipue Timna,
modè dicti ~~Quibus~~ vigore Privilegiorum a Serenis-
simis Antecessoribus Nostri Civitatis datorum mensura
exigitur, & ex eadem Mensura Civitas tertiam Partem
participat, ac in possessione percipiendae Tertiae Mensurae

Civitas ad hoc usque tempus soluti per Civitates non solutas,
 quinimo per molitionem peractam in alijs no-
 tendis subtractas, ad summam Floren. Tringenta Millium
 per Actores reductas, quam intuitu pensionum, unius,
 per grossos tredecim aequaliter taxatione cerevisias,
 alterius, per grossos sedecim ab una quaque coctione
 mulsi, tum denique ab una solutionem aequaliter Solio
 cerevisias in Civitate adrehi solitas per grossum unum
 ad Litterarum Civitatis nostrae Leopoldinae vigore ordina-
 tionis serenissimi Regis Vladislai Quarta Anno Millesimo
 Sexcentesimo Nono in perpetuum factas solvi debiti, per
 Civitates non soluti summam in unum computando Flore-
 norum Septuaginta Octo Millia efficientem iustam esse
 ad inveneramus, & quatenus eandem summam Actoribus
 Civitatis pro Terminis superscriptis circa Acta Decretorum
 Nostrorum solvere ut, decreveramus, Solis expensas teme-
 re Actoribus causatas simplici assertione per Actores
 sine iuramento, liquida ut, eisdem adiudicaveramus, &
 quatenus eandem Civitatis circa Acta Decretorum Nostrorum
 rum in Octavo pariter enumerarent, sub eadem poena
 Bannitionis perpetuae iniunderamus, & subsequenter
 eandem poenam Bannitionis perpetuae super Indaeis
 publicari demandaveramus. Quod Decretum Nostrum
 cum Actores ad executionem adducere vellet, sedito ca-
 dem Infideles Indaei Synagogas suburbanas Liberas Civitatis
 nis ad deponendum idem Decretum Nostrum opposuerant.
 Quo in termino eadem Civitatis ad respondendum edita
 hic Narsariae Sabbathi aut Dominicae Misericordiae
 proximo die scilicet Nonae Mensis Aprilis Anno proxime
 praeterito Millesimo Septingentesimo Duodecimo inci-
 dente cum causa haec ex Registro vocandarum causarum
 publicae adiudicari acclamata incidisset. Et pars
 Civitatis Reponen. Nobiles et spectabiles, Honorali &

Sannatis Magistratus Scabini Regens, Quadraginta Virorum,
Nobilis, totaque Communitas Civitatis Nostrae Leopoliensis
perobilem Michaelum Magrodzki, Menipoliensem suum,
coram Nobis Inducitque Nostris comparans, Actorem seponens
Parlem nempe Infideles Indacos Synagogas suburbanas
non comparantes in lucro causas istius condemnasset.
Et tunc supervenientes ad Cancellariam Nostrorum Nostrorum
cum Infideles Sannatis sua sua Synagogas & alios
personaliter nomine Indacorum Synagogas suburbanas
Leopoliensis condemnationem eandem de consensu Parl
arrestaverat, Quod arrestum est cancellatum, causa in
Legationem Nostrorum inscripta, & terminus utrique Parti
conservatus peremptorius. In quo rursus termino ex eodem
Arresto ut supra imposito conservato, itidem hic Varavicus
Sabbatho ante Dominicam Regatium proximo, die sexti,
vel Trigesima Mensis Aprilis, Anno eodem cadente Partibus
ut supra citatis seponens, Nobilibus & Spectabilibus, Hono-
ralis, & Sannatis Magistratus Ordinibus & tota Communitate
tate Civitatis Nostrae Leopoliensis perobilem Cassimirum
Kirdon Scabinum Leopoliensem suum totius Magistratus &
Communitatis nomine personaliter unum Nobilibus
Sebastiano Lybicki & Michaeli Magrodzki, Defensori,
eius suis, Actorem quoque seponens Infidelibus Indacis Syna-
gogas in suburbio degent. per Infideles Sannatis Sannatis
wics & Helman Leybowics suo & totius Synagogas nomine
itidem personaliter coram nobis Indicisque nostro com-
parent. Et Actorem Parlem seponens Patronos ad seponens,
dam & promovenda in causam sibi adhibent. Museum
Consiliarius & Jurisperitis Nostris eodem Actorem seponens,
Parli in Patronos Nobiles Albertum Muschewitz,
Christotum Beguszewski, & Joannem Gronkowski
adhibemus, & causam praesent. in aliud tempus cum
conservatione termini utrique Parti peremptory

reiecit. Rursum in Germ. no ex eadem Reiectione conser-
vato Sabbatho pridie Dominicae & audi. die scilicet
septima Mensis May Anno eodem proveniente, Partibus
juvenum nalis, Actores & Reponen. Infidelibus Indaeis
Senioribus totaque Synagoga Indaeorum in Suburbio
Civitalis Leopoliens. Regentiam per S. fideles Zelig Ben-
zons & Leiser Traa Horvics Seniores Indaeos, suis totius-
que Synagogae suburbanae Leopoliens. nominibus perso-
natis una cum Nobilibus Alberto Moschler, Christo-
phoro Boguski, & Joanne Gronowedi ad illis Patronis
& Defensoribus, Citata vero Reponen. Nobilibus & Spectabi-
libus Magistratu, Ordinibus, Nationibus, & tota Commu-
nitate Civitalis nostrae Leopoliens. per Nobiliem & specta-
bilem, ac Honoratos Franciscum Chocet Ulmanque Juris
Doctorem, Consulem Leopoliensem, Casimirum Kierbo Scia-
binum, & Gregorium Bernatowics Indicem Nationis Ar-
menicae Leopoliens., suis & totius Communitatis Civitalis
Leopoliens. nominibus personaliter una cum Nobili
Michaeli Nagodeki Defensore causas coram Nobis
Indicibus Nostros comparent, eundem terminum attendant,
secumque disceptant: et quidem Indaeis Leopoliensibus
Dilationem ad Monumenta sibi dari supplicantes.
Nos cum Consiliariis & Jurisperitis Nostris supplicantibus
Indaeis Suburbanis Leopoliens. Dilationem ad Monimen-
ta ad duas septimanas concessimus, & terminum
conservavimus peremptorium, Quo stante Decreto supra
memoratus Partes videlicet Nobilis & Spectabilis Magi-
stratus, Ordines & Nationes totaque Communitas Civitalis
Leopoliens. originaliter Actores & Reponen. Citati, & quae
Infideles Indaei Seniores totaque Synagoga suburbanae
Leopoliens. per suos Consistentes cum Actis Cancellarias
Decretorum Nostrorum comparentes, terminum, quem
in Indicibus Nostris ex Civitatibus edilis, tum

praefato Decreto Nostro habebat ad praesentem Indicio,
rum Nostorum in eadem sibi sequebant, distulerant, liti,
larant, & praerogant, eandemque Terram habere, qua,
liti tunc habebant, praecadem eadem sibi praefixerant.
Aliasque in eodem supra scriptum Decretum Nostorum
Contumaciae litatio ad seponendum illud edita, & in eodem
no. eadem litatio. Decretum Nostorum Dilationis ad
Monimentum. Actus seu Inscriptio Terrae descriptionis eo,
ram Actus Decretorum Nostorum Varsoviae die Quarta
inter Octavas Sacratissimi Corporis Christi die scilicet
prima Mensis Junij, Anno praeterito Millesimo Septin-
gesimo duodecimo facta, praemissa latius in se
enarrant & obloquuntur. Interminum itaque hodiernum
ex scripturae illius per Partes ut supra facta, conservato,
legitime ad praesens proveniente & hucusque continuato
Partibus praenominatis. Actum originaliter & Repo-
nens. Litata, scilicet Mobilibus & Spectabilibus, Honoratis
& Lamentis, Procuratore, Advocato Consiliis, Scabinis,
Legente, Quinquaginta Virorum, nec non Nativis
Germanis, Ruthenis & tota Communitate Civitatis
Nostre Leopoldae per Nobiles Sebastianum Sybergiardi
& Michaelum Nagradi. Praesentibus seorsum Notis
Indicioque Nostro comparent. eundem Terrarum atten-
tant. Tam vero eadem originaliter & Reponendi Acto,
non Infidelibus Indacis Senioribus totaque Synagoga
Indaeorum suburbanorum Leopoldae, voce Ministe-
rialis Terrarum Regni generalis Nobilis Joannis Prob-
niti ad Nos Indiciumque Nostrum acclamant, non
tamen per se, nec fieri suum quemvis legitimum Ple-
nissimum, coram Nobis Indicioque Nostro compa-
rent, imo se contumacem praebent. Moscu Consili-
arii & Jurisperitis Nostri attenta praefati Ministe-
riale Relatione de acclamatione Actores Reponendi

Partis ad Nos & Iudicium Nostrum facta, in Contumacia,
 riam illius ad legitimam veramque iuridicam litatam
 Regem. Partis instantiam, & affectationem, eandem Partem
 non confutentem in litem causas istius condemnari per-
 missimus. Et in vim lucris oblati Decretum Nostrum
 aulicis Contumaciae supra De Data & Actu specificatum
 Irrefragabile esse ad inveniendum duximus, pro ut ad inve-
 nimus Partesque memoratas circa illud conservamus,
 poenamque Banitionis perpetuas super Sieden S. Jacis
 suburbanis oblatam & publicatam approbamus.
 Damna insuper Litisque expensas simplici assertionem
 suffragante liquida ut, eandem litatis Regem. ad in-
 dicamus, ad eorumque refusionem circa executionem
 praesentis Decreti Nostrum faciemus sub poenis Legum
 teneri & adstrictos fore & esse debere decernimus. Et qui a-
 galem Infideles S. Jacis temere & rebelliter Decreto prio-
 ri Nostrum se opposuerunt, & post factam Terminum
 scripturam obrecursum aliunde factum Jurisdictionem,
 nem ordinariam Nostram & auctoritatem Iudiciorum
 & Decretorum Nostrorum convulserunt, poenamque Ban-
 itionis perpetuas super se oblatam & publicatam
 sufferri non curarunt. Ideo eandem poenam Legum
 scilicet Infamias succubuisse decernimus, Ministeria,
 linguae generalem Iudiciorum Nostrorum a quoque
 rem ad publicandam eandem poenam Infamias super
 ipsis ad praesens decretam, in instanti addimus. Et
 post publicatam profinalem eaque forli ex Bonis
 & personis Iurevictorum executione faciendam ad
 Commissarios Nostros, videlicet Illustrum & Magnifi-
 cos Adamum Siemiewski, Castellatum Cracoviensem,
 supremum Decretum Regis, Ducem Leopoldiensem,
 Kohatiniensem, Stephanum Leroyński, Palatinum
 Cassiensem, Astrussaviensem, Kovelienensem

Capitaneos atque Venerabiles & Generosos, Constantinum
Mroconicki Leopoliensem, Stephanum Lupinski; Caro-
nicum Cathedralium Cracovien. Naraviens, Archidiaconos,
Adalbertum de Dapferum Terrestrem, & Vicecapitaneum
Leopoliens, & Joannem Mroconicki subinducum Terres-
trem Leopoliensem, Vicecapitaneum Busconensem, remissi-
mus. Fideique qualem captato certo aliquo tempore
sibi bene viso ad Civilem Nostram Leopoliensem praes-
viam innotescenliarum suarum Literis legitime extra,
de n. condescendunt, ibidemque absentia nonnullorum
Comodo suo adsint, minime obstante, fundata Litis.
Interea sua Commissionarij saluo, qui ipsis commodior
videbitur, Necrolum Nostrum anterius & praesens, omni-
no in omnibus punctis, non obstantibus quibusvis
descriptis, Literis salvi conductus, citationibus ad regu-
nendum, & citationibus Prosecutorialibus editis vel
editis, quas et quas, praesentia in anteriori Decreto Nostrum
pro nullis declaramus, ita & praesentibus cassamus, &
pro nullis & inattendibilibus iterato declaramus, tum
nonnullis Protectionibus Præcerum Regni Nostrum,
forti, si opus fuerit, & armata manu exequantur,
volumus, decernimus, & iniungimus. - Decreto Nostrum
praesentibus hic Naraviens Sabbatho post Festum Sanctorum
Trium Regum proximo, die scilicet septima mensis
Januarij, Anno currenti lato ad praemissa mediantes.
Postmodum superveniens ad Cancellariam Decretorum, No-
strorum Ministerialis Regni generalis, Nobilis Joannes
Krobnicki ut supra per Judicium nostrum aditus, & a par-
te Actorea requisitus, e loco publicationum solito reviens,
munus Depositionis suae restituit, coram iudicio Nostrum
stans, in vim suae verae ac fidelis Relationis praesentem &
percompressum recognovit. Quia ipse praesentem praesentem
ut supra super Infidelibus senioribus & Junioribus

Iudaeis Synagogas Suburbanas Sepulchra adstantium Nobili-
 bus & Spectabilibus Magistratus, Ordinum Nationum & totius Com-
 munitatis Civitatis Nostrae Sepulchra Obsequium Deo in
 anno Mensis February, Anno currenti in praesentia multo-
 rum diversae conditionis status, & sexus hominum, ad fun-
 cia Nostrae congregationum ac adstantium, altaria sua &
 praesentia tunc publicavit eodemque fideles Iudaeos
 Infames & perpetuos de Regno Poloniae Dominiisque eidem
 annexis, praescriptos esse. proclamavit, & ad notitiam
 omnium ubique & moris est, sufficienter deducit, de
 quo praesens ipsius Relatio. Quam Nos ab ipso suscipi,
 Actis praesentibus inseri, et ex ipse in Descripta. Partis pro-
 stulandi in forma authentica tradidi permittimus. In
 cuius rei fidem praesentibus sigillum Regni nostri apponimus.
 Actum Varaviae Feria tertia post Dominicam Septua-
 gesimae praesentis de sancto Decima quarta Mensis
 February, Anno Domini Millesimo septingentesimo
 Decimo tertio, Regni vero Nostrae Decimo Scalottimo.

Joannes Sierbeck
 Supr. Pni Cancellarius

L. S. -

Relatio Illustri & Excellentissimi
 Pni Joannis Comitis in Altv.
 pni Sierbeck, Supremi
 Regni Cancellarii, Lounensis,
 Brandenburgensis &c. Capitanei

Mathias Laschki Koriastki
 Secretor. Cur. Reg. Nolaris
 Correx. Marienauersky

Wojciech Kłopotliwy 1744

- Wyrok między miastem Lwowem (strona skazana)
i żydami lwowskimi (strona skarżąca)

- Wyrok skarżący oskarżonych
i porożeniem się na wyrok z 1738.

Ośmy z kolei wyrok sądu nadwornego w sprawie miasta
Lwowa przeciw żydom lwowskim. Osłania ich jako niegodnych
do wstąpienia w "pakka" z miastem, prowadzenia handlu,
podrocznia i sygnłowania taur. ow.; skarży żydów na zapłacenie
miastu kosztów ~~prawy~~ przewruch całego sporu, ogłasza na nich wyrok
banicji - itd.

Augustus Tertius Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Lijoviae,
Vithyniae, Podoliae, Podluchiae, Livoniae, Smolensciae, Lov-
rins, Chernichoriaeque; Nec non Haereditarius Dux Saxoniae
Princeps et Elector.

Significamus praesentibus Literis Nostris, quorum interest,
Universis et Singulis, fulcescisse antea Decretum Nostrum,
inter Generosum Insuligalorem Regni, eiusque Relatores, Nobi-
les et Spithes Proconsules, Consules, totumque Magistratum,
Advocatum, Hiatores Leubinos, Regentes, Quadragesima
Viros, Matrones, Americanam et Ruthenicam, totumque
Communitatem Civitatis Nostrae Leopoliensis Auctores ab
universum infideles, seniores, totamque Synagogam Urbanam
Judaeorum Leopoliensium litatos parte ab altera; Itaque
in causa, et actione, ratione variorum praesudiciorum, Jam-
norum, violentiarum, et praesensurorum, ad dictos Judaeos
habitarum, in litationibus Originalibus, et Decretis Mi-
stris super illis oblatiis expressarum, ad Iudicia Nostra in-
stituta, et sollemnissimis Partium controversijs, De Actu
Leopoli Senia Tertio post dominicam Sexagesimae proxima,
Id est scilicet Undecimo Mensis Februarii Anno Millesimo
Septingentesimo Trigesimo Octavo prolatum. Quo mediante,
quavis Decreta Nostra duntaxat in contumaciam su-
fidelium Judaeorum Urbanorum Leopoliensium ex per-
sonali Comparitione super illis oblata, De praesentibus
Nostrae, ob crassam, et supinam eorundem Judaeorum contum-
maciam, irreponibilia esse, et beneficiis meundorum cum
Civitate Nostra Leopoliensi Pactorum, abinducari deberent;
Et Clementia tamen Iudicij Nostrae, et ut Decreta Iudicio,

rum Nostrarum delationum propriarum Serenissimi olim Ma-
dislar IV. Antecessoris Nostris Anno Millesimi Sexcentissimi Trigeti-
simi Septimi Seria Actio in Consilio Testi Sanctorum Petri
et Pauli Apostolorum, alia die Decimo Mensis celebris Anno
Millesimo Sexcentesimo LXXIIII primo, Sum Indicy
Serenissimi Parentis Antecessoris Nostris, Assessoralis Varso-
vie die Septima Mensis Maij Anno Millesimo Septingentesi-
mo Duodecimo, et contraveniens lita liquidas medianas
fidei iudicis Urbanis Leopoliensibus, ut Actuum Civitatis
inirent, remanentem fuerat: istum Constitutio Regni Anno
Millesimi Sexcentissimi Septuagesimi Testi specialiter Civitati
eodem serviens, post Decretum Serenissimi olim Michaelis
Regis Antecessoris Nostris Anno Millesimi Sexcentissimi septua-
gesimi, sancita, suam habere valeret executionem, et ut
in casum non inilem cum Civitate Actuum, Facto per
iudicium Nostrum vigore praememoratorum Decretorum
Serenissimi olim Madislar IV. constitui soluisent, eo
queque considerato, quod sine Visione, Calculatione, li-
quidatione, et Inquisitione, Causa praesens Decreti
neguibat, pro ex praemissis, et alijs rationibus, ani-
mam iudicij Nostris permouentibus, suspensa latis,
per cognitione deponibilitatis nec ne. Decretorum in
Contumaciam eorundem iudiciorum Leopoliensium, per
Auctores originaliter oblatorum, tam Privilegiorum, et
Decretorum hincinde productorum, poenarumque con-
traventionis Decreto iudicij Serenissimi olim Parentis
Antecessoris Nostris, Anno Millesimi Septingentesimi Duo-
decimi, Subinjectionis iudiciorum, Resolvendo Commis-
sionum id executionem praememoratorum
Decretorum Contumaciarum deponitorum, et Adversalis
nes mutuas Carlium Decidendo, Interventionibusq. Tunc
Justigatoris Regni, et Confutentiam, ac Confutentiam.

miorum Civitatis Nostrae Leopoliensis admissis, necessariam
 fuisse hac in Pausa perpetuitatis Commissionem, hanc
 non finem, visionem, calculationem etquisitionem,
 Decernendum esse consueveramus et decreveramus; ad tamq̃
 expedendam lictos Commissarios Nostros, mato iudicij
 Nostri deputaverimus, et assignaveramus, fideiq̃ Com-
 missarijs Nostris, quatenus praerogis Jurisdictionum
 suarum Lictis legitime, extrahendis, ad Praetorium Civi-
 tatis Nostrae Leopoliensis condescenderent, ibidemq̃, vel in
 alio loco, qui ipsis commodior videretur, fudata Jurisdic-
 tione Prae Commissariis, absentia nonnullorum, modo
 tres, vel quinque adfuissent, non obstante, Jura, Privi-
 legia, Decreta, et antiqua Facta Judaeorum Urbanorum
 cum Civitate Nostra Leopoliensi iuncta, privilegerent,
 eaq̃, et privilegiorum confraternitatum, ac contuber-
 niorum connotarent, Mansiones, et fornices Mercato-
 riales, locaq̃ propinatoria in Circulo fori et Plateis,
 ejusdem Civitatis Leopoliensis, quas possidebant Judaei
 locati, vel alio quovis titulo, Actu possederant, per
 Populos suos reviderent, Regestrum earum conseri-
 berent, Passoresque Lapidearum cuiuscunq̃ Sta-
 tus, et Conditionis, tam Jurisdictiones in eis usurpantes,
 ad iudicium suum Commissoriale aditari demandarent,
 super illis Jurisdictioni Civili, et Nostrae, ex Lictis
 Civili subjectis, animadvertentes, ex lapideis eorum
 Judaeos omnes inhabitantes, ad tenorem iurati Ci-
 vitas Civitatis Nostrae Lublinensis, durante Commissione
 sua, amoverent, Ipsosque deducendo ad Recitationem Do-
 cretum Commissariorum Nostrorum. Summi Millesimi
 Septingentesimi Decimi Tertii inappellatum, in Statum
 Judaicam antiquis dictis Judaeis permissam, praecisa

Appellatione, non obstanteque quavis descriptio, per Judaeos in
Contrarium exportato, relegerunt, etsi, et inquamdam ex revi-
sione illarum Judaicarum apparuit, propter inderam desola-
tionem, et ruinam Lapidarum Judaicarum, sed Judaei, ut
paverant, in fornicibus eorum merces commendo conservari,
et Vivendi non soluisent, ad ulteriorem Juris Majoris Decla-
rationem, in Vinea Majoris Nationis Ruthenae perceptoris
Lapidis Personarum, Equitum Ordinis, in quibus Lapidis
Fornicum Judaeis sub confiscatione Mercurii prohibita erat, et
sagittatam conservandi, et Vivendi merces suas, non
tamen permittimus, ad Solam d. Michaelis Lubargi in
Anno Millesimo Septingentesimo Trigesimo Quarto permitti-
mus, et expirante eodem tempore sub sequestratione Mercurii,
illas ex eadem Majoris Nationis Ruthenae amoveri iusserunt,
et providerunt, ut athenas vero praesentibus, Juribus, ac
Decretis Originaliter Ulteriorum, Decretorum Commissarii Anni
Millesimi Septingentesimi Tricesimi Tertii conformiter illis
inhiberent, Possessoribus Lapidarum Jurisdictioni Civili
subiectarum, non obstantibus quibusvis Contractibus, quos
ali juri violatis praesentibus, cassavimus, et abroga-
vimus: Similia praesentibus et abusus, in futurum
inhiberent, Jurisdictiones in eis usurpatae, Legibus Regni
sublatas, abrogarent, Leges publicas et Decreta, quae ad
servandam civem publicam, et Civiles Contributiones, parandum,
que ex Fundo Jurisdictioni Civili omnes obligant, ad exequen-
tiam deducerent, in quantum fieri poterit, respectu re-
verentiam lucrum, et Contributionum tales compensarent,
Personas Spirituales Decreto nostro et Commissarii con-
travenientes, ad Forum spirituale propriis compellens, Per-
sonas vero Equitum Ordinis ad Juris Majoris pro
poenis tantum ex illis sumendis, remitterent, Perso-
nas vero Civiles punirent, Judaeos vagabundos, et

pendente hile ex alijs civilibus, Oppidis, Villis, ad civile,
 hinc Mestrum Leopoldensem congregatos, adhibitorum brachio
 Militari vel civili, si opus fuisset, ex eadem civilibus et,
 pelli demandarent, servitutes, et pecuniarum publicas,
 Mensorum, Curium, et Portarum civilium, Canalicum,
 carum impedimenta ad hanc Constitutionis hanc Mille-
 simi Sexcentlesimi Septuagesimi hanc amoverent, et
 Sterquilinia ex vallis civilibus expurgari, quantoties
 injungerent, calculum ratione residui flammam Anno
 non Millefimo et Compluviationis hanc Millefimo Se-
 centlesimi Octuagesimi hanc cum Messoribus per fundacos
 initas praelensi, tum aliorum Troventium a fundacos
 Urbanis civilibus praelensium, instituerent, perage-
 rent, et quidquid ex calculo apparuisset, solvi origina-
 liter Actoribus demandarent, facta respectu Mercimanis-
rum, et moti mercandi in ipsa civilibus Mestrum Leo-
poldensi fidelibus Judicis, cum civilibus iusta obloquen-
tiam Statuti, et Constitutionis Regni hanc Millefimo
Seccentesimi Septuagesimi hanc, tum Decretorum Mestrum
non signanter hanc Millefimo Septingentesimi Anno,
cum inire, sub iure in eadem expresso, et sub appro-
batione Decretorum oblatorum Contumacialisum, es-
rum, forti, finali, et ultimaria Executione, intra
spatium duarum Septimanarum, ab inchoato
Actu suo Commissoriali, computandorum, absq' spe
ulterioris prorogationis demandarent; alios in
casum, nam interum cum civilibus Actorum, supra-
facti Commissarij Mestri ipsimet conformando se
hanc Judiciorum Mestrum Relationum pro-
prium Serenissimi olim Vladislav IV, Antecesso-
ris Mestri, Anno Millefimo Seccentesimi Trigesimo
Septimi, et Millefimo Seccentesimi Quadragiesimi

manuscript
 no 2000
 1688
 1688/11

juris, sumptus antiquis sacris constitutionibus, et pen-
tatis circumstantiis temporis, facta eadem, pro iusto, et
aequo, sine praepiudicio publico, et quorum libenter, su-
pervenientium, Confraternitatum, ac Conluberniorum
constituerat, easque obsequi sub eoque scripto,
demandarent, damna per multiplicatas Judicorum
Conlumnias, Civitati causatas, liquidarent, et modera-
rent, aliaque praepiudicia, quae reles et injurias, in Decretis
Conlumnialibus expressas, - Inclusionemque et mutuos Actoribus
Utriusque partis, ac usque ad ultimam Commissionis extensiones, tam
Intervenientium Confraternitatum, ac Conluberniorum essent,
dicerent, consolarentur, quae Intervenientiam remitterent, in quibus
per Judices Contravenientes, investigarent, Calculum et frequen-
sitiones, si opus fuerat, et Testibus fide dignis, rei notitiam
habentibus, Depositiones suas juramento Corporali comproba-
turis, expedirent, et quidquid ex Revisione Jurium, Visione,
Calculatione, et Inquisitione apparuisset, cognoscere, Deci-
derent, et definitum, Appellationem non nisi à solo definitum
sua sententia, Parti gravatam se praecedenti, sine praepi-
udicio Delegationis Judicorum in Statum illorum Judicium
remitterent, et Judicium Nostrum saltem manente, Utrum Com-
missionis, Visionis, Calculationis, Inquisitionis, Insuper, Inquisitiones
autem in occulto totum ad Nos, et Judicium Nostrum
veniret, et Partibus extraderent, committeremus, et
demandaveramus. Post expeditam vero necne? eandem Com-
missionem, Partibus, et Interveniens, rursus coram
Judicio nostro comparent, et ulteriorem decisionem Nostram
auscultandi, conservaveramus peremptorium. Vigore cujus
Decreti nostri, dum Commissionem Nostram praecipue Innotescerent,
cum Summa Libertate Auditorium Civitatis Nostrae Leopoliensis
conducendissent, ibidemque Jurisdictionem suam Commis-
sionem fundassent, sufficienti, Partium Comparitione

adinventis, Partibus principalibus agentibus, non involvendo
 tamen causam Synagogas Suburbanas, immo eadem ad Soc.
 sivam acclamationem Terminum demonstrando, in Regibus
 principali experiri mandaverant. In Experimento Jura,
 Privilegia, Decreta, Facta ad tenorem ejusdem Decreti nostri
 reproducere injunserant, quibus reproductis ad Revisionem,
 et confirmationem eorundem, atq; intervenientium Confra.
 Cornisalum et Conuberniorum se contulerant, ad Revisionem
 nam vero Lapidearum, Munitionum, et Torricum Mercato,
 riam, tam locorum propinatorialium, in Circulo Tori,
 ac in Plateis, quas Infidèles Judaei possidebant, nec non
 ad revisionem locorum Sterquilinijs obstruorum, Deputa-
 tos suos certos delegaverant. Postquam per actum locorum
 Revisionem, et Relationem per Deputatos factam, ad loca-
 tionem Regestii condescenderant, et Possessores Lapidearum
 ad suum fudicium adire mandarunt, et insimul, qua-
 lenus Judaei Synagogas Urbanas ratione Mercimaniorum
 emrent Facto cum Civitate Leopoldensi, in Sito Instanti
 sub vigore cu Decreto nostro appposito, injunserant. At
 ex post suspensa Resolutione affectatae Comportationis
 futurum pro parte Synagogas Civitatis, et Civitate usurpa-
 torum teneri civilem docere. De Adcitatione Possessorum
 Lapidearum, et jurisdictiones in eis usurpatorum causis,
 erant. Equoniam Civitas Relationes Adcitationum Posses-
 sorum Lapidearum et Sorlium, in ysdem Consistentium
 Conductarum reproducas, p̄circo satisfacisse Decretis
 eandem adinvenerat, eisdemque Adcitatos ad comparere,
 dum acclamare mandaverant. Post quorum acclama-
 tionem, et Comparitionem, lationem instantaneam
 e Circulo Tori, ac Plateis Civitatis, per Judices sub-
 sequendam Actoribus exposcentibus, ydem Commissary

nostri, necessariam esse ante omnia revisionem Status
Lithuanici et Judaei, arbitror, et ad eam expediendam
certos e' modis sui Deputatos delegaverunt, et quatuor Nobilis
Magistratus postea editam revisionem Parissiam, seu Lutetiam,
bonam Civitatem, demonstrandam ubi eorum Status et
Lithuanici compararet, mandaverant, ac Datum suum pro
Termin Tertio post Dominicam Palmaram Anno Millesimo
Septingentesimo vigesimo octavo limitaverant. In quo
Termino et Limitatione, attenta revisione Deputatorum,
Status Lithuanicum et Lapidum Civitatis Cracoviae
et Lapidum quasi Statusi seu Civitati, et ad eam
Status Lapidum per illam Magistratum, personarum non,
nullas posse, eadem Status adjacentes, videlicet Lapi-
dam Nobilis Polonice, secundam Civitatis Muratorum,
tertiam Castellensium dictas, sapienter controversias inter
Lithuanos, et Judaeos, adiuvant, determinando, quatuor
vires Lapidum Haereditas, et Possessores, Terminos Merc-
toriales pro illa tempore vacans, Infidelibus Judaeis custo-
diti, et sine Deputacione ad tempus Decreto nostro
circumscriptionem, videlicet ad festum S. Michaelis An-
geli in Anno Millesimo Septingentesimo vigesimo octavo
coincidentis, conducerent, illosque in omni securitate
permanere praeviderent, nihilominus apparet, quod
sexus Judaei in Circulo Terri et Status Civitatis Inhabitan-
tes, Lapidum, Civitatis, Terminos, et quasvis Mansiones
per se possident, intra quatuor, ab Actu illi Septimanis,
videlicet a Termin Tertio post Dominicam Palmaram,
non Anni illius computandas evacuarent, et in Status
suam Judaeicam, et Lithuanicam abirent, et secum
tam suppellectilem, quam Mercimonia sua transpor-
tarent, et transferrent, idque sub sequestratione rerum

et Mercium, in fornicibus, et Mansionibus existentium,
ac personarum Judaeorum contravenientium, per Nobilem
Magistratumque Adminiculæ sive Praesidij Legi, sive
clausam adnotata facillime liciti, in casu contraventionis,
et non subsecutae evacuationis, exequenda; Adhuc sumum
ob legalitates suas, et immunitia protulit Teste Sacri
Parchalis, ad Quoddecim Septimanas, aut lapsato tempo-
re praesens facultas non limitaverant, Terminum con-
servaverant peremptorium. - Insuper quatuor facientes
Judaei in tractu inuicem inter se, factoremque Civitatis Lepo-
lensis existentes, durante Limitationis interdictio, facta
cum Civitate respectu occurrentes in futurum Civitatem possi-
cerent, in casu vero non peragendorum in illo temporis spa-
tio. Porro, eadem facta ad invicem Civitatis Nostrae, praesens
furium. Utriusque Civitatis Revisione, et discussione Constitutio-
nem, delataverant, nec Appellatorem facientes Judaeis
a puncto evacuationis ex Civitate Civitatis, et Civitatis, tam
Civitatis Nostrae, et Civitatis Lepolensis, tam
Spiritalium, quam Equestri ordinis Nobilius, non ad-
miserant. Quo stante actu Commisssionis, sistendo ulte-
rioremque actum, superfacti Judaei Nobili Lepolensis,
ses, convellendo Auctoritatem Nostram, et Commisssionem,
nobis ac Civitatem Nostram, Mandatum sive Relationem
Nostram sine subscriptione Nostri Investigatoris Regni,
ad Civitatem Regni Generalia Civitatis Nostrae Lepolensi
extradiderant, quas ex post in Judicijs Nostris Auxeris,
licet judicialiter cassata fuerat, salvis poenis postea
missionem irrogandis, et ne alia offenderentur, indic-
tuerat. Cum vero dicti facientes Judaei Nobili Lepo-
lenses rursus Decretum eodem Nostrum contraxissent, et
Executionem ulteriorem Commisssionis impedivissent, et
protrahissent; Civitatem fuisse ad Nos Judicia Nostra

[illegible]

negotiationes promissionis ac propinationis iohannis, in
 damnis, et litiis expensis condemnari; Meliores vero circa
 aliquas fura, et similes conservari. Et ne liti
 stante Mandato nostro Regio, quidquam illi in passu
 attulerit, Menes de novo aduocare, fornices occupare, mer-
 caturam exercere, ulnatiu vivere, sub poena duorum
 Millium Pecuniarum Hungaricarum, Peco nostro applican-
 domus, ac corporis penis, iudicio nostro Arbitrariis, audi-
 ent, Citatione eadem inhibuerimus. Nos Carolo No-
 stro super memorata, Acta commissariati, et Citatione
 ipsa originali, Ruz Citationem coram Actis Castrensibus
 Leopoliensibus, Seru quarto pridie Festi Decembris, et
 Joannis Baptistae tuas praeterito Millesimo Septingen-
 tesimo Quadragesimo Tertio rogata, praemissa omnia
 fusius enarrantibus et obloquentibus. In termino itaq
 hodierno ex eadem Adulatione. Nostra originali, legitime
 ad processum proveniente, et licetq continuato. Caribus pro-
 curatoribus, Melioribus, et potius iusto fastigatore Regni, Ruz
 Historibus, Militibus et Sybus Praconsule, Consulibus, totiq
 Magistratu, Advocato, Civibus Scrutinis, Regente, Quadragesimo
 Viris, Amiculisq Ordinibus, et Nationibus, ac Communitate
 Civitatis Nostrae Leopoliensis, per Altem Joannem Concordo-
 wicz, Plenipotentem suum, coram Nobis, iudicijq nostris
 comparere eandem Terminum attendente. Tamen vero Citata
 parte, scilicet fidelibus Senioribus iudicis, totaq Syna-
 goga Urbana Civitatis Nostrae Leopoliensis, eor. Ministe-
 rialis Terrarum Regni generalis, Alis Laurentij Alre-
 niswili, ter, et ultra solitam furis formam, quatuor
 vicibus, acclamata; non tamen per se, aut legitimam
 Plenipotentem suum comparente, imò se contumacem
 praebente. Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris,
 audita Citatione praefati Ministerialis Terrarum Regni

Generalis, In aclamatione, Caroli Civitas, ad Nos et Judicium
Nostrum facta, ad legitimam vero, eorumque Jurisdictionem Caroli
Aulicarum, Justitiarum, et Appelationem, super factis Civitatibus
non comparere, in Loco causarum istius, condemnari permi-
simus. Et quia Loci super Civitate oblati, Decretum Cita-
tionem ad Judicium Nostrum, Urbanum Magistratum, et
Jures, et Nationes, totamque Communitatem Civitatis Nostrae
Leopolitensis, circa Decretum Nostrum antea, et signanter
ultimarum. Annis Millebis Septingentesimis Trigesimis Civitatis,
Leipae testis post Dominicam Septagesimam, Leopoli, et Serijs
Partium Contraversijs prolatis, conservandos esse duximus,
prout conservamus. Et quia Gnosi Commissarii ad Loco-
tionem alteramque Caroli Nostrae assignati, illud propter
varia diffugia et studiosas advectiones Judaeorum,
Synagogae Urbanae Leopoliensis, et contradictionem contra
Jures, et praeis formam ad Comitatus Regni Generalia Cita-
tionis in omnibus fructibus ad executionem non deduxerunt,
actumque suum Commissorialem in sola Limitatione sti-
lerunt; pro quibus praefatum Decretum Nostrum
indulget, et in omnibus suis partibus, ad executionem deli-
calum, injungimus, et demandamus. Siquidem vero Supra-
scripti Infidèles Judaei, tot Decretis, et Judicialibus Nostris
contravenientes, Carolum Civitatis Leopoliensis, iuxta obli-
quentias Statuti, et Constitutionum signanter anni mille-
simi Sexagesimi Septingentesimi Septi, Decretorumque Nostra-
rum Regionum, praecipue anni Millebis Septingentesimi
Duodecimi, et ultimarum Decretis Nostris, ac Commissio-
rialis anni Millebis Septingentesimi Trigesimi Civitatis,
et Serijs Partium Contraversijs prolatis, non iniverunt.
proinde eandem Judaeos Urbanos Leopolienses tanquam
indignos, ab ulteriori beneficio in eundem Cacterum,
adjudicandos esse censuimus, prout praesenti Decreto

Mastro adjudicamus, modumq; exequenda per illas in salu-
 rum ejusvis Mercaturae, perpetuo illis interdiximus, filiosq;
 linguam fieri rebelles, et refractarios, in damnis et libris
 expensis Civitatis Leopoliensis Civitatis, tam anterioribus
 Decretis Mastro adjudicatis, quam et adprosecens, circa
 Judicationem Causarum, in Anno Millesimo Septingentesimo
 Trigesimo Octavo, tam eorum Judicio Mastro, quam Com-
 missarijs Mastro adexecutionem filius Designatis, ad Sum-
 mam florenarum Triginta Milium ascendentes
 liquidatis, Actoribus coram Actis Cancellariae Decretorum
 Mastro, una cum alijs expensis, per anteriora Decreta
 Mastro adjudicatis, ad solvendum, et numerandum con-
 demnavimus, eorumq; in instanti et inremissibiliter solu-
 tionem demandamus, idq; sub poena Infamiae, et Banni-
 tionis perpetuae, quam iam super his decernimus, Mi-
 nisterialiter quovis generali ad publicandum in instanti
 addimus, et post publicatam Cartas ad alios Commissarios,
 tanquam illi loco proximiores, nobiles Magnificum et
 quosdam Joannem Dieminski, Castellum, Michaelum Be-
 ninski, Molarium Carapostum Legni, Georgium Lacynski,
 Isaacum merimum, Christophorum Krasselski, Vicelapi,
 Janum, et Judicem Pastorem, Georgium Mundorff, et
 Colovellum Regiminis Vestris Causae majoris, et Com-
 mendantem Praesidj, atq; Koimonski, Capitulum ejusdem
 Regiminis, et Vice Commendantem, Leopolienses, Herito
 Mastro praesenti Designatos, et Deputatos, remittimus;
 fideiq; Commissarijs Mastro, quatenus praevius Summas
 centiarum suarum Lileris, legitime extrahendis, ad locum
 ubi iam indicatas in ante Jurisdictionis, Commissoria-
 lis, videlicet ad Cancellarium Civitatis Leopoliensis con-
 veniant, ibidemq; nonnullorum absentia, modo
 duo, vel tres, adsint, non obstant, Decretum Mastro

Anni Millesimi Septingentesimi Trigesimali Octavi, et ad.
praesentis prolatum, prius quoad effectum evacuationem
Judaeorum, tam ex Circulo Terri Leopoldensis, nominatim
vires Lapidem Piusi huiusmodi, defunctarum Regni,
quam ex Maleis quibusvis, nominatim ex Bladen ad Cortem
Hollanderum tendente, ex Lapidem Piusi huiusmodi, nequaquam
dixit prosequendo ulterius forem, et siam huiusmodi,
licet, quam facit infideli ne possit eludere, Terminus pro.
terum, cum Mercibus omnibus quibusvis, tam ex Bladen
Judaea, quam in Civitate, et ubi vis locorum, etiam in
Lapidem Piusi huiusmodi, et alium huiusmodi, superstitibus,
adhibita forte, et armata huiusmodi, et huiusmodi, sicut,
Bladen huiusmodi, cum huiusmodi, et huiusmodi, sicut,
huiusmodi, huiusmodi, ac huiusmodi, obsignati, et huiusmodi
feris, ac huiusmodi, postquam obsignationem
et serie feris obsignationem, ad liquidationem huiusmodi
huiusmodi omnium huiusmodi, et huiusmodi huiusmodi per huiusmodi
huiusmodi, impunitatisque praesentia huiusmodi, huiusmodi
huiusmodi, aliarumque omnium praesentionum,
huiusmodi huiusmodi, huiusmodi huiusmodi a huiusmodi pro.
huiusmodi, videtur huiusmodi huiusmodi huiusmodi et huiusmodi
huiusmodi huiusmodi Septingentesimi Trigesimali Octavi,
adjudicatum, quod omnia huiusmodi huiusmodi huiusmodi
huiusmodi designati liquidare debuerant, et non liquidarent,
concedant, et quidquid ex huiusmodi potest, solvere in.
huiusmodi huiusmodi, finaliter, et irreversibiliter, injun.
gant, et huiusmodi, ad quem effectum ad huiusmodi, huiusmodi,
huiusmodi, et huiusmodi huiusmodi huiusmodi, et serie
feris obsignatas, se confrant, praesentiaque omnium huiusmodi
huiusmodi huiusmodi, huiusmodi huiusmodi huiusmodi, huiusmodi
huiusmodi huiusmodi, et huiusmodi huiusmodi, ac huiusmodi huiusmodi
huiusmodi huiusmodi huiusmodi, sicut in huiusmodi huiusmodi
huiusmodi, sicut huiusmodi huiusmodi, et huiusmodi huiusmodi

peragenda, doloribus, scilicet Civitati Medice Leopoldensi in
solulum, et satisfactionem omnium preclusionum, Debi-
torum, Damnum, ac lites penderum, liquidandorum
relinquant, et obediunt; In posterum vero ne fideles
Judaei quidquam de Mercibus in Civitatem revocent, ac
dividendo audeant, Propinaculis quoque Judaei liquores
omnis generis, ut a propinationibus ejusmodi absti-
neant, Illis Civitate Medice Regiae sub vigore poeno-
rum Legum inhibeant, et obediunt, quibus Nos
honoris praesentis Decreti Nostri inhibemus, et obediimus
Civitati Leopoldensi in locum per Judaeos in posterum
infectionis Mercium ad Civitatem ventandas, Libera
facultatem; toties, quoties sequestrandi ad Praetorium
Civitatis, et immunitatem ejusdem confiscandi, et
Confiscatos convertendi, armato quovis tempore Brachio
forti Praesidi Illius, nec Civitis Leopoldensis, Damus,
et concedimus, idque non obstantibus quibuscumque Obstatio-
nibus, eorumque Relationibus, Rescriptis, Mandatis,
Litteris Sive Contrariis, quatenus pro nullis et in-
validis habilius declaramus, et uti in ultimam, a forti,
et finali exceptionem, prout absolute non suffragantibus,
et speciali Declaratione, et scitu Nostro castrum, in-
lati finaliter, forti Praesidi, sive Civitatis manu, adhibita
proquantur volumus, committimus, et mandamus;
Decreto Nostro praesentis die Martis Sabbato ante
Festum S. Joannis Baptistae proximo, Die scilicet vige-
sima Mensis Junij Anno currenti Millesimo Septingentesimo,
Quadragesimo Quarto obleno, ad praemissa
omnia mandante. Eodemque superveniens ad Can-
cellariam Praetorum Nostorum Illis Laurentius
Kierunowski, Ministerialis Ferrarum Regni Generalis,
e locoque publicationis solito rediens, in vim unaque

Andros latuoli *Spina* *Linnaeus*,
Comarum *S. P. Ansellarius*.

Helatis, gloriosi, excellentissimi et
 Reverendissimi Domini Domini Andreas Stanis-
 las Kostko, Canonicus in Cathedrali
 Katuski, Episcopi Iulmensis, et Co-
 metarius, Abbatialis Levensis, et
 Paradisiensis, Supremi Regni Cancel-
 larius. —

Parochia Pontificia infer Magistratum, Ordines, Nationes, totamque
Communitatem Civitatis Leopoldinensis; Et fideles Urbanos Leopoldinos.

Przewidyje Ludów Litewskich
1765

Król Józef II August zatwierdza zgielom litewskim
(litewską, mąską i pręamierską) przedłożone mu przez
nich poryw. J. Królów Jan III (r. 1670) i Augusta II (1698).

Stadtläpfliche einfache Abschrift.

Aus dem Leise Privilegiorum II. pag. 31. n. 11. praed. 27. Aprilis 1796 ad
 N° 4668. Privilegii Confirmationis Jurium Synagogae Urbanae et Suburbanae
 Leopoliens^{is} servient^{is} per S^{am} Stanislaum Augustum Regem Poloniarum subsecret^{is}
 oblata 1768. A^o In Castro inferiori Leopoliensi. Datum in Castro inferiori Leopoliensi Teri
 Tertia post Dominicam Conventus Paschae proxima. Anno Domini 1768. Ad Officium
 et Acta praesentia Castr^{ensia} Capitanealia Leopoliensia venientes personaliter Iussus
 Israel et David Sololiorum obtulerunt eidem Officio et ad acticandum porrexerunt Confirma-
 tionem Jurium Synagogae Urbanae et Suburbanae Leopoliens^{is} servientium, per
 Serenissimum Stanislaum Augustum Regem Poloniarum feliciter Nobis regnantem
 subsecutam, manu ejusdem Serenissimi Regnantis et M^gi Secretarii propria sub-
 scriptam, Sigillo Regni pensili communitam, de tenore verborum, qui sequitur, tali:
 Stanislaus Augustus Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae,
 Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Lijaviae, Vithymiae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae,
 Smolensciae, Severiae, Cherniechoviaeque. Significamus praesentibus Literis. No-
 stris, quorum interest, universis et singulis, exhibitas. Nobis esse Literas Privilegio-
 rum infrascriptas. Synagogis Iudaeorum Leopoliensium, tam intra quam extra m^unici-
 p^{alis} Civitatis Nostrae Leopoliens^{is} manentium servientes a Serenissimis Prae-
 decessoribus Nostris Joanne III, Augusto II Regibus Poloniae benigne concessas,
 manibusque eorumdem Praedecessorum Nostrorum subscriptas et Sigillis Majoris
 Cancellariae Regni communitas, authenticas, sanas, salvas et illaesas, omnique suspi-
 tionis nota carentes, supplicatumque Nobis esse, nomine et pro parte eorumdem
 Synagogarum Iudaeorum Leopoliensium quatenus praementionatas Literas Privilegio-
 rum Authoritate Nostra Regia approbare, confirmare et ratificare Signaremur.
 Quarum quidem Literarum primitivarum originalium tenor sequitur ejusmodi:
 Joannes III Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae,
 Masoviae, Samogitiae, Lijaviae, Vithymiae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smo-
 lensciae, Severiae, Cherniechoviaeque. Significamus praesentibus Literis. Nostris

quorum interest universis et singulis, reproductas coram Vobis esse literas seu Pri-
vilegia Judaeis Leopoliens. extra moenia in Suburbio Civitatis nostrae Leopoldi habi-
tantibus servientia, manu Serenissimi Antecessoris Nostri Michaelis subscripta et
Sigillo Regni Capellariae Minoris communita, sana, salva et illaesa, omnique con-
spiciendis nota, prout ex eis apparebat earentia. Quarum quidem literarum tenor
de verbo ad verbum sequitur, eoque talis: Michael Dei Gratia Rex Poloniae, Ma-
gnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masaviae, Samogitiae, Volhymiae,
Lithvaniae, Podlachiae, Livoniae, Smolynsiae, Severiae, Cherniechaviaeque Signi-
ficamus praesentibus literis Nostreis, quorum interest universis et singulis,
exhibitas coram Vobis esse literas authenticas, quindenae, papirneas inscrip-
tas Judaeis Leopoliens. extra moenia in Suburbio Civitatis nostrae Leopoldi
habitantibus, servientes a Vobis, tam vita functo, quam moderno, Generalibus Cap-
taneis Nostreis Castrorum Leopoldi. Eisdem Judaeis in vim conservacionis eorundem
circa possessionem eundorum Jurisdictioni Castrensi Capitaneali subjecto-
rum, una cum omnibus domibus et aliis aedificiis per Judaeos exstructis seu
coemptis, tum etiam circa libertatem cocturae Mellis, Distillationem seu brassatio-
nem cremati in domibus et casis Judaeis, Propinationis quoque eorundem liquorum,
et alias libertates, utilitatesque, in quarum usu antiquitus iidem Judaei exi-
stunt, datas. Quarum quidem literarum et unarum ex eis per Serenissimum Ante-
cessorem Nostrium immediatum Joannem Casimirum Poloniae Regem approbatarum tenor
est talis: Actum in Castro Inferiori Leopoliensi Sabbato post Festum Sancti
Matthaei Apostoli proximo. Anno Domini 1620. Ad officium et Acta praesentia
Castrorum Capitanealia Leopoliensia personaliter veniens perfidus Felix
Synagogus Juratus Judaeorum de Suburbio Leopoliensi dicto Krahowskie
degentium, nomine eorundem Judaeorum tam Seniorum, quam totius Commu-
nitatis Judaicae Leopoliensis. Abtulit officio praesenti literas infra-
scriptas per Magnificum Stanislaum Bonifacium a Unioch de magna
Konexye, loci praesentis Capitaneum praefatis Judaeis Leopoldi ratione
inscriptorum datas, manu propria ejusdem Magnifici Capitanei Leopo-
liensis subscriptas et Sigillo communitas petens eadem literas per modum
oblatae ad Acta officii praesentis suscipi et ingrossari. Cuius literis

Officium praesens Castrense Capitaneale Leopoliense visis, sanis, salvis, authenti-
 cis, nullaque in parte suspectis eadem ad Acta officii sui ad affectationem prae-
 dicti Synagogi Judaici Leopoliensis juridicam permodum oblatae suscepit et
 ingrossari mandavit. Quorum literarum tenor sequitur, estque talis: *Amiataw*
Bonifacy. Unioch w Wielkich Koniech Lwowski etc. Harosta. Worem wobec
homu o tym wiadniei nalerij wiadomo czynie, iz wydawie Lwowscey w przedmie-
scia Trakowskiego byli przed ozy maj starosciński przy porwani, którzy dostate-
cznie prawa i napisy na grunty i domy swoje na przedmieściu pod jurisdikcy-
ją Lwowską. Plekie pokarali mi według praw i napisów swajich gruntowny,
mi passesorami i Driedricami, których to Lychow in genere uszytchich na
Przedmieściu będących przy ich domach i gruntach, przy prawach ich mnie
dostatecznie pokaranych wicemnie nachawuje, i to im waruje, ze wiczej oto
inotek odemnie samego, jako i urzędu mego nie będą turbawani i takowych
gruntów i domów mają w pokoju Lychow bez żadnych turbacyj nazywać,
do tego wolno jest i będzie Lychom na przedmieściu Trakowskim domy
i grunty od chmescian pod jurisdikcyją namhową, będzie / ponieważ pokara-
li mi od króla Jagamaści prawo i przywilej, którego nawone byli i są podnie-
snien in usu / kupować, taknie i chmescijanom wolno jest i będzie wicversa
w Lychow takowych gruntów i domów dostawać i Lychom sprzedawać, to tylko
warując, iz powinniści w gruntów takowych do namhu Lwowskiego przy-
chadzać, aby Lychom równo w Lychim oddawali, tu temu urzędowi owemu
rozkazuje, aby w kancelaryi napisy Lychom na grunty i domy takowe kupują-
ce lub sumy piemiężne bez żadnych alteracyj i trudniemia przyjmowali i
chobektyonym ^{wydawali} a sta leporiej wiary i pewności to pismo moje Lychom przedmiejskim
Lwowskim w podpisem ręki swjej własnej daję i pieczęć swą własną przy-
cisnąć rozkazalem. Dan na namhu Lwowskim, dnia 18 lipca roku Pańskiego
1618. Amiataw Unioch Harosta Lwowski. Post quarum literarum ad Acta
officii praesentis ingrossationem exemplar originale eidem Judaeo Felik Sy-
nagogi Judaconum Leopoliensium offerenti per officium praesens Castrense
Capitaneale Leopoliense est in instanti restitutum. Martinus Porokowski
Locus sigilli. Cor. Lichowski. Secunda literae confirmatoriae Serenissimi An-
tecessoris Nostri immediati tenoris hujus: Jan Karimiera w Boiej Laski

król Poloki etc. Lubiczniey i miniejoruy pisanem Naszym etc., in Nam
poharano list Urodzonego Jana Almoncha generalnego Lwowskiego i Bliwian-
skiego Starosty naszego rehta, podpisany i jego pieczęcią, napisany, po
poloku pisanu, namykajacy w sobie pozwolenie na sycenie i szychowa-
nie miodów i gotatek rydów na przedmiesciu krakowskim przed namiem
niskim lwowskim mieszkajacyym wedlug dawnego ich prawa i supplikho-
wali nam oraz pomienieni niewierni Ludy lwowscy, abyśmy im powaga,
nasza, chcieli potwierdzić i approbować list pomieniony, który od słowa do
słowa, tak się ma w sobie: Jan Almonch generalny Lwowski i Bliwianiski Starosta. Wzajem w obce i handlowu osobna, komu
wiedzieć należy, mianowicie urzędem mojim grodzkim i Burgrabskim lwow-
skim, takie i miejsciemu do wiadomości podaje, iż na antecessorów moich
przedtym nasza Ludy tylko przedmiejocy lwowscy pod jurisdycyją moją,
noszący w spokojnym i wolnym tak syceniu miodów, kumienia gotatek, jako
i szychowaniu ich na przedmiesciu krakowskim przed namiem ni-
skim lwowskim nosowali, tak i teraz powaga moja, starościńska, mieć
chcę i miniejoruy, przychylając się, w tym do dawniejszych praw ich i wol-
ności stwierdzam pisaniem, aby pomienieni Ludy przedmiejocy lwowscy
bez wszelkiej przesady wolnie sycili miody, kumili gotatki i sychali
odprawiali. Na co się dla lepszej pewności przy pieczęci mojej rehta,
podpisuję własną. Dnia 10. miesiąca sierpnia roku pańskiego 1658. Jan Almonch L. W. K. Starosta lwowski
generalny. Wzajem my nie pozwolimy przeciwnego niezgodząc a szkodząc się
do pomienionej supplikty tychże niewiernych rydów list ten, we woryot-
kach jego punktach i klauzulach potwierdzamy i mieć chcemy, aby nasza
mie i cale we woryothim zachowane były. Na co dla lepszej wiary
przy podpisie rehti naszej pieczęci honorową przyłożę ręką własną.
Dano w Warszawie, Dnia 10. miesiąca sierpnia roku pańskiego 1658. Pano-
waniu naszego polskiego X, szwedzkiego II roku. Jan Karimierz król
L. S. Jan Ign. Białowski mp. Podkomorzy Chelmu: sekretarz J. H. I. Terli-
um vero literarum Capitanealium tenor ejusmodi: Jan Almonch
Koniecki Almonch etc. Wzajem w obce i handlowu osobna etc. wiadomo

czynię, tym uniwersalem mojim, iż ja pro auctoritate mea chege
 wiedzieli mieliśmy o wielkich ale i najmniejszych sprawach w starostwie naszym lwow-
 skim będących, wice i w gruntach, tak na osiadłych jako i pustych, leniących matenach, a do
 jurysdykcji mojej kamkowskiej należących, ponieważśmy się i uwidzieliśmy one grunty, a
 ponieważśmy pewne dokumenty, iż padeszłyśmy mianowania po lokalności dyktu lwowskich,
 mieliśmy prawa ich, które mieli nadane, ale i substancjach i indowach swoich
 okazywać musieli. Za tym ja w urzędzie mego starostyńskiego, mieliśmy i chcieliśmy im
 mieć umowę prawa, ale i owozem potwierdzenie umysłem wyrocznie ich grunty, budymy
 hi ad antecessorów moich dawna, które dotychczas wykazywali, tym konsensem mojim
 wiecznym i stałym konfirmuję, escypując sobie przy sejmie w kościele się nalażdo, ieli
 sobie grunty kamkowe do swoich tło przytaczają i przytaczają i tło teraz wykaz
 się kupie grunty ad Chmielewian bez umyślnego konsensu mego chege mieć po w-
 średnie moim, aby mił potrzebować im niebył w mieście. Na co dla lepszego wiary
 i prawności przy pieczęci mojej reka, się podpisuję, w kamku dolnym lwowskim
 Die 29 Maja roku Pańskiego 1666. Jan Mniszek i Wielkich Koniey Starosta
 lwowski generalny. Locus sigilli. Quartarum literarum istiem Capitane,
 alium ista series: Jan i Wielkich Koniey Mniszek etc. wózem wobec i kar-
 dem i osobna etc, iż stojące się do dawnego konsensu antecessorów
 moich i do samego prawa państwowego, które i dyktu w choronie mianującym urzęda-
 hich handlarz i przytaczają dyktu potwierdzam. Prawa dawnego dyktu na jurysdyk-
 cji mojej i osiadłym około robienia gotatek, piw i miedzi wolno im będzie swo-
 jichnie dyktu do pracy i postępu i tej nazywać, ieliż to utrudowi burgrabskiemu
 mojemu, aby przy tym uniwersale moim żadnej potrzeby nie mieli. Co stało,
 przy wiary i prawności przy pieczęci mojej reka, się owa, podpisuję. W kamku
 dolnym lwowskim die 29 Maja roku pańskiego 1666. Jan Mniszek i Wielkich
 Koniey Starosta lwowski generalny. L. S. Quintarum ad extremum litera-
 rum Capitanealium anno currenti datarum, tenor sequitur: Jan i Wielkich
 Koniey Mniszek etc. wiadomo czynię teraz i na potym komu wiedzieli
 należą, mianowicie urząd moim grodzkim, burgrabskiemu, także i miej-
 schiemu lwowskemu, iż jako na antecessorów moich dawnych czasów

Łydm przedmiescia krakowskiego lwowsocy pod jurysdykcją, mają namować, mieć ha-
jęcy w spokojnym i wolnym, tak syenia madaio, kumena gornatek i oryunkowania
ich nauwe rostawali prauie, tak i teraz powaga moja starości i nioha, mieć chę-
jęcy chylaję się do dawnych praw i wolności ich mi mójorym ofciowian prau-
niem mojim, aby Łydm przedmiescia krakowskiego w kottach i domach swoich sta-
snych bez wszelkich prapiercyj sycili miedcy, kumyli gornatki, i oryunkielchne
lihowoiwo wolne uprawowali a w miedcy moje wioy mianowane mie mają, nim lye p-
orhoty i turbację, do takich oryunków, na tym konsensem mojim i aworem w miedcy niości mojej
ilecy się, jaki kontrawentor wyprawnęj woli tej analant, ma lye oadem burgabshim oadho-
ny i penowany. Copla leporęj pewności i wagi reha, wlaoma, poty pieczęci mojej podpisu-
ję, Datam w kamhu niohim lwowskim die — Februarii Anno Domini 1670. Jan Wiel-
kich Koniey Mnierek Harosta lwowski generalny etc. Supplicatumque Nolis
nomine eorumdem Judgeorum suburbanorum Leopoliensium, al praeinsentas li-
teras auctoritate Nostra regiae approbare et confirmare dignaremur. Cui suppli-
cationi nos benigne annuentes, easdem descriptas literas in omnibus punctis,
clausulis: in quantum juris et usus eorum habetur: hisce nostris approbamus,
ratificamus et roboramus. Decernentes easdem vim et effectus firmitatis habere
debere. In cujus rei fidem praesentes manu nostra subscriptas, sigillo regni
muniri jussimus. Datum Varsoviae die IX mensis Novembris A.D. MDCLXX
regni vero Austri secundo. Mlichat krol. Hamislaus Buenshi generalis Regens
Cancellariae regni mp. Jan Wielkich Koniey Mnierek Lwowski generalny
Chimariški Harosta. Worem wobec i kaidemu kasobna, komulę o tym
wiedniei nalekato, ornajmuję, że stosuję się do konsensu antecessorów moich,
osobliwie do przywileju Najjasniejszych krolów Zygmunta pierwszego i
innych krolów Schmasciów przywileje dane Łydm lwowskim przedmiej-
skim na grunt narwany Poranishki, na ktynym gruncie orhota kumica
rydawoska murosana i domów takne kiltka murosanych i drewnianych
wolności wszelkie, handle oóime wolne bez wszelkich padatkow kamho-
wych i grabarek i stróny i imie cieharu ruyarajne i mieruyarajne, jako te domy
na tym gruncie poranishkim i aworem pogatowiu orhota kumica rydawoska
mają lye wolni, do najmniejszej rzeczy niemają lye pociągani. Teraz tedy tym
konsensem mojim takowe pomienionym Łydm lwowskim przedmiescia

krakowskiego udawnać do królów i ich następcom i anlecesorów moich nadać i approbo-
 wane, konfirmowane i ja approbuję i konfirmuję, i ichy im prawa, mada, gota-
 bi robić one do miasta muirowanego i po przedmiedziach do przedawania wonic wolno
 luyto, wozeltha, iostadny, i wolność daje, niniejszym skryplem waruję tego, aby i sukces-
 sorowie moi nie wawisli się na tych wspomnianych domach i woznem szkolę i kół-
 nie i gdańskie najmniejoręj meoy schowować. Na co daje do pisanio moje i pad pr-
 sem szki mojej i otasoręj, przy nuykłej pieczęci. Dniało się we Lwowie 23 mnię-
 ca Kwa A.D. 1675 Jan. II miorch. Supplicatumque. Nihil est, praedictorum
 Judaeorum suburbanorum Leopoliensium nomine, et eadem literas auctori-
 tate. Nostre regia approbare et confirmare dignaretur. Nos itaque Joannes III.
 praefatae supplicationi benigne annuentes praesentibus literas in annibus
 earum punctis, clausulis, articulis et conditionibus approbandas et confirmandas
 esse duximus, aliquidem approbamus et confirmamus praesentibus literis nostris
 decernentes eadem vim et robur perpetuae firmitatis obtinere debere. In cuius rei
 fidem praesentes manus Nostre subscriplas, sigillo regni communis mandavimus.
 Datum Cracoviae in Consiliis generalibus felix coronationis Nostre, die 20. men-
 sis Aprilis A.D. MDC.LXXVI. Regni vero Nostri secundo anno. Joannes Rex. Confirma-
 tio Privilegiorum Judaeis suburbanis Leopoliensibus Hieronymus Pinnoci Regiae
 Majestatis Secretarius m.p. Locus sigilli pensilis majoris Cancellariae Regni. Se-
 cundum vero literarum tenor sequitur ejusmodi: Actum in Castro Inferiori
 Leopoliensi, feria secunda ipso die festi sancti Francisci Confessoris A.D. 1723.
 Ad Officium, Actaque praesentia Castrensia, Capitanalia Leopoliensia, veniens
 personaliter infidelis Leykov Lewkowier, utrarumque Synagogarum Leopoli-
 ensium Syndicus petiit et requisivit ab officio praesenti, extrahi sibi ex Actis
 eius privilegium certum Sacrae Regiae Majestatis in rem recensitarum Sy-
 nagogarum Leopoliensium seroens, sub Actu Feriae sextae, ante festum
 sanctae Mariae Magdalenae proximae Anno 1698. ad Acta eadem porrectum.
 Verum quoniam hoc privilegium in actis non invenitur, tantum modo in
 prothocollo videtur ejus de circo iterato obtulit eidem officio et ad acticandum
 porrexit hoc idem privilegium parvam neum Sacrae Regiae Majestatis manu
 ejusdem propria et Magnifici Alexandri de Tencym Ossolinshi Verilliferi Drohici-
 ensis, Sigilli Majoris Regni Secretarii subscriptum, deperdito sigillo appenso, Majoris

Cancellarius Regni, tenoris talis: Augustus II. Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus
Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Lituaniae, Vithymiae,
Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Ingriae, et quaeque, nec
non haereditarius Dux Saxoniae et princeps Elector. Significamus praesentibus
litteris Nostreis, quorum interest universis et singulis, licet si circa auspiciis,
simam Inaugurationem Nostram regiam solemnem juramento et Diplomate publi-
co omnium Regni Nostri Ordinum singulorum, etiam potestati Nostre Regiae
subjectorum populorum et nationum publica et privata jura privilegia, a
quibuscumque Majoribus et Praedecessoribus Nostris gratiose concessa, serva-
turos Nos et rata, firmaque habituros esse oporonderimus. ad instantiam Ju-
daeorum Leopoliensium per Syndicum generalem eorum Lacharum Isaac Ho-
wien ad pedes Nostros procumbentem et nomine omnium eorum supplica-
tem, ut circa antecessorum Nostrorum illis privilegia data in his, ut sercom-
tur decreta lata conservare dignaremur, atque immunitates eorum approba-
tas de clementia Nostra dignaremur confirmare et manutene. Illius suppli-
cationi nomine omnium Judaeorum Leopoliensium intra mœnia, quam extra mœnia
nientium et suas possessiones, una cum rectoribus habentium in suburbis ei-
dem Civitati annexis eidem Judaeis Leopoliensibus, tam intra mœnia, quam extra
manentibus, uti justae supplicationi annuentes more antecessorum Nostro-
rum in confirmandis privilegiis et immunitatibus non denegavimus, imo
confirmavimus et contenta desideriorum eorum specificè aliqua in hac confir-
matione exprimere demandavimus, videlicet ut Synagoga in ipsa civitate intra
mœnia binæ, extra in suburbio tertia, una cum loco sepulturae in suburbio
circa viam vel via publica transcendentem, Belgensis Ducis usu nominatam
atque habitationes in circumferentia ejusdem loci scilicet Custodum loci se-
pulturae in quorum habitationibus ne audeant stationes suas milites vel
cujuscunque status et conditionis homines facere, vel quocunque modo
molestare, prout antecessores Nostri sub rigore jurium contra tales in-
statulis Sancitorum confirmarunt et Nos praesentibus confirmata, jura
et antiquam normam, usum et consuetudinem eorum confirmamus et
manutene. defensione declaramus, circa hoc, ut sepultura seu expositio
mortuorum Judaeorum in Civitate per locum vulgo framuga moribus an-

Liqueo in omnibus prout in usu erant in sepulchris non denegatur esse
 pro gratia Nostra volumus. Impeditores autem ejus dispositionis vel violato-
 res et quocunque modo molestatores, turbatores ad iudicium Castrense Leopoli-
 ense citare demandamus et ibi forum assignamus, usque ad definitivam sen-
 tentiam una cum executione ejus. Quoad personas Judaeorum tam possessio-
 natorum scilicet possessiones in civitate intra quam extra moenia, tam in
 conducto, quam locato, una cum familia sua Judaica sibi associata in omni-
 bus mercibus, universis et variis generis operibus mercimoniae suae exercere
 possunt, utpote in panno, materia, pellibus sebellinis, vulpinis, aliisque per
 illas ad vendendum inducis vel ad emendum contractis iuxta morem tam intra
 moenia quam extra, tam in suburbis, quam in civitate licita venditio in for-
 micibus circa forum in usus suos et aliorum conventio sine ullius prae-
 seditione sub poena contra tales, tam in legibus, quam in decretis anteces-
 sorum nostrorum appositis, atque specificis in decretis antecessoris No-
 stri Permississimi Michaelis Varaviae in Vigilia festi Sancti Thomae
 Apostoli anno Domini 1670 in his et aliis ibidem expressis articulis et contentis
 in se latius obloquentibus latis confirmamus et ab omnibus ejusdem
 conditionis hominibus observari volumus, ad haec, ut in liquoribus scilicet in
 venditione cremati mulsi, cerevisiae et coctione eorundem liquorum in
 suis propriis possessionibus, quam et conductilibus intra moenia Civitatis, quam
 extra in suburbis nullum impedimentum et angarisationem habeant, sed
 more antiquo et usu, consuetudineque continuent et ducant mercimonia
 sua in commerciis consueta et privilegiata, prout antecessorum Nostrorum
 privilegiis, ita et Nostra confirmatione inviolatos esse volumus, sub
 rigore poenarum contra angarizantes et sese his opposcentes. Quoad lanio-
 nes et macella eorum, tam extra Civitatem existentia, tum macellationem
 pecorum et venditionem atque emptionem eorum, nec non distractionem
 atque in vendendis in Civitate intra moenia quam extra carnibus per
 partes et quosda sectis vel in toto carnibus ubique locorum hujus Civi-
 tatis iuxta morem intra et extra moenia tam in plateis, quam in
 omnibus privatim licita venditio et eorum distractio alias in omnibus

punctis et observationibus prout in usu erant et conservata sunt ab antecessoribus
Nostros approbamus, ratificamus et confirmamus et ob defectum specificatorum
propter surreptionem per licentiosos homines stante regnatione antecessorum
Nostorum juri et privilegiorum eorum expressa est in decreto, et monitis
Judaeorum et privilegiis et immunitatibus aliarum Civitatum, ubi Judaei
resident, praecipuisque et optimis privilegiis gaudent et ipsi gaudere de-
bent declaramus et Nos hoc idem hac confirmatione. Nostra in omnibus
approbando et confirmando declaramus et confirmamus. Quoad contributiones
ad Magistratum Leopoliensem spectantes alias lunarschie, ratione liquorum
mercium alias ordubawe mandamus, ut magistratus praefatae civitatis parem
cum civibus et non majorem a Judaeis exigat contributionem. Pro confir-
matione praesentium omnium in hoc privilegio contentorum manum Nostram
apponimus et sigillum Regni. Nostri privilegii talibus usitatam appendi
jussimus. Datum Varaviae mense Junii Die 2^a Anno Domini 1698 Regni
vero Nostri anno primo. Augustus Rex. Locus sigilli pensilis. M. De Tzenqn
Ossolinshi Varillifer Drohiciensis, sigilli majoris Regni Secretarius mp. ~~Fast~~
cujus privilegii ingrossationem originale idem infidelis offerens nuncios ad
se recepit et de recepto, sibi que restituto officium praesens quietavit.
Locus sigilli Castrensis Capitanealis Leopoliensis. Ex Actis Castrenz Capitanez
Leopoliensz extrahit. Corzeri Dnellewicz mp. Lectum cum actis per
Uruski. Cui supplicationi uti justae, benigne annuente, praemisertas
litteras privilegiorum approbandas, confirmandas et ratificandas esse duximus
prout quidem praesentibus literis Nostris in omnibus earum punctis, clau-
sulis et articulis; in quantum legibus regni non repugnant et usus earum
habetur; approbamus, confirmamus et ratificamus. Cuiusque easdem praefa-
tas synagogas Judaeorum Leopoliensium tam intra, quam extra moenia
ejusdem civitatis manentium conservamus, illasque vim et robur perpetuae
et inviolabilis firmitatis obtinere debere decernimus. In quorum fidem
praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communi jussimus
Datum Varaviae Die 12 mensis Junii Anno Domini MDCCXV. Regni vero
Nostri primo anno. Stanislaus Augustus Rex. Locus sigilli regni in p^{re}sente
appensi. Confirmatio privilegiorum Judaeis Leopoliensibus, tam intra, quam

extra moenia civitatis ejusdem Leopoliensis manentibus servientium. Antonius Si-
 korshi Sacrae Regiae Majestatis et sigilli regni Secretarius mp. Reproductum sub
 actu illustrationis generalis anno Domini 1765. Paol' ejus ingrossationem origi-
 nalem ejusdem exemplar iidem offerentes rursus ad se receperunt et de recepto
 sibi quae relictum officium praesens quietarunt. Ex actibus Castrensibus Capituli
 nealibus Leopoliensibus extraditi Corradi Pirkhauoski mp. Regi Harmichi
 L. l. Praesens instrumentum ut petiti partium et conclusi magistratus d. d.
 13 Junii a. c. ingrossati die 24. Augusti 1796. Joannes Pantius Stefanowicz
 Callationavit Jacobus Czernik. -

Ursprüngl. Leuburg am 12ten Aug. Leuburg 1860.

N. reg. 665.

Julian Kadyant Roiban

Tablica m. L. 1776
na zachowanie dawnej
cyfry: „nobilis ac Spectabilis”

1776

Copia Suppl. Ex Archivio Urbis Metrop. Leopoli fasc. 693, 166
Decretum Aulicum d. 16. Martii 1776. (Titulatura Magistratus.)

Cesareo Regium Appellationum Consilium in
Regnis Galicia et Lodomeria Nobili ac Spectabili
Magistratui Leopoliensi huicce intimat: Sacra,
tissimam suam Cesareo-Regiam et apostolicam,
que e Majestatem, Clementissimam Dominam
nostram super facta sibi ab isthoc suo Appel-
lationum Consilio humillima Relatione occa-
sione titulatur, Vobis jam ab antiquo in ver-
bis: „Nobilis ac Spectabilis“ vigore privile-
giorum Regionum concessa, mediante suo be-
nignissimo Decreto Aulico, de dato 16ta mensis
Martii, presentis Anni, ad mentem prefate
huius Relationis gratiosissima indulgisse,
ut Vobis ejusmodi Titulatura in verbis: „No-
bilis ac Spectabilis“ consistens, ab isthoc
Cesareo Regia Appellatione in correspon-
dentia porro tribuatur. Que clementissima Re-
solutio Cesareoque Regia Gratia, proinde Vobis
pro consolatoria notitia huicce intimatur. Da-
tum Leopoli die 13ta mensis Aprilis, Anno
1776. — Joannes Venceslaus Comes à Sporek *mp.*
Ex Consilio Cesareo Regia Appellationis in Reg-
nis Galicia et Lodomeria. Hausknecht Secreta-
rius *mp.* —

Leucostictus alba munda *Leucostictus*
Leucostictus alba munda *Leucostictus* 11, 6/11 1989.

Czyniąc zadanie, przeobom miasta, a równocześnie licząc się z koniecznością
pewnych zmian w dotychczasowym ustroju, searaz wydaje mi nowe
rozwiązanie, ujęte w 15 punktów:

Zachowuje miasto przy własności jego miejskiego majątku. (1), dla prowadzenia spraw miasta organizuje magistrat zborowy z burmistrza, wiceburmistrza i 16 radnych (oraz personalu pomocniczego) (2); ustalanie sposobu dokonywania wyboru tego magistratu (3), pod kontrolą dwóch Komisarzy rządowych. (4); doboru niniejszego personalu dokonuje sam magistrat (5). Zapewnia miastu udział dwóch przedstawicieli w rządzie Stanów (6). Przyznaje miastu prawo prezentowania jednego Kanonika do Kapituły biskupiej rzymsko-katol. w Lublinie (7).

Nadaje miasto przywilej w sprawie produkcji i wyprawy piwa,
miodu i wódki (8), poborów od trunków innej produkcji (9) i przywilej (10).
- dalej poborów opłat z myta (11) i szeregu innych różnych należności i taks
(12), z których będzie można pokrywać niektóre wydatki miasta. Przywilej
na osobne farmany w Łosowie (13). Przywilej na herb miasta, dokładnie
opisany (14). Imieniem własnym oraz swoich następców, cesarz zapowiada
zapewnić miasto dookończenie tych przywilejów, pod warunkiem, że dochowa ono wierności
i lojalności wobec cesarstwa (15).

Privilegium der Hauptstadt Leuberg

Wahr, Joseph der Zweyte, von Gottes Gnaden
anzwölftes römischer Kaiser, zu allenzeiten
Kaiser der Rieft, König in Frankreich,
zu Jerusalem, Ungarn, Böhmen, Delmizien,
Kroazien, Slavonien, Galizien und Lodomerien
Luzfingoy zu Castilien, Herzog zu Burgund
und zu Lotaringen, Großfürst zu Tschernburg,
Herzog zu Mailand, Marquis Savoy, gräflicher
Graf zu Tyrol, zu flandern, zu Fynland etc.
Mussu mittels dieses ritterschafftigen und ritterschafftigen
Diktors jedermann kund und zu wissen: -

Nachdem die königliche Hauptstadt Lublitz
in unsern Laböungsausschuß Galizien und Car-
manien unsern gewichtigsten Bestimmung ihrer
allgemeinbildenden Thätigkeit, fortsetzen und
begünstigung aller Anträge für die eigentliche
Wirkung aber selbst mit der männlichen
Zukunft, selbst mit der gemeinsamen
Lebensaufgabe nicht durchgesetzt werden
geschieden haben. Wir auf der Art von unsern
männlichen Bestimmung - in der eigentlichen
Gesellschaft und Ministerial - Deputation
allgemeinbildend der Fortschritt der Bildung

Königliche Gräfs, Carl Lemberg ein neues Privilegium
sinnig zu verleihe und daselbst folgende Rechte,
Vorzüge und Freiheiten allgemeynlich zu ertheilen:
Inhalt. Wollen Wir das Eigenthum und Besitz
auch der königlichen Gräfs, Carl Lemberg auf die
ihm geschehene Dörfer, Böden, Wälder, Felder, Wäldchen,
Teiche, und was sonst immer für Ansehen oder
andere aussergewöhnliche Gerechtigkeit, Zins, Abgabe,
Exemptionen und sonstigen Vortheile dergestalt
ausdrücklich aufstellen und gesetzlich wissen, daß ihn
sinnig von Niemandem zu Forderung gesetzlich und
nach der Natur soll, ihm allmählig alle
guten neuen Rechte ~~in dem~~ in dem Sinne
unserer Gräfs bestimmeten Vortheile bei
bei Gerechtigkeit zu verleihe, so wie Wir in
Inhalt. In allmählig alle aussergewöhnliche
Eigenthum oder Besitz aussergewöhnliche neuen Rechte
guten unser königliche Gräfs, Carl Lemberg
sinnig zu sein, demnach geschehen soll.

Inhalt. Für die Verwaltung der Gerechtigkeit
zur Beförderung der Polizeigerechtigkeit und zur Beförderung
der Rechtswissenschaft haben Wir bereits in dem
Friedensjahr 1764 den 15ten März einen
Mandat, welches mit dem Bogen 1764, 1765

und die Vice-Liegeant, die die hiesige Magistrat
Hülfe befehlet und in zwei Runden, die politische
und die Justizverwaltung, die die die die die
gesamten Runden und Konzepte, die die die die
befinden. Größtenteils Magistrat wollen wir
bisher so viel in Zukunft die bürgerliche Geistlichkeit
in einer Versammlung der städtischen Behörden in der Art
genügt werden und befehlen, daß solche nach
der von der Kaiserlichen Justizverwaltung und
auch die Geistlichkeit betreffende Angelegenheiten
erlaubt werden soll; Nichtsdestowen wollen wir
die städtische Justizverwaltung mit der Landtags
Magistrat sagen, daß man nicht wissen, daß selbst
dies Geistlichkeit in der Landtags Runden und
nach Maß, als besondere Gefahr, die die die die
indem Justiz Runden die die die die die die die
nachdem Justiz, einige Gelehrte und die die die
Landtags, die die die die die die die die die
nicht zu einer Lösung zu kommen, auf der die die
nicht zu überlassen soll. - In Justizangelegenheiten
soll die weitere Bearbeitung von der Justizverwaltung
der Landtags Magistrat an der die die die
Appellationsgericht und in politischen Angelegenheiten
an der die die die die die die die die die
nehmen. In wie weit die die Landtags - als Justiz-
Obstand befehle, die die die die die die die die

[illegible]

Vorbericht. Wollen Wir die Königlich Churfürstliche
Hochschule zu Altdorf in der Pfalz bei dem
regierenden Landesherrn dem Kaiser das folgende Recht,
bei welchem die Churfürstliche Universität zu Altdorf
von ihrem Landesherrn Hofmeistern abgekauft, auf
die andere Hälfte aber der Churfürstlichen Universität
für ein Collatorium und demselben für den Landesherrn
Magistrat zu Altdorf, dergestalt zugesagt wissen, da wir
auf der Zeitordnung des von der Universität zu Altdorf
demselben zu Altdorf das Recht der Churfürstlichen Universität
können, dergestalt als es von demselben Recht ausüben
wird, dergestalt mit dem regierenden Ordinario
wurzulegen und die Universität zu Altdorf
demselben für ein Collatorium zu Altdorf
die vorgeschriebenen Churfürstlichen, wovon jeder Collator
geben wird, dergestalt bestanden muss.

Abschluss. Wollen Wir die Königlich Churfürstliche Universität zu Altdorf
für ein Collatorium das Recht, die Churfürstliche Universität zu Altdorf
bestehen und Hofmeister des Pfälzischen Hofmeisters
allein zu erziehen und auszubilden, so wie sie
in der Ausbildung dieser Churfürstlichen Hofmeister
für Hofmeister das Recht eines Collators, für ein Collatorium
ausüben und die vorgeschriebene Churfürstliche Universität zu Altdorf
dem Pfälzischen Hofmeister zu Altdorf geben.

Beimchluss. Zu bester Bedienung der Pfälzischen Universität
und Hofmeister der Pfälzischen Hofmeister zu Altdorf

Die königliche Gnade, mit der Sie beehren, von dem in
ihrem Briefe an mich zu ersehen, ist mir sehr angenehm,
und ich werde mich bemühen, Ihnen von dem
Fortschritte der Arbeit zu berichten, die ich zu
Ihrem Nutzen zu machen gedenke, und die ich
Ihnen zu empfehlen habe. Ich werde mich bemühen,
Ihnen zu zeigen, dass die Arbeit, die ich zu
Ihrem Nutzen zu machen gedenke, nicht ohne
Ihre Genehmigung und Zustimmung zu geschehen
kann. Ich werde mich bemühen, Ihnen zu zeigen,
dass die Arbeit, die ich zu Ihrem Nutzen zu
machen gedenke, nicht ohne Ihre Genehmigung
und Zustimmung zu geschehen kann. Ich werde
mich bemühen, Ihnen zu zeigen, dass die Arbeit,
die ich zu Ihrem Nutzen zu machen gedenke,
nicht ohne Ihre Genehmigung und Zustimmung
zu geschehen kann.

Zusatz Die königliche Gnade, mit der Sie beehren,
von dem in Ihrem Briefe an mich zu ersehen,
ist mir sehr angenehm, und ich werde mich
bemühen, Ihnen von dem Fortschritte der Arbeit
zu berichten, die ich zu Ihrem Nutzen zu
machen gedenke, und die ich Ihnen zu
empfehlen habe. Ich werde mich bemühen,
Ihnen zu zeigen, dass die Arbeit, die ich zu
Ihrem Nutzen zu machen gedenke, nicht ohne
Ihre Genehmigung und Zustimmung zu geschehen
kann. Ich werde mich bemühen, Ihnen zu
zeigen, dass die Arbeit, die ich zu Ihrem Nutzen
zu machen gedenke, nicht ohne Ihre Genehmigung
und Zustimmung zu geschehen kann.

Stück beizubringen. Ich werde mich bemühen,
Ihnen zu zeigen, dass die Arbeit, die ich zu
Ihrem Nutzen zu machen gedenke, nicht ohne
Ihre Genehmigung und Zustimmung zu geschehen
kann. Ich werde mich bemühen, Ihnen zu
zeigen, dass die Arbeit, die ich zu Ihrem Nutzen
zu machen gedenke, nicht ohne Ihre Genehmigung
und Zustimmung zu geschehen kann. Ich werde
mich bemühen, Ihnen zu zeigen, dass die Arbeit,
die ich zu Ihrem Nutzen zu machen gedenke,
nicht ohne Ihre Genehmigung und Zustimmung
zu geschehen kann.

daß der Löffel der geringste und kleinste Silber der
 Platz zum Aufstellen der Leinwandstücke
 der Kunst zu überlassen ist, muß dem-
 selben der sorgfältigste Schutz und die all-
 gütigste der höchsten Hofkapelle zuwenden.

Verzierung. Folgende Bild der königlichen
 Gräberwelt Leinwand eine eigene Art zu
 fassen, als nämlich einen Leinwand mit einem
 röhrenförmigen goldenen Gefäß, das ganz
 verziert, verziert mit einem goldenen
 königlichen Leinwand ganz blank. Bild
 von einem reinen abstrakten, feinsten
 Kunstwerk mit einem Leinwand für ein
 fallendes, und demnach ein in der
 ersten Leinwand der Leinwand Leinwand
 Leinwand der Leinwand Leinwand, und einem
 oder einem goldenen Leinwand Leinwand,
 Leinwand Leinwand Leinwand Leinwand
 zu sein ist; oder der Leinwand Leinwand
 der Leinwand ein Leinwand zwei Leinwand
 Leinwand, oder Leinwand Leinwand, und
 und Leinwand mit Leinwand in Leinwand
 Leinwand Leinwand zwei Leinwand Leinwand
 Leinwand -

Leinwand. Alles Leinwand wollen Leinwand
 Leinwand Leinwand Leinwand Leinwand

[illegible]

Diese gebieten demnach Allen und Jedem
 Befehl zu ertheilen und recht willkürlichen Verfügungen,
 Befehlen und Anordnungen, was 'Wille und
 Kundschaft in Capitanat subköniglicher Religion
 und Lehnmanen sich befinden, insonderheit aber
 diesem Lande Gütern und persönlichen Gütern
 Kallan, Kraft gegenwärtigen Edikts ausstellen,
 daß unsere königliche Majestät Landtag bei
 den hier anwesenden Fürsten, Fürstlichen und
 Bischen, Bischen, in der Stadt, diesem Lande
 und Aufkommen nach geordnet, Befehl ausstellen
 und so fortzusetzen das Land und Ansehen zu
 erhalten, zu erhalten oder wollen ausstellen

III

Materialy różne

Kłatusy rzucone przegminę żydowską,
na dominium Bolszowce i na propinację
w Bolszowieach (XIX)

Wzrost z "Kroniki m. Lwowa" D. Zubryckiego,
tytuł "majątek miasta i żydów lwowskich"
Rękopis K. Karczunowicza: "O żydach we Lwowie"

1872-1873

Kornel Kręciwonowicz

Orydach we Lwowie

O Żydach w Łowiczu

1. Naród żydowski mieszcił się w septycznym
wschodnio-południowym rogu czworogranu
niewystępnie za alie do tychczas
żydowska nazwana, posiadając
kilka domków, albowiem i w tym
rogu za żydami między murami,
miało niasto swe stajnie, szpitalce
na zboże i arsenal, a i w pobliżu
żydów parę domów chrześcijańskich -

Zubryk
(pag. 10.)

2. Do woskiego zamku należała
znazna część przedmieścia
krakowskiego od góry zamkowej
i do rzeki Piłki. Na tym terytorium
mieszkał i żydzi, którzy się aptowali
i przybywano żydów i sadawili się
pod polekoya starostwa.

Stiepcyopocród murów mieszkający
żydzi różnili się od żydów przedmiejskich
zamkowych. Pierwszą podlegali
zwierzchności politycznej porządkowcy
miasta, ile to się tycało przedmieścia
do wojewody nienależących, drudzy
zaś zwierzchności zamkowej.

Reszta przedmieścia krakowskiego
i całe łowickie, czyli już teraz
reszta trzeciej, całej czwartej, drugiej
i pierwszej części, składaty miejska,
własność, i żydzi w nich przykutku
mieć nie mogli. - Żydów sadził
wojewoda przez swojego podwoiwodęgo
lub innego urzędnika, który
z przybrana starostyena spory
rozstrzygał prawem polskim.

3. W roku 1403. składano

miasta kontrybucje na wykupienie
ziemi Dobrynskiej i wielkiej Polce.

Podatek ten był majątkowy
i z realności i zarobkowania.

Z najdawniejszego tego piśm podatkowego
wyjawia się ludność i zawołanie miasta.

Żydów ile wolnych od opłaty, dla tego
że do prawa niemieckiego nie należeli
nie wyszczególniono. (Zabr. pag 69.)

Archiv. Lib. 1178, pag. 44.

4. W roku 1412. Uchwalono, w którym
przez tade i porpostwa, że miodowar

który się poważa kupić miód prawny
od żydów od każdej beczki za karę

do kasy po jednym kopie groty zapłaci.

Zabr. p. 79. - Archiv. Lib. 1076, p. 238.

5. W roku 1414. Wzmianka, że

już było okopisko żydowskie. (Zabr. p. 80) Archiv. 1207, p. 52.

6. W roku 1460.

Spori między radą miasta i starostami

Zabr. 112.

o sądownictwo, o daniach i rzemiosła

fasc. 217, n. 1

o palatnia i starosty ziem ruskich

zrezygnowały pozostać: z pod jurysdykcją

jego państwa dawnego zwycięzcy

tylko dwóch kowali, jeden krawiec

i dwóch szewców i oparę żydów

którzy tam dawno swe rzemiosła

przewadziły, innych rzemieślników

na szkole miasta przysyłać nie dozwoli

i resztę z samych wyprzedzających.

7. w roku 1463.

W 1463 roku II. król żył miasto Kitzing
grupa die Zuelen. In 1463 roku
miasto 12000 Abenpüder, w 1463 roku
die Zuelen in Kitzing zieleu pellen,

Zabr. p. 114.

158
In Bayern, hinnen Feld und Lachen
auf dergrünem - wozülfstücken sie
die zwing. schizmatiker u. jüdenheim.
sie ruffen von Landtag z. bayern
die rückführung aller jüden,
die künden anmuthen den kuchen,
und setzen die kuchen zu wesen, die dinstage
setzen seine bezeugungsmanier u. dinstage
katholikern, in solch dem man sein
Lebensmittel rüfste.

7. Johann Albert: pie. jura 3. post. conceptio
B. Mariae i. pie. 8. leg. 1. 1497.

die 3. in Anmuthen, küssen, jüden
u. auch küssen, so oft sie in der küssen
die kuchen auf die küssen, die küssen
u. auf die küssen, die küssen
die 3. küssen u. küssen, die küssen
jura 3. küssen u. küssen, die küssen
et mercurium gerere.

Feb. 127.
fasc. 896.

8. Nr. 1514.

Feb. 139.

Zaczęto cię wiele zydowskich do
Lwowa zgromadzić. Ktoś kazał ich
wysiedzać i z okolic miasta wypędzać.

Feb. fasc. 257. u. 144.

9. Nr. 1521.

Feb. 143.

Od niepamiętnych czasów
gromadziło się kilkanaście
rodzin żydowskich w zachodniej
północno-wschodniej części miasta,
wielakoż w zarobkowaniu
sweim byli bardzo ograniczeni:
i to właśnie, niemniej przebiegłość
w zgetach kupieckich powodowała
ich, iż coraz bardziej usiłovali
opanować wszelkie źródła.

przemysłowosci, tem bardziej
że ciużno raz narazac się musieli.
Udalo się uiasto do króla i prosiła
aby temu samej potłóżyć zarz.łt.
Zapadło na seymie feria 6ta proxima
in vigilia S. Thome w Roszkowie
postanowienie: że żydzi lwowscy
miejscy (bo przedmiejscy byli) na innem
miejscu (bo przedmiejscy byli) na innem
odtłaczyci należą) żadnych towarów
w domach swych sprzedawać
nie mają, że tylko ci towarów gatunkami
towarów handlować im wolno, to jest:
woskiem, sukniem, skórą i
wełną, jednakże pod następującymi
okryśleniami: że go tylko na
jarmarkach tak we Lwowie jako
i w innych miastach sprzedawać
mogą, zła wszelakoż różnica,
że we Lwowie pod czas jarmarku
tylko postawiani, po innych zaś
jarmarkach i postawiani i tokiarzni
sprzedawać im wolno; oprócz
zaś jarmarków tak postawiani
jako i tokiarzni całkiem zabroniono.
Co do skór: wolno im jedynie wełnowe,
krowie i cielęce i to tylko surowe
we Lwowie każdego czasu
sprzedawać, zaś tylko w jarmarkach
kupować.
Co do wełn i wosku mają wolność
każdego sprzedawać i tylko w jarmarkach
kupować, wszelakoż wszystkim żydom
razem, wełn więcej niż 2000 sztuk
zakupić wolno. Zakazano im
chodzić z jakiegokolwiek białej

3. O żydach we Lwowie.

zadziwni towarami i kramarszczynami
po ulicach i przedmiesiach
i takowe sprzedawali, w targowe
dnie tak we Lwowie jako i
po innych miastach i wsiach
chodząc, worki i skóry kupowali
bez żadnego jarmarku oczekiwania.

10. Dekretem Republiki dnia 3. proxima
poś. Dominikana Lactare 1527. i t. d.
pozwolono żydom kupić 2000 wołów jeszcze swo-
ją kupować, tymże samym sposobem
jak w pierwszym dekreście określono,
i z tym objaśnieniem że postawę sukna
na obcych jarmarkach zaprzęta, gdy
zanim do Lwowa wracają, z konzygnacją
nie mogą, żadne miasta kasować mają
i pod konfiskatą, nie we Lwowie z nich
sprzedać im nie wolno.

11. Dekretem o tymże w r. 1524. między
miastem i żydami uniejskimi zapadłym
żydzi z przedmiescia na jurysdykcji zamkowej
mieć karczmy nie były obciążeni, ponieważ
ciwale handlu nie prowadzili. Gdy dekret
1521. roku zapadł, właśnie z tego że ich
zadany nie było w nim wż miarki Korzystając
potęgowszy się z uniejskimi i le miastajczymi
i uzyskawszy protekcję starosty i le pana
swego, rozporzeli handel na wielką stopę.
nie tylko że terema żydom miejskim pozwolono
bez wszelkimi innymi artykułami i wielkie
porobili składy różnych towarów po przedmieściu.
Wdano się miasto z swą, zatóbą, do kioła,
i uszykato pod tymże samym dnem dnia 3. proxima
poś. Dominikana Lactare 1527. drugi dekret

Arch. Lib. 1076. p. 159.
Lib. 1147. p. 60.
Lib. 1148. p. 56.

Lib. 1147.

Lib. 1147. p. 62. Lib. 1148. p. 57.

Lib. 1147.

Lib. 1147. p. 64.

Lib. 1148. p. 59.

którym użnano, że żydzi przedawcy
wcale żadnego handlu prowadzić
nigdy nie mieli prawa, i na przyszłość
nie go nie mogą; wszelakoż za wstawieniem
się panów pozwolił król ażeby przez
lat dwa dla pozbycia się nagromadzonych
składów, w pierwszym roku wszelkie
towary bez różnicy, a w drugim tylko
owe żydom miejskim pozwolone cztery
artykuły, sprzedawać mogli; a po dwóch
latach handlu wszelkiego zaniechali.

II
Cech. Lib. 1147. p. 64.
Lib. 1148. p. 59.

Różniac' było naley żydów
miejskich którym wolno było z ograniczeniami
pod rokiem 1521. wskazanemi handlować
na zawsze czterema rodzajami towarów
od żydów przedmiejskich, którym wszelki
handel raz na zawsze zabroniony, i tylko
dwóch letni termin do wyprzedania
zasobów dozwolony.

W roku 1530. umieli żydzi ująć sobie
tylko rada miasta, że im za opłatą
16 złotych co pół roku, dozwolono
równie jak i żydom miejskim pod
tenże summen zastrzeżeniami i tylko tenże
summen czterema artykułami na czas
niepewny handlować. To pozwolenie
było źródłem, nieskończonych procesów
bo żydzi raz przypuszczali, wszelki w prawo
ponadania, z którego ich tylko droga
prawa wyrugować było można,
a nawet przypuszczony opłaty niezać
nie chcieli.

Wroten 1536.

Zawarła ugoda że Żydzi miyskieui
Rada obowiązata się wynuowaić
im szubnę pośrodku ich ulicy, i puszc
do nicy wodę dla ich wy tku a oni
przyrzekli co rok na Ś W o g o c i e k i e k o d a n y
mi e y s k i e y po 20 z l o t y c h p l a t o c h (12X)

podobnie obowiązali się za używanie
drog i mostów unieskich opłacać

no 4 grzywny w 1727 r. (1944 r. = 48 arch. w. h. p. 508.
poc. w. h. p. 64) 1944 r. = 1944 r.

1000 cegly xtacono po ina ztole. (f. lib. mbs. p. 412.)

Indat zachował się po 2 Ktemu i gromy 22. (arch. Lb 1818)

Wroth, 1871.

Resztę Jęzickich król Zygmunt August
miał nadworuego żyda Jekę w wielkich łaskach.
Zachciało się Żydowi porzucić dom w Łowiczu
z żydowskiej ulicy na ruską wychodzący, lecz że
płac ten należał jak się wówczas wołowie,
prosto polecił król radzie, ażeby ten plac
jęzicki nie cady, to przy najmuńcy w Łowiczu
właściciela odebrata i żydowi nadata
obierając za to swe łaski królewskie
a oraz do uskutecznienia tego ządania
wysłał z Warszawy do Łowicza komornika
swoego Jakoba Szpawinskiego.

Armenia byto opzecz z woli anarich
i syd nowiu pelaru wdowy osiagnat
polowe gruntu. (s. arch. Lib. iob. p. 73. Inbr. 193.)

Wroclaw 1581.

W roku 1581.
Rada układa se sydamy Mro. Januarii 1581.

i. Pozwolonoz żydom w mieście
miastkajacych Kłótych imięny regente
pisano i na zastępcu stojono panować
Zowarami; Ktoż sam żyd upoważniony

1. Z Turczyzny do Lwowa
nie wolno sprowadzić, wszelakoż
nie wolno żydom kupować artykułami
które do jedzenia, piwa lub na lekarstwo
służą, i niewolno większego kapitału
w handel wkładać jak tylko iscopst.
2. Niewolno tymże żydom z kupcem
tureckim, który do Lwowa przybędzie
żadnego targu zawieszać, kontrowersji
i towarów odbierać bez przysłomaczeń
miejskiego przysięgłego tłumacza.
3. Żaden żyd lwowski nie powinien
drugiemu żydowi lwowskiemu pozwołać
słych towarów tu w Lwowie sprzedawać
bez każdej rano ze z Turczyzny
sprowadzać obowiązany.
4. Tureckie te towary nie wolno w
Lwowie sprzedawać w innej ciele
tylko w jarmarku, i to ani tokiem
ani funtem też w sztukach, sumach
i kuntech.
5. Tylko po innych miastach i
miasteczkach dozwolono im zbywać
je tokiem i funtem.
6. Dozwolono białogłowym żydom
sprzedawać wyroby własnych ich
zakładów, niemniej z artykułów do jedzenia
i piwa wolno być ma pieprz, szafran
i imbir, tudzież co rok po 20 kuf
wina żydowskiego podług zakonu ich
zobowiązanego, zapłacić od każdej
kufy po półtora złotego. To wszystko
obwarowane ostreimi kondycjami, konfiskata
towarów i uchyleniem zgody. Lib. 1148. p. 61. Sub. zob.

IV

W roku 1891.

Pod koniec 1881. zrekto się do rada miasta popetnita wielki błąd. Porzuciła żydów niejednokrotnie na lat 8. za opłatę werniego czynu soppu do obsteracyjnych zwolud handlowych. Pokazy się po upływie tych ośmiu latark i skutki tego nieważnego zwoludku. Żydzi Daley i ptarw i handlu i którego by chrześcijanie byli korzystali zaniechać chcieli. Rada usiłowała im go zabronić, lecz żydzi poparci wstawieniem się panów i szlachty, pozwali miasto do króla Fryderyka III. o wolny i nieograniczony handel wszelkiego rodzaju towarami. Wytorowała się sprawa przed trybunał królowski, który wyplaboz, na stawę jego sprawiedliwości przystąpił do natęży, wyrokowi swym Cencoviefuria 3. anti postum Margarethe 1891. ex seris controversis bez względu jak się wyraża, litterarum actorum Senatorum et Nobilitatis Russice quibus videm Senatos propiusci apud nos intercedebant, owe dawniejsze dekrety Fryderyka I. z r. 1521. i 1527. że żydzi winny być tylko ograniczony handel czcieniem artykułami a przedmioty wcale żadnego prowadzić nie mają. Zakazował. Lib. 1147. p. 66. Lib. 1148. p. 63. Niedopowiedzą żydostw prawem postępowaniem zanięzzonego sobie celu, udato się zaowu. do senatorów i przez Tytl a podobno i droga przekupstwa Tytl wyjednato na radzie miasta,

Lib. 48.

Ze roku następującego 1592. w Gwardel
przed S. Wlichatem nie tylko owa umowa
z roku 1581. na dalsze lat osiem za
opłatą, sozpl. rocznego czynszu z miyszkien
żydami odnowiono, lecz nawet obzerniejsze
in granice handlu dozwolone i nowe
artykuły przydzielone zostały co „paktum”
nazwano.

(Paktum te i późniejszy pzwaczenie
odnawiane i od króla Władysława IV.
potwierdzone były

Dopiero w roku 1602. zakazał je król
Jan Kazimierz aż do dalszej swej deklaryacji
odnawiać. :)

w. roku 1598.

Spisala rada miasta a król sygnant
zatwierdził porządek i statuta dla
cukienników to jest kupców cukrem
handlujących, że ich tylko 20 być
powinno, i że żaden żyd lub syzmałyk
do tego handlu przypuszczony być
nie może.

w roku 1602.

Zubi. 229.

Z tych paktów (w roku 1592. zawartych)
z atargi między zadranną Żydów
a Kollegium Tawnijskim, 40 meżow żydów
i całym pospólstwem zdrugich krajów zaczęli.

Udali się z prośbą do rady
aby usiągliwy handel żydowski
i inne bezprawia uniewiome
zostały; lecz nie odebrawszy
zaspakajającego odpowiedzi po
uczynionej przed aktaum protestacji
i wystawiający msty s. a koniecznie
S. Ducha uchwalili, udać się o pomoc

Zubi. 221.

Lib. 1078. p. 27.

Zubi. 225.

Arch. proc. 486.

do Koła, obrali deputatów
którzyby w podróz do dworu udać się mogli
i dla odprezenta wydać ich na prośb.
potrzebnych, ustanowili między sobą Lib. 1076 p. 358.
składkę pogłówną. Proszę ten
przez kompromis rozstrzygnięty
został. Rada obowiązka się niektóre
bezprawia a chylić, w wyborach podług
statutu pokładować, by co do handlu
żydowskiemu ponieważ fakty rada
żydom podziela, rzeczy w dawniejszym
pozostali stanie.

W. ibos.

Pachurani żydzi którzy posiadali
paktów wzięli się handlować piekarni i innymi
ulegli karze, i obowiązali się na przyszłość
pod ukłą słowami niepodlegać pod swój
handel z karanych iu arylutów.

Lib. 132

Lib. 1076 p. 698.

W. ibos.

Dwoch garbajów wyprawiających
kurdybanowe skóry za to, że do wyprawy
brali surowe skóry od żydów, i drugi
raz o to zostali przekonani
utrącić prawo cehowe i miary.

Lib. 224.

Arch. 1076 p. 724.

W. 2. ibit.

Tadri to żydzi ciar ptarli co do koczowniczych
Rektorowie szkoły wiejskiej 4 fanty pieprzu
i 4 luty safaanu, młociące w szkolnym w 2 ratach
30 ppł a spowiednikowi szkolnemu 22 ppł.
Rada obowiązali się żydzi ptarli jeszcze
Rektorowi 20 ppł. przedmiejscu 20 i 4 dukaty
za co im narzucono, że studentom ani żydzi ani
w niedziale nie będą po ich mieszkaniach z przepiorem
po ich kochanie chodzić, że ich nie będą więzić

Wniebroszta, piemia nagabai, i'oraz
uwołniono żydów od posypania
sant studentów i rektorowi do
geanii komedyi. (Dakot = 10 grzyw) (Zub. 247.)

Zub. 242.

Arch. 1058. p. 44. n. 38.

W roku 1614.

Żydzi jeszcze żadnego sąjaku
nie mieli.

Zub. 247.

Arch. 1058. p. 34. ad 29.

W roku 1620.

Reskryttem króla żeby żydzi z łotwy
i srebrny uwnędy za granicę nie
wywozili.

Zub. 253.

Arch. 240. n. 1.

W roku 1628. posiadali żydzi

Zub. 266.

w mieście żytnasze gruntów.
na czterech podobnych gruntach
z owych ii' miar to się po dwa domki
na 6 szaciu po cztery domki, a
tylko jeden żyd miał cały grunt.
Oprocz tych posiadłości znajdowała
się bożnica stara i nowa, domek
w którym mieszkali sami i szkolnik,
tamże pięć niethermnych domków.
pod uniewi miyskim ulepionym
i do niego przynależnych, razem 58 osiadłości
żydowskich (Lit. 1061. p. 253.)
oprocz tych miało miasto 432 $\frac{1}{2}$ osiadłości.
(na jedną rodzinę czyli gospodarstwo.)
i oprocz tych 32 $\frac{1}{2}$ na równie wolności
(na szkołę ławnie, radę ławniczą,
komorników nie zachowania.

1652 W tym roku wyszedł król

Zub. 328.

prakt z żydami, oni domagali się
więcej swobód, miasto zaś i dawnijsze
ograniczyć chciało, zaiste o to król
do króla i król zakazał aż do dalszej
swojej deklaracji odnowić lub potwierdzić
te układy.

Arch. 1058. p. 47.

4. Ark. Oryginał lwowski.

Dnia 6. februarii 1654.

170
Lub. 335.

Arch. 1123. p. 159.

Ordiner omni nationibus zasiada li
na paktach żydowskich na które się
zgadzili i konkludowali tak.
Ponieważ się z Żydami w rzecz
wodzi, conatus ich przestawać, ani
sami przy tych handlach zostawać
niechcieliśmy, żeby była rzecz salubrior
i utilior tej sztuki chleba swoim
żydowi, i tyśac prawe codziennie
querelas na tę obciśca tedy concasum
nostrem onym z Lwem jednak concasum
na te pacts pracuimus. Naprzód
aby przy dawnych paktach zostawali
do wotoli dla towarów tak sami jako
i przez subordinatas personas
niezaangażowali, ale na okładzie a nianowicie
na jarmarkach w pogranicznych
miastach one skupowali nie więcej
tylko za półtora tysiąca złotych
jako dawne pacts pokazuia. Później
aby między sobą i adnych spółników
z przedmiejskich żydów ani z miast
górných (i Strzy, Sambor, Przemyśl,
Jarosław) nie mieli, a jeżeliby Towar
wielka summe wynosił, żeby chrześcijanina
za spółnika miał sobie wybrać.
Niemaia się, że ważyło przez jarmarkiem
i po jarmarku sklepów otwierać,
ale jak zwykły dawny mieć, kiedy
dzwonem ogłossza aby były i sklepy
zamknięte. Do tego czas ma być
naznaczony tym paktem do osmi
lat, a na każdy rok paktonych
pięćdziesiąt denarów po czterech tysiącach
złotych miastu płacić i oddawać,
a ta summa powzieta a panów
deputatów będzie zostawać, których

den im J. 1653. fällige Rucke belang 200000
die Jüden anzuweisen den Festung
und die Stadtwerke zu vertheidigen, die Jüden
bei dem Festungswerke zu arbeiten.
und in diese Rucke gefallte die Anstalt
vom J. 1663. und des 24. u. J. 1666.
an demselben Tage wurde als den Jüden
an die Rucke zu zahlen obliegenden an,
allein die Jüden gaben kein Mittel an
Tage zu den Rucken, die Anstalt wurde
verändert und im J. 1667. und am
Commissar rügte sehr, was sich zu ändern
sich sehr, wie viel die Jüden noch
zu zahlen haben.

Allein durch diese Commission ausgesand,
fielen die Jüden unter dem Befehl

Karol, der Stanislaw Potocki am 3. Mai 1664.

Samstagsfällige gegen die Christen an.

die selben an dem 12. Juni 1664.

verurtheilt, in gegenwärtig gegen 2000000.

Es wurde auch eine große Anzahl (die Jüden)

abgeführt der Rucke, die Jüden

in die Jüden alle Jüden, und die Jüden

Anstaltstellung gegeben worden.

Wiederum eine neue Commission

zur Ruckeprüfung Rucke fassen.

Es wurden aus 2 Rucke, 2 Comitee, 2 Rucke

und den Rucke Rucke, allein die

Lücke des Samuel Leszynski, Karol

an die Jüden den 21. Juli 1664.

in der Rucke Rucke an der Rucke

wahen die Rucke Rucke die Rucke

als bei der Rucke Rucke, Rucke

allein die Rucke in die Jüden

fest gegen die Rucke allein die Rucke

Es wurde am 4. August 1664. vom Stanislaw

Stanislawski gegen die Rucke auf

Im J. 1678.
Jahre
Archiv
1663. 1664. 1665. 1666. 1667.

(Anstalt der Rucke
zu Lublin)

Arzt des Landes, Mannigfalt
in der Stadt nachgefragt. Nach
auf - befristet am 13. August 1864,
nach einer Conferenz, welche für
die Juden in der Stadt Frankfurt
am 24. Juli. für die 3. post, Datum
d. Margaretha zu befrachten Ursprung
beendet.

a. Umby pozmiany Magistrat krajowym
zabitych „Głównego“ a tym
który ranieni byli „Wice“ zapłacon.

b. Umby kara pieniężna wstawić
kierownika Bolesława Kalskiego
z roku 1264. do skarbca królewskiego
z toryli.

c. Umby czterech burmistrzów (zawodów)
z czterech ławników i czterech
quadraginta licatu - Których z Ktorowie
zyci wybióra, i wskaza, przez rok
i niedziel spłać więzienia „in jurio“
odezwali.

d. Umby szkody wszelkie tak w domach
jako też w domach, sprzętach, gadzinach
i zastawach poniesione, niemniej wydatki
prawne, gdy i jedno i drugie zyci
zaprzysięgna, co i spierawie, całego roku
do sądu grodzkiego nastąpiło pozwani
zyci w dwóch tygodniach podkara,
dupli powrócili.

e. Umby zyci na przysięgłość w opokojeniu
wzianiem swych restaurować się mających
bożnie, i odwrócić w używaniu handlu
propiuacji, wyrabiania i sprzedawania
wódki, miodu, piwa, Lubicz inaych napojów
niemniej jidek, skatow i sprzedawcy towarów
jako też narymowania i mieszkania
w domach chrześcijańskich pozostali i
zachowani byli.

Tab. 415. 416.

Arch. Akta fars. 571.

S. Mik. Oryginal Lwowski

w r. 1666, Żydzi przedmiocy
bez pozwolenie Bożnicy zalogowali
w r. 1671. Lib. 416.
Arch. Lib. 1121, p. 824.

Żydzi już w dwóch mieściech
tylko w piwnicach sygnalizowali
w r. 1704. Lib. 420.
Arch. 122, p. 183.

Ju do Brautpölyng walcu
Rud in J. 1704, an Karl XII.
von Pöndau mit 92000 Zfeln
zalogowali, heben die Juden
nicht beizubringen, dann 40000 Zfeln
wünden ihnen befreundet aufgelegt.

Ju J. 1705, si juid. Madffpöntas.
16. juid. Brautwain - u. i. Wainffpöntas.

w r. 1710.
Dehet Sade nadwornego W. Karłowice
Sabatho miere dominiace Pulita 1710.
roztrzyga prosto i skargi już od roku 1688
zacięły. Lib. 463.
Arch. 1008, p. 32.

Tuż tego dekretu jest:
że gdy żydzi niemają wolności swobodnego
handlu w miastach królewskich, że
ponieważ tylko czterema gatunkami
towarów handlować im we Lwowie handlować
dozwolono, że już dawno ociążają się
zawzięt z miastem pulita, i przeciwko przywilejom
miasta starożytnego wszelkiego rodzaju handel
sobie przywłaszczili, i przez lat dwadzieścia
ciężko przyobierają miasto za wolność
handlowania owymi czterema gatunkami
towarów summa 1400 zł. która do tej
za ten czas już 37000 zł wynosi,
niezapłaciła, przeto oświadczyli
ażeby w dwóch tygodniach z miastem
w ugodę weszli, inaczej także te nagrody
utracą i tylko czterema artykułami

pod konfiscatą Towarów handlować
bądź, mogli, ażeby za utracione
miastu szkody 20000 f. owi zalegle,
27000 f. w osiem dniach opłacili.

Co do szynków i propinacji
wyrzeczono: że stozownie do sekretn
z roku 1820. Tu im całkiem nie należało.

Co do kontrybucyi, podatków i składek
ze szynki winicy w czwartej części
do ogólnej summy przykładać
nie powinni. - Że z domów, piwnic
i sklepów chrześcijańskich, przez nich
zaarendowanych, w dwóch tygodniach
ustąpić mają, i. t. d.

Wypadek także całego roku szynki
przeciwko żydom przedmowyściu,
odebrajacy ich od wszelkich praw
handlu i propinacji.

W roku 1712. Spory z żydami
trwały ciągle, że ciż lekce sobie
wzięto sekreta królewskie mając
środki do czynienia ich bezkarnie,
coraz bardziej rozszerzali swój handel
zakładając sklepy i kramy i zaprowadzając
szynki a mianowicie gorzałek.

Usiłowali nawet w ulicy szlacheckiej
do której jeszcze nie byli dozwoleni,
jeżeli już nie uważano, że przynajmniej
kramy rozkładać, bo im to miasto
nie dopuszczało, gdyż tego nigdy dawno
nie było.

Uwierali się zaś żydzi przy szynku
wódkę w swej ulicy, tłumacząc im,
że dawno tylko u nich gorzałka
bywała, chrześcijanie zaś brandy

Tab. 464.

Lib. II 50. p. 905.

się w tym branku i syn komaniem
onego, sta ewy starzy zmi knieze
miewali kanwinie.

Tab. 464.
Arch. fasc. 287. n. 94.

wr. 1713. Decret feria 3. post dominicam
septuagesimam proxima Warszawa.
potwierdzając dekret R. S. April 1710, w który oświadc
zi żydzi od dobrodziejstwa zawierania pakciow
z miastem względu na handel odpadają
że im tylko i tylko ardy kulaun' targowar'
wolno prowadzić, że towary ich w miastach
zaaydujące się zaschweztowane być mają,
że kara perpetue banitwoni et infamie
na nich ogłasza się, i że sąd kommisarzy
do wyeksekucowania tego rozroku wyznacza,
co do żydów przedmiejscich: że podobnie
dekret R. kwietnia 1710. zatwierdza się
że ich im poenam banitwoni perpetue
et infamie oradza się, że kommisarzy
wyznaczyć ażeby handel im i prozinaty
dobreli, towary ich proschweztawali
browary ich i karzmy i burmy, warzenie
miodu, piwa i dyklatary grzeczki
zakazali, i przedmiejscia halickie
wypędzi i t. d.
(Wspelażo niczego nie nastąpiło.)

Tab. 465.
Arch. 1058. p. 84.

Arch. Lib. 1058. p. 89.

wr. 1714. W sprawie z żydami
żechali komisarze do Lwowa dla wy-
ksekucowania dekretów w roku poprzednim
zapadłych; lecz narobiwszy korstów miastu i okolice
spienwicy i żydzi i ożwie wywozgi, nie miastuleniway
akta do sądu nadwornego adnotali i zamy
od żydów dobre honorowani rozjęchali się.
Zaniósł miasto do króla i sądu jego skargę
i na wypięgi żydowców i na komisarzów
i wyprze oświadczył dekret Sabbatho
post festum La Lwowa 1714. w Warszawie R. Jendnia.
potwierdzając dekret z. 1710, i 1712. et
podobnego treści. I to bezkathu.
Wyprze dla tego znowu dekret wr. 1724. (piątek)
wr. 1732. Sabbatho post festum dominicam oculi (S. März 1732. Warszawa Lib. 1058. p. 133.
wr. 1738. feria 3. post dom. septuagesimae ii. febr. Lwowie. 1058. p. 153. Tab. 476.
wr. 1744. Sabbatho post festum transfigurationis Christi Domini. (S. Aug.) Lib. 1058. p. 293. 313. Tab. 487.

Tab. 465 et 469.

101 7466

10. 2. 1784

arch. 10. 1784

w. r. 1784, zaciągnięto Augu. i Jędrzeja
Koroty. na podrozi dla obległości do Warszawy
wsprowie z żydami wystanęch
wice sekreta & rozprawion i wydani zapadły
juzw do exekucyi przypuszcz.

1. Kłopoty

Kłopoty do Kwestii Ludowskiej

- 1) Wyjazd z tenosli Kłopoty, wycieczka przez gminę
rydowską, w Kłopotach, na ośmioro, w Kłopotach
wzgl. właściciela, Waleriana Kłopotowskiego. (6.9.)
- 2) Kłopoty wycieczka przez rydow na propinację Kłopotowskiego (6.9.)

Sein Wipfelfest - Das die jungen
Gemeinde sehr schön sehen, und unter ihnen
das Bucher & das Tönnchen das die
Kopfflagen das kein einziges Dorf
trifft und die Thale der Christen
nicht dort in den Gassen stehen

mussten sich beugen, und so ein abflussendes
wässern Fluss, wenn dort wegen kein Boden
da konnten die Quantitäten dieser kein
Linn nehmen, und die sorgfältigen Lössen
dort wenn nicht wegen der gebirgigen
die höchsten dieser mit geben dem Tische
Köval oder seinen Tönen Nikolai ihn An
gen zu zeigen, und ihn stark zu be
tragen, bis wenn nicht ein da stehen
und, sind stehen und stehen, der
und nicht, nachher werden, man wird an
ihn vorwärts kommen, von schon befolgt
~~und~~ stehen den Kopf und die will
kommen. Erlaubnis.

... von ...
...

Wzrostu cykliu Betsunickich
armora na pyriminatore Tymora Faska
a saaxjina pyriminatu Betsunicka!

[illegible]

Der feiligen Kinder Zuden
 wir verfahren hat mit der Zeit
 ten und für sich möglichste Auf-
 mung zu haben bestan, damit
 Ihr diesen Kauf, mit dem wir
 übereingekommen — damit Ihr
 selbst (wenn möglich) nicht zu leiden
 sollt, dass dieser Kauf ist bei
 uns Ding, von dem immer
 noch Nichts fernübergeben —
 sondern wir feiligen Kinder
 der feiligen Gemeinde in der
 folgend ungerade verbliebenen
 Gemein mit feiligen Kindern
 von, und Keinen Gottesdienst
 feiern, welche nicht die
 so fernübergeben wir nicht
 geben, und das, mit dem
 da mit Keinem nachher sich
 ist, klein als das das dem
 von dem der das das
 Proportion nicht können, ja
 sind der realen diesen Kauf
 der Verrechnung nicht stehen
 wird, der voll und ist, auf
 der das von junger Welt
 als Vorwissen von Glücken
 und auf der und man Welt
 verbunden auf der Welt
 werden wird, den so steht
 so, von ungerade feiligen
 Kindern gegeben

sind abgelaufen, sind verdammt
ist den am 18. dinstigen nach
Land nicht finden wird, mit
den Moses Briefe mag ich
haben und auf den letzten
haben kommen.

Ma. Mugioj Hartecro.

[illegible][illegible]

[Signature]

und einen neuen jungen
joll werden und heimlich
to der Gemeinde, und
sollen sich gegenseitig
haben, wollen sie eingehen
dies in allen Dingen
vor den Jüngling und
Gemeinde nicht am farti-
gen Verbleiben von
aber von der Gemeinde an
geordnet ist gegen
wird die Organisation
erstens überall nach
Gemeinde geht, nicht
nicht, also wegen der
nicht über das fahrende
Jugendlichen und
tun. Ja der Verbleib
in der Gemeinde das
sollen sollen, dann
drücken sich selbst, und
die wollen 1100 fl. und
den der Diale haben
Verbleib mit verbleib
ist der Diale Verbleib
hoff nicht selbst wird
nicht von der Gemeinde
in 10 Jahren steht und
vor der Stadt Verbleib
Verbleib von - vor aber
den Verbleib selbst wird
ist von der Stadt
nicht, und von Gott in allem
geordnet. - Amen

Wyciąge
z kroniki miasta Lwowa Złotego Lubryckiego,
dotyczące żydów i majątku miasta.

Wzrost pogoda dług	Strona	Kod.	
1	12 i 13	—	<p>Miejsce w paśrodk murów mieszkały żydzi, różni się od żydów przedmiejskich ramlowych. Pierwsi podlegali zwierzchności politycznej porządku miasta, do których się byli poddawali do wojewody nie należących: drudzy zaś zwierzchności ramlowej jak się nędkło. Reszta przedmieścia Krakowskiego i całe halickie, czyli jak było, reszta trzeciej, cała czwarta druga i pierwsza część, służyły miejskiej własności, i żydzi w nich przytulku mieć nie mogli. Przedmieście to miejskie albo stanowiły własność gminną, albo prywatną, mieszkan w mieście mieszkających, którzy na nich swe pola, ogrody, sady, młyny, folwarki i pasieki mieli, i wboższy klasie ludu za czynsz lub robocienne na krótko lub dłuższy czas wynajmowali, a ciestolłoci i na własność sprzedawali.</p> <p>Prawa i sady z powodu różności narodów, territorium Lwowa zamieszkujących rozmaite były — Niemcy, Polacy i Rusini tak</p>

mieszkanie jako i przedmieszkanie, tudzież obcy
 kupcy po starożytnym „Łośmi'zwani, sądzili się
 prawem magdeburskiem przed sądem ławniczym,
 na którym wójt miasta (Advocatus) przysyłał
 — Omianie sądzili się swym prawem os.
 mieszkaniem, w najdawniejszych czasach przed
 swym własnym wójtem, później przed starostą
 mi swego narodu. W tym sądzie przysyłał,
 tenie sam wójt, który w sądzie magdeburskim
 zasiadał, tak ie w obach sądach jeden był Pre-
 zes — Żydów sądził wojewoda (Palatinus Ens-
 sias) przez swego podjęwódcę, lub innego
 urzędnika, który z przybraną starożytną
 żydowską spory rozstrzygał prawem polskim
 — Przedmieszkanie na górnym ramię.
 nych osiadli, sądzili się przed przedmiejstem
 wójtem, ruskim lub później polskim pra-
 wem, od którego wójta appellacya do rządu
 przed wicestarostą lub burgrabięgo słu. —

2. 22.23 —

Ławnicy (Scabini) w dawniejszych cza-
 sach podobnie jako i rzący sami sobie do-
 wotnich członków przybierali do swego gre-
 mium Collegium to ławni-
 ce miało swe osobne dochody z win, z opłat
 sądowych, z realności we wsiach wielkie

2. -
129

ryzowskich w rachobach - potudnisowej części
miasto, wrelakoi w zarobkowaniu swem byli
bardzo ograniczeni: i to właśnie, niemniej
przebiegłość w neurach kupieckich powodowa-
ła ich, iż coraz bardziej uciłowali opano-
wai' wszelkie źródła przemysłowości, tem
bardziej, że mocno rozmnazali się powieli.
Udalo się miasto do króla z prośbą, ażeby tam-
tame potoczył raryt. Niemiełi jeszcze na ów
czas rydzi tyle wplywu, ile później uzyskał,
a król miał jeszcze więcej powagi niżeli w na-
stępne wieki, procto zapadło na sejmie
feria 6 proxima in vigilia S. Thomas
w Piotrowie postanowienie: że rydzi łow-
scy miejcy (bo przedmiejskich, którzy na
innem gwarie byli, catkowicie odstarczy' na-
leży) radnych towarów w domach swych spre-
dawać niemają. że tylko czterem w gatun-
ku towarów handlować im wolno, to jest:
wełniana, skórarna, sukna i wetarna, jed-
nakże pod następującemi okręśleniami:
Co do sukna: że go tylko na jarmarkach
także w Łowiu. jako i po innych miastach
i miasteczkach sprzedawać mogą, z tą wse-
lakoś różnicą, że we Łwowie pod czas jar-
marku tylko postawami, po innych zaś

jarmarkach i postawami i tockami sprzedawać im wolno; oprócz zaś jarmarków tak postawami jako i tockami całkiem zabroniono. Cóż więcej wolno im jedynie w Łowiu, Browie i Cielce, i to tylko surowe we Łwowie, kądlego czasu sprzedawać, zaś tylko w jarmarkach kupować. Cóż natomiast w Łowiu, Browie i Cielce, kądlego czasu sprzedawać, a tylko w jarmarkach kupować; wszelako w całym rydym razem, w Łowiu nie więcej niż 2000 sztuk zakupić wolno. Kądlego czasu im chodzić z jedziegokolwiek bądź rodzaju towarów i kramarszymi przedmiotami, tak one sprzedawać, w targowinie tak we Łwowie jako i po innych miastach i wsiach chodzić, wasz i więcej kupować, lecz tylko jarmarków odcierwać mają. Lib. 1076 p. 139, Lib. 1147 p. 60 i Lib. 1148 p. 56 (czytaj niżej pod rokiem 1524)

8. 151, 152, 1524.

Pierwej jeszcze, niżeli ten postarzał się, rozpadły dwa królewskie Dekreta w rękach rzydów, którzy rządzili sobie niektórych panów, przeciwko ówemu sejmowemu Dekretowi z r. 1521 ranośli swe przedstawienia. Pierwszym Dekretem co do rydów

miejskich uchwała owa królewska z r. 1521 na
 nowo potwierdzoną została z tą, jedynie tylko, że
 oprócz 2000 wotów, pozwolano im jeszcze 500 sztuk
 pywać, tymie samym sposobem jak u pierwszym
 dekrete określano, i z tem objaśnieniem, że
 postawy sukna na obcych jarmarkach naproście,
 gdy z niemi do Lwowa wracają, z konsekwencyą,
 pisemną, radzie miasta skazywać mają, i pod
 konfiskatą, nie we Lwowie z nich sprzedawać im
 nie wolno. Lib. 1147 p. 62 i 1148 p. 57. Dekretem innym
 z r. 1521 miasto królewskie i żydów miejskich rozporzą-
 dza, żydów z przedmieścia waz, już żydów i carów
 nie mieszczących, nie byli obywatelami, ponieważ ci
 wcale handlu nie prowadzili. Gdy dekret 1521 roku
 wydał, właśnie tego, że o nich żadnej nie było
 w nim wzmianki, korzystając, potwierdzony się
 z mieszkańcami i majetniejszymi, i uzyskawszy
 protekcję starosty i króla swego, rozporzeli
 handel na wielką stopę: nie tylko czterem ży-
 dom miejskim pozwolonymi, lecz wszelkimi
 innymi artykułami, i wielkie porobili szlaki
 różnych towarów po przedmieściu. Miał to się
 miasto z swą katedrą do króla, i uzyskało pod
 tymie samy w dzień drugi dekret; którym
 uznano, że żydów przedmiejskich wcale żadnego
 handlu prowadzić nigdy nie mieli prawa,

i na przyszłość mieć go nie mogą; wszelako
za wola nie niem się panów pozwolił król,
aieby przez lat dwa dla porbycia się nagromadzić
dronych sztuków, w pierwszym roku wszelkie
towary bez różnicy, a w drugim tylko one
żydom miejscem pozwolone były artykuły,
sprzedawać mogli, a po dwóch latach handlu
wszelkiego zaniechali. Lib. 1147 p. 64 i Lib. 1148
p. 59 — Rozróżniać przeto należy żydów miej-
skich, którym wolno było z ograniczenia mi
pod rokiem 1521 wszelkimi handlować
nazwęre ceterum rodzajami towarów, od
żydów przedmiejskich, którym wszelki han-
del nie był dozwolony, i tylko do trzech
letni termin do wyprowadzenia osobów do-
wolny. -

9 152 i 153 1530.

Krótko się pod rokiem 1527, że żydom przed-
miejskim po skonczonych dwóch latach han-
del zupełnie zabroniony został. Umieścił on
w roku 1530 ująć sobie tyle radę miasta,
że im za opłatą 16 złotych co pół roku, do-
wolno również jak i żydom miejskim, pod
temiż samymi rozstrzeżeniami, i tylko
temiż samymi ceterum artykułami na
czas niepewny handlować. -

10 205. 206 1581

191
Uwagi

W tym pod roku 1527 mianowicie, że żydom
miejscem tylko w terenach artykułami handel
dozwolony był. Pod roku 1530 napomknęto, że
i żydów przed miejscami na pewno, równo,
opłata, do uczestnictwa w handlu, temże w terenach
na artykułami nierozwainie przypuszczano.
W tym roku 1581 popełniona rada, nie bez po-
dejścia i o ujęciu, została jeszcze większą
blad na uszczerbek obywateli chrześcijańskich, po-
zwolając żydom miejscem obszerniejszy handel
na lat osiem na czynsz po 50 złt rocznie do
kasy miejskiej opłacać się mający. Władza
tego następująca była: 1.) Pozwolenie ży-
dom w mieście mieszkającym, których
imienią rejestro spisać na i na ulicach
sklepowo, handlować towarami, które sam
żyd uprawniony, z Turczyzny do Lwowa
na sultan przywiezie, albo które kupiec tu-
recki twódo Lwowa na miejsce sprowadzi,
musiałoby również żydom kupować artykułami,
które do jedzenia, picia lub na
ubranie służyć, i również niebawem kapi-
tału w handel włożyć, jad tylko 1500 złt. —
2) Niewolno tymże żydom z kupcem tureckim,
który do Lwowa przybędzie, żadnego targu za-
wierać, konieczyć, i towary odbierać bez

prygotowania i najskiego / wysiętego kłama. a.
3.) Żaden Lutejszy iyd Lwowski, nie powinien dłu-
żej w Lutejsu m. i ydowi, pozwolić tych
towarów tu we Lwowie sprzedawać, lecz kładę
sam je z Turczyzny sprowadzać obowiązuje.
4.) Turckie towary niewolno we Lwowie
sprzedawać w inne czasy, tylko w jarmark, i to
ani w Tokciem ani w funtem, lecz w setkach,
summa, i hurtem. — 5) Tylko po innych mia-
stach i miasteczkach, dozwolono im zbywać
w Tokciem i funtem. — 6) Pozwolono biało-
głowom ydowskim sprzedawać wyroby włas-
nych ich rąk; niemniej z artykułów do jedze-
nia i picia wolny być ma pieprz, szafran
i imbir, tudzież co rok po 20 huf winu ydows-
kiego, podług rachunku ich robionego, za opłatą
od kładki 100 procentów złotego. Do wszystkich
obrotówano ostrzeżenie handlowym, do fiskal-
towarów, i uchyleniem zgody. Lib. 1148 p. 61.

II 218 i 219 1591

Pod rokiem 1581 wiekło się, że rada miasta
poprowadziła wielki błąd, przypuszczając iż
miejscich w lat 8 za opłatą rocznego czyn-
szu 50 H. do obrotu i sprzedaży swoich handlo-
wych. Podarali się po upłynionych osiem

latach skutki tego nierozwainego postępu.
 Żydzi dalej i ptacie, i handlu, z którego by chne-
 scianie byli korzyści, raczej nie
 chcieli. Kade usiłowała im go rabronić, leu-
 żydzi poparci wstawieniem się panów i
 szlachty, pozwali miasto do Króla Zygmunta
 III o wolny i nieograniczony handel wszel-
 kiego rodzaju towarami. Wytoczyła się spra-
 wa przed trybunał królewski, który rozstrząsał
 na sławę jego sprawiedliwość i przytoczył to
 ualexy, wyrokiem swym *Pracovias feria 3*
ante festum S. Margarethae 1591 ex seruis contro-
versis, bez względu, jak się wyraża, literarum
certorum Senatorum et Nobilitatis Russiar,
quibus idem Senatores pro iudaeis apud nos
intercedeabant "owe da ronnijore Dekretu Zyg-
 munta I rz. 1521 i 1527, że Żydzi miejscy tylko
 ograniczony handel ceterum artykułami,
 a przedmiejscy wcale żadnego prowadzić nie
 mają, iatwierdził. Lb. 1147 pag. 66 et Lb. 1148
 p. 63. —

Niedopisowcy żydomstwo prawnem postępo-
 waniem ramierzonego sobie celu, udato się
 znowu do senatorów, i przez tych, a podobnosć
 idrogo, przedsięwziętych tylko wyjednato na
 radzie miasta, że roku następującego 1592

we Czwartek przed s. Michałem, nietylko owa
umowa z r. 1581 na dalsze lat osiem rozpięta, 50
tyleż rocznego czynszu z miejscimi i gdańskimi
odnowiona, lecz nawet obszerniejsze im granice
handlu dozwolone i nowe artykuły przydzielone
zostaly, co partami nazwano. Preś tych partów
było następujące: 1.) Dozwolono im własnie
jedynie towary gdańskie lub duple,
do Lwowa sprowadzać, takowe extra jarmarku
tylko do mieszczan lwowskich, w czasie ras
jarmarku łaskawie sprzedawać, na obce jar-
marki z tym towarami jeździć, i sztukarni
tamie sprzedawać. — 2.) Towarhosmoty (futry)
swoje pozwolono gdańskim kupować, i
przynosić, takowe extra jarmarku tylko mie-
szczanom, w czasie jarmarku łaskawie
sprzedawać (the le parttani) — 3.) Towar
turecki, tamie w Turczynie nadupiony, wolno
do Lwowa sprowadzać, mieszczanom łaskawie
w czasie, a obcy tylko w jarmarku sprzedawać. —
Dozwolono także tego tureckiego towaru tak od
ciężkością jako i gdańsk z Turcji przyniesio-
nego, co więcej roku łaskawie i gdańskimi
kmiennu na 100 tutek kupić, i takowe albo
gdzie indziej wynieść, albo tu mieszczanom
łaskawie sprzedawać (Wczęci dawny, w częci na

których żydów amorfizowany punkt) — 4) Pozwolenie dla każdego żydowi na jarmarkach zagranicznych na Włoszech kupić towaru tureckiego za 1500 zł. i takowy do Lwowa przywieźć, hurtem albo mieszczańskimi, albo i innemu tutejszemu żydowi odsprzedać. Któż ten, który go kupi, może go albo wywieźć, gdzie mu się podoba, albo znowu mieszczaninowi odsprzedać, nawet jednakiem hurtem, nie przestającować prawem królewskim, które mieszczanom tylko starzy (nowy) — 5) Towary tureckie, włoskie, i inne wszelkie już od mieszczan kupione, na jakichkolwiek bade summe, pozwolono na jarmarku wywieźć, lub mieszczanom innym, hurtem sprzedawać. — 6) Towary raskuskie (austriackie) tylko od mieszczan wolno żydom kupować, na jarmarku zagranicznym wywieźć, lub innym mieszczanom odsprzedać. — 7) Pozwolenie im mieszczanom tutejszym tak na miejscu, jako i gdziekolwiek bade indziej i zagranicą, odprawować handel. — 8) W czasie jarmarków lwowskich, wolno im równie jak innym gościom, kupować odsprzedać, wywieźć towary raskuskie, i oprócz otomian, miedzi, żelaza, stali i gwardii. Jednakiem podczas jarmarku kupiony towar powinni znowu sprzedać, lub wywieźć w czasie tegoż

120
jarmarku na inny jarmark nie robiac słażon
po miasteczach, wyjąwszy jarmarków. Tedy
zaś pozostał im taki sam towar po jarmarku lwow-
skim w mieście, nie wolno go komu innemu
tylko mieszczanom, kupcom lub rzemieślnikom
sprzedawać. (Co przy Ławach puchów Doleżal-
ski, że i mieszczaninowi, jeżeli nie był kupcem
lub rzemieślnikiem podobny produkt wyraża-
jącym, sprzedawać nie wolno było) — 9) Soja
wolno im w czasie jarmarku przywieźć, i tu
kupować i albo gościowi albo mieszczaninowi
sprzedawać. — W innym czasie wolno im także
tę przywieźć, lecz nie wolno we Lwowie kupo-
wać, lub komu innemu spośród mieszczanina
sprzedawać. — 10) Pozwolono im corocznie po
30 beczek wina węgierskiego, żydowskiej roboty,
do Lwowa sprowadzić, od którego od półtysiąca
po półtora złotego racem opłacać winni, wore-
la dla tego wina tylko przy dołach do miasta
wpuszczone zostanie. Przy tem zastrzeżono:
a) że to prawo ośmioletnie tylko żydom miejskim
w mieście mieszczanom, którzy się pod przysię-
gę stawi żydowskiej utwierdzić i wnieść podatków,
które im będzie. b) że ci żydzi lwowscy, mieszcz-
nowie lwowski i laszowi kupiectwa nigdzie poni-
żej nie prowadzić nie mogą, gdy ten mieszczanin

sukienniców, to jest kupców suknem handlujących,
ie ich było 20 być powinno, i nie jeden się tak
szykował do tego handlu przypuszczony być nie
może. fasc: 486. — Na ustalenie się księstwa
Ślaski osiągnął wychwała prawniejsze. Lib.
1079 p. 302.

13 229 i 1602
230 1603

W roku 1592, jak się pod roku 1591 napisał o
rządzie miasta i gminy korystając, dla tych, którzy
należy im na lat osiem handlowe swobody. Gdy
do osiem lat słoneczyli się, umieli być tak, co
dla P. radców, ie im i nawołane lat osiem ter
same koryści domolici i najwielszym uszczes
liwie obywateli handlow i robotnikom i trudni
cych się, i uprzednie bez wiedzy i zezwolenia
tak stanem ławniczego jakoteż 40 meżów, którzy
podług statutu króla Stefana z r. 1577 we wszyst
kich przedmiotach dobra całego miasta, byczących
się, do rady uchodzić, i dawać i przyjmować swe
dawać byli upoważnieni. (patrz rok 1591 i 1634)
Którzy z ławniczego i miastowego rady, a kół
giem ławniczym, 40 meżów i całym prosił
stwem z drugiej strony. Oprócz tego, w wielu
innych rozporządzeniach postępowała rada
samowładnie i stronniczo, wszelako nigdy by

nie przyszło było do ratargów i processów, między
nią i drugimi stanami miasta, gdyby nie te
rydow nuda ne swobody, to albowiem dorybato byt,
utrzymanie i pomysłność najniższej liczy miesz-
kańców. Mdaty się z prośbą do rady miasta oba-
stany i celi, ażeby uciszyć handel rydoweli
i inne bezprawnia usunięte zostały; lewe nie
odebrały rozprawiającej odpowiedzi, po użyciu
nej przed aktami protestacyi, i występując
mory s. u kosciele s. ducha, uchwalili, udać się
opromoc do króla, obrali deputatów, którzyby
z podjęciem do domu udać się mogli, i dla opy-
towania wydatków na proces potrzebnych, usta-
nowili między sobą składkę pogłówną. To jest
w królestwie powód ratargów między radą i mieszkań-
cami miasta, o których radca Kimor, w
czasie, gdy swą kronikę pisał, w podobnym
znajdujący się potężnie, i nieopłacony, wyraził
się, a X. Chodźni i między innymi, i
ostrością wypracował. Bezprawnia rady i celi
to zdarzenie opisał dołtadnie Jan Alupet,
podówczas 40 lat a później radca, mairacny
i biestracny. Najdaje się opisać w księdze 1076
A str. 335 do str. 405, nad którym tu nie ma
potrzeby obszerniej rozciągać się. Proces ten
toczył się w sądu królewskiego z wielkim

na kładem, si narodził w roku 1603 przez dom,
przez brata Hyciecha Bielickiego, oficera
Krasickiego, Piotra Bielickiego, podskarbiego
Krasickiego i Stanisł. Bielickiego roz.
strzygnięty został. Kada obowiązuje się nie.
które bezprawnie uchylć, w wyborach podług
statutu postępować, lecz co do handlu żydows.
kiego, ponieważ paktajni rada żydów podpi.
sała, który w dawniejszym pozostały stał nie.

- 14 234 1606 Ktoś się wyjął pod r. 1591, że kapłani Pona.
rystwa Jerusalemskiego do Lwowa sprowadzeni
zostali, pod r. 1603 że im Kommissary Królew.
na Lwowie i sędziy starą miasto, na rodo.
nie w tym miejscu klasztoru przeznaczyli,
przeciwko czemu rada miasta protestację swo.
zanięła: w roku 1606 król Zygmunt na
fundusze tego ogromadzenia, synagogi, wyl.
boiniec żydowską w mieście przez Israela
Kachmanowicza wymuszoną, i kilka
domów żydowskich obok niej pod porożem
był darował, że plac te żydom przez dawniej.
szą & radę miasta bez pozwolenia Królew.
kiego nadane zostały, i oni na te placz rad.
nego przyrzekanie mają. Odnosząc się
Zydziną pośrednictwem arcybiskupa

N^o Strona Rok

Kamyojskiego wyptacili 4000 M., z których się
miastu na tańcie i starą, srebro 3000 M. doflato.
Te zaś tańcie i plus, na którym srebro słoty,
nie dostarczający był na konwent i gościół,
zniesiono, a woli królewskiej widać przywotnych
domów, tym placom przyległych, a właścicielom
reszta, to jest 1000 M. z onych od rzydów wziętych
wyliczono. f. sc. 237 n. 40, 43 Lib. 1060 p. 54, 55 i 118.

15. 239 1608 Dwóch garbaczów wyprawniających kurdyla,
nowe srebro, na to, że do wyprawy brali surowe
srebro od rzydów, i drugi raz o to zostali przedo-
nanem, utracili prawo cełowe i miejsce
Lib. 1076 p. 724. —

16. 247 1614 Wydziesze iadnego sy ntu niemieli. Lib.
1055 a p. 34 ad 39. —

17. 253 1620 Zapadł surowy reszypł królewski, ieby rzyd i
słoty i srebroj monety za granicę nie wynosiły
f. sc. 240 n. 1. —

18. 266;
267 1628 Wiołowy m. posiadali Wydziesze iadnego

178
jedyn nasćie gruntów czyli placów. — Na czterech
podobnych placach z owych 11. mieści się po
dwadzieć domki, na sześciu po cztery domki, a byłoby
jeden rząd miał cały plac. — Oprócz tych 11 placów
osiadłości znajdowała się boińca stara i nowa,
Domek, w którym mieszkał rabin i szolnik,
ludzie 5 niskich domków pod murem
miejscem ulepionych i do niego przycartych,
murem 38 osiadłości żydowskich. Lb 1061 p. 253.

19
Żeby lepiej pojąć, co naciąg taki grunt, plac, umie,
sług rebrne nie przecern nie wiadomości z tego
samej księgi str. 504. Na zasadę do podatkowania
podzielone było miasto, rozumie się między
murami i oprócz owych 11 placów żydowskich
na 432 $\frac{1}{2}$ osiadłości, to jest placów, na któ-
rych na każdym mogła być być kamienica
o trzech oknach. Nazywał się łodziarz, na
chłopie to jest na jednym rodzimym czyli gospodar-
stwie; wszelako najczęściej na takim jednym
placu posiadały dwie lub więcej rodzin jedna,
kamienicę chrześcijańską, i przeciwnie, czasem była
kamienica na półtora lub dwóch chłopów, jak
n.p. Gutkierowska, teraz N° 235. A z owych 432 $\frac{1}{2}$,
chłopów wystarczało 32 $\frac{1}{2}$ na różne wolności,
bo radcy Ławnicy, później i 6 starszych osi-
adłych, szlache, ławnicy i t.d. wolne byli od

podatków, zaś 400 chłopów czyli realności, podle,
gali rozkładowi podatkowemu. Tak było w roku
1628 i 1629.

19. 322 i 1649
323

Odprawowatu się Komisya Coegwacyi z rozkazu
Królewskiego i na ządanie miasta. Tak był nast.
przejazd: W czasie odjazdu miasta przesłano jednego,
brano, co tylko było mogło, tam gdzie co się na
pięć miało dano, a nawet przysięgano kilka
tyśięć, jedynie tylko, żeby jak najspieszniej Chmiel-
nickiego rozprościć. Niedługo potem szepem
przebiegało na wysłędzanie towar, a byli tacy, którzy
mogli coś dać, należało więc zrobić coegwacyę w miastach
majątków i posiadłości królewskich, i od jednych dobrać,
a drugim zapłacić. Przed obłożeniem wielu miast
nych obywateli umiarkowano cełami, unikając
niebezpieczeństwa. Tymczasem szepem i dano
miasto mocniej obłożyć szepem. Nareszcie szepem
miał coś z swego przysięgli się, gdyż najwięcej wyda-
wali chześcijańskie zastawy, i tylko tylko utracili,
co nowo zastawy mieć mogli, a niektórzy jeszcze
zyskiwali, udając, że font na obłą od dawno został
Keras' Chmielnicki wyszedłszy z szepem z całym
majątkiem wydanych miechów; (Lib: 1123 p. 128,
129, 131), a gdy miasto za niemi obstarowało, od
zadania swego odstąpił, lecz samo z kontrybucyj

raz wykreowanej nie nie chciot odstąpić; stusna
ratem, ie gdy miasto ra rydów optacito, wieby cie
do nróci. I ten wie punkt do Komisji esaqwa.
cyjnej naleiat. W Komisji tej grata nadornit
rolę jatis X. Róycki; belacy raras agentem P. Kan
clera. Rydri bronili się, Komisya i wielkim
summem prawym, per citationes, dilationes,
oppositioes, protestationes, repraesentationes
itym podobne sadome de involagi ciagnęto się,
P. Kanclerowi, gdy do Lwowa 26. Augusta przy
jechał, ofiarowali rydri 100 talarów lwadzich
imperialnych przy 119, jak się wyraził agent
Communitatis San. Pascored, podendie (26. Au
gusta) ciż rarasganczy (rydri) w P. Kanclera
audienca, sobie ujednoli, Esordium ucler
oratingi wyroczne było, jathiego raras do nich,
Subfrancus lub solerion rasyngy, ofiarowali
sto talarów lwadzich imperialnych, a potem
do naracy i confirmacyi tego, oco prosili,
przytapieli. X. Róycki był jwi ujęty i inas
Komisarze, na priens dato miasto temui
Kisidaw 600 Kt. i skrypt na 1000 Kt.; przede,
nato się narekcie, ie nieporostaje inay
srodek, jath tyldo rgonić się z rydarni, ydy
ciskot Stoyi i bawleny proces po trybu natasy,
sadach nadwornych, albo niem raras raras
ta sprawa w formy sadownicze, musiatoby

Nr Strona Rok

przechodzić wszystkie stadia rozwoju tego sądowni-
ctwa krajowego; i żydzi mogli się odłączyć, bo
mieli w rękę pieniądze. A tak pod wpływem tego
X. Koryckiego przyszło nareszcie do zgody w ten
sposób: ie namias 200.000 na odup, na obrone
miasta i optale przechy, która summa słusnie
od żydów należała się, musiła miasto przystać
na 84.000, to jest 4000 gółwemi roraz, 30.000 na
jarmark Tarostawski 1650 roku, 25.000 towarami
na jarmark Tarostawski 1651, 5.000 na jarmark
Lwowski r. 1652, a reszta 20.000 zł. w 10 lat 10,
od których procent żydzi obiecali.

10 314 1652

Powiedziato się wyiej (r. 1591 i 1603) ie miasto
co ośm lat zawierato z żydami to słowne pat,
to, pozwalając im na pełną optatę, pełne ardy,
pełny handel. W tym roku wyszedł taki termin,
żydzi i domagali się więcej swobód, miasto zaś i
dawniej się ograniczyło, zaś to słow.
gido trólu, i tema haat a do dalszy ang. do.
racji odnowiac lub potwierdzac te układy. Lib. 1058
p. 17)

20 330 1653

Wie 3 Listu - skansta Declaratja Que conlaza na prasta
z żydami. Mediente Decreto pogramoi maja byde
zawarte i pozwolone

21 335, 336 1654

Przemany wplyniorym 10 v. Diarim: reger-
ta gminy Jana Kuskiego, co do niniejszego

rodowawiera dostawiało, co następuje, a bieżę

1123 p. 159

Die. 6ª Januarii 1654. Ordinescum nationibus
 zasiadali na pactach rydowskich, na które się
 zgodzili, i tak konkludowali: Ponieważ się
 z rydami w rzeczach, co natus ich proclamać,
 a i sami przy tych handlach roslawać niechcie-
 liśmy; co by było rzecz salubriorem i utilior tej
 sytuacji chłopa swaim ryżycę, dytając firanie codziennie,
 nie quacrelus na to obścić a (78) tedy consensum
 uostom ang. — temijednak condycjami na to
 pacta firacimus. — Należałoby przydawnych
 pactach roslawali, do których dla towarów łód-
 zani jadło i przez subordinatas personas nie
 rozjeżdżali, ale na składzie a mianowicie na
 jarmarkach w granicznych miastach one
 składowali; nie niżej tylko za półtarygiorew
 półtarygiorew, jako dawno pacta pollarują. Potem, aby
 między sobą i adnych spółników z przedmiejstkich
 rydów a i z miast górnych (79) nie mieli; a
 jeżeliby towar wielki sumę wynosił, tedy
 chreścianina i spółnika i naja solie przy-
 brać. Niemają się też waić przed jarmarkiem
 i po jarmarku sklepów otwierac, ale jak ryżeraj-
 dany niesię, kiedy danoć ogłoszą, aby budy
 i sklepy zamknąć. Do tego czas ma być narna-
 czony tym pactom do ośmiu lat, a na każdy

rok. pactowych pienisdy tenentur pro utere. Lys. q. ex.
 Młotych miastach polacie i oddanai, Młotych naci
 ex omnibus ordinibus, aby takowe pieniadze obra-
 cae, na munnicyq, a mianowicie na szkarpe, zapros.
 ta okolo miast tego. Nadto na kazdy rok obieraci
 ex quadragintaviratu swich panon mieszan, iaby
 pnestregali wasp ot. Namaciami, jezeli by izdei nad
 padla wazyli siq nizcej handlu prowadzic. Ktore
 to pacta maja byc zachowane, iwarne sub confis-
 catione omnium mercium, tudie i pod utraceriem
 mniejszych pact, a takow takowe, jezeli by siq przy-
 trasity, maja byc obricone, na munnicyz miast
 tego. Na ostated to siq waruje, w tych pactach, aby
 izdei, ktorym to nie nowina, fawory i protekcyje
 panon moinych zaprac i o nie siq starac, lub do
 innych siq usgodon udawac, forum tulejszego
 miejsczkiego nie excyrowali, ale siq coram Specta-
 bili Magistratu et deputatis depositarii sprawnali,
 kiedy tego potrzeba. Ktorym to injungitur, xoby
 starszy na praezentowali coram spectabili Magi-
 stratu izdon swoich benefosewialow, ktory maja
 handel i mercantie prowadzic. —

22. 366 i 7653.
 367.

Chmielnicki radot, aby mu izdei (i i so, nieporcy,
 jaciele Chrystusowi i wszystkim chrestianom)

ze wszystkich majątkami i z dziećmi i z żonami
wydani byli. Magistrat na to nie przystał.

23. 437 1683 Kapuści ponownie dobiegł tegoż króla w tej osno-
wie: Budy kapieć Sebat obojętany corocznie
płacić miastu bo stotyckie wolności handlu, ie-
m wszelkiej niewolno sprzedawać (wyjawy w
jarmarku) tołkiem, funtem, lub w małej sature,
lecz catemi bellami, seturkami, lub beirdami,
ie towarów swych nikomu innemu (oprócz jar-
marchów) obcemu, lub igdani sprzedawać nie mogą,
jedynie tylko kupcom miastu a nie obcym.
(Lib. 1055 W. 445 i 493)

24 460 1705 Co się tyczy opłat na wojnę tatarską, od tych
461 1706 Żydzi umieli się zawsze usunąć. Najprzód, nie
podlegali jacy wiadomo magistratowi, lecz woj-
nowi, a zatem nie mieli ich było przynusić
do saltadki, tylko przyporządkować należność, ile razy
przytłoczyli się niechcieli. Żydzi zaś już sławili,
nie ich do czegoś musić zdatano, udawali się
wprost do komendantów, a ostateczny do rządu
ich częścią tego, co by im było musieli do miastu,
w stosunku z innymi, oswobodzili się, a częścią
zostawili starożytną opłatę na lud chrześcijański. —

25. 463:464 1710

W tym do piero 1710 r. ugonia sie Dekret oryginalny
ny sadów nadwornych królewskich w sprawie
między miastem i żydami miejsciem i Lubatko
przedie Dominicae judica idest 5 Apr. Marsorias
rozpusty Lib. 1058 p. 35 ugnajony sie

Treść tego królewskiego Dekretu jest: „ie gdy
igdy niemoga wolności swobodnego handlu w
miastach królewskich, ie ponienai tyko cietero,
ma gotunkami towarów handlować im we
Lwowie dozwolono, ie już dawno sciagają sie
również z miastem pakta, i precinoko przywilejom
miastu sturacym wszelkiego rodzaju handel
sobie przywłaszczyli, i przez lat 27 przyobiecano
miastu wolności handlowania cietero,
ma gotunkami coroczna summa 1.400 zł., kł.
za dotąd racten was już 37.000 wyrosi, nieopta-
cili (146) przed sadem nie stali; aieły w dnach
tygodniach z miastem w zgodę weszali; inawej
tesko te na raz sie utracą, i tyko cietero ma arty-
kulami przed konfiskatą towarów handlować
będą mogli, aieły ra uagnione miastu skłody
20.000 zł. i one naległy 37.000 zł. w osiem
dniach optacili. Co do syndin i propinacyi
wymieniono: ie stosownie do Dekretu r. 1571,
to im cakiem nie nalezy. Co do kontrybucyi,
podatków i suttadek, ie igdy i miejscy w

umortej części do ogólnej summy przytładać się
powinno. Nie domów, piwnic i sklepów
chrześcijańskich, przez nich zaupewnowanych,
w dwóch tygodniach ustąpić mają, i t.d. —
Wypadek ładcy tym roku i zapewne tego
dnia dołot przeciwko iżdem przedmiejskim
odsadzający ich od wszelkich praw, handlu
i propinacyi, lecz tego w oryginale nie ma.
Litem. Nie ma wypadku ładcy ładcy, ohaie
się od ładcy ładcy, o którym będzie mowa
mowa pod r. 1713. —

26. 468 1713

W tym roku wypadły dwa dołota feria 3 post
dominican septuagesiman proxima, to jest:
14° Lutego w Warszawie. Coto rydów miejskich: Nie
dołot dołot 5° April. 1710 wypadły w całej esno,
nie potwierdza się, że rydów od dołot rejestru
zarzeczania pałtów z niestem wygłodem handlu
odparają, że im tylko czterema artykułami
targować wolno pozostać, że towary ich w
mieście znajdujące się rozdwestrowane być
mają, że tam perpetuas sanitionis et infamias
na nich ogłasza się, i że sąd Komisariów do
wyseklowania tego wyrodo wynawa. Lib.
1058 p. 67. — Coto rydów przedmiejskich: że

240
podobniei Dekret z dnia 5° Wrześ. 1710 zatwierdza
się, że ich in poenam banitionis perpetuas et
infamias osadza się, że Komisarze wyznaczeni,
ażeby handlowi i propinacyi odebrali, towary
ich przesiedwestrowali, browary ich i klacarnie
zburzyli, wawenie miodu, piwa i dystelacyi
zornatki rozdarali, z przedmieścia halickiego
wyprzedzili i t. d. Lib. 1058 p. 89. -

27 469 1714 Wyjątek z karty Dekret Subalto just. festum 5. Lu-
cia, to jest 5° Grudn. w Warszawie, w sprawie
żydami między innymi: że Dekretu roku 1710 i 1713
potwierdzone zostają, że żydów na zapłatę
nowych wydatków miasta w kwocie 24.000 zł. spra-
wionych osadza, Komisarzy do wyegzekwowania
tak pośredniczących jako i niniejszego wyro-
ku wykonania, i tym nadaje, ażeby wszelkie
towary i napoje żydowskie w sklepach i piwni-
cach znajdujące się, przesiedwestrowali, starali
i aktorom mieszczanom na rachunek przy-
sądzonych im expens oddali. Lib. 1058 p. 115. Naś
żydami przedmiędzy innymi pod tą datą: że
podobniei Dekretu z r. 1710 i 1713 potwierdza,
opracowania danych expens, na nowo na 12.000 zł.
skazuje, Komisarzów do egzekucyi tak pośred.

1058 str. 123.

1714. —

1000000, 900000

żydowskiich towarów. Lib. 1058 p. 133. Co do
przedmiejscich z rozkazem do Komisarzy,

aięby, wignory sity abrynej, lub wernawscy ceterę
cechi i bronię, tak dawniejsze jako i teraźniejszy
wyrost do czerkwyi przyprowadzili, towary wszel,
którego rodzaju w rydowskie nasadwestrowali, oszaco-
wali i aktorom to jest miastu oddali. Lib. 1058 p.

143. —

30 476 1738

Oto i w tym roku siedmę Dekreta Rydowskie
z rydami miejskimi i przedmiejskimi feria
tertia post dom. bezagosiennę to jest 11° Lutego
w Lwowie, gdzie król podówczas z dworem
swym znajdował się nagle, mając, których
dawniejsze treści Dekretów z lat 1710, 1713, 1714, 1724
i 1732, jednacie z niejakimi jmi dłu rydów
miejskich względami potwierdzone i komisyę
wyznaczoną zostata: aieby ich z miasta i
innych ulic, do ich rydowskiej ulicy usunęto,
wszeladko z wolono im w ruskiej ulicy prer-
roch jeżne jeden towary swe mieć, ieby rydów
wędrujących się całkiem z miasta wypędzito,
co do sędzi i expens miastu przez rydów zwraco-
nych, aieby oblić idacy, przedsięwzięta i tch
do woliennia stusnych faktów i miastem
zmusita. Lib. 1058 p. 153. Taceo do przedmiejskich
rydów, dawniejsze wyrosti catholicki. p. 153.

drone zastaty. Lib. 1058 p. 177.

31. 480 1744

Sąd Królewski w tym 1744 r. osme swe Dekretu
Sabatho post festum transfigurationis Christi
Domini idest 8° Augusti potwierdzając owe
wczesniejsze od 1710 do 1738 r. p. adte, mace, których
żydów jako niegodnych od dobrodziejstwa zawiara-
nia pactów z miastem, odsada, od prowadzenia
handlów na przystawie usowa, na buntowników
i uporczywych (Rebelles et refractarios) uznaje,
na zwrócenie szkód i wydatków prawnych ska-
ruje, na zapłacenie tak dawniejszych jako i tera-
niejszych do 30.000 W. umiarkowanych wydatków
potwierdza, Komisary orzeka, którzy by rumacy,
żydów z miasta wyjawy żydowską ulicę, usku-
tecznili, towary i trunki raszkwestrowali, miastu
je oddali, żydom propinacyę zabronili, na przed-
mieściu nowe ich budowle i browary zburzyli,
piwnice i kramy posekwestrowali, na nich kara
banicy i infamii ogłosiłi i t. d. L. 1058 p. 293 i 313. —

32. 482 1747

Wiosła szpitalna s. Lazara, Schitowedawana, przed-
chodziła do różnych family po śmierci Marcina
Championa. Corwało miasto zwrócenie jej Piotra
Kupinowskiego, i w tym r. na nowo szpitala odrys-
kaną, zostało. fasc. 195 n. 61. —

imale Kotosło posiadanych, iż pewnej kwoty
 pieniężnej, które, kiedy nowoobrazy ułożone
 (pro ingressu) opłacić musiał.....
 Kiedy nowoobrazy ławnik powinien był wypra-
 wie bankiet przysiężniczy (Convivium) dla
 swych Kolegów, co gdy uchybił, wiadano ma-
 crostli dochodów z realności Kotosła do nich
 należących, a oprócz tego pierwszego roku do
 podziału innych dochodów nie należał (Libro
 1223) — Do posiadania wioski wielkiej imale
Kotosła przyszedł ławnik przez kupno z włas-
 nych służących, między innemi kupił w roku
 1610 część jedną od Jana Górczowskiego, a
 w roku 1613 drugą od Jana Hanelu. Pierwsza
 należała niegdyś do familii Symonowiczów,
 z której pochodził sławny Symon Simanides

Kotosko

3. 36 1352. Istniał już w tym roku lasiot Panny Maryi
 za murami miasta, do którego, jak się
 wyżej nadto, Krabina Anna młyn pod Abois,
 kamienicą.

4 42 i 43 1372. Ustaliwszy brata swego ciotecznego Ludwika
 na tronie polskim, powrócić Ładysław na

Kuś, odprawił uroczysty wjazd do Lwowa, które
 na swe stałe miejsce obrat sobie miasto i do kłó-
 rego świetności i samowładności najwięcej się
 przyłożył, nadając temu miastu przywilej
 seria 5 post festum S. Nicolai 1312 na terito-
 rium stu latów francuskich. Przywilej
 ten oryginalny, niepodlegany, nieuszkodzony,
 znajduje się w archiwie miejskim fasc. 193
 N. 17 później przy regulacji do fascybulu
 radeckich dokumentów N. 5 przeniesiony - As.
 Lwowa go w dodatku Lit. B.

5 69 1405. Od roku 1405 musiał miasto płacić podda-
 tek pro redimenda terra Dobrynensi -
 Jest na to spis podatkowy, w którym Rydów,
 ile wolnych od opłaty, dla tego, że do prawa
 miejskiego nie należeli, niewyszczególniono.

6 108 1452 Wybrsta, zyd Torze pierwszy jasio tady,
 strzymał prawo miejskie. Lib. 1166 a p. 324 ad 329.

7. 143 1521 144 Rod ten obfity w wypadki: Od nieprawniejszych
 czasów, gnieździło się kłódnoscie rodziny

